

TREŠDIENA, 2010. GADA 20. JANVĀRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.35)

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Es vēlos informēt Parlamentu, ka no Eiropadomes priekšsēdētāja *Herman Van Rompuy* esmu saņēmis vēstuli, kurā viņš mani informē par Eiropadomes lēmumu apspriesties ar Eiropas Parlamentu par Spānijas valdības priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta sastāvu un prasīt Parlamenta piekrišanu nesaaukt sanākumi par šo jautājumu. Tas attiecas uz Eiropas Parlamenta 18 papildu deputātiem. Esmu priekšlikumu nodevis Konstitucionālo jautājumu komitejai, kas nupat ir sākusi izskatīt šo jautājumu un drīz tiks iecelts referents. Darbs pie šī jautājuma turpināsies.

Es arī vēlos jums pastāstīt, ka pēc Bulgārijas valdības lēmuma atsaukt savu komisāra amata kandidātu tā ir izvirzījusi jaunu kandidātu. Priekšsēdētāju konference rīt izlems par galīgo laika grafiku, bet, visticamāk, jaunā komisāra amata kandidāta uzklaušanās datums būs 3. februāris, savukārt balsošana notiks 9. februārī. Tas, protams, ir atkarīgs arī no *J. M. Barroso* lēmuma un viņa sarunām ar Bulgārijas valdības jauniecelto kandidātu. Nekas vēl nav noteikts, bet es vēlējos Parlamentam sniegt šo vispārīgo informāciju par to, kāda būs mūsu turpmākā rīcība. Jebkurā gadījumā Eiropas Parlaments pilnībā kontrolē situāciju. Šeit nav runa par ārkārtas situāciju, un mēs rīkojamies saskaņā ar demokrātiskām procedūrām. Šīs procedūras ir mums ļoti būtiskas, un tieši šādi Eiropas Parlaments vienmēr strādās manu pilnvaru laikā.

Es arī vēlos jūs informēt par to, kā Eiropas Parlaments plāno strādāt ar 2,5 gadu pastāvīgo ES prezidentūru un Eiropadomi, kā arī, kā tas strādās ar rotējošo prezidentūru. Rotējošā prezidentūra, kas pašlaik ir Spānijas prezidentūra, sava sešu mēnešu perioda sākumā vienmēr iesniegs sešu mēnešu rīcības plānu, savukārt perioda beigās iesniegs ziņojumu par savu darbu. Pastāvīgā Eiropadomes prezidentūra sava darba rezultātus iesniegs Eiropas Savienības samitos. Kā jau zināt, ik pēc sešiem mēnešiem notiek divi samiti, un Eiropadomes priekšsēdētājs iesniegs samita rezultātus divreiz katra perioda laikā, tātad četreiz gadā.

3. Spānijas prezidentūras darbības programmas izklāsts (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Spānijas prezidentūras darbības programmas izklāsts, ko sniedz Padome.

José Luis Rodríguez Zapatero, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, dāmas un kungi, pirmos vārdus veltīšu valstij, kas cieš sāpes un saskaras ar postu – Haiti.

Es zinu, ka mēs visi, tāpat kā Eiropas Savienības iestādes, ietverot rotējošo prezidentūru, Komisiju, Padomi un Parlamentu, esam nobažījušies, paužam solidaritāti un apņemšanos attiecībā uz valsti, ko plosa nāve, iznīcība un vardarbība, kas turpina ilgstošu nabadzību, kā arī konfliktu.

Ir maz gadījumu, kad mēs varam parādīt, ko spējam paveikt kā eiropieši, tā, kā to darīsim, reaģējot uz Haiti traģēdiju. Mēs parādīsim savu apņemšanos attiecībā uz pasaulē un visvairāk cietušajās valstīs notiekošo.

Jau rotējošās prezidentūras perioda pašā sākumā, sadarbojoties ar Komisiju un Augsto pārstāvi, mēs esam meklējuši iespēju reaģēt uz Haiti traģēdiju. Pagājušajā pirmdienā kopā sanāca Attīstības ministru padome, savukārt nākamajā pirmdienā tiksies Eiropas lietu padome, lai plānotu ātru reakciju attiecībā uz palīdzību un humāno sadarbību visās jomās, lai palīdzētu Haiti nākotnei. Es esmu pārliecināts, ka starptautiskās kopienas reakcija ir spēcīga un kopīga un ka Eiropas Savienība turpinās iesaistīties šajā lietā. Risinot Haiti traģēdijas problēmu, galvenā vērtība jāpievērš cilvēkiem, kas tajā cietuši, un es ceru un paļaujos, ka mēs darīsim visu iespējamo, lai palīdzētu šai valstij sākt pilnīgu atveseļošanos. To prasa gan Eiropas sabiedrība, gan, jo vairāk, mūsu dziļās pārlicības.

Priekšsēdētāja kungs, esmu pagodināts šeit uzstāties, lai izskaidrotu Spānijas rotējošās prezidentūras galvenās prioritātes nākamo sešu mēnešu laikā. Jūtos vairāk nekā pagodināts, jūtos ļoti pagodināts. Tas ir liels gods, jo es runāju savas valsts vārdā, kura nākamo sešu mēnešu laikā svinēs 25. gadadienu kopš pievienošanās Eiropas Kopienām.

Es runāju Eiropas un Eiropu atbalstošas valsts vārdā; valsts, kas pēdējo 25 gadu laikā ir pieredzējusi būtiskas pārmaiņas attiecībā uz sasniegumiem un labklājību, ko lielā mērā noteica dalība Eiropas Savienībā. Eiropa bija paaudžu sapnis — daudzu spāņu paaudžu sapnis. Tas bija demokrātijas sapnis, atvērtības pasaulei sapnis, sasniegumu, labklājības, labklājībā dzīvojošas valsts un brīvības sapnis. To mēs esam pieredzējuši Eiropā, Eiropa to mums ir sniegusi un to Eiropai esam snieguši mēs.

Tagad, kad pagājuši 25 gadi, mēs izjūtam lojalitāti pret Eiropu un mums ir saistības Eiropas Savienības priekšā, un nav ietekmīgāka veida, kā būt lojāliem attiecībā pret Eiropu un iesaistītiem tajā kā pildīt savus pienākumus, uzņemoties saistības un iniciatīvu un ierosinot priekšlikumus. To mēs vēlamies darīt nākamo sešu mēnešu laikā.

Šie seši mēneši būs pārmaiņu mēneši, jo mēs rotējošo prezidentūru pārņemam ekonomisko pārmaiņu laikā, ko radījusi visnopietnākā finanšu krīze pēdējo astoņdesmit gadu gaitā. Ir laiks politiskām pārmaiņām saistībā ar Lisabonas līgumu, kas maina Eiropas Savienības pārvaldības veidu. Ir laiks ārējo attiecību pārmaiņām, jo pieaug globalizācija un rodas jauni tirgi. Ir arī laiks mainīt attiecības, kas Eiropai jādibina ar Eiropas pilsoņiem, lai īstenotu Lisabonas līgumā noteikto. Tādēļ tas būs pārmaiņu laiks, it sevišķi attiecībā uz diviem gadījumiem: pirmkārt, nopietno ekonomisko krīzi, ar ko saskaramies, un, otrkārt, Lisabonas līgumu un tajā paredzētajām jaunajām iestāžu attiecībām.

Attiecībā uz ekonomisko krīzi es vēlos sacīt, ka mēs apzināmies, ka tā ir daudz nopietnāka krīze par visu, ko esam pieredzējuši pēdējo astoņdesmit gadu laikā, un mēs zinām, tāpat kā zinājām toreiz, ka pasaulē nekad nav pieredzēts tik liels ražošanas apjoms un starptautiskās tirdzniecības kritums. Mēs apzināmies nopietno ietekmi, ko šī krīze ir radījusi pasaulē un Eiropas Savienībā. Bezdarbnieku skaits ir palielinājies par astoņiem miljoniem, un, patiesi, daudzi no viņiem ir manā valstī. Ir skartas valstu finanses un tādēļ arī finanšu stabilitātes izredzes, kas mums licis veikt un joprojām liek veikt steidzamus sadarbības pasākumus. Tas mums arī licis domāt par izmaiņām Eiropas ekonomikā un tās ražīgumā, kā arī par konkurētspējas uzlabošanu visā Eiropas Savienībā.

Mums jāturpina saglabāt fiskālie stimuli, līdz atveseļošanās ir īstenota. Mums jāaņem saglabāt Stabilitātes pakto un īstenot Komisijas rādītājus 2013. gadam. Mums arī jānosaka ekonomikas stratēģija 2020. gadam, ko Komisija gatavo un kam, kā uzskata Spānijas rotējošās prezidentūra, jābūt galvenajam jautājumam nākamo sešu mēnešu laikā.

Mēs apzināmiem Eiropas Savienības stipros un vājos punktus. Mēs zinām, ka kopš deviņdesmito gadu vidus esam zaudējuši savu ekonomiskās izaugsmes spēju un potenciālu. Mēs zinām, ka kopš deviņdesmito gadu vidus esam zaudējuši ražīgumu salīdzinājumā ar lielajām tautsaimniecībām, ar ko konkurējam. Mēs arī zinām, ka mums ir sarežģījumi dažās konkrētās jomās, kas noteiks mūsu izaugsmes, konkurētspējas un inovāciju nākotni globalizētā pasaulē.

Tomēr mums ir arī stiprie punkti, ko nevajadzētu aizmirst. Mūsu stiprie punkti ir skaidri: mēs veidojam gandrīz trešdaļu no pasaules IKP. Mēs nenoliedzami esam vadošā eksporta tautsaimniecība un otra svarīgākā (pēc ASV) kopiena pētniecības, attīstības un inovāciju jomā. Mēs sniedzam gandrīz 60 % no pasaules attīstības palīdzības, kas ir būtisks Eiropas Savienības spēks.

Ko Spānija uzskata par galvenajām prioritātēm Eiropas ekonomiskās jaudas atjaunošanā, lai izveidotu ilgtspējīgu tautsaimniecību, skatoties no konkurētspējas, vides un sociālās perspektīvas? Es nosaukšu četrus galvenos tematus, ko vēlos sekmēt un kas būtu jāiekļauj 2020. gada stratēģijā. Tos īsumā varētu aprakstīt, sakot, ka attiecībā uz ekonomiku Eiropas Savienībai ir jāpaļaujas uz sevi. Tai jāvirzās uz priekšu saistībā ar ekonomisko savienību un sadarbību, sākot ar dalībvalstu atbildību, bet arī nodrošinot, ka Kopienas iestādes, it sevišķi Komisija, iegūst jaunas pilnvaras, lai virzītu un sasniegtu mērķus.

Dāmas un kungi, pēdējo desmit gadu laikā mūsu atkarība no energoresursiem ir palielinājusies par 9 procentpunktiem, un tā ir viena no galvenajām jomām, kurā mums jāveic pasākumi un izmaiņas. Atkarība no energoresursiem ir palielinājusies no 44 % līdz 53 % visā Eiropas Savienībā. Šie 9 procentpunkti veido tieši EUR 64 miljonus, kas mums kā Eiropas Savienībai jānosūta citām valstīm. Vai jūs zināt, kam šī summa atbilst? Tā praktiski atbilst summai, ko visas ES valstis tērē par valsts ieguldījumu pētniecībā, attīstībā un

inovācijās. Mums jāmaina mūsu atkarība no energoresursiem, un tā jāsamazina, pretējā gadījumā mūsu ekonomikas nestabilitāte palielināsies.

Kas mums jā dara? Enerģijas nozarē ir gūti sasniegumi, bet ne tādi, kādus vēlamies. Mums nepieciešams izveidot pastāvīgu un kopīgu enerģētikas tirgu, kas nostiprinās visu ES un tās ekonomiku. Lai to paveiktu, mums nepieciešami divi galvenie elementi: enerģētikas starpsavienojumi, jo nav sasniegtas 2002. gada prognozes, un kopīgs tiesiskais regulējums, lai konsolidētu enerģētikas kopējo tirgu.

Ja mēs nodrošināsim enerģētikas starpsavienojumus Eiropas dienvidos, austrumos un ziemeļos, ja mēs kā būtisku prioritāti izvirzīsim pilnvaru piešķiršanu Komisijai, mēs redzēsim, ka mūsu atkarība no energoresursiem samazinās, un mēs sekmēsim atjaunojamo energoresursu attīstību, kam nepieciešama dažādība enerģētikas sadalē.

Dāmas un kungi, Eiropa nekļūs par ekonomiski konkurētspējīgāko kopienu, ja tā neveiks noteiktus pasākumus, lai risinātu visus enerģētikas starpsavienojumu izšķirošos aspektus un kopējā tirgus jautājumu.

Otrs galvenais mērķis: kas modernā sabiedrībā nodrošina vislielāko izaugsmi un inovācijas? Ieguldījums informācijas sabiedrībā un jaunās tehnoloģijās, kas pasaulē ir mainījušas gandrīz visu. Četrdesmit procenti no ražīguma pieauguma Eiropas ekonomikā ir nodrošināti, pateicoties informācijas un komunikāciju tehnoloģijām — IKT. Mēs kā eiropieši esam vadošie šajā jomā, jo mums ir vadošie uzņēmumi, bet mums nav digitāla iekšējā tirgus. Mēs vēlamies veikt pasākumus, lai izveidotu digitālo tirgu. Ar ko tas ir saistīts? Tas ir saistīts ar ierobežojumu atcelšanu, ar atbalstu jaunas paaudzes tīkliem un e-tirdzniecībai, kas pieaug katru dienu un katrā valstī, bet kas neatīstās savstarpējas pieejamības ziņā starp vairākām valstīm.

Ja mēs vēlamies gūt panākumus digitālajā tirgū, mēs sekmēsim satura izveidošanu un nostiprināsim intelektuālo īpašumu. Mēs arī nodrošināsim, ka, pateicoties inovācijām, ko nodrošina IKT visās ekonomikas jomās, mēs ļoti drīz redzēsim rezultātus attiecībā uz ražīgumu. Es vēlos norādīt, ka šī ir nozare, kam pašlaik piemīt liekā inovāciju, ražīguma palielināšanas un stabilas nodarbinātības radīšanas jauda.

Trešā joma ir ekonomika vai ilgtspējīga rūpniecība. Es sniegšu tikai vienu piemēru par to, ko mēs uzskatām par prioritāti saistībā ar klimata pārmaiņu apkarošanu. Mēs kopā ar Komisiju vēlamies sākt un sekmēt elektrisko transportlīdzekļu attīstības plānu. Transportlīdzekļu nozare pieredzēs būtiskas pārmaiņas, kas jau ir sākusās. Ja mēs kā eiropieši kopīgi apņemsimies strādāt šajā rūpniecības jomā, lai īstenotu kopīgu redzējumu un kopīgu stratēģiju attiecībā uz elektriskajiem transportlīdzekļiem, mēs palīdzēsim samazināt atkarību no energoresursiem. Mēs arī sekmēsim klimata pārmaiņu novēršanu un tehnoloģiju inovāciju attīstību, ko neapšaubāmi rosinās elektriskie automobiļi un kas būs tieši saistīta ar IKT nozari.

Ceturtais šīs ilgtspējīgās ekonomikas un ekonomikas atveseļošanas elements, kas nepieciešams Eiropas Savienībai, ir izglītība, it sevišķi universitātes izglītība, kura ir pētniecības forums.

Pēdējo desmit gadu laikā Eiropa nav palielinājusi tādu izcilības universitāšu skaitu, kas būtu starp 100 labākajām universitātēm. Mums jāpabeidz Boloņas process. Mums jāveicina, jāsekmē un jānodrošina vairāk Eiropas universitāšu un vairāk Eiropas pētniecības, jo tas neapšaubāmi ir nākotnes stimuls. Mēs vairs nekonkurējam valsts ar valsti, bet konkurējam kā eiropieši un kā Eiropa, jo citi dalībnieki ir Ķīna, Indija, ASV un jaunās tirgus ekonomikas valstis.

Ja mēs maksimāli neizmantosim sinerģiju, kuru nodrošina 500 miljonu pilsoņu tautsaimniecība, kas nozīmē desmitiem tūkstošu uzņēmumu ar milzīgu jaudu un miljoniem darbinieku, kuriem jānodrošina aizvien labāka apmācība, mēs nespēsim būt patiesi vadošie nākotnes dalībnieki globalizētajā pasaulē saistībā ar ekonomisko labklājību, izmantojot inovācijas un tehnoloģijas. Mēs būsim skatītāji, nevis vadošie dalībnieki. Ceļš uz priekšu saistīts ar Eiropas Savienību: Vairāk kopīgas ekonomikas politikas, vairāk integrācijas, vairāk kopīgu redzējumu un vairāk Eiropas. Nevis jaunu ierobežojumu noteikšana, bet ierobežojumu atcelšana; nevis šķelšana, bet apvienošana, īstenojot Eiropas Savienības redzējumu, kas sekmē konkurētspēju, integrāciju un inovācijas.

Mēs ļaunjamies uz Komisiju attiecībā uz 2020. gada stratēģiju, kurā jāietver arī diskusijas par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni, jo šī ir galvenā politika attiecībā uz vides aizsardzību, pārtikas nekaitīgumu un daudzu Eiropas pilsoņu ienākumiem. Mēs esam pārliecināti, ka debatēm, kas norisināsies Eiropadomē un Komisijā, kā arī, protams, dialogam ar Eiropas Parlamentu jānovēd pie 2020. gada stratēģijas, kura saistīta ar nopietnu pārvaldību un ir prasīga attiecībā uz tās mērķiem, kā arī koncentrēta uz jomām, ko nupat minēju.

Ekonomiskās pārmaiņas, politiskās pārmaiņas un Eiropas Savienības pārvaldības pārmaiņas. Lisabonas līgums izveido jaunus amatus: pastāvīgu Padomes priekšsēdētāju un Augsto pārstāvi ārlietās. Tas nostiprina Eiropas demokrātijas sirds — Parlamenta —, kā arī Komisijas nozīmi.

Parlamentam, kas pārstāv visus Eiropas pilsoņus, es varu paust savu apņemšanos, ka Spānijas rotējošā prezidentūra būs lojāla attiecībā pret jauno amatu ieņēmējiem un ar tiem sadarbosies. Mēs vēlamies, lai šie amati ir tādi, kā noteikts līgumā, proti, lai Eiropas Savienība funkcionē tā, lai pastāvīgais Padomes priekšsēdētājs kopā ar Augsto pārstāvi varētu pārstāvēt Eiropas Savienību un veikt savas funkcijas.

Mēs apzināmies, ka šis sešu mēnešu periods būs pirmais apliecinājums tam, kā darbojas jaunā iestāžu struktūra, un mēs arī atbalstīsim pastiprinātu nozīmi, kas piemīt Komisijai un Parlamentam, kurš aizvien vairāk nostiprina savas pozīcijas kā Eiropas Savienības politiskais centrs. Mēs to darīsim un es ceru, ka mūs šī perioda beigās novērtēs apmierinoši, jo mūsu apņemšanās ir ļoti cieša. Eiropas Savienību pārvalda dažādas varas, kam jānosaka kopīgs virziens, proti, uz sadarbību pamatota lojalitāte. Tā mēs strādāsim.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pārmaiņas vērojamas arī ārējo attiecību jomā un ne tikai Augstā pārstāvja un Eiropas Ārējās darbības dienesta dēļ. Izmaiņas būs vērojamas arī tadēļ, ka saistībā ar globalizāciju un pārmaiņām mums ir izšķirošs sešu mēnešu plāns. Es jums pastāstīšu, kādi ir mūsu mērķi attiecībā uz ārējām attiecībām visos samitos, ko mēs rīkosim.

Pirmkārt, kopīga drošība; otrkārt, enerģētika; treškārt, tirdzniecības atvēršanas un tehnoloģiju nodošanas sekmēšana un paplašināšana; ceturtkārt, attīstības sadarbības palīdzība, ar ko saistībā Eiropas Savienība ir nozīmīga un ētiska vadošā kopiena pasaulē.

Nākamajos sešos mēnešos laikā mēs organizēsim dialogu par šiem mērķiem ar Ziemeļameriku, Dienvidameriku, Vidusjūras reģionu, Āfriku un Āziju, kā arī ar citām Eiropas valstīm, kas neietilpst Eiropas Savienībā. Mēs organizēsim dialogu ar vairumu kontinentu un teritoriju, īstenojot intensīvu starptautisko samitu darba kartību, kuros mēs, protams, pilnībā sadarbosimies ar Padomes priekšsēdētāju un Komisiju, jo nākamajos sešos mēnešos mēs slēgsim svarīgas vienošanās, arī ar Parlamentu.

Ekonomiskās pārmaiņas, politiskās pārmaiņas un pārmaiņas redzējumā, kā arī mūsu ārējās prognozēs, ir jaunu dalībnieku un globalizācijas rezultāts. Kā es pirms dažām minūtēm sacīju, papildus ekonomikai Eiropai arī jāpaļaujas uz sevi ārpolitikas jomā. Man jāsaka, ka Eiropai jāpaļaujas uz sevi, ka ārpolitikā jāņem vērā Eiropas intereses un tas, kā šīs intereses aizstāvēt. Kaimiņattiecību jautājumam jāpiešķir prioritāte. Manuprāt, mums jānosaka tālejošāki mērķi un intensīvākas attiecības, jo tā nenoliedzami ir joma, uz ko tiks vērsti vairums Eiropas interešu.

Izmaiņas, ar ko saskaramies un ko vēlamies virzīt uz priekšu, īstenojot reformu un atjaunošanu, ietekmē arī Eiropas pilsoņus. Lisabonas līgums saskaņā ar eiropiešu vēlmēm paredz, lai pilsoņi justos tuvāki Eiropas iestādēm. Līgums paredz, lai Eiropas Savienība būtu „pilsoņu Eiropas Savienība” un lai Eiropa būtu kā viņiem tuvāka valdība. Lai to sasniegtu, mēs nākamajos sešu mēnešu laikā īstenosim un sekmēsīm jaunus instrumentus.

Pirmais no tiem ir pilsoņu likumdošanas iniciatīva, kas ir ļoti svarīga Parlamentam. Otrais instruments saistīts ar to, ka mēs vēlamies, lai šī perioda laikā, sadarbojoties ar Komisiju, sasniegumiem attiecībā uz svarīgākajām pilsoņu tiesībām, uz ko Eiropas Savienība var koncentrēt savu uzmanību, proti, vienlīdzībai starp vīriešiem un sievietēm, tiktu piešķirta prioritāte. Visprogresīvākās un pareizākās sabiedrības, kurās vislabāk īsteno cilvēktiesības un labklājību, ir sabiedrības, kas nodrošina lielāku vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm. Tās ir sabiedrības, kas visaktīvāk un apņēmīgāk cīnās ar vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, un tādā progresīvā sabiedrībā kā Eiropas Savienībā nepareizo un nepieņemamo vardarbību pret sievietēm. Tādēļ mēs ierosinām ieviest jaunas tiesiskās aizsardzības sistēmas, izmantojot Eiropas aizsardzības orderi un maksimālu aizsardzības piemērošanu pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu un no kā cieš liela daļa Eiropas sabiedrību.

Eiropas pilsoņiem, pamatojoties uz mūsu apsvērumiem, priekšlikumiem un iniciatīvām, arī jāzina, ka sociālā kohēzija un sociālā iekļaušana, risinot nabadzības problēmas Eiropā, ir neatņemami Eiropas Savienības aspekti un ka kopā ar demokrātiju Eiropas identitātes vissvarīgākie elementi ir labklājība un sociālā kohēzija. Tādēļ 2020. gada ekonomikas stratēģijai, kā jau sacīju iepriekš, būs jābūt ekonomiski, sociāli un vides ziņā ilgtspējīgai.

Lai sasniegtu šo sociālo ilgtspēju, es ierosinu izstrādāt apjomīgu jaunu sociālo Eiropas paktu starp uzņēmumiem un darbiniekiem — apjomīgu sociālo paktu, attīstot 2020. gada stratēģiju. Sociālais dialogs un sociālā vienošanās Eiropu padarīja spēcīgu tās izveidošanas laikā, vājuma brīžos un tagad — šajā atjaunošanas un pārmaiņu laikā pēc nopietnas ekonomiskās krīzes; sociālā vienošanās, proti, sociālais pakts, varētu būt nozīmīgs dzinējspēks mērķiem, ko mēs sev izvīzām attiecībā uz efektīvu pārvaldību.

Priekšsēdētāja kungs, es jau beidzu. Dāmas un kungi, es vēlreiz vēlos paust Spānijas pateicību visām Eiropas Savienības valstīm, it sevišķi tām, kas sekmēja mūsu integrāciju un veicināja mūsu attīstību. Es vēlos vēlreiz atkārtot mūsu apņemšanos attiecībā uz Eiropu un Eiropas Savienību, mūsu apņemšanos attiecībā uz dzīves veidu, kā arī uz domāšanas un sajūtu veidu. Tas ietver domāšanu, kas sekmē demokrātiju, vienlīdzību, cilvēktiesības, mieru, kā arī sajūtu, ka dzīve kopā, mūsu tautu apvienošana, mūsu centieni apvienošana un mūsu vēstures apvienošana, ir mums ļāvusi dzīvot mierā ar sevi; un šodien un rīt tas mums var ļaut turpināt dzīvot lieliskajā pārticības, labklājības un ideālu reģionā.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (ES) Spānijas valdības premjerministr, nākamo sešu mēnešu laikā Spānija uzņemsies Padomes rotējošās prezidentūras pienākumus. Tā ir valsts ar senām Eiropas tradīcijām un apņemšanos attiecībā pret Eiropu, gan no tās valdības puses, gan visu tās politisko spēku un sabiedriskās domas, un priekšsēdētāja *José-Luis Rodríguez-Zapatero*, kura Eiropas pieredzi nevar apšaubīt, puses.

Eiropas integrācijas iestāžu dzinējspēki darbosies ar pilnu jaudu, tiklīdz kā Parlamenta uzticības balsojums attiecībā uz jauno Komisiju nodrošinās šīm divām iestādēm spēcīgu, stabilu pamatu, lai turpinātu mērķtiecīgo politisko darbu kārtību. Es ceru, ka balsojums notiks ļoti drīz.

Vispirms — šajā Haiti traģiskajā laikā es vēlos atkārtoti apstiprināt pilnīgu solidaritāti un vēlmi palīdzēt tās cilvēkiem un visiem zemestrīces upuriem. Postošā zemestrīce ir bijusi mūsu prioritāte kopš 12. janvāra, un mēs nekavējoties sākām īstenot centienus nodrošināt visu iespējamo palīdzību. Komisija pašlaik var mobilizēt EUR 130 miljonus, un Eiropas Savienības kopējais ieguldījums saistībā ar tūlītēju palīdzību, ietverot dalībvalstu palīdzību, ir vairāk kā EUR 222 miljoni, neskaitot civilās aizsardzības palīdzību. Komisija varētu mobilizēt vēl EUR 200 miljonus ilgtermiņa atbalstam. Esiet droši, ka Komisija un Eiropas Savienība rīkojoties parāda solidaritātes vērtības un principus.

Haiti ir Karību reģiona valsts. Tādēļ es vēlos uzsvērt, ka pastāv ļoti mērķtiecīga ārējo attiecību programma Spānijas Padomes prezidentūras sešu mēnešu laikposmam. Es jo īpaši vēlos atzīmēt, ka Latīņamerika un Karību reģions ir Spānijas prezidentūras prioritāte. Esmu pārliecināts, ka varam rēķināties ar Spānijas īpašo aicinājumu nodrošināt, ka samits, kas maijā notiks Madridē ar Latīņamerikas un Karību reģiona valstīm, būs sekmīgs Latīņamerikai un Eiropai.

Tagad es vēlētos izteikties par politiskajām prioritātēm nākamo nedēļu un mēnešu laikā.

Viss norāda uz noteiktu un vienotu Eiropas rīcību. Neveiksmīgais uzbrukums gaisa kuģim, kas notika Detroitā, bija atgādinājums, ka mums kopīgi jārikojas, ja vēlamies risināt draudus drošībai. Kopenhāgena bija atgādinājums, ka pasaule automātiski neatbalsta Eiropas mērķtiecības līmeni. Līdzīgi kā G20 diskusijās, mums jāturpina virzīt pozitīvs un uz priekšu vērst starptautisks process. Tikai ar vienotu Eiropu mēs varam veidot globalizāciju.

Bet mums jāaplūko mūsu ekonomikas situācija. Mēs visi zinām, ka šobrīd Eiropas ekonomika ir jutīgs jautājums. Noteikta rīcība ir ļāvusi novērst ļaunāko. Tomēr joprojām saskaramies ar risku, ka bezdarbs turpinās pieaugt, un mums jāizvērtē, kad sākt koncentrēt uzmanību uz valsts finanšu atjaunošanu.

Tajā pašā laikā mums jāmacās no krīzes. Mēs pilnībā apzināties, ka globalizācija ir realitāte un ka mums tā jāizmanto savā labā. Mēs esam parādījuši, ka mūsu sociālās aizsardzības sistēmas ir spējušas reaģēt uz ārkārtas apstākļiem, nodrošinot jaunus drošuma tīklus. Bet mēs arī redzējam skaidras iespēju robežas, dalībvalstīm darbojoties vienatnē, un mēs redzējam, ka koordinēta ES rīcība ne tikai nodrošināja rezultātus Eiropai, bet arī uzsāka iepriekš neredzētu pasaules reakciju, ko īstenoja G20.

Tagad mums jāveido pareiza Eiropas, tās ekonomikas un sabiedrības nākotne. Problēmas, ar ko saskārāmies pirms krīzes, joprojām pastāv, un tās kļuvušas vēl spēcīgākas: kā risināt sabiedrības novecošanas un mūsu demogrāfijas sekas, kā saglabāt konkurētspēju globalizētā pasaulē, kā nodrošināt pāreju uz ilgtspējīgāku ekonomiku — tās ir tikai dažas no problēmām.

Tomēr esmu pārliecināts par Eiropas spējām. Es uzskatu, ka ekonomikai, kas nostiprinās no jauna, ir patiesa iespēja vadīt savu enerģiju jaunā virzienā. Sabiedrība, kas apliecināja savu spēku ekonomiskās krīzes apstākļos, ir sabiedrība, kas var droši attīstīties nākotnei. Eiropas ekonomikas sistēmai, kuras izturību nodrošina vienotais tirgus, konkurences noteikumi un eiro, tagad būs nepieciešamas šīs vērtības kā atjaunošanās dzinējspēki.

Manuprāt, nākamie seši mēneši būs kā tramplīns tālejošu mērķu noteikšanai; mērķu, ko esmu atspoguļojis savās politikas pamatnostādnēs un ko apspriedām pagājušajā rudenī šeit, Eiropas Parlamentā.

Tas veidos stratēģiju „Eiropa 2020”. Mums jāpārbūvē mūsu ekonomika no pašiem pamatiem, lai risinātu nākotnes problēmas, lai vienotos par pārveidošanas darba kārtību ar Eiropas Parlamentu, dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un sabiedrību kopumā, lai piedāvātu skaidru mērķi konkurētspējīgas, inovatīvas, ilgtspējīgas un sociāli iekļautas tirgus ekonomikas virzienā, kas spēj attīstīties globalizētā tirgū.

Stratēģijā „Eiropa 2020” jāietver gan starpposma redzējums, gan īstermiņa rīcība. Jo vairāk spēsim noteikt mūsu tūlītējos pasākumus, lai nonāktu uz pareizā ceļa, kas ved uz mūsu ilgtermiņa mērķiem, jo drošāks būs mūsu starts uz nākotnes izaugsmi un nodarbinātību, kura ir mūsu galvenā prioritāte.

Atjaunotā Lisabonas stratēģija spēja izveidot izpratni par to, kā strukturālā reforma tieši sekmē izaugsmi un darba vietas. Tomēr būsīm atklāti — krīze iznīcināja daudzus no ieguvumiem, un pastāvēja arī trūkumi. Patiesībā mēs joprojām krietni atpaliekam no mūsu konkurentiem attiecībā uz izpētes centieniem, ieguldījumiem izglītībā un augsto tehnoloģiju daļu.

Tagad mums ir jāizmanto stratēģija „Eiropa 2020”, lai izveidotu jaunus izaugsmes avotus un atbrīvotu iekšējā tirgus potenciālu, kas sekmēs mūsu ekonomikas attīstību. Tas nozīmē zināšanu un radošuma izmantošanu, lai mūsu tautsaimniecībām radītu patiesas vērtības, veicinot inovācijas un to iekļaušanu tirgū, piemēram, no IKT līdz jauniem energoresursiem un tīrām tehnoloģijām. Tas nozīmē cilvēkiem nodrošināt pareizas prasmes nākotnei un darba tirgu, kas gatavs izmantot iespējas darba vietu radīšanai; un tas nozīmē rīcības plānošanu attiecībā uz lielām problēmām, piemēram, jauniešu bezdarbu.

Ir acīmredzams, ka mēs pašlaik saskaramies ar ārkārtas situāciju, skatoties no sociālās un bezdarba perspektīvas. Tam nepieciešama stingra orientācija no Eiropas Savienības puses. Mums jānosaka kopīgas darbības Eiropas Savienības līmenī, lai papildinātu valstu darbības ar pozitīvu sociālo ietekmi.

Tas arī nozīmē ekonomiku, kas izveidota nākotnei, proti, ilgtspējīga un resursu ziņā efektīva ekonomika, kas ir arī produktīva un inovatīva. Jāpārorientē Eiropas lielās rūpnieciskās priekšrocības, lai izmantotu pioniera priekšrocību rītdienas tirgos. Taču Eiropai jāspēj saglabāt stabila, moderna un konkurētspējīga rūpnieciskā bāze. Šī krīze nozīmē, ka vairāk nekā jebkad iepriekš mums optimāli jāizmanto katrs ieguldījumu eiro. Mums, protams, arī jāpabeidz finanšu tirgu reforma, lai tie atsāktu kalpot ekonomikai, nevis ekonomika kalpotu tiem.

Tas ietver arī MVU izdevīgu pieeju. MVU ir nozare, kas var nodrošināt vairāk darba vietu Eiropas Savienībā, un mēs MVU un to darbiniekiem krietni palīdzēsīm, ja samazināsim administratīvos slogus un piemērosim labāku un gudru regulējuma pieeju.

Mūsu savstarpēji saistītajās tautsaimniecībās mēs visi esam ieinteresēti notiekošajā gan valsts, gan ES līmenī — no vienas dalībvalsts nākamajā. Pašreizējā krīze parāda ne tikai globālās savstarpējās atkarības sekas, bet arī negatīvo ietekmi uz visu eiro zonu, ko var radīt konkrēta situācija vienā valstī.

Tādēļ stratēģijā „Eiropa 2020” jāievieš spēcīgāki koordinācijas mehānismi, kopīgs redzējums un efektīva Eiropas vadība. Es vēlos pateikties premjerministram R. Zapatero par viņa skaidro apņemšanos attiecībā uz šo Eiropas pieeju saistībā ar ekonomikas politikas virzieniem, viņa apņemšanos attiecībā uz Kopienas jautājumiem un viņa apņemšanos attiecībā uz Eiropas Komisijas nozīmi šajā redzējumā un tā īstenošanā. Tikai ar Eiropas pieeju, Eiropas redzējumu un Eiropas instrumentiem mēs varam nodrošināt rezultātus mūsu Eiropas pilsoņiem.

Tā būs viena no stratēģijas „Eiropa 2020” raksturīgajām pazīmēm: ekonomikas politikas virzienu spēcīgāka koordinācija, ar ko saistībā Komisija maksimāli izmantos jaunās iespējas, kuras nodrošina līgums, tostarp iespējas attiecībā uz eiro zonu.

Tas ir redzējums, ko es vēlos ar jums apspriest nākamajās nedēļās, jo viena lieta, ko esam iemācījušies no Lisabonas stratēģijas, ir šāda: Eiropas ekonomikas stratēģijai nepieciešama Eiropas politiskās kopienas un sociālo partneru pilnīga atdeve. Izteiksimies skaidri! Iepriekš daži valstu politiķi ir pretojušies spēcīgāku pārvaldības mehānismu ieviešanai saistībā ar Lisabonas stratēģiju. Es ceru, ka pēc mācībām, kas gūtas saistībā ar savstarpēju atkarību ne tikai pasaules, bet arī Eiropas līmenī, un visām mācībām, ko esam guvuši no krīzes, visas ES valdības atzīs vajadzību pilnībā pārņemt stratēģiju „Eiropa 2020” un pēc patiesi koordinētas un saskaņotas rīcības ekonomikas politikas jomā, kā paredzēts Lisabonas līguma 120. un 121. pantā.

Visbeidzot, vēlos piebilst, ka, manuprāt, stratēģija „Eiropa 2020” ir arī veids, kā mūsu pilsoņos dvest pārliecību un cerību. Mēs nedrīkstam slēpt to, ka Eiropa, tāpat kā vairums attīstītās tautsaimniecības, saskarsies ar lēnas izaugsmes laikposmu, ja mēs nerīkosimies. Posms „kļūst sliktāk, pirms kļūst labāk”, iespējams, ir mums aiz muguras, bet „kļūšana labāk” būs lēna. Mums būs jārisina reāla ekonomikas problēma, proti, ka Eiropas

izaugsmes potenciāls var samazināties, ja mēs tagad nerīkosimies saskaņoti un efektīvi. Mūsu pilsoņiem — mājsaimniecībām vai uzņēmējiem — jābūt, ka Eiropas Savienība ir daļa no viņu sarežģījumu un bažu risinājuma. Pēc manām domām, arī stratēģija „Eiropa 2020” galvenokārt ir šo problēmu risinājums. Šī stratēģija savienos Eiropas projektu ar mūsu pilsoņu konkrētām vajadzībām.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju iniciatīvu rīkot neoficiālu Eiropadomes sanākumi 11. februārī, lai sāktu diskusijas valdību vadītāju līmenī. Es arī domāju, ka ir ļoti svarīgi rast iespējas diskutēt par šiem jautājumiem Parlamentā gan pirms, gan pēc tam, kad Komisija iepazīstinās ar stratēģijas „Eiropa 2020” izklāstu. Tādēļ es to esmu apspriedis ar Padomi un Eiropadomes priekšsēdētāju. Manuprāt, mums nepieciešama vismaz trīs posmu pieeja, proti, neoficiāla Eiropadomes sanākuma valstu vai valdību vadītājiem, lai diskutētu par šo jautājumu; pavasara Eiropadome, lai izvirzītu pirmos svarīgos priekšlikumus; un jūnija Eiropadome, lai apstiprinātu pamatnostādnes un lai mums būtu laiks šo jautājumu padziļināti apspriest, aktīvi piedaloties Eiropas Parlamentam.

Šodien esmu vērsis galveno uzmanību uz ekonomikas politiku, jo, manuprāt, tā ir galvenā no steidzamajām prioritātēm. Protams, ar to mūsu darba kārtība nebeidzas. Nākamajās nedēļās un mēnešos risināmas dažādas problēmas. Minēšu tikai vienu no daudzajiem piemēriem — turpmāki pasākumi saistībā ar Kopenhāgenas konferenci par klimata pārmaiņām. Lai gan mums vajadzīgs laiks, lai kopā apsvērtu pareizos stratēģiskos virzienus starptautiskā procesa nākotnē, mums nebūtu jāsamazina mūsu mērķi attiecībā uz Eiropas Savienības pausto apņemšanos.

Mums būtu arī jāpastiprina centieni, īstenojot iekšējos politikas virzienus, kas sekmē mūsu ekonomikas rūpnieciskās bāzes atjaunošanu un modernizāciju, jaunu un tīru tehnoloģiju inovāciju un izstrādi, energoefektivitāti un energoapgādes drošības plānu, kā arī piešķirot šim jautājumam prioritāti Eiropas pārmaiņu darba kārtībā.

Šādi mēs varam gūt vislielāko ieguvumu Eiropas Savienībai globalizētā pasaulē: Eiropas Savienība, kas gatava rīkoties, kam ir skaidrs nākotnes redzējums un apņemšanās to īstenot. Jo vienotāki un efektīvāki būsim mājās, jo pārliecinošāk uzvarēsim starptautiskā līmenī.

Es ar nepacietību gaidu darbu ar Parlamentu, lai Spānijas Padomes prezidentūra būtu sekmīga un lai nodrošinātu, ka nākamie seši mēneši virza mūs tuvāk kopīgu mērķu īstenošanai Eiropas labā — mūsu pilsoņiem tuvāka Eiropas Savienība, kas koncentrē uzmanību uz skaidriem rezultātiem Eiropai.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Barroso* kungs. Pirms aicinu uzstāties parlamentāro politisko grupu vadītājus, es vēlētos vēlos uzsvērt nozīmi, kas piemīt redzējumam, kuru izklāstīja *Rodríguez Zapatero* kungs. Tas ir Eiropas Savienības attīstības redzējums, kas pamatots uz Kopienas metodi. Paldies, *Zapatero* kungs, arī par to, ka uzsvērat Eiropas Parlamenta nozīmi, kas būtiski pieaugusi, stājoties spēkā Lisabonas līgumam. Tieši sadarbība starp Eiropadomi, Ministru padomi un Eiropas Parlamentu būs pamatā nākotnes iestāžu struktūrai un līdzsvaram Eiropas Savienībā.

Šodien mēs paredzam savu nozīmi daudzus nākamos gadus uz priekšu. Ne jau viss ir noteikts līgumos. Tādēļ Spānijas prezidentūras laikā notiekošajam ir liela nozīme, jo tas ievieš politiskas tradīcijas, kas noteiks mūsu darba veidu, kā arī Eiropas Savienības efektivitāti. Spānijas prezidentūra šeit ir ļoti svarīga, un es esmu pateicīgs par izklāstīto redzējumu, kas lielā mērā atbilst Eiropas Parlamenta redzējumam.

Es vēlos pateikties *Barroso* kungam par Eiropas Komisijas uzskatu izklāstu. Komisija joprojām darbojas tādā pašā sastāvā kā iepriekš, bet šeit es vēlos ļoti stingri uzsvērt, ka mums ir Eiropas Komisija. Tā joprojām nav jaunā Komisija, bet pie tā nemitīgi tiek strādāts. Es it sevišķi vēlos pateikties *Barroso* kungam par stratēģijas „Eiropa 2020” izklāstu un to, kā tā tiks koordinēta. Tas ir pamatjautājums: kā mēs koordinēsim stratēģiju „Eiropa 2020” nākotnē, kam pamatā jābūt Kopienas metodei. Liels paldies!

Tagad vēlos aicināt politisko grupu vadītājus uzstāties ar saviem komentāriem un piezīmēm.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ekonomika, sociālā joma, klimats un enerģētika ir Spānijas prezidentūras būtiskas prioritātes, un tās pamatoti būs Eiropas uzmanības centrā. Tādēļ, pēc manām domām, pozitīva nostāja ir *Van Rompuy* kunga pirmais lēmums, proti, sasaukt Eiropadomi, kas veltīta ekonomikas un klimata pārmaiņu jautājumiem, kā arī tagad, protams, Haiti stratēģijai — jūs par šo jautājumu runājat, un, manuprāt, tas ir jautājums, kurā Eiropai jāparāda gan sava sirds, gan zinātība, un jums ir jāiejaucas, lai nodrošinātu lielāku Padomes klātbūtni Haiti.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju debates, ko jūs pats, *Rodríguez Zapatero* kungs, sākāt, par iespējamu Eiropas ekonomikas pārvaldību, lai gan viedokļi šajā jautājumā pašlaik ir atšķirīgi, vai varbūt tieši tāpēc. Tas ir dabiski; mums nevajadzētu baidīties, dāmas un kungi, runāt par Eiropas līmeņa politiku ar lielo sākumburtu „P” un mums jābūt godīgiem pret sevi.

Mums nevajadzētu baidīties no lielām debatēm, un es vēlos jums pateikties, Padomes priekšsēdētāj, par jūsu ieguldījumu, jo ekonomikas un sociālā politika ir lielas debates, vienas no tām, kas visvairāk rūp mūsu pilsoņiem, kam nepieciešama mūsu reakcija īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā. Kā sacīja *Barroso* kungs, šis ir īstais laiks, lai ierosinātu jautājumu par ekonomikas mērķiem Eiropas Savienības valstīs. Patiesībā tas ir Eiropas un tās sociāla modeļa izdzīvošanas jautājums.

Rodríguez Zapatero kungs, jūs zināt, kas ir ekonomikas sarežģījumi. Tie ir rekordliels bezdarbs gandrīz 20 % apmērā un valsts deficīts gandrīz 11 % apmērā Spānijā. Jāsaka, ka jūsu valsts ir valsts, kas saskaras ar problēmām. Tādēļ es atzinīgi vērtēju jūsu vēlmi atjaunot izaugsmi un radīt darba vietas kā būtiskāko jūsu prezidentūras prioritāti. Tomēr, godīgi sakot, *Zapatero* kungs, — kā minēju, mums jārunā godīgi — neesmu pārliecināts, ka risinājumi, ko jūs un politiskā saime, pie kuras jūs piederat, ierosina, lai pārtrauktu krīzi un īstenotu sociālo Eiropu, ir piemērotākie.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa uzskata, ka krīzi nevar pārtraukt un darba vietas nevar radīt ar lielākiem valstu izdevumiem, bet gan ar ekonomisku, fiskālu un vides režīmu, kurš nodrošina ieguvumus uzņēmumiem, it sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem. Es it sevišķi domāju par maziem un vidējiem uzņēmumiem saistībā ar nodarbinātību mūsu valstīs un reģionos. Sociālo kohēziju, kam smagu pārbaudījumu nodrošināja krīze un skandāli par piemaksām un atlīdzību par dažu vadītāju nekompetenci, nevar izveidot, pamatojoties uzniecīgām zināšanām, bet gan uz ilgstošu izaugsmi, kura nodrošina ieguvumus optimālam skaitam cilvēku.

Noslēgumā vēlos vērsties pie Padomes — vai nu pie rotējošās prezidentūras, vai pie pastāvīgās prezidentūras —, lai oficiāli jums sacītu, ka ar Lisabonas līgumu situācija ir mainījusies. Padomei un Parlamentam tagad cieši jāsadarbojas kā vienlīdzīgām iestādēm. Šim jaunajam attiecībām acīmredzami ir nepieciešami juridiskie standarti — esmu pārliecināts, ka mūsu juridiskie eksperti dedzīgi piemēros jauno līgumu —, bet tam ir nepieciešama arī savstarpēja politiska uzticēšanās un simboliski žesti. Šajā saistībā es atkārtāju, ka vēlētos, lai Padomes prezidentūra regulāri piedalās spontāno jautājumu un atbilžu apmaiņā ar Eiropas Parlamenta deputātiem, jo Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* kungs tajā iesaistās jau vairākus mēnešus, jūs, *Rodríguez Zapatero* kungs, tajā piedalījāties šorīt. Jums ir seši mēneši, lai ieviestu šo principu.

Tādēļ vēlū Padomes priekšsēdētājam visu labāko nākamajos sešos mēnešos un ceru, ka kopā mēs varam sekmīgi virzīt Eiropu uz priekšu pašreizējā situācijā. Lai jums veicas!

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Spānijas prezidentūrai ir mērķtiecīga programma, ko jūs, *Zapatero* kungs, mums izklāstījāt. Jūs minējāt četras galvenās prioritātes — lielāku energoapgādes drošību, lielākus ieguldījumus informācijas tehnoloģijās, vairāk izglītības un apmācības, kā arī Eiropas ekonomikas pārvaldības izveidi, kam jānodrošina, ka šīs prioritātes var tikt īstenotas. Tā ir pareizā pieeja un ļaus Eiropai nokļūt jaunā līmenī.

Problēmas, ar ko saskaras šis kontinents, nav saistītas ar parlamentāro sēžu rīkošanu vai atkārtotu samitu rīkošanu. Mums jau iepriekš ir bijuši daudzi samiti. Samiti neatrisina problēmas, tie tās apraksta. Mums reāli jāīsteno šo problēmu risinājumi dalībvalstīs.

(Aplausi)

Reakcija uz jūsu priekšlikumiem attiecībā uz ekonomikas pārvaldību norāda, ka tieši tur slēpjas problēma. Kur Lisabonas stratēģijā bija kļūda? Nebija jau tā, ka nebija iespējams to īstenot. Nē, to bija iespējams īstenot. Lisabonas stratēģija bija nesekmīga tādēļ, ka dalībvalstis nevēlējās pildīt pašas savus solījumus. Tāpēc šī jaunā pieeja, šī svaigā gaisa vēsma, ko jūs vēlaties ieviest Eiropas politikā ar šo mērķtiecīgo programmu, ir pareiza pieeja.

Vecās struktūras, ko esam piemērojuši līdz šim, man atgādina par Dona Kihota skaisto zirgu Rosinante, kura bija iedomājusies, ka ir sacikšu zirgs. Realitātē viņa bija vecs kleperis. Rosinantes mugurā mēs 21. gadsimtā neko nepaveiksim. Tam mums vajadzīgas jaunas pieejas, tādēļ jūs esat uz pareizā ceļa.

Eiropai ir jāpieņem daži no Spānijas modeļa aspektiem. Iemesls, kādēļ — šo teikšu tikai vienreiz — mēs, sociālisti, jo īpaši jūs atbalstām, ir tas, ka, mūsaprāt, jūsu valdība Spānijā ir progresīva valdība. Jums ir drosmīgi

izdevies, saskaroties ar spēcīgu opozīciju, jūsu valstij nodrošināt milzīgu grūdienu modernizācijas virzienā. Par to mēs jūs no sirds cienām.

(Aplausi)

Ja jūs Eiropas līmenī darbosieties tikpat enerģiski un izlēmīgi, jūs šo modernizāciju ieviesīsiet arī Eiropā. Manuprāt, tas ir drosmīgs solis, ja valdības galva, piemēram, saka, ka vardarbība laulībā nav valsts problēma, bet gan problēma, kas ietekmē visu sabiedrību visā pasaulē, un ka mēs Eiropā — mūsu augsti attīstītajā, civilizētajā sabiedrībā — vardarbību pret sievietēm nedrīkstam uzskatīt par maznozīmīgu nodarījumu, bet gan par cilvēktiesību pārkāpumu, kāds tas patiesi ir.

(Aplausi)

Politiskās enerģijas atjaunošana, kas mums Eiropā nepieciešama, ir cieši saistīta ar mūsu cerībām, kuras liekam uz jūsu prezidentūru, *Rodríguez Zapatero* kungs. Tādēļ vēlos piebilst, ka mums Eiropā nepieciešama arī lielāka ekonomikas kontrole. Es jums sniegsu piemēru, lai parādītu, ka sociālā kohēzija tiek sabiedrībā iznīcināta, jo nav pietiekamas kontroles vai drosmes, lai īstenotu kontroli.

Kad runājam par finanšu tirgu regulēšanu un banku sistēmas regulēšanu, mums jāmin arī tas, ka tās pašas bankas, kas pirms gada saņēma simtiem miljardu eiro valdības naudas, lai nodrošinātu to izdzīvošanu, šodien neizmanto šo naudu kredīšanai, bet gan spekulācijām, izmantojot nodokļu maksātāju naudu, lai gūtu augstu peļņu. Tas grauj cilvēku uzticību ekonomikas sistēmai. Tas grauj sociālo kohēziju. Tādēļ tā jūsu programmas daļa, kas paredz beidzot īstenot finanšu tirgu kontroli, ir būtisks elements, ko mēs, sociālisti, pilnībā atbalstām.

(Aplausi)

Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa atbalstīs jūsu prezidentūru, *Zapatero* kungs. Manuprāt, jūsu izklāstītais ir pieeja, kas nodrošina patiesu pamatu cerībai. Es arī ceru, ka Komisija rīkosies tikpat intensīvi un tajā pašā politiskajā virzienā, kurā dosies jūsu prezidentūra. Mēs darīsim visu iespējamo, lai virzītu Komisiju uz pareizā ceļa nākamo sešu mēnešu laikā un turpmāk, jo mēs ceram, ka pēc 18 mēnešiem, ko pārstāvēs trīs prezidentūras, mēs neredzēsīm pilnīgi atšķirīgu programmu katru sešu mēnešu sākumā, bet gan vienotību.

Tādēļ nākamās sešus un turpmākos 12 mēnešus, kuros darbosies trīs prezidentūras, jūs varat rēķināties ar sociālistu un demokrātu atbalstu. Vēlu jums veiksmi, *Zapatero* kungs.

(Aplausi)

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums Spānijas prezidentūrai ir divas prioritātes. Manuprāt, arī jums faktiski ir divas prioritātes. Lai arī ir ierosināti daudzi problēmjautājumi, kas risināmi nākamajos sešos mēnešos, mūsaprāt, ir divi galvenie jautājumi.

Pirmkārt, stratēģija „Eiropas Savienība 2020 pēc Lisabonas stratēģijas”. Manuprāt, šāds nosaukums ir piemērotāks, jo cilvēki vairs neizšķir starp Lisabonas līgumu un Lisabonas stratēģijām. Tādēļ tas jau ir liels sasniegums. Tomēr šajā Parlamentā mums jāsauglabā nopietnība.

Pamatjautājums nav zināt, vai pastāv vēlme samazināt bezdarbu vai palielināt izdevumus par inovācijām. Par to mēs visi esam vienprātis. Mēs vienojāmies 2000. gadā, mēs vienosimies 2010. gadā un mēs atkal vienosimies 2020. un 2030. gadā. Nē, jautājums attiecas uz citu tematu: īsi sakot — vai Padome un dalībvalstis ir gatavas mainīt metodi, kas Lisabonas stratēģijā neguva panākumus? Šeit es runāju par atklāto koordinācijas metodi — brīnišķīgs izteiciens, kas nozīmē, ka tieši dalībvalstis, nevis ES, pieņem lēmumus, un viss, kas jādara, ir jāsalīdzina dažādu dalībvalstu rezultāti.

It kā Eiropas Savienība būtu kļuvusi par ESAO. Tā ir realitāte: nemitīga dokumentu publicēšana — cits aiz cita.

(Aplausi)

Jūsu runas ievadpaziņojums, priekšsēdētāja kungs, ir mani patiesi iedrošinājis: „jā, mēs mainīsimies,” jūs sacījāt. Izmaiņas ir nepieciešamas; mums nepieciešamas „pātagas”, mums nepieciešami „burkāni”. Vajadzības gadījumā mums jāpiemēro sankcijas. Tomēr pirmām kārtām nezaudējiet drosmi — saku godīgi jums un *Moratinos* kungam — saistībā ar Vācijas ekonomikas lietu ministra sacīto, kurš ne sekundi nešaubījās, kritizējot jūsu priekšlikumus.

Tai tomēr jābūt labai zīmei! Nevar, no vienas puses sacīt, piemēram, ka Grieķija pietiekami nepūlas, ka citas valstis pietiekami nepūlas, tajā pašā laikā nenodrošinot Komisijai un Eiropas Savienībai resursus un instrumentus, kas tām nepieciešami, lai iejauktos. Vai nu viens, vai otrs. Abējādi nav iespējams.

Tāpēc es jūs mudīnu turpināt darboties šajā virzienā un varu jums sacīt, ka viss Parlaments kopā ar Komisiju jūs atbalsta, jums stājoties pretī tiem, kas noraida vajadzību intensificēt šo Lisabonas metodi.

Runājot par manu otro prioritāti — tas ir mēģinājums rast citu stratēģiju klimata pārmaiņu risināšanai pēc Kopenhāgenas konferences. Mums jāatzīst, ka mūsu pieeja bija nesekmīga. Mums tas jāpasaka, mums tas jāatzīst. Nav jēgas sacīt „jā, bet mums bija taisnība, tā bija pareizā metode”, un tā tālāk. Nē, tā nebija pareizā metode. Stratēģija bija slikta, jo rezultāts ir slikts. Tādēļ stratēģija ir jāmaina.

Es ierosīnu pieņemt stratēģiju, kuras pamatā ir trīs komponenti. Pirmais no tiem: Eiropas Savienībai ir jāieceļ klimata pārmaiņu „cars” ar pilnvarojumu organizēt sarunas 27 dalībvalstu vārdā, nevis tā, kā notika Kopenhāgenā, kur uzstājās Dānijas premjerministrs, Zviedrijas premjerministrs, Komisijas priekšsēdētājs, Sarkozy kungs, Merkel kundze, jūs un Brown kungs.

Tas nozīmēja, ka sarunās gribēja piedalīties vismaz astoņi Eiropas politiskie vadītāji. Taču pie galda nepietika vietas! Tik tikko pietika vietas *Obama* kungam. Piedalījās pārstāvji no Dienvidāfrikas, Brazīlijas, Indijas un Ķīnas, kā arī *Obama* kungs un astoņi eiropieši. Kā gan iespējams vienoties par nostāju un tikt uz klausītiem tādos apstākļos?

Tad rīkosimies kā PTO; tur tas darbojas. Tur kāds ir atbildīgais, un šis kāds pārstāv sarunas visas Eiropas Savienības vārdā un nodrošina rezultātus. Mums tas pats nepieciešams Eiropas līmenī, ja vēlamies izvairīties no atkārtota Kopenhāgenas gadījuma.

(Aplausi)

Turklāt mums, manuprāt, jābūt reālistiskiem. Šajā jautājumā mums jābūt reālistiskiem. Mums nepieciešama trīspusēja vienošanās starp ASV, Eiropu un Ķīnu. Tādam jābūt mērķim. Visas šīs stratēģijas, kurās saka „jā, tad jau redzēsim” un kurām nav sabiedroto ANO, rītdienas pasaulē nepanāks neko. Rītdienas pasaule ir impēriju pasaule, un mums jābūt impērijai.

Tas nozīmē, ka mums jābūt vietai pie galda. Ar ko kopā? Ar ASV un Ķīnu. Mums trijātā jāpanāk vienošanās; nesapņosim par nezin cik valstu apvienošanu programmā. Galu galā mums ir jāizveido apvienība ar ASV. Tieši ar ASV mums jāatrod kopīgs pamats. Šādu kopīgu pamatu, manuprāt, var rast ar emisiju tirdzniecības mehānismu. Mums tas ir, un viņi mums pievienosies, ja varēsim par to vienoties. Tas mums nodrošinās kopīgu pamatu, lai mēs kopā varētu organizēt sarunas ar Ķīnu.

Tās, priekšsēdētāja kungs, ir manas divas galvenās prioritātes Spānijas prezidentūrai, un esmu pārliecināts, ka ar jūsu izturību, *Rodríguez Zapatero* kungs, jūs šo prezidentūru padarīsiet par ļoti nozīmīgu un efektīvu.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) *Rodríguez Zapatero* kungs, *Barroso* kungs, es vispirms vēlētos komentēt jūsu piezīmi par Haiti. Es atceros, ka 2006. gadā Eiropas komisārs vārdā *Michel Barnier* ierosināja izveidot Eiropas sociālās aizsardzības spēku, kas būtu nosaukts par *EuropeAid*. Tas bija *Barroso* kunga Komisijas laikā. Ja mums šodien būtu *EuropeAid*, eiropieši jau tagad varētu nodrošināt lielāku klātbūtni Haiti. Priekšsēdētāja kungs, pieņemiet *Michel Barnier* priekšlikumu. Redziet, es neesmu sektants.

Tagad vēlos pievērsties jūsu sacītajam par Eiropas nākotni. Vēlos turpināt par citu tematu, par ko diskutēja *Verhofstadt* kungs. Jūs runājat par izaugsmi, bet kādu izaugsmi? Kāda veida izaugsmi? Jo viens no krīzes, vides krīzes — jo pastāv vairākas krīzes nevis tikai viena, — iemesliem bija ražošanas izaugsme, kas vienlaikus bija iznīcinoša. Tādēļ, ja Eiropas līmenī nerunāsim par izaugsmes kvalitāti un saturu, mēs vienkārši atkārtosim pagātnes kļūdas. Tas ir viens no apspriežamajiem jautājumiem.

Otrs risināmais jautājums ir saistīts ar to, ko sacijāt par izaugsmi un paktu, piemēram, pret energoresursu atkarību. Viens no pilāriem cīņā pret energoresursu atkarību ir energotaupība. Mums Eiropā ir jāizstrādā apjomīgs pakts Eiropas ieguldījumam energotaupībā. Vide nozīmē energotaupību, miljardu ieguldījumu, kā arī vienlaikus darba vietu radīšanu. Tādēļ neaizmirstiet, ka, jā, atjaunojamie resursi, bet atjaunojamie resursi ar energotaupību. Šajā jautājumā es prasu, lai tagad Eiropas Savienība izlemj līdz 2020. gada panākt nevis 20 %, bet gan 30 % energoetaupījumus. Mēs to varam, ja vēlamies.

Tagad par otru jautājumu, par ko runājat, proti, elektriskajiem automobiļiem. Ļoti labi! Tomēr ir kāds apsvērumš. Mobilitāte nav saistīta tikai ar automobiļiem. Pastāv liels projekts, ko varētu attīstīt Eiropā. Jums bija *Airbus*, jums ir ātrgaitas vilcieni. Kādēļ gan neizstrādāt apjomīgu Eiropas tramvaju projektu? Visā Eiropā nepieciešams atjaunot un modernizēt tramvajus — Centrāleiropā, dienvidos, Latīņamerikā — patiesībā visur. Tas nodrošinātu nodarbinātību, un tas ietver daļu automobiļu nozares, ko jūs nespēsiet izglābt. Tādējādi jūs varēsiet tai nodrošināt vēl vienu ar mobilitāti saistītu funkciju. Eiropas tramvaju projekts ir arī risinājums klimata problēmām, kas saistītas ar satiksmi.

Jūs tomēr pareizi izteiciāties par izglītību un Boloņas procesu. Lai tā būtu! Tomēr Boloņas procesa problēma ir tāda, ka tas ir novirzījies no sava sākotnējā mērķa. Tā vietā, lai padarītu Eiropu par vienlīdzīgas augstākās izglītības kontinentu, augstākā izglītība Eiropā ir pārveidota par skolu izglītību, kurā universitātes vairs nav vieta pētniecībai un pārdomām, bet kas ir kā mācīšanās fabrikas. Ir izveidotas mācību programmas, kam studenti nespēj tikt līdz. Tāpēc, ja jūs vēlaties turpināt Boloņas procesu, mums pirmām kārtām jāspers solis atpakaļ un jāizskata visas ar Boloņas procesu saistītās mācību programmas. Reakcija ir redzama uz visām Eiropas universitāšu pilsētu ielām, kur studenti protestē nevis pret Eiropas izglītības ideju, bet gan pret augstākās izglītības sagraušanu šķietami Eiropas idejas vārdā.

Savu runu vēlos pabeigt, izsakoties par jūsu Eiropas sociālo paktu. Eiropas sociālais pakts un sociālais un vides pakts. Aiciniet pie sarunu galda uzņēmumus, apvienības un lielas vides asociācijas. Sociālā aizsardzība nebūs efektīva bez vides aizsardzības. Tāda ir jaunā ideja, un labējiem deputātiem šī ir viena no tīkamajām *Sarkozy* kunga idejām Francijā; to sauca par *Grenelle* vai apaļo galdu par vides jautājumiem. Manuprāt, Briselei ir laiks domāt par vidi, saaicinot kopā sociālos partnerus un vides organizāciju galvenos pārstāvjus pie viena galda. Ja dodaties šajā virzienā, mēs jūs atbalstīsim, un Eiropa ir risinājums. Runājot par instrumentiem, mums tie būs kopīgi jāizstrādā.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka šajā Eiropas Savienības darbam izšķirošajā laikā Padomes prezidentūru pārņem Spānija.

Kopā ar Grieķiju un Portugāli Spānijas pievienošanās Eiropas Kopienai bija agrīns paraugs veidam, kā Eiropa varēja palīdzēt sekmēt un atbalstīt jaunu demokrātiju — ceļš, kam kopš 1989. gada sekmīgi sekojuši daudzi citi.

Spānijas deputāti no visām partijām ir snieguši būtiskus ieguldījumus šī Parlamenta darbā, esot augstos amatos gan Parlamentā, gan mūsu grupās. Viņu ietekme ir bijusi būtiska, un šajā saistībā vēlos īpaši pieminēt mūsu draugu *Jaime Mayor Oreja* — vienu no Parlamenta ietekmīgākajām personībām.

Prezidentūra sākas Eiropas Savienībai izšķirošā laikā, un es tai vēlu sekmes, bet atzīstos, ka mani māc bažas. Tā paklupusi jau pirmajās dažās dienās kopš prezidentūras pārņemšanas. Lielas bažas rada ierosinājums, ka tā vietā, lai vienkārši koordinētu ekonomiskās attīstības plānus, Eiropas Savienībai būtu jāspēj izstrādāt obligāta ekonomikas politika ar sankcijām vai korektīvām darbībām pret tām dalībvalstīm, kas tās nepilda.

Tas atspoguļo ļoti vecmodīgu sociālistu „pavēlēt un kontrolēt” pieeju ekonomikas politikai, un šāda politika nav piemērota 21. gadsimta problēmu risināšanai. Neiejaucoties Spānijas politikā, Apvienotajā Karalistē ir teiciens, ka vispirms jāsakārto pašam sava māja. Sociālisms to nedara.

Mums ir nepieciešama ekonomikas politika, kas ņem vērā dalībvalstu tiesības, veicina labāko prakšu apmaiņu un koncentrē uzmanību uz Eiropas Savienības pievienotās vērtības nodrošināšanu; politikas virzieni, kas aizsargā iekšējā tirgus ieguvumus un tos paplašina; politikas virzieni, kas nodrošina vidi, kurā uzņēmēji un uzņēmumi var smagi strādāt, lai radītu darba vietas, paaugstinātu mūsu dzīves standartus un veicinātu spēcīgāku sabiedrību.

Mēs ECR grupā liekam lielas cerības uz iniciatīvu „Eiropa 2020”, kas varētu būt regulējums ilgtspējīgai, konkurētspējīgai Eiropas ekonomikai, un mēs esam sagatavojuši paši savus papildu priekšlikumus, kuri, kā ceram, palīdzēs virzīt šīs debātes uz priekšu.

Es vēlētos nedaudz runāt arī par ārpolitiku. Es zinu, ka tam prezidentūras programmā ir piešķirta zināma nozīme, bet man jārunā par kādu jautājumu, kas ir pieminēts, bet, manuprāt, nav pietiekami uzsvērts. Tas ir Irānas jautājums. Tā ir nelikumīga, brutāla un bīstama valdība, pret ko jāvērsas ar stingru nostāju. Ja mūsu attieksme pret kodolieroču neizplatīšanu ir nopietna, Irānas valdībai jāsaprot, ka, lai gan Irānai ir tiesības attīstīt kodolenerģiju miermīlīgiem mērķiem, tai neļaus apmullot pasauli un sasniegt mērķi iegūt kodolieročus. Nevar uzticēties režīmam, kas pieļauj slepkavošanu un vardarbību, lai apspiestu savus cilvēkus, kuriem valdība izkrāpusi to izvēli, un mums ir jārikojas.

Spānijas prezidentūra sāk darbību ar jau noslogotu darba kārtību. Mūsu grupa atzinīgi izvērtēs tās priekšlikumus un iniciatīvas, ja prezidentūra ierosinās progresīvus politikas virzienus, lai sekmētu ekonomikas izaugsmi, risinātu klimata pārmaiņas, stiprinātu indivīda brīvību un atbildību, kā arī veicinātu sadarbību pasaules līmenī, kur mums ir kopīgas intereses. Tās visas ir jomas, kur Eiropa var nodrošināt ieguvumus, nevis piemērot slogu.

Ja prezidentūra rīkosies šādi, mēs to atbalstīsim.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (ES) Es jūs sveicu, *Rodríguez Zapatero* kungs. Diemžēl mana grupa uzskata, ka jūsu programma neatrisina būtiskākās problēmas. Mūsaprāt, galvenā prasība šai prezidentūrai būtu bijis koriģēt pašreizējo ekonomikas politiku, īstenojot valsts iejaukšanos ekonomikā un, protams, regulējot tirgu ar progresīvu fiskālo politiku.

Ekonomikas lejupslīde Spānijā un Eiropā, kā arī bezdarba rādītāji, kam līdzīgi nav redzēti kopš pagājušā gadsimta trīsdesmitajiem gadiem, ir sekas tam, ka netika veikta iejaukšanās tirgū un stratēģiskajās ražošanas nozarēs, tostarp finanšu nozarē. Skatoties no šādas perspektīvas, jāsecina, ka jūsu programmā diemžēl nav nekā jauna. Ienākumiem no nodarbinātības piemēro sankcijas, savukārt kapitāla peļņu veicina, jo nepastāv saskaņoti fiskālās politikas virzieni, un tiek grauts Eiropas sociālais modelis saistībā ar rīcību, ko uzskata par pakalpojumu liberalizāciju.

Līguma 43. un 49. pantā ir paredzēta aizsardzība modelim, kas veicina tirgu un tirgus brīvību, nevis darba ņēmēju tiesības, un, kā jau jūs labi zināt, ir jau pieņemti EKT spriedumi, kuri legalizē sociālo dempingu. Tā ir realitāte. Tādēļ diemžēl šī jūsu programmas daļa, kas mums ir svarīga, neko nemaina un negroza, kā arī neievieš nekā jauna. Citiem vārdiem sakot, tā ir pretrunā sauklim, ko izmantojat Spānijas prezidentūrai, proti, „Inovācijas Eiropā!”

Šajā konkrētajā jautājumā nav nekādu inovāciju. Ir nepārtrauktība *Barosso* kunga ievēlēšanas dēļ, ko mēs neatbalstījām, lai gan jūs to, protams, atbalstījāt, un, mūsaprāt, šī nepārtrauktība grauj Eiropas modeli.

Mūsaprāt, ārpolitikā nav nepieciešams palielināt militāro aspektu. Haiti traģēdijas attēli, kur redzami militāro helikopteru un jūras spēku izvietošana, grauj mūsu reputāciju. Tie ir kaitējoši! Tas nav tas, kas vajadzīgs, kad notiek tādas traģēdijas kā Haiti. Mums vajadzīga civilā aizsardzība. Mums vajadzīgi ārsti un cilvēki, kas mazina traģēdijas radītās sāpes.

Visbeidzot, *Zapatero* kungs, par samitu ar Maroku: mēs nepiekrītam Marokas īpašajam statusam, kamēr Sahāras cilvēkiem nebūs atļauts izmantot savas tiesības uz pašnoteikšanos un viņi tiks nemitīgi vajāti — es atkārtāju, nemitīgi vajāti —, no Marokas iestāžu puses. Mēs neatbalstām šo samitu. Mēs uzskatām, ka būtu jāorganizē Eiropas samits par Sahāras cilvēku pašnoteikšanās tiesībām.

Attiecībā uz Izraēlas valsti mums jāievieš daudz striktāka kaimiņattiecību politika un jānodrošina, ka tiek ievērots šī Asociācijas nolīguma 2. pants saistībā ar kaimiņattiecību politiku, jo Izraēla sistemātiski neievēro starptautiskos tiesību aktus.

Marta Andreasen, *EFD grupas vārdā*. – Paldies, priekšsēdētāja kungs! *Rodríguez Zapatero* kungs, es uzmanīgi noklausījos jūsu priekšlikumus Spānijas prezidentūras darbībai, un varu jums vēlē tikai sekmes. Taču tagad es atgriezīšos pie realitātes.

Es pārstāvu Anglijas dienvidaustrumus, un nu jau labu laiku daudzi no maniem vēlētajiem kopā ar citiem Eiropas pilsoņiem saskaras ar ļaunprātīgi izmantotu urbanizāciju Vidusjūras krastā un citās Spānijas daļās. Parlaments ir pieņēmis trīs ziņojumus, mudinot Spānijas iestādes rīkoties, bet, izņemot dažu politiku notiesāšanu un jaunā Zemes likuma pieņemšanu, nav veikta konkrēta rīcība, lai aizsargātu cilvēkus, kuri saskaras ar kaitējumu.

Problēmas, ar ko saskaras mani vēlētajī, ir gan dramatiskā situācija saistībā ar *Len* un *Helen Prior* no Berkšīras, kuri noskatījās, kā nojauc viņu māju, jo iestādes apgalvoja, ka tā uzbūvēta, pārkāpjot krasta tiesību aktus, gan tādi gadījumi kā *Doreen Snook* (arī ir no Berkšīras) Alikantē un *Lohmann* kungs Lancarotē, kas faktiski nevar dzīvot mājokļos, kurus ir iegādājušies, jo nav nodrošināta pienācīga infrastruktūra un pakalpojumi.

Kā Spānijas valstspiederīgajai, man ir kauns par manā valstī notiekošo. Esmu ļoti nobažījiesies par Spānijas tūrisma nozares nākotni tagad, kad presē tiek rakstīts par iepriekš minēto cilvēku likstām.

(ES) *Zapatero* kungs, tagad es ar jums runāšu jūsu dzimtajā valodā, kas ir arī mana dzimtā valoda.

Cilvēki, kurus skar šādas likstas, nav bagātnieki; viņi ir vienkārši cilvēki, kas izmantojuši sava darba augļus, lai iegādātos mājokli šajā valstī ar tās patīkamo klimatu un labajiem ļaudīm — vietā, kur mitināties pēc došanās pensijā. Šiem cilvēkiem negodīgi nākas maksāt juristiem un citiem ekspertiem, lai sevi aizstāvētu tiesās bez lielām iespējām gūt panākumus.

Eiropas Savienība ir centusies pārliecināt savus iedzīvotājus, ka tā ir izveidota, lai Eiropā saglabātu mieru. Vai manis aprakstītā situācija Eiropā nodrošinās mieru?

Jūs mums stāstāt par Eiropas izpestīšanu no krīzes. Ja jūs nespējat atrisināt manis minēto problēmu, cik ticams ir tas, ka varēsiet atrisināt Eiropas finanšu krīzi? *Zapatero* kungs, mums risinājums nepieciešams tagad. Mēs vēlamies, lai cilvēki varētu dzīvot mājokļos, ko ir iegādājušies. Ja tas nav iespējams, viņiem jāpiesūkst godīga kompensācija, lai viņi varētu iegādāties līdzīgu īpašumu.

Šis Parlaments ir tikai draudējis bloķēt subsīdiju maksājumus Spānijai, bet esiet droši, ka, ja šī situācija netiks atrisināta Spānijas prezidentūras laikā, es darīšu visu, ko spēšu, lai šie draudi tiktu īstenoti.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Es ļoti priecājos piedalīties šajā īpašajā forumā ar Spānijas valdības premjerministru, kuru augstu vērtēju jau kopš laikiem, kad viņš bija spēcīgs jurisprudences students.

Domāju, ka Eiropas Savienības rotējošā prezidentūra ir nejausi sniegusi manai valstij labāko iespējamo iespēju vēlreiz parādīt, ka Spānija vēlas, lai tai Eiropā būtu izšķiroša nozīme.

Kā jau priekšsēdētājs sacīja, Eiropas apvienošana bija Spānijas cilvēku sapnis ilgo diktatūras gadu laikā. Tādēļ mēs jo īpaši priecājamies būt šeit un augsti vērtējam šo pieredzi, jo zinām, dāmas un kungi, ka šī dalībvalstu savienība, ko pārstāvam, ir vienīgais risinājums problēmām, ar ko saskaras pasaule, tādēļ ka tradicionālās valstis nespēj rast efektīvus risinājumus.

Eiropai ir ārkārtīgi svarīgi atrast savu vietu, nosakot sevi un aizstāvēt vērtības, ko tā ir izveidojusi revolūciju šūpulī, tās izcilo prātu sarakstītās grāmatās un savu tautu saucienos. Šīs vērtības ir brīvība, saprāta noteikumi, pasaulīgums un solidaritāte. Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, es zinu, ka jūs vēlaties maksimāli izmantot šo iespēju, lai īstenotu Lisabonas līgumu praksē.

Es atbalstu jūsu ierosinātos mērķus, lai gan daži no tiem ir neskaidri un tiem neizdodas nošķirt nejausus jautājumus no pamatjautājumiem. Viens no mērķiem, kas attiecas uz klimata pārmaiņām, man liek domāt, ka Komisijas īstenotā Eiropas politika ir pareiza, lai gan Kopenhāgenā tā bija nesekmīga. Būtiski ir apturēt atkritumu rašanos daudzās valstīs, lai miljardiem Zemes iedzīvotāju nebūtu jācieš no sekām, ko rada bagātu sabiedrību egoisms.

Es arī uzsvertu cilvēktiesību aizsardzību pasaulē. Kad Eiropas Savienībai pārmet birokrātiju bez dvēseles, cilvēki aizmirst, ka šī dvēsele ir mūsu Pamattiesību harta. Šajā saistībā es domāju, ka Spānijas prezidentūrai jāiesaistās šādos jautājumos: Marokas samitu nevajadzētu organizēt, līdz Maroka nav paudusi apņemšanos ievērot ANO rezolūcijas attiecībā uz Sahāru, ko pieminējāt citos gadījumos.

Kubā un Irānā jums būtu jāsekmē kopīga rīcība, lai saskaņā ar vakar šeit notikušajām debatēm atzītu organizācijas, kas oponē valdībām. Ja tiesības ir mūsu dvēsele un Eiropas dvēsele, es atļaušos jums atgādināt, lai pievērstu lielu uzmanību, kā jau pareizi sacījāt savā runā, Eiropas mugurkaulam, proti, kopējai enerģētikas politikai. Bez tās tiek kavēts pilnīgi viss, un pastāv risks, ka pat starptautiskā politika izkūpēs gaisā kā dūmi.

Visbeidzot, vēlos jums atgādināt, lai neaizmirstat savu apņemšanos piešķirt Seūtas un Meliljas pilsētām līdzīgu statusu, kāds piešķirts vairumam attālo reģionu.

Noslēgumā sacīšu: augsti godātais priekšsēdētāj *Zapatero*, mans dārgais draugs *José Luis*, vēlu jums sekmīgi strādāt šīs spēcīgās, federālās Eiropas labā, kurai mēs abi ticam.

José Luis Rodríguez Zapatero, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirmām kārtām vēlos pateikties par dažādu parlamentāro grupu vārdā šorīt veikto runu radīto gaisotni un tajās pasacīto.

Es runāšu par svarīgākajiem jautājumiem, sākot ar *Daul* kunga sacīto. Paldies par jūsu vārdiem attiecībā uz pozitīvo virzītājspēku ekonomikas vadībai — kopējai ekonomikas politikai. Jūs ierosinājāt jautājumu par to, kāds ir šādas ekonomikas vadības vai ekonomikas politikas mērķis, vai, atvainojiet izteicienu, piedāvājat ideoloģisku sirojumu attiecībā uz sociālās demokrātijas idejas vai projekta iespējamiem postulātiem. It sevišķi es dzirdēju, ka paudāt savu atturību saistībā ar valsts izdevumu neizvēlīgiem palielinājumiem un jūs devāt priekšroku uzņēmumiem labvēlīgai videi.

Es vēlos noskaidrot kādu lietu. Tam gan ir maz sakara ar manu runu, bet tas lielā mērā attiecas uz manu politisko pārliecību. Es cieši atbalstu Stabilitātes pakta. Es cieši atbalstu fiskālo līdzsvaru visā ciklā. Pirmo četru gadu laikā pirms ekonomiskās un finanšu krīzes valdībai, kuras vadītājs es biju un joprojām esmu, bija pārpalikums valsts kontos, un tā samazināja savu deficītu līdz 32 % no IKP. Tādēļ esmu pārbēdzējs. Deficīts un pārpalikums ir instrumenti — atkarībā no ekonomikas cikla. Tagad es, tāpat kā vairums Eiropas valdību, atbalstu reakciju ar fiskālu stimulu, kura rezultāts ir valsts finanšu deficīts, un valsts izdevumi ir nedaudz palielinājušies, jo ir samazinājušies privātie ieguldījumi. Šī nav ideoloģiska problēma. Tā ir reāla problēma. Finanšu krīze nozīmēja, ka privātie ieguldījumi un privātā kredītešana apstājās un tika apturēta. Šķiet saprātīgi, ka vienīgais veids, kā kompensēt šo ekonomikas palēninājumu, bija valsts stimulēšana. Tas jākorrigē tādā mērā, kā to atļauj apstākļi, un mums jāatgriežas pie Stabilitātes pakta.

Tāpat kā citām valstīm, manai valstij būs liels valsts finanšu deficīts, patiesībā tas jau ir. Tomēr esiet droši, ka mana valsts pildīs savu Komisijai pausto apņemšanos līdz 2013. gadam atgriezties uz stabilitātes ceļu, ko raksturo 3 % deficīts. Lai to sasniegtu, kā jau Komisija zina, mums ir stingrs plāns — strikts fiskālās konsolidācijas plāns. Tas ir strikts attiecībā uz mūsu valsts kontiem, un mēs to īstenojam praksē.

Es piekrītu, ka mums jāizveido uzņēmumiem, saimnieciskajai darbībai, iniciatīvai un konkurencei labvēlīga vide. Patiesībā savā runā es no sirds atbalstīju kopīgu enerģētikas tirgu un Eiropas digitālo tirgu. Tas nenozīmē neko citu kā vien ekonomikas brīvības, iniciatīvas un tirdzniecības starp eiropiešiem sekmēšanu enerģētikas jomā, kā arī konkurences sekmēšanu, jo tas samazina cenas un veicina tehnoloģiju inovācijas. Digitālajā jomā, kam šodien pievērš lielāku vērību, mēs liekam lielas cerības uz nākotni tiktāl, ciktāl veicinām e-tirdzniecību un visu pašlaik radīto produktu pārņemšanu komunikāciju tehnoloģijās, kas atbilst aizvien pieaugošākam procentuālajam lielumam no iekšzemes kopprodukta.

Tāpēc mūsu priekšlikums un plāns ir tāds, lai stratēģija „Eiropa 2020” veicina Eiropu bez tirdzniecības ierobežojumiem, veicina konkurenci, inovācijas un uzņēmējdarbības vidi Eiropā. Valdībām ir arī maksimāli jācenšas nekoriģēt uzņēmējdarbības vidi, bet tām ir jāiejaucas, lai koriģētu spekulācijām (vai nu finanšu, vai īpašumu spekulācijām) labvēlīgu vidi. Tas ir kas cits. Dažreiz konkrētu ideju dēļ spekulācijas tiek apzināti vai neapzināti sekmētas finanšu jomā vai īpašumu jomā. Spānija, tāpat kā daži pilsoņi — ne tikai Apvienotās Karalistes pilsoņi —, ir šādu spekulāciju upuris. Tā ir valdības griba tās kompetences ietvaros. Jums būtu jāzina, ka Spānijā ir kompetences sadale, ko īsteno ne tikai centrālā valdība, bet arī autonomās kopienas un padomes. Protams, pastāv arī tiesību akti un tiesu procedūras, bet es ļoti labi apzinos jūsu sacīto, tādēļ mēs rīkosimies.

Tādēļ jāveido ekonomikas vide, kas ir labvēlīga uzņēmējdarbībai, iniciatīvām un inovācijām, bet nav labvēlīga finanšu un īpašumu spekulācijām.

Protams, es atbalstu saprātīgu fiskālo spiedienu un nepārstāvu nekādu oponentu modeli, jo, esot valdībā, esmu samazinājis nodokļa likmes uzņēmumiem, ienākumu nodokli strādājošajiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli. Es, pamatojoties uz intervences perspektīvu, atbalstu šāda fiskāla spiediena filozofiju attiecībā uz nodokļiem un fiskālo nostāju.

Visbeidzot, *Daul* kungam vēlos sacīt, ka es ņemu vērā viņa grupas, kas ir šī Parlamenta lielākā grupa, nostāju saistībā ar Padomes (pastāvīgā) priekšsēdētāja un Parlamenta nozīmi. Manuprāt, tas ir svarīgs jautājums. Es atbalstu visas Eiropas iestādes — svarīgās Eiropas iestādes —, kam ar Parlamentu ir elastīgas attiecības. Protams, ja vēlamies Eiropu padarīt lielāku, mums jāvirzās uz spēcīgāku Parlamentu. Tāds ir mans viedoklis.

Schulz kungs, paldies par jūsu vārdiem. Esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienības principi ir lielā mērā saistīti ar sociālās demokrātijas principiem un ka sociālā demokrātija ir bijusi būtiska svira Eiropas idejas un Eiropas ideālu veidošanas pamatā. Neskatoties uz citu tādu ideju spēku, kuras mums ir bijis problemātiski piemērot, es vēlos apstiprināt mūsu apņemšanos attiecībā uz sociālās kohēzijas redzējumu, kuram demokrātijas nolūkos ir svarīgi būt sociālam pēc būtības.

Verhofstadt kungs, esmu ārkārtīgi pateicīgs par jūsu vārdiem. Piekrītu praktiski visam, ko sacījāt. Attiecībā uz Lisabonas koordināciju un nesekmīgo īstenošanu jāsaprot, ka nesekmīga bija atklāta koordinācija. Mēs to apzināmies. Mēs to pārskatījām 2004. gadā, un tagad mums tā jāuztver nopietni vai arī 2020. gadā mēs atkal sacīsim, ka darbs bijis nesekmīgs. Valdībai vajadzīga Kopienas metode. Es nezinu, kādēļ dažus no jums pārsteidz vārdi „sankcijas” vai „prasības”. Daudzi no Eiropas Savienības darbības lēmumiem ietver sankcijas. Ja netiek ievērotas direktīvas, ja netiek ievērots Stabilitātes pakts, ir tikai dabiski, ka būtu jāpiemēro sankcijas. Tas ir arī efektīvi. Parlamentam ir skaidri jānorāda — jo Eiropas Savienībai ir skaidri jānorāda —, ka darbs, kas tiek veikts kopīgi, sniedz labus rezultātus. Tādi jautājumi, kā, piemēram, eiro, Stabilitātes pakts un iekšējais tirgus, ir jāattīsta un jāpadziļina, jo tie ir viena no galvenajām svirām izaugsmei un konkurētspējai.

Es pilnībā piekritu jūsu ierosinātajam attiecībā uz Kopenhāģenu un turpmāko stratēģiju — jauno stratēģiju. Es domāju, ka tā ir interesanta iniciatīva — iecelt Augsto pārstāvi šajā jautājumā —, un tiesa, ka Kopenhāģena nenodrošināja tādus rezultātus, kādus vēlējamies. Tiesa, ka Eiropa pārstāvēja pozitīvu nostāju, bet tas nebija rezultāts.

Meyer kungs, visu cieņu pret jums, bet ir dažas lietas, kurās jums nepiekritu. Protams, papildus tam, ka Eiropas Savienībai nav kompetences, piemēram, fiskālajā politikā, es nepiedāvāju konservatīvu programmu, bet gan drīzāk reformu programmu. Tā vispirms ir programma, lai taupītu laiku nākotnē, lai izdarītu prognozes, kas, manuprāt, ir labākais veids, kā virzīties uz priekšu ar progresīvu programmu. Progresīva programma saskata izmaiņas, tās paredz un spēj īstenot inovācijas. Es ceru un paļaujos, ka Eiropas Savienība neatpaliks no tā.

Es cīnu jūsu nostāju attiecībā uz Maroku, bet neatbalstu to. Ziemeļāfrikai, it sevišķi Marokai, ir stratēģiska nozīme Eiropas Savienībai. Nodrošināsim, ka tās modernizācijas process virzās uz priekšu, izmantojot dialogu un sadarbību, un atstāsim Sahāras konflikta arbitražu pareizo iestāžu ziņā, t.i., ANO ziņā, kura veic pasākumus, ko Spānija, protams, atbalsta un ciena.

Attiecībā uz Haiti jāsaprot, ka mēs patiešām bieži redzam helikopterus vai militārās lidmašīnas, kas veicina konfliktus un bombardē teritorijas uz šīs planētas, un mūsu sirdsapziņā tām ir sarežģīta nozīme. Tas nereti ir grūti mūsu sirdsapziņai un pārlicēbai, bet jāsaprot, ka, manuprāt, helikopteri un jūras kājnieki, kas piegādā pārtiku, nodrošina kārtību un glābj dzīvības, ir pelnījuši aplausus.

(Aplausi)

Manuprāt, viņi ir pelnījuši aplausus. Ja Eiropai būs ātrās reaģēšanas spēki, un es ceru, ka būs, — es atbalstīšu *Barnier* kunga priekšlikumu. Kā jau tika sacīts, tajā būs jābūt gan civilajai, gan militārajai pārstāvēbai, lai mēs varētu īstenot efektīvu rīcību maksimāli īsā laikā ar mums pieejamajiem resursiem.

Esmu atzīmējis jūsu ierosinājumus, *Andreasen* kundze. Protams, es vēlos apstiprināt Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvi, ka atbalstu daudzus no jūsu runā paustajiem ierosinājumiem. Uzstājoties es runāju par ilgtspējīgu izaugsmi — ekoloģiski ilgtspējīgu izaugsmi. Piekritu, ka elektriskais transportlīdzeklis ir elements vai tam būtu jābūt elementam, kas sekmē cita veida transportu. Es arī ņemu vērā jūsu ierosinājumu, ka Sociālajā paktā ekoloģiskās ilgtspējas dimensijai jābūt pamata dimensijai, un man, protams, ir cieša pārlicēba, ka inovāciju, konkurētspējas un rentabilitātes nākotne rodama „zaļajā ekonomikā”. Tā rodama arī komunikāciju tehnoloģiju potenciālā un, protams, kopējā vai vienotā enerģētikas redzējumā, kā sacīja *Sosa Wagner* kungs, jo tas ir centrālais aspekts Eiropas Savienības nākotnē.

Kirkhope kungs, piekritu jūsu sacītajam par mana tautieša *Mayor Oreja* kunga personības nozīmi, bet nepiekritu, ka ierosināju plašāku kontroli vai centralizāciju par to, kas paredzēta idejās, iniciatīvās un politiskajos priekšlikumos, kurus iesniedzu šim Parlamentam. Nē, tā ir politiska iniciatīva, ka iekšējais tirgus varētu būt lielāks un ietvert vairāk jomu un ka tajā varētu būt vairāk konkurētspējas un inovāciju. Mums ir jāapkopo spēki. Spēku apkopošana nenozīmē kontrolēšanu, tā nenozīmē vadīšanu. Gluži pretēji, spēku apkopošana ir demokrātiskāka, tā sekmē sadarbību.

Manuprāt, neefektīvāk būtu turpināt darbināt 27 mazas, centralizētas kontroles sistēmas, jo globalizētā pasaulē tas nozīmētu, ka mūsu konkurenti, kam ir iekšējie tirgi un kopēji politikas virzieni, piemēram, ASV, Ķīna un Indija, gūtu pār mums priekšroku. Mēs redzēsim, ka ļoti īsā laikā, ja neveiksīm šīs lielās izmaiņas kā eiropieši un neīstenosim šo jauno, vairāk uz Kopienu vērstu ekonomikas politiku, Indija vai Ķīna mūs panāks ražošanas un inovāciju ziņā.

Nē, mēs neesam ieinteresēti, ja ļausiet man tā sacīt, un visu cieņu pret jums, mēs neesam ieinteresēti kontrolēt vai iejaukties. Par to nav šīs debātes. Kad runājam par 2020. gadu un valdību, mēs runājam par kopīgām spējām, 500 miljonu pilsoņu nodrošināto sinerģiju kopsommu kontinentā, kas ir sekmīgi izveidojis un īstenojis rūpniecisku revolūciju, labāko energoresursu izmantojumu un lielāko zinātnisko progresu. Ja šos spēkus apvienotu, mums būtu spēja būt vadošajiem, saglabāt mūsu ekonomikas modeli, mūsu pārticības modeli un labklājības modeli. Tādi ir mērķi.

Protams, es pilnībā piekritu un uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir skaidra nostāja attiecībā uz Irānu. Irānai ir jāievēro starptautiskie noteikumi, un ES, protams, ir Irānai jāuzstāda prasība ievērot starptautiskos noteikumus attiecībā uz kodolieroču izplatīšanu. Es piekritu jūsu paustajām bažām un uzskatiem par šo tematu.

Sosa Wagner kungs, priecājos kopā ar jums piedalīties šajā forumā, šajā lielajā iestādē šajā laikā un šajās debatēs. Esmu ņēmis vērā jūsu ierosinājumus. Pilnībā piekritu jūsu sacītajam par enerģētiku, kas lielā mērā

bija manas runas galvenais temats. Tieši enerģētika lielā mērā noteiks Eiropas Savienības spēju būt lieliskam kontinentam gan politiski, gan ekonomiski. Neapšaubāmi, ka vairāk enerģētikas starpsavienojumu un mazāka energoresursu atkarība padarīs mūs ekonomiski un politiski spēcīgākus.

Kā mēs labi apzināties, enerģētika ir noteikusi vēstures gaitu. Tā ir noteikusi to, kā konkrētas varas ir dominējušas pār citām valstīm. Tas noticis, kontrolējot un izmantojot enerģētiku, bet tagad, protams, nozīme ir arī energotaupībai.

Eiropas Savienība veicina politiku, kas aizsargā pamattiesības, un tā turpinās sekmēt šādu politiku nākamajos sešus mēnešus. Tā to īsteno saprātīgi un cenšoties nodrošināt progresu, ja esam paredzējuši un cerējuši, kas tas ir iespējams. Tā to īsteno jomās, kur mēs uzskatām, ka labāk ir piedāvāt palīdzīgu roku, nevis aizvērt durvis. Tādēļ mēs uzstājam uz samitu ar mūsu kaimiņvalsti Maroku. Mēs vienmēr sekmēsim cilvēktiesību aizsardzību.

Kopumā, priekšsēdētāja kungs, esmu ļoti pateicīgs par šodienas runām, ar ko uzstājās dažādu parlamentāro grupu pārstāvji. Vēlos apliecināt savu cieņu viņu nostājām. Esmu ņēmis vērā dažus no tiešākajiem un konkrētākajiem jautājumiem, kas ierosināti saistībā ar manu valsti, ko es pārstāvu ar vislielāko lepnumu, ņemot vērā to, ko esam sasnieguši 25 gadu laikā, kopš esam Eiropas Savienības dalībvalsts. Es arī pārstāvu savu valsti ar vislielāko pazemību, jo mēs esam šeit, lai dalītos, un, manuprāt, labākais veids, kā dalīties, ir pazemība, gatavība apvienoties, apvienoties kopā un kopā aizsargāt Eiropas Savienības lielo ideālu.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, ir panākta vispārīga vienošanās par to, kādas ir Padomes Spānijas prezidentūras prioritātes, ar, protams, dažām niansēm atkarībā no dažādu politisko grupu nostājām, bet ir viens jautājums, kas minēts vairākās runās un par ko es vēlētos runāt, proti, Eiropas koordinācijas vai konsekvences jautājums, vai nu tā ir reaģēšana uz dabas katastrofām ārpus Eiropas teritorijas vai mūsu reakcija saistībā ar ārējām attiecībām, piemēram, laikposmā pēc Kopenhāgenas, vai arī saistībā ar ekonomikas politiku. Šim jautājumam mums, manuprāt, ir risinājums — ir jāpieņem Lisabonas līgums. Mums nav tālu jāmeklē.

Runājot par mūsu reaģēšanu uz humānām krīzēm, mums ir slavenais *Barnier* ziņojums, ko šodien jau pieminēja. Tas ir ziņojums, ko es un toreizējā rotējošā Austrijas prezidentūra pieprasījām no jūsu kolēģa — Parlamenta deputāta — un mana laba drauga *Michel Barnier*. Toreiz viņš nebija komisārs, un tā bija mana patstāvīgā iniciatīva, kad viņam lūdzu sagatavot šo ziņojumu.

Mēs saņemām šo ziņojumu, ko atbalstīju gan es, gan Padomes prezidentūra. Pēc tam to nepieņēma, jo Padome nevēlējās to pieņemt; tas lai būtu skaidrs. Tādēļ mums jāpaveic vairāk saistībā ar konsekvenci Eiropas Savienības ārējās humānās darbības jomā.

Tagad es uzskatu, ka atbilde ir Lisabonas līgumā. Mums ir Augstais pārstāvis, kas ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieks un vienlaikus Ārlietu ministru padomes priekšsēdētājs.

Tādēļ jaunajā Komisijā esmu izveidojis jaunu amatu „starptautiskā sadarbība, humānā palīdzība un reaģēšana krīzes situācijās”. Tas būs komisārs — šajā gadījumā, visticamāk, komisāre, kurai šie jautājumi būs galvenais uzdevums un kurai būs jāsadarbjas ar Augsto pārstāvi un Padomi, lai kādu dienu mums būtu patiešām ārējais dienests, kā arī kompetence reaģēšanā krīzes situācijās un civilajā aizsardzībā. Tas ir viss par pirmo jautājumu.

Otrs jautājums attiecas uz starptautiskajām sarunām, piemēram, saistībā ar Kopenhāgenu. Šeit arī man jācītē Lisabonas līgums, jo domāju, ka daudzi cilvēki to nav izlasījuši. Līguma 17. pantā teikts: „Tā nodrošina Savienības ārējo pārstāvību, izņemot kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomu un citus līgumos paredzētus gadījumus”.

Turpmāk Komisija, nevis Eiropadome pārstāv Eiropas Savienību ārējos jautājumos. Neapšaubāmi arī valstu vai valdību vadītāji pārstāvēs savas valstis. Tomēr — kas pārstāv Eiropas Savienību ārējos jautājumos, izņemot KĀDP? Komisija.

Tādēļ es izstrādāju klimata darba kārtību un ceru, ka komisārs, šajā gadījumā komisāre, nākotnē saņems visu vajadzīgo atbalstu, lai pārstāvētu Eiropas Savienību sarunās pēc Kopenhāgenas konferences. Lai arī šeit nebūtu pārpratumu.

Trešais jautājums attiecas uz ekonomika politiku. Arī šeit jācītē Lisabonas līgums. Ir cilvēki, kas domā, ka ekonomikas politika ir tikai valstu ziņā. Taču tas tā nav. Līguma 120. pantā sacīts: „Dalībvalstis ekonomikas politiku uzskata par vispārsvārīgu jautājumu un koordinē to Padomē”. Līguma 121. panta 2. punkts skan

šādi: „Padome pēc Komisijas ieteikuma izstrādā projektu dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un iesniedz attiecīgu ziņojumu Eiropadomei,” un tālāk (jums jāizlasa viss pants): „Lai labāk koordinētu dalībvalstu ekonomikas politiku un nodrošinātu stabilo ekonomisko konvergenci, Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumiem, pārrauga ekonomikas attīstību visās dalībvalstīs un visā Savienībā”.

Tātad pastāv kopīga pārraudzība. Turklāt — un tas ir kaut kas jauns, ko ievieš Lisabonas līgums — Komisija tagad var izstrādāt konkrētu ieteikumu. Es citēju: „Ja atklājas, ka dalībvalsts ekonomikas politika nesaskan ar vispārējām pamatnostādņēm vai traucē pareizi darboties Savienības ekonomiskajai un monetārajai savienībai, Komisija attiecīgai dalībvalstij var izteikt brīdinājumu”. Un tālāk: „Pēc Komisijas ieteikuma vajadzīgos ieteikumus attiecīgajai dalībvalstij var izteikt Padome”.

Tomēr tas ir ļoti interesanti, jo arī Parlamentam šajā saistībā būs pilnvaras: „Padomes priekšsēdētājs un Komisija ziņo Eiropas Parlamentam par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem”. Citiem vārdiem sakot, mūsu rīcībā ir mehānismi, ko paredz Lisabonas līgums, tādēļ nav nepieciešams izgudrot ko jaunu...

(Komentārs bez mikroфона)

Nē, jā, protams, esmu jau to izdarījis. Man nav nepieciešams jūsu atbalsts, lai to pasacītu...

Patiesība ir tāda, ka Lisabonas līgumā, ja to patiesi vēlamies piemērot, ir paredzēti instrumenti, kas mums nepieciešami, lai nodrošinātu koordināciju un konsekvenci, un nav vajadzīga politiska vai ideoloģiska sadalīšana šajā jautājumā. To es vēlos pateikt un tādēļ man šodien jāuzsver, ka šī ir pirmā reize, kad mums ir jauna Padomes rotējošā prezidentūra Eiropas Parlamentā.

Spānijas prezidentūrai ir liela atbildība. Šī ir pirmā reize kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kad mums ir rotējošā prezidentūra. Turklāt, kā *Zapatero* kungs sacīja — un es viņam pilnībā uzticos viņa apņemšanās attiecībā uz Eiropu dēļ — es uzskatu, ka mēs esam atbildīgi par līguma precīzu piemērošanu. Lisabonas līguma burts un gars ir pilnīgi skaidri.

Spēcīgāka Eiropa! Spēcīgāka Eiropa ne jau iestāžu dēļ, bet tādēļ, lai iestādes varētu labāk nodrošināt mūsu pilsoņu intereses.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Barroso* kungs. Mēs visi esam izlasījuši Lisabonas līgumu un mēs zinām, ka tajā viss nav pateikts. Tādēļ ir svarīgi sadarbojoties noteikt interpretāciju par to, kas Lisabonas līgumā pateikts, un kopā plānot mūsu darbu Eiropas Savienībā turpmākajos gados.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Spānijas valdības vadītāj, es vēlos jums sacīt, ka mēs nedzīvojam tikai citā laikposmā, mēs katru brīdi dzīvojam Eiropas Savienībā un tās dēļ.

Jūsu un priekšsēdētāja *J. Daul* sacītais atbilst patiesībai: Eiropas Savienība un Eiropas cilvēki zina, ka viņu galvenā problēma ir krīze. Tomēr šodien šeit jānorāda arī, ka pirms ekonomiskās krīzes dažādās vēlēšanās ar zemu dalības līmeni eiropieši parādīja, ka ir aizvien mazāk ieinteresēti un ka attālinās no Eiropas iestādēm.

Tādēļ vērtību krīze sevi parādīja pirms Eiropas integrācijas projekta, kā arī tā laikā. Vēlos jums to sacīt, jo, ņemot vērā acīmredzamo stimulu, ko nodrošinās Lisabonas līgums, mums ir mūsu pirmā iespēja samazināt šo plaisu starp Eiropas cilvēkiem un tās iestādēm.

Tādēļ mēs dzīvojam vai mums vismaz būtu jādzīvo pārejas un pārmaiņu periodā, ko jūs minējāt. Tomēr es vēlētos sacīt, ka pirmā problēma, kas ir mūsu priekšā, ir pagrieziena punkta atrašana laikā, kad eiropieši attālinās no Eiropas politikas.

Pārejas periodi vienmēr ir iespēju periodi. Tie arī saistīti ar risku, bet es jūs nepārprotami mudinu izstrādāt dažas skaidras idejas, ar ko var vienmēr iepazīstināt visus eiropiešus. Tādēļ vēlos sacīt, ka neapšaubāmi daudz svarīgāk par Lisabonas līgumu ir pārmaiņas Eiropas iestāžu, mūsu visu un valstu valdību un parlamentu, kā arī politiķu attieksmē. Nepietiek ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, lai mēs spētu runāt par pāreju un pārmaiņām Eiropas Savienībā, kā arī par Eiropas projekta mērķiem.

Tādēļ vēlos sacīt, ka galvenais mērķis ir nodrošināt, lai eiropieši mūs labāk saprastu, jo viņi mūs nesaprot. Mūsu valoda ir nesaprotama un reizēm neuztverama, tādēļ mums jāzina, kā pateikt, ka tā pati par sevi ir problēma un izaicinājums, lai mēs varētu pietuvoties Eiropas iedzīvotājiem. Mums jāvelta daudz vairāk laika,

daudz vairāk politiskās enerģijas un daudz vairāk politiskā stimula, lai nodrošinātu, ka eiropieši mūs var saprast.

Dāmas un kungi, pateicoties Lisabonas līgumam, visas prezidentūras būs noteiktākas, atšķirīgākas un prasīgākas, un tās prasīs lielākus upurus un devīgumu no mums kā jebkad iepriekš. Tādēļ vēlos sacīt, ka Spānijas *Partido Popular* ir atbalstījusi Spānijas valdības mērķus Eiropas prezidentūrā šajā Eiropas Savienībai svarīgajā periodā.

Mums tagad tās ir pareizi jāpiemēro. Es jums pateikšu, kā Spānijas prezidentūru nevajadzētu vērtēt. To nevērtēs pēc mūsu organizēto sanāksmju skaita. Labas prezidentūras mēraukla nav tradicionālas runas vai lieli vārdi, vai parastas vietas. To vērtēs pēc rezultātiem, reāliem rezultātiem, mūsu spējas mainīt mūsu attieksmi — visās Eiropas iestādēs — un mūsu spējas piešķirt prioritāti patiesām eiropiešu problēmām. Tikai tā mēs patiesi pietuvosimies visiem eiropiešiem.

(Aplausi)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Sociālistu delegācijas vārdā Eiropas Parlamentā, kas, kā jūs sacījāt, ir Eiropas Parlaments ar visplašāko pārstāvniecību un demokrātiski visspēcīgākais visā Eiropas Savienības vēsturē, es vēlos pievienoties daudzajiem un ļoti sirsnīgajiem apsveikumiem Spānijas prezidentūrai Eiropas Savienībā, kā arī vēlēt vislabākās sekmes šādā izšķirīgā laikā.

Tas ir izšķirīgs laiks tādēļ, ka beidzot ir stājies spēkā Lisabonas līgums. Tas ir izšķirīgs arī, ņemot vērā jaunu iestāžu izveidošanu: jaunā Komisija, pastāvīgais Padomes priekšsēdētājs un Eiropas Savienības Augstais pārstāvis. Tomēr visvairāk tā izšķirīgumu nosaka tas, ka tas mums sniedz iespēju darīt vajadzīgo, izmantojot Lisabonas līgumu un jaunās iestādes, proti, reaģēt uz visnopietnāko un smagāko krīzi, kāda redzēta pēdējo 80 gadu laikā un kam ir bijusi nopietna ekonomiskā, finanšu un arī sociālā ietekme.

Desmit gadus Eiropas pilsoņi ir vērojuši iestāžu debates, un 7. jūnijā pilsoņi ievēlēja šo Parlamentu, kas pārstāv 500 miljonus cilvēku. Šie cilvēki mūs vēro, viņi no mums gaida rezultātus un pieprasa atbildes. Viņi vēlas koordināciju un uztraudzību lietās, kur trūka pārvaldības, un viņi vēlas, lai tiktu atjaunota atbildības ētika, izskaužot pārredzamības trūkumu un mantrausību. Tādēļ viņi vēlas, lai mēs izklūstam no krīzes un izklūstam labāki, bet patiesi pret mūsu modeli.

Tādēļ es uzskatu, ka Spānijas prezidentūra neklūdās, sākot ar atkārtoti apstiprinātām vērtībām: vienlīdzības nozīmi. Eiropas Savienības pamatā ir vienlīdzība — vienlīdzība likuma priekšā, bet arī vienlīdzība kā sociāla modeļa, cīņas pret atstumtību un diskrimināciju, vājāko sabiedrības pārstāvju aizsardzības, apņemšanās apkarot ar dzimumu saistītu vardarbību un Eiropas aizsardzības ordera satvars. Tās pamatā ir arī kvalitāte, kas darbojas kā svira inovāciju, izglītības un apmācības nākotnei un kas vienmēr ir bijusi veids, kā radīt jaunas iespējas tiem, kuriem to pašlaik nav.

Turklāt prezidentūrai ir taisnība attiecībā uz saturu, un tā norādīja uz stratēģijas „Eiropa 2020” nozīmi, kas atzīst, ka Lisabonas stratēģija nebija efektīva un ka tādēļ mēs neesam priecīgi un apmierināti, kā arī, ka mums jāpauz apņemšanās attiecībā uz vairāk inovācijām un labākiem energoresursiem. Ir arī Eiropas Ārējās rīcības dienests, lai palīdzētu Haiti, un rīcības plāns brīvības, drošības un tiesiskuma telpai.

Ja ļausiet, es vēlos sacīt, ka prezidentūrai ir arī pareizā attieksme un ka ir pareizi, ka tai netrūkst drosmes veicināt izmaiņas, saskaroties ar valstu aizspriedumiem, ekonomikas lejupslīdi un demisijām...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Rotējošās prezidentūras priekšsēdētāj *Zapatero* kungs, no sirds vēlu jums veiksmi un izdošanos, jo tas nāks par labu Eiropai un tās pilsoņiem.

Saistībā ar krīzi nepieciešama globāla domāšana un vietējā darbība, bet jums jāapvieno spēki ar visiem. Izmantojiet sekmīgus vietējos un reģionālos modeļus, kuru pamatā ir reāla ekonomika, sadarbība starp valsts un privātajiem sektoriem un tuvums cilvēkiem. Iekļaujiet reģionus, kopā ar tiem izveidojiet lēmumu pieņemšanas procesus. Tas arī saistīts ar Lisabonas līguma piemērošanu, kurš pirmo reizi pilsoņiem piešķir nozīmi.

Jūsu programmā ir aizmirsti reģioni un nav precizēts, kā tiks piemērots subsidiaritātes protokols. Uzņemieties risku, ieviesiet inovācijas, bet iegūstiet kaut nedaudz uzticamības, jo neviens šeit netic tam, ko sakāt, pēc tam, kad Spānija samazināja savu inovācijām paredzēto budžetu.

Man prieks, ka jūs atbalstāt vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm, bet jūsu programma rakstīta vīriešu dzimtē, un tās valoda pat nepiemin dzimuma perspektīvu. Vai tas nešķiet slihta pazīme?

Ja runājam par Basku zemi, es jūs aicinu strādāt miera labā, atbalstīt produktīvu ekonomiku, virzīt Basku zemes atbrīvošanas attīstību, integrēt mūsu fiskālo sistēmu, mūsu policiju un mūsu valodu Eiropas iestādēs. Eiropu izveidos, apvienojot cilvēkus, zināšanas, gribu un politisko realitāti. Tas nozīmē Parlamentu, kam, ja drīkst sacīt, jūs savu programmu un grafiku iesniedzāt trūcīgi un novēloti, un kas izpelnījies cieņu, kādu neesmu redzējis, pat tā oficiālajā atklāšanā 8. janvārī.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Laipni lūgts, premjerministr. Tomēr baidos, ka jūsu prezidentūra varētu tikt uzskatīta par politisko „krokodilu”, t.i., ar lielu muti, kas pauž lielas idejas, bet kam nav ausu, lai uzklausītu.

Mani patiesi neapmierina vairāk, ja pēc sešiem mēnešiem es jūs varētu apsveikt par tādu pasākumu ieviešanu, kas mums ļautu izkļūt no krīzes, — un tas liek domāt par plašāku un labāku ekonomikas pārvaldību —, un par Eiropas Savienības reorganizāciju, skatoties no sociālās, ekoloģijas un demokrātijas perspektīvas.

Tomēr šodien man jāatzīst, ka mani mājās bažas par to, ka prezidentūras programmā stimulēšanas plānu mērķi, piemēram, ir nekonkrēti un atsauces uz Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldību ir minimālas.

Turklāt, lai īstenotu reālu fiskālo reformu, kas ietver Eiropas resursus, lai izveidotu sociālo politiku, un kam nepārprotami ir „zaļa”, ekoloģiska dimensija, mums skaidri jānorāda, ka „maksā piesārņotājs”, un tas attiecas arī uz tiem, kuri rīkojas krāpnieciski un bezatbildīgi neatkarīgi no tā, vai tā ir banka, starpvalstu uzņēmums vai nodokļu nemaksātājs. Tomēr es jūsu priekšlikumos saskatu arī bīklumu un pārāk daudz piekāpšanās tiem, kas bezkaunīgi ieķīlā mūsu sociālo un vides tagadni un nākotni.

Taču ir skaidrs, ka jūsu prezidentūras laikā ir plānoti daudzi samiti — vai nu ar Latīņameriku, vai Vidusjūras reģionu —, bet es arī vēlos paust savas bažas par diviem aspektiem. Pirmais ir jūsu lēmums pārskatīt universālo jurisdikciju, jo tas mūs novājina gadījumos, kad saskaramies ar genocīdu un pasaules līmeņa noziedzniekiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir Izraēlā, Ķīnā vai Gvatemalā; un otrais aspekts ir tādi gadījumi kā Sahāra vai Kolumbija u.c., kad tirdzniecības nolīgumi gūst virsroku pār cilvēktiesību aizsardzību.

Tomēr vēlos savu runu beigt, sveicot jūs un paužot savu atbalstu vienā konkrēta jautājumā, proti, vienlīdzībā starp vīriešiem un sievietēm. Jā, tur jums, manuprāt, ir ticamība, jo tur redzu potenciālu, un tur jūs varat veikt nozīmīgu darbu, jo esat to paveicis daudzās jomās. Es ceru un ticu — un jums būs šīs plenārsēžu zāles atbalsts turpmākajā darbībā —, ka jūs turpināsit rādīt piemēru daudzām citām valstīm, kas šajā jomā atpaliek.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Rodríguez Zapatero* kungs, jūsu valsts ir pārņēmusi prezidentūru ārkārtīgi grūtā laikā, proti, pēdējā (es ceru) posmā smagākajai ekonomiskajai krīzei, kādu mūsu kontinents pieredzējis pēdējo 80 gadu laikā. Tādēļ ir pilnībā saprotami, ka par nākamo sešu mēnešu galvenajām prioritātēm esat noteicis atgriešanos pie ekonomiskās attīstības un cīņu pret bezdarbu. Tomēr, ja runājam par Eiropas ekonomikas konkurētspējas izaugsmi, jāatceras, ka to nevar sasniegt bez ekonomikas reformas, nepabeidzot, piemēram, kopējā tirgus izveidi vai necīnoties pret ekonomiskā nacionālisma atdzimšanu, piemēram, Francijā.

Esmu priecīgs, ka Spānijas prioritātēs iekļauta arī energoapgādes drošība. *Zapatero* kungs, es esmu no Polijas, kas labāk par vairumu valstīm saprot nepieciešamību dažādāt elektroenerģijas ražošanā izmantoto materiālu piegādi un ka tas nozīmē piegādes avotu, nevis tikai sadales kanālu, dažādošanu, kā mums mēģina iestāstīt aģitatori, kas strādā Krievijas uzņēmuma *Gazprom* labā. Es ceru, ka sešu mēnešu laikā jūs varēsiet parādīt kādus reālus rezultātus arī šajā jomā.

Visbeidzot, jārunā par ES paplašināšanos, ko *Moratinos* kungs pareizi nesen atzina par ļoti svarīgu jautājumu. Mēs šodien piedalāmies debatēs brīdī, kad mums nozīmīgā kaimiņvalsts Ukraina, kas ir svarīga kaimiņvalsts arī no energoapgādes perspektīvas, ir izturējusi kārtējo demokrātijas pārbaudi. Ceru, ka pēc sešiem mēnešiem mēs varēsim sacīt, ka Ukraina ir pietuvojusies daļībai Eiropas Savienībā.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Spānijas prezidentūra, aprakstot prioritātes attiecībā uz patērētājiem, pārvaldības programmai velta divas rindiņas. Tas parāda nozīmi, ko tā piešķir patērētāju aizsardzībai. Tādēļ mēs vēlētos zināt, ko prezidentūra plāno darīt saistībā ar savu pilsoņu tiesībām. Vai tā plāno viņus aizsargāt, pārskatot ierosināto pilnīgo un leģitīmo saskaņošanu vai ierobežot paziņotās apņemšanās?

Par redzējuma trūkumu sociālajā jomā neliecina tikai patērētāju aspekts. Bezdarbs kā nesenās krīzes sekas smagi skar Eiropas Savienības pilsoņus, un viņi sagaida rīcību. Problēmās iesaistīti ir it sevišķi jauni cilvēki. Šajā saistībā prezidentūra veicina jaunu cilvēku nodarbinātību, izmantojot ar mācekļu programmas un

tādējādi veicinot jaunu cilvēku ekspluatēšanu un pārmērīgu peļņu uzņēmumiem. Mēs aicinām Spānijas prezidentūru pārskatīt tās programmu, lai aizsargātu savu pilsoņu pastāvīgās darba vietas.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Arī es ceru, ka Spānijas prezidentūra būs veiksmīga un ka papildus izklāstītajām prioritātēm Spānija veltīs uzmanību arī problēmai, kas šobrīd ir īpaši svarīga, proti, cilvēktiesībām un brīvībām. Pēc Lietuvas parlamenta veiktās izmeklēšanas Centrālās izlūkošanas pārvaldes (CIA) cietumos, atklājās, ka citā valstī, Eiropas valstī, bija izveidota infrastruktūra nelikumīgai cilvēku turēšanai apcietinājumā. Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis ir kā divi pasaules politikas un ekonomikas stūrakmeņi, sabiedrotie un partneri, kuriem nodrošinātas vienlīdzīgas tiesības, bet tas nenozīmē, ka CIA aģenti ir tiesīgi uzņemties kunga lomu suverēnās valstīs mūsu pašu teritorijā. Es domāju, ka Eiropas Parlamentam jāatjauno šī izmeklēšana attiecībā uz cilvēku nelikumīgu apmelošanu un to turēšanu apcietinājumā Eiropas valstīs. Šī izmeklēšana būtu jāpabeidz ar dokumentu, kas dalībvalstīm uzliek saistības nodrošināt beznosacījuma tiesības un brīvības katram pilsonim.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Spānijas prezidentūras paziņojumi, it sevišķi par imigrācijas politiku un robežkontroli, ir mainīgi un nenoteikti. It sevišķi nepatiesa izklausās Spānijas pārlicība, ka šādus jautājumus būtu jāregulē Eiropas līmenī, ņemot vērā šīs valsts nelegālo imigrantu neseno masveida legalizāciju, par ko, teiksim tā, ziemeļnieciskākās Eiropas valstis drīz rūgti maksās, lai gan tam pat neļāva izteikties šajā jautājumā. Mani arī pārsteidza tas, ka Spānijas prezidentūra turpina atbalstīt aktīvu imigrācijas politiku ļoti nopietnas ekonomiskās krīzes laikā, kad neviens droši nezina, cik miljoni eiropiešu ir bez darba. Mums patiesi ir nepieciešams aizvērt mūsu robežas, apturēt imigrāciju un, protams, nodrošināt ekonomisko atbalstu valstīm, kam šāds atbalsts vajadzīgs. Jūsu atbalstītā turpmākā liela mēroga imigrācija var tikai novest pie liela mēroga problēmām.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Rodríguez Zapatero* kungs, man jāizsaka kompliments par jūsu daiļrunību. Tomēr, kas tieši jums ir mums sakāms? Ko vēlaties mums pateikt? Kāda ir jūsu pateiktā būtība? Esmu dzirdējis daudzas runas — jūs esat 32. valdības vadītājs, ko esmu uzklauzījis, bet reti pateiktajā esmu dzirdējis tik maz apņemšanos. Ņemot vērā krīzi, gaidāmo samitu, vajadzīgos striktos pasākumus attiecībā uz finanšu tirgu regulēšanu un to, ka Padome ir pametusi Komisiju likteņa ziņā pēdējo dažu mēnešu laikā, kur ir jūsu stratēģija?

Schulz kungs laikam bija citā telpā, ja iesaka pieņemt Spānijas valdības modeli. Es vēlos skaidri noteikt vienu lietu: Eiropa nevar atļauties 20 % bezdarba līmeni. Tad ko labu dod Spānijas modelis? Kā esat reaģējis uz krīzi? Kā varat šeit koordinēt jautājumus? Mēs aicinām jūs mūs vadīt. Tad mēs jūs atbalstīsim. Tomēr, ko mēs varam pasākt ar kaut ko tādu, kurā nav apņemšanos? Protams, ka esam pret vardarbību laulībā, kurš tad nebūtu pret? Jūsu vienīgais konkrētais priekšlikums bija elektriskais automobilis; paturot prātā krīzi un samitu, vai tas ir viss, ko varat ierosināt, *Zapatero* kungs? Mani arī pārsteidza, ka Komisijas priekšsēdētājam nācās jums nolasīt līgumu attiecībā uz ekonomikas politikas koordināciju, un jūs uzmanīgi klausījāties, jo tā nepārprotami bija pirmā reize, kad to dzirdējāt!

Viss, ko varu jums sacīt, ir — uzklauziet jūsu partijas biedra *Almunia* kunga ieteikumus. Viņš pretojās Padomes opozīcijai pret Stabilitātes un izaugsmes paktu. Viņš ir piemērs, kādam jums būtu jāseko. Palīdziet viņam nodrošināt Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanu. Palīdziet viņam to paveikt, un mēs būsim jūsu pusē. Taču ar šo smieklīgo pieeju, kurā nav apņemšanos, mēs Eiropā negūsim nekādu progresu.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, nedomāju, ka *Langen* kungs pārāk uzmanīgi klausījās, jo citādi būtu saklausījis pieminam skaidru modernizācija stratēģiju un sociālo paktu. Esmu neesmu pārsteigts, ka nedzirdējāt, ka tika pieminēts sociālais pakts, jo tas ir šīs stratēģijas būtiska daļa. *Zapatero* kungs noteikti pieminēja bezdarbu, arī bezdarbu savā valstī. Bezdarbs kopumā uztrauc mūs visus. Tomēr viņš nav par to atbildīgs; par to atbildīgi ir tie, kas pēdējos dažus gadus ir īstenojuši maksimālas noteikumu atcelšanas politiku. Atbildīgi ir tie, kas ir tādos amatos kā jūs, un tie, kas šo visu izraisa.

Šis sociālais pakts ir nepieciešams it sevišķi tagad, jo mēs zinām — un šeit jums bija taisnība, lai gan tikai daļēji —, ka mums jākonsolidē budžeti. Tomēr mēs arī zinām, kas tas nedrīkst notikt uz mazaizsargātu sabiedrības pārstāvju rēķina — un to pašlaik ir daudz, jums tikai jāpalasa šodienas avīze, un tiem, piemēram, nav bezdarba pabalsts. Tas nav tikai šo personu traģiskais liktenis, bet tas ir arī fakts, kas ietekmē ekonomikas izaugsmi, jo mēs ļoti labi zinām, ka cilvēki no zemākiem sabiedrības līmeņiem tiecas samazināt savus patēriņa izdevumus, un viens no iemesliem, kādēļ ekonomikas attīstība un ekonomiskā izaugsme ir apdraudēta, ir nepietiekami patērētāju izdevumi. Ja neaizsargāsim mazaizsargātos sabiedrības pārstāvjus, izmantojot sociālo paktu, mēs ne tikai negūsim rezultātus sociālajā jomā, bet arī attiecībā uz ekonomisko attīstību. Tādēļ šis sociālais pakts ir ļoti svarīgs.

Zapatero kungs, it sevišķi attiecībā uz sociālo paktu jums ir mūsu nedalīts atbalsts.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) *Rodríguez Zapatero* kungs, pagājušā gada septembrī komisārs *Joaquín Almunia* uzstājās Parlamentā, Ekonomikas un monetārajai komitejā. Pēc ziņojuma sniegšanas par Vācijas eksporta atgūšanas un Francijas patēriņa pieaugumu, *Almunia* kungs sacīja, ka krīze Spānijā būs daudz ilgāka un dziļāka.

Patiesībā Eiropas Komisija paredzēja bezdarba pieauguma un valsts finanšu pasliktināšanās turpināšanos Spānijā nākamajos dažus gadus, un šogad mēs, ļoti iespējams, vērosim samazinājumu banku kredītos mājsaimniecībām un uzņēmumiem.

Septembrī es komisāram *J. Almunia* jautāju, kādēļ Eiropa jau atgūstas un kādēļ Spānija turpina slīgt zemāk, un viņš atbildēja tieši šādi: „jo Spānijas valdība neīsteno reformas, par ko jūs un es esam vienojušies”. Krīze ir globāla, taču risinājumi ir vietēji. Daudzas Eiropas valstis ātri apzināja krīzi, ātri rīkojās un jau atgūstas. Jūs esat nelietderīgi izmantojis divus gadus un joprojām nenodrošināt konkrētus risinājumus.

Zapatero kungs, jūs esat pārtraucis labu Spānijas Sociālistiskā strādnieku partijas tradīciju Eiropā. *Felipe González* atsauca uz Eiropas sociāldemokrātu reformistiem, bet jūs stāvat tuvāk revolucionārajiem Dienvidamerikas populistiskajiem politikas virzieniem. Reformas palīdz valstīm gūt panākumus vairāk nekā revolūcijas, un Eiropa ir labas prakses modelis šajā ziņā. Nāciet šeit ar pazemību un mācieties, necentieties pamācīt.

Divi konkrēti jautājumi: kad mēs plenārsēžū zālē varēsim runāt kataloniešu valodā? Un, visbeidzot, kad Spānijas valsts atcels starptautiskos līgumus, kas aizliedz lidojumus no 23 valstīm uz Barselonas lidostu?

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Sveicināts, *Rodríguez Zapatero* kungs. Pirms dažiem gadiem jūs mums apgalvojāt, ka Spānija ir pārspējusi Itālijas ražošanas apjomu uz iedzīvotāju un ka tā drīz tāpat apsteigs Franciju. Tomēr pašlaik saskaņā ar starptautiskām novērtējuma aģentūrām Spānijai ir viens no augstākajiem nabadzības rādītājiem Eiropas Savienībā ar 20 % bezdarbu un budžeta deficītu EUR 78 miljardu apmērā.

Kas notika, *Zapatero* kungs? Vai jūsu ekonomiskie risinājumi Eiropai būs tādi paši kā Spānijā piemērotie?

Turklāt šis deficīts nav izmantots, lai izbūvētu plašas komunikāciju infrastruktūras. Kad mēs, Eiropas pilsoņi, gūsim labumu no dzelzceļa kravu pārvadājumu ass, kas savieno kontinenta ziemeļus un dienvidus un ved gar Vidusjūras krastu?

Šis deficīts nav arī izmantots, lai sekmētu izmaiņas ražošanas modelī. Kā mēs, eiropieši, varam uzticēties tam, ka jūs vēlaties īstenot Eiropas digitālo programmu, ja jūs savu pētniecības budžetu nupat samazinājat divkārt.

Visbeidzot, atšķirībā no jūsu kolēģiem Eiropas deputātiem, kas šeit ir pārstāvēti, Spānija joprojām atsakās atzīt Kosovu. Cik vēl ilgi jūs turpināsiet izmantot starptautiskās kopienas pacietību, atsakoties pieņemt referendumu par pašnoteikšanos kā demokrātisku cilvēku gribas izpausmi?

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Ir samērā svarīgi un arī simboliski, ka tādas valsts premjerministrs, kurai ir augstākais bezdarba līmenis Eiropas Savienībā, runā par to, cik nozīmīgi ir izveidot darba vietas. Tādēļ es vēlos prasīt Spānijas valdības premjerministram, kādi tieši ir vissvarīgākie pasākumi, lai sasniegtu bezdarba samazināšanas mērķi ne tikai Spānijā, bet arī Eiropā.

Spānijas valdības programma ir ļoti mērķtiecīga. Tajā vēlas pieņemt jaunu izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju. Vienlaikus šajā programmā aizmirst Kopienas Lisabonas programmu, kurā bija prognozēta Eiropas pārveidošana par konkurētspējīgāko reģionu pasaulē. Kā var paredzēt jaunu stratēģiju un to izstrādāt mēneša laikā, vispirms neanalizējot iepriekšējās programmas nesekmīgo rezultātu iemeslus?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šis periods ir saistīts ar daudzām izmaiņām Eiropas Savienības politikas virzienos un prioritātēs.

Bezdarbs ir sasniedzis satraucošu līmeni — vairāk nekā 24 miljoni bezdarbnieku un vairāk nekā 5 miljonu pieaugums bezdarbnieku skaitā iepriekšējā gadā — situācija, kas vairojusi nabadzību, kura pašlaik skar vairāk nekā 80 miljonus cilvēku. Tā vietā, lai mēs atgrieztos pie Stabilitātes pakta piemērošanas ar tajā paredzēto

liberalizāciju un neoliberalismu, kā to ir izdarījis Padomes priekšsēdētājs, mums nepieciešams sociālās attīstības un progresa pakts, kura mērķis ir ražošana, it sevišķi lauksaimniecības un rūpniecības jomā, nodarbinātība ar tiesībām un sociālo iekļaušanu.

Kā esam jau redzējuši, tieši tas sekmēja nevienlīdzības pieaugumu un prioritātes piešķiršanu galveno ekonomikas un finanšu dalībnieku lielākas peļņas un ieguvumu gūšanai. Tajā pašā laikā vidēji vairāk nekā 21 % jaunu cilvēku nevar atrast darbu Eiropas Savienībā, katrs piektais bērns dzīvo nabadzībā un atkal paaugstinās diskriminācija pret sievietēm. To visu ņemot vērā, pašlaik uzdevums ir pārtraukt šos pašreizējos politikas virzienus...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, saskaņā ar Eiropas barometra rādītājiem Spānijai ir ceturtais augstākais rādītājs — 21 % — attiecībā uz cilvēku skaitu, kas dzīvo nabadzībā. Ceturtais rādītājs pēc Latvijas, Rumānijas un Bulgārijas.

Šādos apstākļos ar šādiem datiem, kas pieminēti vairākkārt un ne tikai saistībā ar bezdarbu, kādu imigrācijas politiku ierosina Spānijas prezidentūra? Spānijas prezidentūra saka, ka vēlas palielināt imigrāciju.

Pašlaik tas man liekas nepārprotami pretrunīgi. Skatoties no Madrides perspektīvas, kādēļ Spānijai un kādēļ Eiropas valstīm — Spānija nav vienīgā, kur ir šāda bezdarba situācija, — vajadzīgs ievest jaunu darbaspēku? Vai mēs vēlamies, lai imigrantiem nebūtu māju vai darbu? Vai mēs vēlamies palielināt šo jau satraucošo tādu cilvēku skaitu, kas dzīvo uz nabadzības robežas?

Manuprāt, tā vietā mums jākoncentrē uzmanība uz galveno mērķi imigrācijas jomā, t.i., to imigrantu integrēšanu, kas jau ir mūsu valstī, un uz pārtraukšanu...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, laipni lūgts, *Rodríguez Zapatero* kungs. Es atzīstos, ka kā zvērināts konservatīvisma pārstāvis biju sagatavojies uz šīm debatēm tā, it kā tās būtu vērsu cīņas; Tomēr jūs runājat par vienlīdzību un cilvēktiesībām tā, ka tagad varu saskatīt, kas mūs vieno, nevis šķel. Jūs bijāt piesardzīgs matadors; es būšu piesardzīgs vērsis un nepametišu savu iežogojumu;

Tomēr, lūdzu, ļaujiet man pievērsties diviem ļoti nogurdinošiem jautājumiem par to, kā jūs varat sekmēt Lisabonas līguma īstenošanas interpretāciju. Jūs savā valstī esat noteicis dažādus politikas virzienus, kuru pamatā ir subsidiaritāte, tādējādi bez konfliktiem atbalstot daudzu kopienu prasības, kas saistītas ar identitāti, sākot no kataloniešiem līdz baskiem un no valensiešiem līdz galisiešiem.

Kā jūs plānojat aizsargāt subsidiaritātes principu attiecībās starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību, citiem vārdiem sakot, dalībvalstis pieprasa, lai tām ļauj paturēt savas tradīcijas, savas identitātes, lai tiek atzītas to vērtības, lai tiktu apstiprināts ES dibināšanas princips — „vienoti dažādībā”?

Man otrs jautājums attiecas uz Augsto pārstāvi ārpolitikas jomā: pēc Lisabonas, kurš no jums, priekšsēdētāj *H. Van Rompuy* un priekšsēdētāj *J. M. Barroso*, ir atbildīgs par to, lai izskaidrotu baronesei *C. Ashton*, ka, iespējams, pēc 12 dienām ir laiks kāpt lidmašīnā un lidot uz Haiti? Ka ir laiks, lai Eiropas Savienības ārpolitikai būtu ne tikai budžets, bet arī seja un cilvēciska spēja atbalstīt, kā to darījuši citu starptautisku organizāciju vadītāji? Ja vien mēs, protams, nejaucam Haiti ar Taiti.

Adrian Severin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, Spānijas prezidentūra ir pirmā prezidentūra pēc jaunā Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Pirmais uzdevums ir šāds: mums ir līgums, bet mums nepieciešama atbilstīga piemērošana un pat vairāk. Eiropas sociālais pakts un Eiropas ekonomikas pārvaldība varētu ietilpt šajā „vairāk”, taču tam nepieciešami Eiropas finanšu resursi un dalībvalstu nodokļu politikas virzienu saskaņošana. Diemžēl šādus centienus valstu valdības ir vienmēr mazinājušas.

Es ceru, ka Spānijas prezidentūra spēs tām likt sanākt kopā aktīvāk nekā iepriekš.

Spānijas prezidentūrai būtu jārisina divas galvenās Eiropas Savienības pretrunas: pretruna starp vajadzībām Eiropas labā un Eiropas valstu egoistiem un pretruna starp attīstības līmeni Eiropas Savienības rietumu teritorijās un austrumu teritorijās ar tās sekām uz politisko jutīgumu. Katrā no šīm divām pusēm politiskais jutīgums ir atšķirīgs. Pastāv sajūta, ka ir nepieciešams vairāk Eiropas, un šī vajadzība ir nedaudz atšķirīga katrā no divām pusēm pēc sociālās un ekonomiskās šķelšanās. Ceru, ka Spānijas prezidentūra spēs to risināt.

Šie patiesi ir uzdevumi, kam būs nepieciešami lielāki kopīgie resursi un labāka politikas saskaņošana. Tādēļ es domāju, ka mums ne tikai vajag izlasīt līgumu, kas ir ļoti pareizs un sniedz plašākas saskaņotības iespējas, bet arī nodrošināt...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, Padomes priekšsēdētāj, Spānija ir ceturto reizi pārņēmusi Eiropas Savienības prezidentūru. Jūs zināt, ko nozīmē sadarbība ar Eiropas Parlamentu dažādās situācijās.

Tagad mums ir Lisabonas līgums, kas nozīmē, ka Eiropas Parlaments ir jūsu galvenais partneris. Jūsu programmā jūs sakāt, ka vēlaties, lai ES sakņotos to gribā, kas ES padara likumīgu, proti, Eiropas pilsoņu gribā. Tas ir ļoti tālejošs mērķis. Ceļu tā sasniegšanai var atrast tikai ar Eiropas pilsoņu pārstāvjiem, citiem vārdiem sakot, parlamentiem. Tādēļ priecājos dzirdēt, ka, jūsuprāt, šāda ceļa stūrakmeņi ir sadarbība starp valstu parlamentiem — ES dalībvalstu parlamentiem — un Eiropas Parlamentu. Jūs vēlaties parlamentus satuvināt, lai satuvinātu pilsoņus. Tas ir labi.

Jums ir liela atbildība šajā saistībā, jo jūs esat pirmā prezidentūra pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Citas prezidentūras jūs izmantos kā paraugu. Tādēļ jūs veidojat rīcības plānu, ja tā var sacīt. Es vēlos, lai turpmākās prezidentūras varētu sevi vērtēt pēc jūsu mērķu attiecībā uz sadarbības struktūrām. Vēlu jums izdošanos!

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Prezidentūra vēlas paātrināt pievienošanās sarunas, tostarp ar Īslandi. Mana grupa neiebilst pret šīs valsts pievienošanu kā tādu, bet neskaidriība saistībā ar *Icesave* aizņēmumu atmaksu Apvienotajai Karalistei un Nīderlandei pašlaik ir pārāk liela. Īslande un *Icesave* vairākus gadus ir atļāvušās nopietni riskēt. Likās, ka ierobežojumu nav, un patēriņš un aizdevumu piešķiršana turpinājās. Tādas starptautiskas organizācijas kā Starptautiskais Valūtas fonds brīdināja par šiem riskiem, bet, neraugoties uz to, šī darbība turpinājās nekavēta, līdz sākās ekonomikas lejupslīde. Interesanti gan, ka Reikjavīkas valdība tagad raud krokodila asaras. Jau sen tika runāts par to, ka situācija neņems labu galu. Pabrīdinātais var sagatavoties aizstāvēbai. Īsāk sakot, Īslande var pievienoties ES, ja tā nodrošina atbilstību starptautiskajām saistībām, un ir skaidri noteikts, kā un kad jāatmaksā *Icesave* aizņēmumi. Tas ir vienīgais veids, kā radīt pārlicību, kas nepieciešama, lai pievienotos.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) *Rodríguez Zapatero* kungs, jūs zināt, tāpat kā es, ka ražošanas izaugsme Eiropā nākamajos gados būs lēna un neaktīva. To ņemot vērā, es nesaprotu, kādēļ jūs uzstājat uz Stabilitātes pakta atcelšanu tā sākotnējā redakcijā vai uz valsts ieguldījumu un sociālo izdevumu samazināšanu.

Es arī vēlos jums jautāt par to, ko jūs runā neminējāt. Kādēļ neko nesacijāt par „nodokļu paradīzēm”? Kādēļ neko nesacijāt par konkrētu dalībvalstu iebildumiem pret banku noslēpumainību? Kādēļ neko nesacijāt par reālu Eiropas iniciatīvu attiecībā uz nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem?

Īsāk sakot, es jums vēlos uzdot šādu jautājumu: kādēļ jūsu apņemšanās nekad neietver tiesiskumu ekonomikā — mazumiņa tiesiskuma ekonomikas jautājumos?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Starp kopīgiem mērķiem vēlos uzsvērt ekonomiskās krīzes pārvarēšanu un jaunu darba vietu radīšanu. Mēs visi zinām, ka dažās valstīs vērojamas atgūšanās pazīmes, bet tas netiek atspoguļots kopējā nodarbinātības situācijā. Eiropas Savienības pilsoņiem ir vajadzīgs darbs. Tas ir vienīgais pieņemamais pamats Lisabonas stratēģijas atjaunošanai. Mums jānodrošina, ka jaunā stratēģija „Eiropa 2020” neatkārto Lisabonas stratēģijas kļūdas. Pašlaik mēs nesaskatām, kas to padarīs atšķirīgu un ticamāku par tās priekšgājēju. Līdz šim esam dzirdējuši tikai par saukļiem līdzīgiem mērķiem un ārkārtīgi īsu laikposmu tās pieņemšanai.

Ja Eiropas Parlaments ir iesaistīts procesā atbilstoši savai nozīmei, nav iespējams procesu pabeigt pirms otrā ceturkšņa beigām. Mums vajadzīga rūpīgi pārdomāta un saskaņota programma, nevis steigā izstrādāta informēšanas kampaņa. Apsvērsim šādus aspektus. Kā sadalīt atbildību starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību? Kā kontrolēt stratēģijas īstenošanu? Kam, mūsuprāt, jāgūst labums no stratēģijas? Kā ES pārstāvēs visu tās reģionu intereses, nevis tikai konkrētu nozaru, uzņēmumu vai valstu intereses? Kā saskaņot kohēzijas politiku un struktūrpolitiku? Strādājot saspringtos apstākļos, nebūs laika atbildēt uz šiem jautājumiem. Par steigu tiek maksāts ar kvalitāti.

Es vērstu jūsu uzmanību uz diviem Eiropas līmeņa jautājumiem, kas iekļauti nākamās Ungārijas prezidentūras mērķos. Pirmais ir izveidot kopīgu ūdens resursu apsaimniekošanas stratēģiju, jo ūdens resursi ir mūsu kopīgā bagātība. Ar to ir saistīta Donavas kā „zaļā” koridora koncepcija. Otrs mūsu mērķis ir palīdzēt Eiropas reģioniem. Mums jāizmanto šo kopienu spēks.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Paldies par jūsu spēcīgo sociālo programmu, šajā ziņā jums ir pilnīgs mūsu atbalsts. Man ir divi jautājumi. Pirmais attiecas uz Kopenhāģenas samitu. Tas bija nesekmīgs, un tagad jāuzdod jautājums, kā mēs varam atgūt iniciatīvu attiecībā uz cīņu pret klimata pārmaiņām? Vai Spānija var bruģēt ceļu saistošam klimata nolīgumam Meksikā, ar ko mēs nepalielinātu plaisu starp nabadzīgajām pasaules valstīm un bagātākām pasaules valstīm? Vai ir iespējams, piemēram, mēģināt nodrošināt tādu klimata iniciatīvu finansējumu, kas nesāņem līdzekļus no pastāvīgās ES palīdzības nabadzības apkarošanai? Tas būtu svarīgs jautājums, ko Spānijas prezidentūra varētu risināt.

Attiecībā uz sociālo paktu jāsaprot, ka tas izklausās ļoti interesanti. Tomēr pastāv nopietna problēma: vairs nav saprātīga līdzsvara starp Eiropas darba ņēmējiem un Eiropas darba devējiem. Mums ir Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu, kas ir iedragājusi šo līdzsvaru un apdraud sociālo paktu. Pastāv pārāk liels algu dempings un pārāk daudz atklātas ekspluatācijas.

Diana Wallis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties premjerministram par godīgo un eiropisko runu Spānijas prezidentūras atklāšanā. Parasti šis ir brīdis pieklājībai, un mani kolēģi zina, ka es vienmēr esmu ļoti pieklājīga, bet man jāatgriežas pie daudzu Lielbritānijas pilsoņu un citu Eiropas pilsoņu problēmas, proti, viņu mājokļu zaudēšanas Spānijā.

Es šim jautājumam nepieskaros no preteiropiskas perspektīvas, kā darīja iepriekšējais runātājs. Es tam pieskaros no eiropiskas perspektīvas, un šis Parlaments ir vairākkārt izstrādājis ziņojumus un rīkojis uzklaušanās Lūgumrakstu komitejā. Tā ir Eiropas problēma. Tā ir brīvas pārvietošanās problēma. Tā ir Eiropas pilsonības problēma. Tā ir Eiropas tiesiskuma un piekļuves pilsoniskajam tiesiskumam problēma.

Atvainojiet, premjerministr. Jūs izteicāt daudzus brīnišķīgus komentārus par Eiropas pilsonību, taisnīgumu un godīgumu. Es ceru, premjerministr, ka jūs spēsi šos komentārus izskaidrot tiem Eiropas pilsoņiem, kas ir ar bez pajumtes un kuri zaudē savus ietaupījumus jūsu valstī, kā Parlaments uzskata — man žēl, ka man tas jāsaprot, — ļaunprātīgas administratīvās izmantošanas dēļ.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Premjerministr, jūsu prezidentūras prioritāšu programmā transporta sadaļā jūs arī minējāt *Galileo* projektu. *Galileo* projekts ir viens no ES lielākajiem un sarežģītākajiem projektiem. Spānijas prezidentūras laikā šim projektam jau būtu jābūt tā īstenošanas posmā. Vēlos jums lūgt veltīt vairāk uzmanības šim projektam, kas ir sarežģīts ne tikai tehniskā, bet arī ekonomiskā ziņā, jo tā finansējums nav līdz galam precizēts. Es domāju, ka, pateicoties Spānijas prezidentūrai, šo programmu sekmīgi izpildīs un sāks īstenot visu projektu. Tas Spānijas prezidentūrai ir milzīgs uzdevums, jo šis projekts jāturpina ar citiem nozīmīgiem projektiem inovāciju, telekomunikāciju un citu saistītu jautājumu jomā.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, priekšsēdētāj *J. M. Barroso*, komisār *J. Almunia*, arī es vēlos koncentrēt uzmanību uz stratēģiju „Eiropa 2020”, jo vajadzība Eiropai strādāt tās pilsoņu un viņu darba vietu labā ir lielāka kā jebkad šajos krīzes apstākļos. Jūs paziņojāt, ka stratēģija „Eiropa 2020” ir svarīga prioritātes joma, bet jūsu prezidentūras atklāšanā Madridē jūs uzstājaties ar dažiem pretrunīgiem politiskiem paziņojumiem un saņemat samērā daudz kritikas, lai gan tā ir būtiska atbilde — panākt, lai dalībvalstis „dziedātu pēc vienām notīm”, un tam vajadzīga diplomātija. Vai jūs, Spānijas prezidentūra, iespējams, kavējat priekšsēdētāju *Van Rompuy* ar šiem paziņojumiem? Kā likumdevējam un svarīgam Eiropas Parlamenta partnerim saskaņā ar Lisabonas līgumu — vai jums nebūtu jāstrādā, lai pieņemtu likumdošanas programmu? Vai tas patiesībā nav jūsu darbs — un tas noteikts arī jūsu programmā — nodrošināt izšķirīgu finanšu tirgu regulējumu? Galu galā šajā saistībā Parlaments bija vīlies saistībā ar Padomes pagājušā gada decembrī panākto kompromisu par finanšu uzraudzību. Vai jums nebūtu uz to jākoncentrē vairāk jūsu enerģijas, kā arī uz iekšējo tirgu, kur uzlabojumi ļoti nepieciešami? Tas ir svarīgi mūsu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas ir mūsu darba vietu virzītājspēks.

Attiecībā uz stratēģiju „Eiropa 2020” Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) arī, protams, prasa principa „bezmaksas visiem” pārtraukšanu dalībvalstīm un tā vietā konkrētus priekšlikumus — šeit es runāju arī par priekšsēdētāju *J. M. Barroso* — stabilu, pārredzamu pārvaldības struktūru, kas ņem vērā subsidiaritāti. Briseles kompetencē, piemēram, neietilpst pensionēšanās vecums. Vai Briselei būtu jāpieņem lēmumi par reformām dalībvalstu darba tirgos vai izglītības sistēmās? Būsim izlēmīgi, bet ņemsim arī vērā subsidiaritāti.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Jūsu iesniegtā programma ir ļoti mērķtiecīga, tā varētu ļaut Eiropas Savienībai panākt būtisku progresu, un, tā kā man ir bijusi iespēja satikties ar vairākiem jūsu valdības locekļiem, es zinu, ka profesionāli viņi ir ļoti spējīgi un labi sagatavoti šīs programmas īstenošanai, ar ko jūs apsveicu.

Es it sevišķi priecājos par sadarbību ar tieslietu ministru un iekšlietu ministru, jo tā ir joma, kam pievērsu galveno vērību kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas priekšsēdētāja

vietniece. Mūsu priekšā ir apjomīgs darbs un dažādi pasākumi, tostarp tie, ko minēja sesijas laikā vakar vakarā, un tie galvenokārt attiecas uz tiesiskuma jomu un iekšlietām, kurās Spānijas prezidentūra ir nolēmusi rīkoties drosmīgi.

Ir daudzi jautājumi un vajadzīgi daudzi risinājumi Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesību jomā, arī civilās un kriminālās tiesvedības materiālo un procesuālo tiesību jomā un jautājums par aizsardzību attiecībā uz Eiropas sociālās dimensijas atkārtotu ieviešanu. Mums jāpievēršas jautājumiem, kas attiecas uz imigrāciju un patvērumu, un es domāju, ka to darīsim...

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, viena no pārmaiņām, par ko šorīt runāja premjerministrs, ir pilsoņu iniciatīva. Patiesi, es domāju, ka ir piemēroti, ka viena no valstīm, kuras pilsoņi nobalsoja „jā” par konstitūciju, ir valsts, kas sāks Lisabonas līguma īstenošanu. Patiesi, daudzreiz, kad Īrijā centos saņemt vēlētāju „jā” par Lisabonas līgumu, es atsaucos uz Spāniju un spāņiem.

Taču mēs kā politiķi esam atbildīgi par to, lai nodrošinātu, ka pilsoņi, apzinoties pilsoņu iniciatīvas patieso potenciālu, arī apzinās tās ierobežojumus. Mēs zinām, ka tas nav tikai jautājums par vienu miljonu parakstu par kādu tematu. Šim tematam jābūt Eiropas Savienības kompetences jomā, un mēs nedrīkstam solīt vairāk par to, ko spējam izpildīt.

Otrkārt, šorīt jūs minējāt pārtikas nekaitīgumu, premjerministr. Esmu gandarīta, ka Lauksaimniecības padomē jūs gūstat panākumus attiecībā uz jautājumu par pārtikas apgādes ķēdes funkciju uzlabošanu. Pārtikas nekaitīgumu nevar un nevarēs garantēt, ja vien mūsu lauksaimnieki nenopelnīs godīgus un pamatoti stabilus ieņēmumus.

Visbeidzot, premjerministr, es jūs sveicu saistībā ar jūsu iniciatīvu izskaust ar dzimumu saistītu vardarbību; ar prieku uz klausīšu sīkāku informāciju.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Sākšu, paužot cerību, ka, lai gan programmas būtība ir samērā vispārīga, Spānijas prezidentūra sasniegs konkrētus rezultātus līdz jūnija beigām.

Es atzinīgi vērtēju to, ka prezidentūra iesaistās Eiropas Pētniecības telpas attīstībā un mobilitātes nodrošināšanā pētniekiem. Tomēr laikā, kad pastāv darba tirgus ierobežojumi, tas būs grūts uzdevums. Es ceru, ka neoficiālā nodarbinātības ministru sanāksmē šī mēneša beigās nodrošinās konkrētus rezultātus šajā jomā.

Programma ietver arī *TEN-T* rīcības pamatnostādņu pārskatīšanu. Būtu vēlams, lai pārskatīšanā arī ņemtu vērā Donavas stratēģiju, kas, lai gan prezidentūras programmā nav tieši pieminēta, ir Eiropas Komisijas apņemšanās 2010. gadam.

Enerģētikas nozarē būtu vēlams uzlabot Eiropas Energoefektivitātes rīcības plānu un pieņemt Enerģētikas rīcības plānu 2010.–2014. gadam. Attiecībā uz Energoefektivitātes rīcības plānu es domāju, ka tā pārskatīšanā būtu arī jāietver priekšlikums par finanšu resursiem, it sevišķi, lai nodrošinātu mājokļu energoefektivitāti. Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā tika paredzēta Eiropas Savienības dalība *Nabucco* gāzes cauruļvada finansēšanā. Eiropas Savienības interesēs ir, lai šis finansējums turpinātos arī Enerģētikas rīcības plānā 2010.–2014. gadam.

Attiecībā uz Austrumu partnerību ir vērts atzīmēt, ka Eiropas Savienības attiecības ar Ukrainu ir ārkārtīgi svarīgas. Es arī vēlētos izmantot šo iespēju, lai lūgtu jums neaizmirst Dienvidkaukāza reģionu, kas ir alternatīvs energoresursu avots Eiropas Savienībai, vai Moldovas Republiku, kam šajā pārejas periodā uz demokrātiju ļoti nepieciešama Eiropas Savienības palīdzība.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Zapatero* kungs, paldies par lielisko apņemšanos šajā parlamentāro pilnvaru periodā attiecībā uz jūsu paziņotajiem jautājumiem, lai gan šis vairs nav īstais brīdis visu lietderīgo jautājumu uzskaitīšanai, bet gan praktisku centienu īstenošanai, lai atdzīvīnātu Eiropu.

Mums jāaptur šis periods, kurā tiek noteiktas iestāžu struktūras, un jāstājas pretī lielām problēmām, kas joprojām neļauj Eiropai konkurēt, pamatojoties uz vienlīdzīgiem noteikumiem, ar tās starptautiskajiem partneriem. Mums jāzina, vai Eiropas Savienība drīz spēs ieņemt vietu ANO, vai tā spēs kā Eiropas Savienība ieņemt vietu G20, vai tā vēlas lielāku fiskālo un sociālo saskaņošanu un kādus resursus tā vēlas ieguldīt Eiropas ekonomikas ciklā, lai patiesi varētu izdarīt to, ko ir izdarījuši tās starptautiskie konkurenti.

Mums jāierosina — un to saku arī priekšsēdētājam *J. M. Barroso* — konkrēti pasākumi Eiropas atdzīvīnāšanai, jo pēc sešiem mēnešiem mēs vairs neredzēsīm tos pašus rezultātus, ko redzējām iepriekš. Es arī vēlos zināt,

vai beidzot ir pienācis laiks, kad, kā pirms 30 gadiem sacīja H. Kisindžers, lielie pasaules līderi zina, uz kādu tālruņa numuru zvanīt, kad viņiem jārūnā ar kādu Eiropā, nevis var tikai sazināties ar dalībvalstīm.

Uz spēles ir likta Eiropas cieņa atbilstīgi Lisabonas līgumam, kā arī Eiropas sociālais modelis, pamata demokrātija, ko mēs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas deputāti, strikti pieprasām un uz ko mēs vēlamies balstīt mūsu pilsoņu labklājību nākotnē.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, *Rodríguez Zapatero* kungs, *Barroso* kungs, es vēlos skaidri norādīt, ka runā, ko uzklusījām, bija vairākas neskaidrības, it sevišķi attiecībā uz ekonomikas jautājumiem. Mērķi un norādītie mērķi ir pamatoti, bet konkrētas neskaidrības pastāv. It sevišķi tādēļ, ka nav konkrēta pasākuma bezdarba novēršanai. Tomēr, neskatoties uz šo iebildumu, savā runā vēlos galveno vērību pievērst iestāžu jautājumiem.

Spānijas prezidentūra daudz runā par pilsoņu iniciatīvu un par Ārējās rīcības dienesta sistēmas ātru ieviešanu. Pašlaik iestāžu līmenī, manuprāt, būtu svarīgs arī paziņojums par attiecībām ar palikušajām iestādēm, jo mēs esam Lisabonas līguma sākuma posmā.

Es arī uzskatu, ka ir svarīgi, lai Padome un Spānijas prezidentūra skaidri parāda vēlmi sadarboties ar Komisiju un Parlamentu, lai precizētu, kā īstenosies attiecības starp Komisiju un Parlamentu saistībā ar Lisabonas līgumu, jo Spānijas prezidentūrai pašlaik ir unikāla iespēja noteikt precedentu.

Tas, ko Spānijas prezidentūra darīs, ņemot vērā iepriekš minētās attiecības ar Komisiju, no vienas puses, un Parlamentu, no otras puses, un ņemot vērā attiecības ar Eiropadomes priekšsēdētāju, skaidri liecinās par Lisabonas līguma sekmēm.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es vēlētos saņemt skaidrāku informāciju par to, ko jūs domājat par attiecību struktūru starp rotējošo prezidentūru, Komisiju, Parlamentu un Padomes prezidentūru.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Cienītais premjerministr *Zapatero*, laipni lūgts un lai jums veicas, kā arī paldies par jūsu runu! Visvairāk paldies jums par to, ka minējāt Eiropas Sociālo hartu. Beidzot kāds Padomē saprot, ka Eiropu nevar izveidot bez darba ņēmējiem un — vēl mazāk — pret viņiem.

Beidzot kāds Padomē sāk saprast, ka mēs esam saskārušies ar ļoti nopietnu problēmu — miljoniem vilušos cilvēku un arodbiedrības, kas uzskata, ka netiek iekļautas Eiropas integrācijas procesā, kurā tiek aplūkots tikai uzņēmējdarbības aspekts, kas ir zaudējis savus politiskos mērķus un kuram irniecīgi sociālie mērķi.

Šīs attiecības ar Parlamentu un arodbiedrībām ir sagrāvuši divi pasākumi. Viens no tiem ir darba ņēmēju pārvietošanās Eiropā, kas apdraud valstu sociālos modeļus, savukārt otrs ir Darba laika direktīva, kura apdraud iepriekš gūtos panākumus un profesionālās un darba dzīves saskaņošanu.

Premjerministr, jūs runājāt par sešiem pārmaiņu mēnešiem. Mainiet procedūras, mainiet virzienu. Jūs nespēsiet mainīt visu, bet sāciet uz jauna ceļa; ceļa, kas Eiropai vajadzīgs, jo Eiropai vajadzīgi darba ņēmēji, un nebūs iespējams izveidot tikai ekonomisku Eiropu; tai jābūt arī politiskai un sociālai Eiropai.

4. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, mani informēja, ka galerijā atrodas delegācija no Korejas Republikas Nacionālās asamblejas, ko mēs sirsnīgi sveicam. Mēs viņus un delegācijas vadītāju *Lee Kang Rae* sveicam saistībā ar 12. starpparlamentāro sanākumi starp mūsu Parlamentu un viņu valsts parlamentu.

Eiropas Parlaments vienmēr ir atbalstījis mieru un stabilitāti, kā arī cilvēktiesību aizsardzību Korejas pussalā. Protams, mēs atzinīgi vērtējam Korejas Republikas aizvien aktīvāko darbību starptautiskajā arēnā un mēs tai vēlam visu labāko, vadot šā gada G20.

Mēs ņemam vērā plašo asociācijas nolīgumu starp Korejas Republiku un Eiropas Savienību, kura ratifikācijas process drīz sāksies. Tādēļ mēs apsveicam mūsu kolēģus no Korejas. Ceram, ka viņu apmeklējums būs sekmīgs un ka viņi priedzējas par iespēju piedalīties šajās būtiskajās debatēs, kādas pašlaik risinās sēžu zālē.

5. Spānijas prezidentūras darbības programmas izklāsts (debašu turpināšana)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, turpināsim ar debatēm par Spānijas prezidentūras darbības programmas izklāstu.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā šī Parlamenta Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājs esmu gandarīts, ka, pēc Spānijas prezidentūras domām, Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzēto strukturālo reformu īstenošana ir būtiska, it sevišķi attiecībā uz Eiropas Ārējās darbības dienestu, pilsoņu iniciatīvu un uz Eiropas Savienības atbilstību Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijai, kam mana komiteja jau ir iecēlusi referentu no Spānijas — *Jáuregui Atondo*, kuru jūs jau pazīstat.

Tomēr Spānijas avīzē *El País* pagājušajā svētdienā publicētā intervijā jūs, *Zapatero* kungs, izteicāt vēlmi, lai likuma par reliģijas brīvību rezultātā Spānijā tiktu veikti pasākumi ar mērķi normalizēt situāciju visās valsts iestādēs.

Tādējādi es šajā saistībā vēlos ierosināt, lai mēs īsumā atceramies to, ka Eiropas struktūras ir mērķa sasniegšanas veids un Eiropas Savienības mērķis ir apstiprināts Lisabonas līguma 2. pantā: cieņas, vienlīdzības, brīvības un solidaritātes veicināšana. Tādēļ man jāpauž bažas par to, kur virzās šīs debates par vērtībām.

Kultūru vienotība ir pārāka par ekonomisko vienotību. Eiropas gars ir spēcīgāks par valstu — atvainojiet, tiesu — struktūru. Eiropas gars sakņojas instinktā, kas jūt patiesību un skaistumu, kas piemīt senajai Grieķijai un tiesiskuma kultam Romā, un, pamatojoties uz šo ārkārtīgi vērtīgo mantojumu, tieši kristietība ir pievienojusi vērtību cilvēkiem, kuri vienmēr ir vienlīdzīgi, ņemot vērā dabiskas nāves jēdzienu.

Šodien Kristus krusta vārdā mēs prasām doties uz Haiti, būt tur, jo visi cilvēki, it sevišķi nabadzīgākie, ir šī notikuma centrā.

Tādēļ jums jautāju: ko nozīmē „normalizēšana” attiecībā uz reliģijas brīvību? Vai tas varbūt nozīmē liegt visiem pilsoņiem publiski paust savu reliģiju? Vai tas nozīmē aizmirst mūsu valstu saknes, tostarp kristietības saknes?

Kader Arif (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero* kungs, *Buzek* kungs, dāmas un kungi, šajos krīzes apstākļos tirdzniecības politika ieņem vēl svarīgāku vietu publiskajās debatēs, jo eiropieši aizvien biežāk saprot, ka Eiropas Savienības līmenī ieviestā tirdzniecības stratēģija tieši ietekmē izaugsmi un nodarbinātību.

Pieaugošas starptautiskās konkurences apstākļos traukšanās pēc samazinātām izmaksām ir novedusi pie pārāk daudz zudušām darba vietām vai darba vietu pārvietošanas. Ņemot vērā šo situāciju, mūsu grupa uzskata, ka tirdzniecībai jābūt instrumentam, lai sasniegtu tādus mērķus kā darba vietu radīšana, nevienlīdzības samazināšana un ilgtspējīga attīstība. Uzklaušanās laikā tirdzniecības komisārs *K. De Gucht* šķietami piekrita, ka tirdzniecība nevar būt pašmērķis.

Tādēļ es vēlos zināt, vai jūsu prezidentūras laikā jūs atbalstīsiet Eiropas tirdzniecības politikas reformu, lai nodrošinātu, ka tā rada vairāk darba vietu un ir ciešāk saistīta ar patiesu rūpniecības politiku. Vai jūs arī rīkosities, lai atbalstītu godīgu tirdzniecību pasaules līmenī? Godīgu tirdzniecību, kas var sekmēt attīstību, pienācīgu darbu un cilvēktiesību ievērošanu? Citiem vārdiem sakot, vai ieviesīsiet saistošus sociālos un vides standartus mūsu nolīgumos?

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) *Zapatero* kungs, man kā spānim ir gods jūs šeit sveikt, kad jūs pārņemat Eiropas Savienības prezidentūras priekšsēdētāja amatu. Šis ir daudzu cerību un grūtību laiks, un mēs, protams, nedrīkstam neaizraut šīs cerības. Ir svarīgi, lai mūsu pilsoņi redz, ka mūsu atjaunotās iestādes spēj nodrošināt risinājumus reālām problēmām.

Jūs zināt, ka mēs piekrītam jūsu ierosinātajai programmai. Jūs zināt, ka Spānijas *Partido Popular* šis ir valstisks jautājums un ka mēs jūs atbalstīsim visā, ko uzskatīsim par kopīgām Eiropas interesēm un par nozīmīgu Spānijai. Tā ir mērķtiecīga programma, kas, cerams, ir arī saturīga.

Es ceru, ka šajā Spānijas prezidentūras albumā, kas noteikti būs krāsains un dažāds, cilvēki varēs ieraudzīt katru notikumu kā pavērsiena punktu attiecībā uz ļoti reālām problēmām, kas viņus skar.

Tautsaimniecības skar krīze, un bezdarbs šķiet kā apokalipses piektais zirgs. Jums pietika godīguma atzīt, ka Spānijā bezdarba līmenis ir 20 %, bet tas jūs neierobežo. Manuprāt, tas mums visiem uzliek pienākumu rast risinājumu problēmai, kas mums kopīgi jārisina. Tā ir reāla problēma.

Man pieejamais laiks neļauj man daudz pateikt, premjerministr. Tomēr es vēlos sacīt, ka Spānija saskarsies ar daudzām problēmām, ka esmu pārliecināts par Spānijas kā nācijas spēju un ka vēlos ticēt un esmu drošs, ka jūs risināsiet šīs problēmas. Šajā laikā Eiropā mēs nedrīkstam neaizraut šīs cerības.

Taču globalizētā pasaule, uz ko jūs attiecīgi atsaucāties, nozīmē, ka rodas jauni varas centri un ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina aktīvāka un saskaņotāka nozīme tās vērtību un interešu aizsardzībai. Pretējā gadījumā varam kļūt neievēroti.

Visbeidzot, premjerministr, mēs, spāņi, nepieņemsim, ka mums liedz iespēju iesniegt priekšlikumus. Mums ir šādas tiesības. Mums arī jābūt pazemībai pieņemt padomu, ko Dons Kihots deva Sančo Pansam, kad ieteica pazemību savā fantāzijā par Baratarijas salas valdīšanu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Glenis Willmott (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju premjerministra ļoti pozitīvo un mērķtiecīgo Spānijas prezidentūras programmu. Viņa paustais uzsvārs uz darba vietām un izaugsmi ir būtisks mums visiem, izkļūstot no finansiālās lejupslīdes, un es ar nepacietību gaidu sadarbību ar sociālistu valdību.

Nākamie seši mēneši ir izšķiroši ES ekonomikas un vides nākotnei, un mēs gaidām februāra Padomi, lai redzētu mērķtiecīgu vadību finanšu nozares reformās.

Pēc nesekmīgajām klimata pārmaiņu sarunām Kopenhāgenā es ļoti vēlos dzirdēt, kā prezidentūra sadarbosies ar Komisiju, lai ierosinātu kopīgu ES mērķi emisiju samazināšanai kā 31. janvāra mērķi. Tas jau tika minēts, bet, visbeidzot, es mudinu, lai prezidentūras laikā jūs, premjerministr, izmantojat izdevību atrisināt zemes piesavināšanās un citas problēmas, kas desmitiem tūkstošu likumam pakļāvīgu īpašnieku Spānijas dienvidos rada rūpes un sirdssāpes. Mums patiesi ir jārikojas tūlīt.

Zapatero kungs, prieks jūs šeit redzēt, un es jums vēlu ļoti sekmīgu pilnvaru termiņu.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, Spānijas prezidentūru vērtēs, pamatojoties uz to, kā tā iestāžu kontekstā īstēnos Lisabonas līgumu. Premjerministr, es vēlu jums panākumus.

Lai sekmētu ekonomikas atveseļošanu un jaunu darba vietu radīšanu, jūsu uzdevums ir pabeigt ES iekšējā tirgus izveidi, tostarp pakalpojumu tirgu atvēršanu jomās, kam joprojām piemēro izņēmuma statusu. Kamēr tas nav sasniegts, jebkuras ES stratēģijas sekmēm būs ierobežota ietekme.

Es atbalstu jūsu apņemšanos izveidot kopīgu enerģētikas tirgu, savstarpēji savienojot Eiropas energosistēmas. Es vēlētos, lai jūs šajā saistībā izmantojat Parlamenta nostāju par ārējo energoapgādes drošību un solidaritāti, kas tika pieņemta 2007. gadā un gaida īstenošanu.

Stratēģija "Eiropa 2020" nozīmē informācijas un komunikāciju tehnoloģiju ieviešanu ikdienas praksē un to dalībvalstu labāko prakšu izmantošanu, kas šajā jomā jau guvušas panākumus. Es ceru, ka jūsu prezidentūra varēs izlemt par IT sistēmu administrēšanas centrālās aģentūras izveidi, kas Eiropai nepārprotami ir nepieciešama. Mums arī steidzami ir jāizstrādā uzticama Eiropas kibersardzības drošības stratēģija.

Es ceru, ka ES arī īstēnos aktīvāku nozīmi Dienvidkaukāza situācijas stabilizēšanā saistībā ar jauno Austrumu partnerības stratēģiju.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, es ierosinu, lai jūs nepārtrauktu atbalstīt ES kopīgo nostāju par Kubu, līdz tiek apstiprinātas reālas izmaiņas. Diemžēl šī režīma atteikšanās ļaut sociālistiskajam kolēģim iebraukt Kubā, jo viņš vēlējas tikties ar opozīciju, neliecina par reālām izmaiņām.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, Zapatero kungs, vispirms paldies jums, Zapatero kungs, par mērķtiecības, politiskās perspektīvas un enerģētikas jautājumu atjaunošanu laikā, kad Eiropas Savienībai ir jāizkļūst no krīzes, un pēc neveiksmes Kopenhāgenā.

Es ceru, ka Komisija un prezidentūra nodrošinās, ka spējam radīt vairāk un kvalitatīvākas darba vietas, ka varēsim cīnīties pret sociālo atstumtību un sekmēt ilgtspējīgu attīstību, kas ir stratēģijas „Eiropa 2020” centrālie aspekti. Tas jo īpaši ir tiesa saistībā ar lauksaimniecības budžetu, kā arī zivsaimniecības budžetu. Jūs esat paudis savu apņemšanos šajā jomā.

Zapatero kungs, mēs paļaujamies, ka jūs nodrošināsiet resursus šai politikai, lai augsnes atsārņošanu saistītu ar pārtikas nekaitīgumu, lai izveidotu apstākļus ekoloģiskām darba vietām un lai aizsargātu zivju resursus, kā arī lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu un noteiktu godīgākus tirdzniecības nosacījumus valstīm dienvidos.

Mums nepieciešams mērķtiecīgs lauksaimniecības budžets, un es arī vēlos jums lūgt šim budžetam piesaistīt zivsaimniecības budžetu. Šajās jomās mūsu darbus, bet arī mūsu politiku, vērtēs, pamatojoties uz sasniegtajiem rezultātiem.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero* kungs, starp daudzajiem jautājumiem, ko premjerministrs šodien vispārīgi un neiedziļinoties apsprieda, ir daudzi, kam nepieciešama sīkāka apspriešana un konkrētu priekšlikumu iesniegšana.

Šie jautājumi iedalāmi divās kategorijās — tie, kas, objektīvi runājot, Spānijas prezidentūrai būs jārisina, un tie, ko tā vēlēties risināt, jo mēģinās sasniegt savus mērķus. Starp tiem, kas ir jārisina, ir attiecības starp Eiropas iestādēm, un šeit es vēlos vērst *Zapatero* kunga uzmanību uz Lisabonas līguma noteikumiem, kas protokolā par subsidiaritāti min arī vajadzību noteikt reģionālo un vietējo iestāžu pienākumus dalībvalstīs. Spānijas pieredze, ja runājam par reģionalizāciju, liek domāt, ka varbūt tieši Spānijas prezidentūra mēģinās precizēt šo reģionālo un vietējo iestāžu pienākumu nozīmi. Tas jo sevišķi ir svarīgi, kad *Zapatero* kungs runā par to, kā viens no viņa mērķiem ir inovāciju un izglītības attīstība, kas, kā mēs zinām, ir apjomīgs pasākums, kurš sasniegts ar Eiropas līdzekļiem reģionālā un vietējā līmenī.

Eiropas Parlaments ar interesi cer uz konkrētu jautājumu sīkāku apspriešanu, iestāžu jautājumu risinājumiem un priekšlikumiem par kohēzijas politikas nākotni, kas, kā mēs zinām, pirmkārt būs Saragozas temats un tad Eiropas Inovatīvo reģionu nedēļas temats. Mēs ar lielu interesi gaidām lēmumus un konkrētus priekšlikumus.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr, tas, ka Spānija pārņem Eiropas Savienības prezidentūru šajā grūtajā posmā, ir liels izaicinājums, bet tā ir arī liela iespēja tiem no mums, kas uzskata, ka Eiropas „recepte” cīņai ar krīzi līdz šai dienai bijusi vienpusēja un nav sniegusi pietiekamus rezultātus, lai ierobežotu ietekmi uz reālo ekonomiku un nodarbinātību, tiem no mums, kas joprojām uzskata, ka atveseļošanas stratēģijai bija jābūt arī stratēģijai, kas izmainītu attīstības modeli, tādējādi sargājot Eiropas pilsoņu ekonomisko, sociālo un vides labklājību. Spānijas prezidentūra ir liels izaicinājums tiem no mums, kas uzskata, ka Eiropas ekonomikas pārvaldība ir nepieciešama kopā ar ekonomikas politikas instrumentu demokratizāciju, kura aizsargās piesardzību finanšu jomā un vajadzīgo solidaritāti, kad tā būs nepieciešama, lai aizsargātu Eiropas pilsoņu intereses.

Edite Estrela (S&D). – (ES) Esmu gandarīta par iespēju sacīt, ka *José Luis Zapatero* ir izdevies pārsteigt Eiropas sievietes ar lielā mērā inovatīviem un progresīviem pasākumiem. Viņš to, protams, ir paveicis, izveidojot patiesi vienlīdzīgu valdību, un ar drosmi, ko parādījis dzimuma vienlīdzības un savstarpējas cieņas jautājumos valsts un Eiropas darba kārtībā.

Premjerministr, es jūs sirsnīgi sveicu par jūsu mērķtiecīgo rīcības programmu pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu — šāda vardarbība ir sociālais posts. Eiropas uzrauga izveidošanu jautājumos par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, ir avangardisks priekšlikums, ko atbalstīs un sveiks Eiropas sievietes.

Premjerministr, Portugāles sociālistu vārdā es vēlu jums veiksmi. Varat paļauties uz mūsu solidaritāti. Sievietes par *R. Zapatero*!

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Es vēlos jums no sirds sacīt, premjerministr, ka jūs sniedzāt lielisku prezentāciju par to, kāda būs Spānijas prezidentūra. Manuprāt, tā bija izcila runa.

Es jums vēlējos jautāt par Latīņameriku, premjerministr. Manuprāt, tā ir ļoti svarīga Eiropai, un Eiropa, protams, ir arī svarīga Latīņamerikai. Pastāv daudzas cilvēciskas saiknes, daudzas komerciālas intereses un jaunas Latīņamerikas nācijas, piemēram, Argentīna, Brazīlija un Meksika, kuras veido jaunās pasaules pārvaldības daļu un kurām jāveido apvienība ar Eiropu.

Es jums vēlos jautāt, priekšsēdētāja kungs, kādi ir Eiropas Savienības un jūsu prezidentūras plāni attiecībā uz Latīņameriku, ko sagaidāt no samita ar Latīņameriku un kādi ir Eiropas Savienības, jūsu prezidentūras un Latīņamerikas kopīgie plāni?

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – (ES) Tā kā man runai ir paredzēta tikai viena minūte, es vērsīšu galveno uzmanību cilvēktiesībām.

Spānijas prezidentūra ir mūsu iespēja sakārtot mūsu mājokli. Viens no iemesliem ir Kanāriju salas un tur dzīvojošie.

Pagājušajā gadā es tur biju, lai apgūtu spāņu valodas kursus. Sev par pārsteigumu es atklāju, ka, ja apgūstu spāņu valodas kursus cietzemes vai Baleāru salu skolā, izmaksas tiek kompensētas, taču izmaksas par kursiem Kanāriju salās kompensētas netiek, jo tās neietilpst Eiropā. Tās ir Eiropas Savienības daļa, bet nav Eiropas daļa, kā rezultātā šo salu valodas skolām, kur kursu kvalitāte ir lieliska, ir liegta iespēja...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, premjerministrs savā sākuma runā izteicās par vajadzību Eiropai izstrādāt efektīvāku ārpolitiku, it sevišķi attiecībā uz tās netālajiem kaimiņiem, starp kuriem mums jāietver Izraēla.

Tā ir valsts, kas militāri okupējusi citas tautas teritoriju, kas pārkāpj cilvēktiesības, kas turpina Gazas blokādi un piemēro kopīgu sodu pusotram miljonam ļaužu, tomēr mēs to uzskatām par normālu tirdzniecības partneri. Mūsu principi un mūsu politika ir skaidri: tos pauda ārpolitikas ministri pagājušajā mēnesī, bet, šķiet, ka mūsu vārdiem neseko darbi.

Manuprāt, īsts pārbaudījums šai prezidentūrai nākamo dažu mēnešu laikā būs tas, vai mēs sāksim piemērot zināmu neatkarību mūsu attiecībās ar Izraēlu un vai sāksim parādīt, ka mūsu principiem ir nozīme un ka mēs tos piemērosim.

Kinga Gőncz (S&D). – *(HU)* Arī es vēlu veiksme Spānijas prezidentūrai, kas saskaņā ar Lisabonas līgumu ir pirmā trijotnes prezidentūra. Attiecībā uz stratēģiju „Eiropa 2020” jau vairākkārt ir minēts, ka tai būs galvenā nozīme, atgūstoties pēc krīzes. Tomēr milzīga atbildība gulst uz dalībvalstīm, kuru kompetencē ietilpst politikas virzieni šajā jomā. Lūdzu, vērsiet uzmanību uz to, ka mums ir Kopienas politikas virzieni un Kopienas budžeti, ko var izmantot kā instrumentu, lai samazinātu krīzes ietekmi. No šādas perspektīvas raugoties, ir ārkārtīgi svarīgi, lai sarunas par jauno budžeta laikposmu sāktos 2011. gada sākumā un lai Komisija iesniegtu tās budžeta priekšlikumu šajā laikā, ļaujot mums sīki izstrādāt šos politikas virzienus. Es vēlos prasīt Komisijai to izdarīt laikus.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – *(ES)* Premjerministr, ceru, ka jums kā Spānijas valdības premjerministram patiesi ir drosme un spēja ieviest praksē un īstenot jūsu ļoti mērķtiecīgo programmu, it sevišķi programmu par vardarbību pret sievietēm.

Man ir divi jautājumi. Viens attiecas uz ārpolitiku. Jūs sacījāt, ka Eiropai jāpaļaujas uz ārpolitiku, bet arī uz Eiropas interešu aizsardzību. Vēlos jums jautāt, kādas ir Eiropas intereses? Vai tās ir lielu, starptautisku uzņēmumu intereses, kas vēlas gūt peļņu, neņemot vērā sociālos vai vides nolīgumus? Vai arī tās ir intereses, kas noteiktas Eiropas vērtībās, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, piemēram, cilvēktiesības, demokratizācija, pilsoniskās sabiedrības nostiprināšana un minoritāšu tiesības? Par kādām interesēm jūs runājat?

Vēl viens jautājums. Jūs neko nesacījāt par migrāciju, kas Eiropai ir ļoti svarīga. Mums nepieciešama programma...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, premjerministr, jūs šodien sākat ar Eiropu atbalstošu programmu. Es vēlos jums sacīt, ka šī programma nav efektīva. Euro pašlaik ir milzu grūtībās konkrētās valstīs. Grieķijā ir grūtības; jūsu valsts Spānija arī saskaras ar milzu grūtībām. Jums ir jūsu veidota valsts ar 18–24 gadus veciem bezdarbniekiem, kuru skaits sasniedzis 40 %.

Spāņi to var pateikt paši. Pildot savus pienākumus nākamās sešus mēnešus, jūs runāsit arī manas valsts iedzīvotāju vārdā. Sākotnēji jūs minējāt turpmāku integrāciju. Pirms ieviešat plašāku integrāciju, es jums lūdzu atgriezties pie manas valsts — Apvienotās Karalistes — iedzīvotājiem un dot viņiem iespēju veikt izvēli referendumā.

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

Zoltán Balczó (NI). – *(HU)* Priekšsēdētāja kungs, jūs minējāt nozīmi, kas piemīt izmaiņām, pamatojot to ar globālo ekonomikas krīzi, kura bijusi smagākā pēdējo 80 gadu laikā ar 8 miljoniem pazaudētu darba vietu. Uzskaitītos instrumentus ir vērts atbalstīt, taču tie nenozīmē, ka kaut kas patiesi mainīsies uz labu. Pēc mācības gūšanas no krīzes, mums nepieciešama īsta ekonomikas revolūcija. Vai piekrist, ka liberalizētā tirgū nav

iespējama pašregulācija? Vai piekrītat, ka ir jāpārskata liberālisma dogmas? Vai piekrītat, ka ir nepieciešams pastiprināt Kopienas regulatīvās funkcijas un ka valdības iejaukšanās tirgus ekonomikā ir obligāta? Jūsu atbilde būs ļoti gaidīta.

José Luis Rodríguez Zapatero, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ar prieku ievēroju, ka Eiropas Parlamentam ir vairāk spēka un dzīvīguma nekā jebkad iepriekš. Bija ļoti daudz runu, konkrētu jautājumu, kurus manā atbildē nav iespējams apspriest pilnībā, pārmērīgi nepagarinot šo sesiju.

Ļaujiet man censties panākt kompromisu un savā runā atsaukties uz konkrētiem jautājumiem, kas, manuprāt, ir visbūtiskākie un kas jāpaskaidro. Mans kompromiss ir tāds, ka katrs konkrētais deputātu uzdotais jautājums saņems atbildi galīgajā sēdē, kurā piedalīšos sešu mēnešu perioda beigās, kad tiks novērtēta un izvērtēta Spānijas rotējošā prezidentūra. Tādēļ ceru, ka visi deputāti būs apmierināti ar atbildēm uz konkrētiem jautājumiem, ko esmu atzīmējis.

Vēlos sacīt dažus vārdus par manu tautiešu Eiropas Parlamenta Spānijas deputātu runām. Vēlos pateikties Spānijas *Partido Popular* par man izrādīto atbalstu šajā sēdē, kas tika apstiprināts valsts politiskajās debatēs un arī priekšlikumā. Tas neapšaubāmi ir ārkārtīgi pozitīvs faktors saistībā ar veicamo uzdevumu un uzsver mūsu kopīgo Eiropas gribu, apvienotos centienus un darbu, ko esam gatavi turpināt, koncentrējot uzmanību uz sarežģīto situāciju, kādā atrodamies, risinot ekonomisko krīzi.

Es vēlos runāt par imigrāciju. Viens no godājamajiem deputātiem runāja par mūsu imigrācijas politiku un sacīja, ka tā neesot tikusi pieminēta. Tiesa, savā runā to nepieminēju, bet, īsi izsakoties, ir jāizvirza prioritātes. Tika skaidri norādīts, ka atbalstu masveida imigrāciju, taču tas noteikti nav tiesa! Es atbalstu visu cilvēku un katra indivīda, lai no kurienes viņš nāktu, cilvēktiesību ievērošanu.

(Aplausi)

Mums ir Eiropas Imigrācijas pakts, ko sekmēja un apstiprināja Francijas prezidentūras laikā. Mums jāievēro šis pakts, un tajā, protams, ietverta robežkontrole, sadarbība un politiskais dialogs ar imigrantu izcelsmes valstīm, kas ir labākais veids, kā izvairīties no masveida imigrantu pieplūduma. Tomēr man jāpiebilst, ka integrācija veido Eiropas Imigrācijas pakta politikas daļu, integrācija attiecībā uz imigrantu cilvēktiesībām. Es runāju tādas valsts vārdā, kas pēdējo dažu gadu laikā ir pieredzējusi ļoti intensīvus imigrācijas līmeņus, bet ne veltīgi, jo kopš 2000. gada Spānijas iedzīvotāju skaits ir palielinājies par sešiem miljoniem cilvēku. Šī valsts ir pieredzējusi arī emigrāciju, jo diktatūras laikā notika ekonomiskā emigrācija uz daudzām Eiropas valstīm.

Mēs no savas pieredzes labi zinām, ko nozīmē pamest savu valsti, lai meklētu nākotni vai mazu daļiņu ekonomiskās cieņas. Mēs zinām, ka to ir grūti pārdzīvot un mēs zinām, ka valstis un nācijas nevērtē tikai pēc to politiskās, militārās vai ekonomiskās varas. Nācijas, arī Eiropu, vērtē arī pēc tā, kā tās ievēro cilvēktiesības un kā tās izturas pret cilvēkiem, kas ierodas strādāt mūsu zemēs, meklējot nākotni, ko nevar atrast savā zemē.

(Aplausi)

Turklāt Eiropas Savienībai jāapzinās, ka — un tā tas patiesi ir — līdz 2025. gadam 30 % tās iedzīvotāju būs vecāki par 65 gadiem. Tā tas nebūs nevienā citā pasaules teritorijā vai reģionā. Mēs būsime teritorijā — kontinentā — ar lielāko skaitu cilvēku, kas vecāki par 65 gadiem, un tā rezultāts būs ražotspējas samazināšanās, aktīvās iedzīvotāju daļas un darba spēju samazināšanās, kā arī spiediens uz mūsu sociālās aizsardzības sistēmām. Vidējā termiņā Eiropai ir vajadzīgi darbinieki. Pēc krīzes tai būs vajadzīgi darbinieki, tai darba tirgū ir jāiekļauj sievietes un tai jāpalielina aktīvā iedzīvotāju daļa, lai saglabātu sociālo aizsardzību. Tas ir fundamentāls secinājums.

Otrkārt, subsidiaritāte un valodas. Protams, mēs precīzi piemērosim Lisabonas līgumu, un es vēlos norādīt, ka tieši mana valdība sekmēja Spānijas paralēli oficiālo valodu izmantošanu Eiropas iestādēs. Tomēr nav šaubu, ka pašlaik līdzsvars starp iestādēm ir uzsvērts Lisabonas līguma piemērošanā. Bija piezīme, kas, manuprāt, bija negodīga, lai gan man jāatzīst, ka tā tāda bija vienīgā. Kā rotējošās prezidentūras priekšsēdētājs esmu paudis, paziņojis un atbalstījis pastāvīgā Padomes priekšsēdētāja un, protams, Augstā pārstāvja nozīmi saistībā ar iestādēm, kā arī neierobežotu Komisijas sadarbību, un turpināšu to darīt.

Eiropas Parlamenta jaunās pilnvaras sāks piemērot rotējošā Spānijas prezidentūra, pilnībā sadarbojoties ar Komisijas priekšsēdētāju, kas vienmēr ir parādījis nepārtrauktas darba attiecības ar Parlamentu. Es runāju par *Durāo Barroso* paveikto darbu. Esmu ticis kritizēts par viņa atbalstīšanu. Jā, esmu viņu atbalstījis un atbalstu, jo esmu redzējis viņu darbā spēcīgas un vienotas Eiropas labā, un tas ir ļoti svarīgi un stāv pāri ideoloģiskām nostājām.

Treškārt, finanšu sistēma, „nodokļu paradīzes”, jauni noteikumi un uzraudzība. Es to neminēju, lai neizsmeltu visus tematus, bet es pilnībā atbalstu noteikumu piemērošanu par jauno finanšu uzraudzību un regulējumu. Attiecībā uz prasību likvidēt „nodokļu paradīzes” rotējošā prezidentūra būs strikta un noteikta.

(Aplausi)

Tā, protams, sekmēs, mudinās un prasīs no visām valstīm attīstīt nepieciešamos nolīgumus par fiskālo pārredzamību un informācijas sniegšanu saistībā ar starptautisko kopienību.

Attiecībā uz klimata pārmaiņām 11. februārī Padome veiks Kopenhāģena samita analīzi ar Komisijas palīdzību. Protams, Eiropas Savienībai jāturpina veikt pasākumi, lai atbalstītu stratēģiju, kas mums nodrošinās progresīvu nolīgumu, lai sekmētu klimata pārmaiņu samazināšanos. Es atbalstu tādu Eiropas Savienību, kas zina, kā gudri savienot tās 2020. gadam vai 2020.–2030. gadam noteikto mērķi ar citu dalībnieku prasībām attiecībā uz viņu emisiju samazināšanu. Es atbalstu Eiropas vienotību un kopīgu stratēģiju, mums šis uzdevums jāuztic Eiropas Komisijai. Es arī pilnībā piekrītu, ka ASV un Ķīna ir divi vadošie dalībnieki, kam būs ļoti aktīva nozīme.

Protams, esmu pilnīgi pārliecināts, ka kopējā lauksaimniecības politikā ir jāietver zivsaimniecība un ka sociālajam paktam, ko minēja daži deputāti, nepieciešama pārskatīšana — izmaiņas, lai ietvertu vairuma to, kuri pārstāv darba ņēmēju intereses Eiropā, intereses, likumīgu pārstāvniecību un konstruktīvu nostāju. Viņi pārstāv darba ņēmējus; apvienības, kas ir Eiropas sociālā pakta izpausme, un šis pakts pēdējās dažās desmitgadēs ir mūs padarījis par reģionu ar vislielāko sociālo labklājību un pārticību kopš Otrā pasaules kara.

(Aplausi)

Eiropas Savienības un Eiropas pārticības nākotni nevar izveidot bez darba ņēmējiem, bez sociālajām tiesībām un bez sociālās labklājības, tādēļ mums tās aktīvi jāietver.

Bija arī jautājums par ārpolitiku. Tuvie Austrumi, sevišķi Latīņamerika un atsauces uz Izraēlu. Nākamo sešu mēnešu laikā mēs ceram sekmēt nolīgumu par Tuvajiem Austrumiem. Mēs zinām, ka miers Tuvajos Austrumos ir vajadzīgs un ir pamata nosacījums, lai citos reģionos būtu miers, kur notiek terora akti un konflikti, ko virza radikālisms, ideoloģisks un reliģisks fanātisms. Eiropas Savienība pildīs savu uzdevumu, sekmējot miera procesu ar apņemšanos atsākt sarunas. Mēs zinām, kādi ir mērķi un nosacījumi. Mēs zinām, ka šajā dialogā kā viens no pamata nosacījumiem jāiekļauj Palestīnas valsts atzīšana.

(Aplausi)

Darbs ar Izraēlu ir darbs par mieru. Ja mēs nestrādāsim ar Izraēlu, lai gan tā pelnījusi kritiku par daudzām savām darbībām, mēs nākotnē nespēsīm panākt mieru. Darbs ar Palestīnu nozīmē darbu par tās tiesībām būt valstij un teritorijai, panākt pārticību nākotnē un risināt visus nenokārtotos jautājumus. To mēs darīsim strikti un, protams, sadarbojoties ar galvenajiem starptautiskajiem dalībniekiem.

Attiecībā uz Latīņameriku jāsaka, ka tā ir jauns, ļoti dzīvīgs kontinents ar lielisku nākotni. Tās iedzīvotāju skaits ir 500 miljoni un tai ir Eiropas iezīmes, ne tikai spāņu izcelsme, bet tieši Eiropas iezīmes, jo tagad pēc ilgiem laikiem tur pastāv demokrātiskas un progresīvas vērtības, kā arī nelielas grūtības konsolidēt, ko nozīmē tās stabilitātes konsolidēšana un tās kā nāciju grupas konsolidēšana. Latīņamerikas samitā mēs vēlamies gūt panākumus attiecībā uz tirdzniecības nolīgumiem ar Mercosur, ar Centrālameriku un ar Andu Kopienību. Tas viss ir attīstības un progresā interesēs, gan Latīņamerikas, gan Eiropas ekonomiskajās interesēs, kas, manuprāt, arī būtu jāaizsargā.

Eiropas intereses. Kad tika minēta — un citi deputāti piekrita — ES politika par vīriešu un sieviešu vienlīdzību, es to uzskatīju par ļoti labu piemēru un pilsonības politiku. Tās ir Eiropas intereses. Eiropas intereses, ko atbalstu ārpolitikā, ir intereses, kuras saistītas ar Eiropas pārstāvētajām vērtībām, kas sākotnēji nāk no apgaismības laikmeta un ir visās kultūras, reliģiskās un pilsoņu tradīcijās, kuras augušas un attīstījušās Eiropā. Standartizēt nozīmē pieņemt, standartizēt nozīmē cienīt Eiropas tradīciju, labāko Eiropas tradīciju, kas nozīmē, ka šī zeme ir reliģijas, ideoloģijas, politiskās pārliecības un kultūras brīvības zeme. Šādai brīvībai nepieciešama iecietība un vienlīdzīga attieksme pret visām ticībām un pārliecībām, lai demokrātija varētu būt pilnīga demokrātija.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, es būtībā gribēju runāt par dažām konkrētām citu valstu deputātu runām par manu valsti Spāniju, it sevišķi par Langen kunga komentāru, it sevišķi komentāru par Spāniju un mūsu

ekonomiskajiem raksturlielumiem, un es jūtos atbildīgs sniegt atbildi. Man jāsaka, ka šorīt, kad sāku savu runu, es runāju kā Eiropas valsts pārstāvis, kā eiropiskas valsts, kas ir pateicīga par dalību Eiropas Savienībā, pateicīga tām valstīm, kuras sekmēja mūsu dalību Eiropas Savienībā, un kas pieredzējusi lielas pārmaiņas un progresu šajos pēdējos 25 gados. Tādā mērā, ka, kopš pievienojāmies Eiropas Savienībai, esam samazinājuši atšķirību ienākumos uz iedzīvotāju par 15 punktiem, pārsniedzot pašreizējo vidējo Eiropas rādītāju. Tas noticis, pateicoties daudzu spāņu, Spānijas darba ņēmēju un uzņēmumu centieniem.

Pašlaik, pēc tik ievērojama progressa, mēs saskaramies ar ekonomisko krīzi, kas ietekmē nodarbinātību. Tiesa, ka mums ir augsts bezdarba līmenis, kā notika arī krīžu laikā septiņdesmitajos un deviņdesmitajos gados. Tas raksturo mūsu valsti, un izaugsmes laikā mēs radām vairāk nodarbinātības par citām valstīm. Tomēr esiet drošs *Langen* kungs, ja jūsu valstī, lai kas to pārvalda, rīt pieaugtu bezdarbs, mana kā politiska līdera, kā premjerministra un kā eiropieša reakcija būtu atbalsts un solidaritāte, nevis savstarpēji apvainojumi, kāda bija jūsu runa šorīt Parlamentā.

(Aplausi)

Tā būtu atbalstoša un solidāra reakcija. To, manuprāt, nozīmē būt eiropietim — ar apbrīnu, ko izjūtu pret jūsu valsti, — un es ceru, ka tas nenotiks.

Īsumā, priekšsēdētāja kungs, šīs prezidentūras laikā mēs strādāsim, lai sekmētu Eiropas solidaritātes, sadarbības, lielākas ekonomiskās vienotības, reformu un pārliecību projektu. Paldies par komentāriem, *Almunia* kungam, cita starpā tādēļ, ka es viņa kandidatūru izvirzīju pienākumiem, ko viņš pilda. Mēs arī zinām, ka nākamajos sešos mēnešos Parlaments var rēķināties ar manas valsts un manas valdības sadarbību, cieņu un novērtējumu un ka šīs prezidentūras beigās es būšu šeit, lai izsmeļoši atbildētu, un es atbildēšu uz jebkuru jautājumu, kas tiks uzdots ar cieņu un solidaritāti.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Zapatero* kungs, par runu! Mūsu sadarbība, sadarbība starp Eiropas Parlamentu un Spānijas prezidentūru, ir ļoti svarīga. Mēs strādājam likumdošanas jomā, tādēļ secīgas valdību prezidentūras ir būtiskas, lai mēs varētu īstenot likumdošanas procesu.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Man bija patīkami noklausīties Spānijas Karalistes premjerministra runu, it sevišķi saistībā ar līdzsvaru starp mūsu tautsaimniecībām, sociālajiem jautājumiem un vidi. Es atbalstu ideju par sociālo paktu, kura pamatā būtu sociālie partneri, jo esmu pārliecināts, ka tas ir Eiropas ekonomikas progressa faktors papildus tam, ka tas ir arī liela sociālā mērķa sasniegšanas nosacījums. Laikā, kad Ibērijas pussala ir pārņēmusi divas svarīgas prezidentūras (Eiropas Savienības Padomi ar Spānijas premjerministru *Luis Rodríguez Zapatero* un Eiropas Komisiju ar portugāļi *José Manuel Barroso*), es paužu nožēlu, ka Spānijas prezidentūras nav parādījuši savu spēju nodrošināt pievienotu politisko vērtību attiecībām ar Amerikas kontinentu papildus ASV un Kanādai. Par to jāizsaka nožēla, jo Sestais ES un Latīņamerikas/ Karību jūras reģiona (ES un LAK) samits ir paredzēts 2010. gada sākumā, savukārt ES un Meksikas samits un ES un Brazīlijas samits paredzēts 2010. gada attiecīgi pirmajā un otrajā pusgadā. Vēlos izmantot šo runu, lai vēlreiz paustu nožēlu, ka jaunais Eiropadomes priekšsēdētājs, ko ievēlēja novembra vidū un kurš sāka savu darbu 2009. gada 1. decembrī, joprojām nav spējis sasveicināties ar Eiropas Parlamenta deputātiem vai nosūtīt viņiem vienkāršu ziņu.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es vēlos norādīt, ka biju Ārlietu komitejas delegācijā, kas sagatavoja Spānijas prezidentūras prioritātes, Madridē, 2009. gada oktobrī. Pamatojoties uz savām zināšanām par šiem mērķiem, esmu atzīmējusi tos punktus, kas ir kopīgi ar Rumānijas mērķiem.

Spānijas prezidentūras galvenā interese ir Vidusjūras reģions, kas arī Rumānijai var nodrošināt lielus ieguvumus. Rumānijas uzņēmumiem būs iespēja atgriezties Vidusjūras reģiona tirgos (tādās valstīs kā Alžīrija, Turcija, Sīrija un Ēģipte). Galvenais kopīgais mērķis ir nodrošināt Eiropas Savienības energoapgādes drošību, šajā jomā programmās tiek iekļauta Rumānija: *Nabucco – Constanța-Trieste* Eiropas gāzes cauruļvads — un gāzes tīklu starpsavienojumi kaimiņvalstīs: Rumānija–Ungārija (*Arad-Szeged*), Rumānija–Bulgārija (*Giurgiu-Ruse*), *Isaccea* un *Negru Vodă*.

Tajā pašā laikā, manuprāt, Spānijas prezidentūrai jāpievērš īpaša uzmanība Austrumu partnerībai. Rumānijai ir liels politiskais mērķis, proti, iekļaut Moldovas Republiku Rietumbalkānu valstu grupā saistībā ar tās iespējamo pievienošanu. Sarunas par Asociācijas nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Savienību un Moldovas

Republiku sākās *Chişinău*, 2008. gada 12. janvārī. Moldovai pašlaik ir vajadzīgs finansiāls un politisks atbalsts. Tai vajadzētu būt gan pašreizējās prezidentūras, gan turpmāko prezidentūru prioritātei.

Dominique Baudis (PPE), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, nākamo sešu mēnešu laikā jūs vadīsiet Eiropas Savienības rotējošo prezidentūru. Jūs sagaida daudzi uzdevumi ārpolitikas jomā, it sevišķi attiecībā uz Vidusjūras dienvidu krastu. Vai esat paredzējis atsākt Vidusjūras reģiona valstu savienības darbu, kuras galvenais birojs atrodas Barselonā? Nesen iecelts Vidusjūras reģiona valstu savienības ģenerālsēkretārs. Kā plānojat savu sadarbību ar Vidusjūras reģiona valstu savienības pirmo ģenerālsēkretāru? Lai izveidotu īstas politiskas partnerattiecības, Vidusjūras reģionam mums nepieciešama mērķtiecīga politika, kas sniedz pāri ekonomiskajām partnerattiecībām.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Spānija pārņem Eiropas Savienības prezidentūras stafeti tieši pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tas nozīmē, ka prezidējošā valsts spēs ciešāk sadarboties ar Eiropas Parlamentu, īstenojot mērķtiecīgo programmu. Es atbalstu galvenās prioritātes, kas iekļautas Spānijas programmā par stratēģiju „Eiropa 2020”, nodarbinātības aizsardzību un sociālo progresu, par iniciatīvām izglītības un inovāciju jomā, kā arī jautājumos par energoapgādes drošību. Kā EP deputātei no Lietuvas man ir ļoti svarīgi, lai prezidējošā valsts turpina Zviedrijas prezidentūras laikā pieņemtās ES Baltijas jūras reģiona stratēģijas īstenošanu. Šie ir gadi, kad Eiropa cīnās ar nabadzību un sociālo izolāciju. Es arī vēlos Spānijas prezidentūrai prasīt tās pilnvaru laikā īstenot nepieciešamos pasākumus, lai apkarotu nabadzību un aizsargātu obligātās sociālās garantijas. Zviedrija — ES ziemeļu valsts — bija sekmīga prezidentūra, un es vēlu dienvidu valstij Spānijai paveikt lietderīgu darbu ES pilsoņu labā.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Vēlos vērst Spānijas prezidentūras uzmanību uz vairākiem jautājumiem, ko es uzskatu par prioritātēm un kam, manuprāt, mums jārod risinājumi nākamo mēnešu laikā. Pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē jāpiešķir prioritāte, jo visiem pacientiem Eiropā jānodrošina vienlīdzīgas tiesības. Es aicinu prezidentūru īstenot centienus, lai likvidētu šķēršļus šai situācijai Padomes līmenī šajā programmā. Es arī prasu prezidentūrai atbalstīt Padomes noraidīto Direktīvu attiecībā uz informāciju plašai sabiedrībai par zālēm, kuru iegādei vajadzīga recepte. *Status quo* saglabāšana šajā jomā kaitē pacientiem un farmācijas nozarei. Uzņēmējdarbības nozarei vajadzīgs atbalsts, lai mēs varētu izkļūt no ekonomiskās krīzes, it sevišķi jaunajās dalībvalstīs, kurām šajā jomā ir smagas problēmas. Šajā saistībā uzskatu, ka ir obligāti jāatbalsta MVU. Spānijas prezidentūrai jāparāda stingrs atbalsts Direktīvai par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos, kas MVU ir būtiska. Es Spānijas prezidentūrai vēlu izdošanos tās prioritāšu sasniegšanā un risinājumu rašanā problēmām, ar ko pašlaik saskaras Eiropas Savienība.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Eiropas mērķis ir visaptverošs miera nolīgums ar Tuvajiem Austrumiem, kura centrā būtu divu valstu risinājums. Mēs vēlamies, lai izraēliešiem būtu droša valsts un lai palestīniešiem būtu dzīvotspējīga demokrātiska valsts, kuras pamatā ir robežas, kādas tās bija pirms 1976. gada. Taču pulkstenis drīz sitīs pusnakti šāda risinājuma rašanai. Spēcīgi un noteikti jāvirza skaidrais Padomes 8. decembra paziņojums. Apstākļu radīšana priekšlaicīgām Palestīnas vēlēšanām nodrošinās sasniegumus. Eiropai būtu skaidri jānorāda, ka ar tiem, kas ievēlēti jaunajās vēlēšanas neatkarīgi no viņu politiskās piederības, tā strādās, pamatojoties uz viņu apņemšanas attiecībā uz to nolīgumu īstenošanu, kurus apstiprinājuši Palestīnas cilvēki. No šī brīža Eiropas politiku attiecībā uz Izraēlu, Palestīnas pašpārvaldi un *Hamas* jānosaka to nekavējot virzībai uz nopietnām sarunām par galīgo statusu, kuru pamatā ir četru pušu rīcības plāns un Arābu valstu miera iniciatīva. Mums jāuzstāj, lai Izraēla nekavējoties un bez nosacījumiem beidz Gazas blokādi un briesmīgās ciešanas, ko tā rada pusotram miljonom iedzīvotāju. Ja Eiropa tagad neveiks drosmīgus pasākumus un nemudinās ASV rīkoties tāpat, situācija ļoti ātri varētu kļūt nelabojama.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Pašreizējai Spānijas prezidentūrai ir uzticēts svarīgs uzdevums izstrādāt rīcības plānu Stokholmas programmas īstenošanai. Šajā plānā papildus tā svarīgākajiem mērķiem jāietver jautājumu kopa attiecībā uz imigrāciju un patvērumu, robežkontroli un drošību, kā arī cīņu pret organizēto noziedzību un terorismu. Īsāk sakot — ES pilsoņu drošības garantēšana.

Šo mērķu sasniegšanai nākotnē būs vajadzīga vēl plašāka informācijas apmaiņa starp iestādēm un specializētām aģentūrām, kā arī ES datu bāzes konsolidācija, tādēļ arī pašlaik notiekošā pilsoņu personas datu apkopošana. Tomēr jā saglabā stabils līdzsvars starp drošības garantēšanu un pilsoņu tiesību uz privātumu ievērošanu. Starp dalībvalstīm jāsekmē vienprātība attiecībā uz saprātīgas saistības rašanu starp diviem minētajiem mērķiem.

Pamata cilvēktiesību ievērošanai jābūt galvenajam mērķim visos Eiropas politikas virzienos un tām jāvelta vislielākā uzmanība no to trīs valstu puses, kas nākamo 18 mēnešu laikā vadīs ES prezidentūru.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es Spānijas prezidentūrai vēlu panākumus. Spānija ir pirmā dalībvalsts, kas praksē īsteno jauno iestāžu modeli, kurš stājās spēkā ar Lisabonas līgumu.

Mēs ceram, ka tiks īstenota premjerministra *Rodríguez Zapatero* paustā prioritāte attiecībā uz Eiropas izklūšanu no krīzes un ekonomiskās izaugsmes atsākšanas konsolidēšanu un ka mēs varēsim turpināt cīņu pret klimata pārmaiņām un aizsargāt energoapgādes drošību. Ir arī svarīgi pieņemt integrētu mežsaimniecības politiku un sekmēt lielāku efektivitāti ūdens resursu apsaimniekošanā.

Šis ir Eiropas gads nabadzības apkarošanai, un šajos krīzes apstākļos mēs ceram, ka tiks izstrādāti konsolidēti politikas virzieni sabiedrības vismazāk aizsargātajai sabiedrības daļai. Es ceru, ka dalībvalstis un Eiropas iestādes sadarbosies, lai ES būtu pārtikusi un vienota, un ka mums būs lielāka klātbūtne starptautiskajā arēnā.

Es arī ceru, ka šīs prezidentūras laikā tiks nostiprinātas attiecības starp Portugāli un Spāniju. Visi zina par šo tautsaimniecību savstarpējo atkarību un savstarpējo saistību. Labs centienu vienotības piemērs ir Ibērijas nanotehnoloģiju laboratorija Bragā, kas ļaus nodrošināt zinātniskās pētniecības, inovāciju un zināšanu attīstību, vairojot mūsu uzņēmumu konkurētspēju.

Carlo Fidanza (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Padomes priekšsēdētājs ir izvirzījis savas prioritātes. Tās visas ir svarīgi jautājumi, bet nepārprotams ir apdullinošais klusums attiecībā uz cīņu pret nelikumīgu imigrāciju, kas apzīmēta kā neprioritārs jautājums.

Nav pieminēta *FRONTEX* programmas nostiprināšana vai vajadzība padarīt saistošākus nolīgumus par bēgļu sadali; nav apņemšanās palielināt sadarbību starp nelegālo imigrantu izbraukšanas valstīm vai saistībā ar ANO atbalstīt vajadzību izveidot centrus patvēruma meklētāju identificēšanai uz vietas, kur pārbaudītu, kam patiesi ir tiesības uz patvērumu.

Šis trūkums ir ļoti nopietns rādītājs, ka mēs attālināmies no nostājām, ko nesēn apstiprināja Eiropadome, un no Itālijas valdības nostājas, kura vienmēr centusies jautājumus par imigrācijas kontroli ietvert Eiropas darba kārtības augšgalā.

Es ceru, ka Spānijas prezidentūra, papildinot savu vispārīgo apņemšanos attiecībā uz cilvēktiesībām, var pārskatīt savas prioritātes un rīkoties saistībā ar iepriekšējo prezidentūru apņemšanos attiecībā uz imigrāciju. Mēs turpināsim izdarīt spiedienu uz *Zapatero* kungu un viņa valdību, līdz tas tā būs.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Es atzinīgi vērtēju to, ka Spānijas prezidentūras programmā kā prioritāte ir ietverta vienlīdzīgu iespēju nodrošināšana sievietēm un vīriešiem saistībā ar Eiropas darba tirgu, kā arī lauksaimniecības attīstība un attiecības ar trešām valstīm. Atzinīgi vērtējams arī tas, ka programmā uzsvērta cīņa pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, un šādu noziegumu upuru aizsardzību, vienlaikus starp vispārīgajiem mērķiem uzsverot nozīmi, kas piemīt dzimuma vienlīdzībai Eiropas Savienības izaugsmē. Tā ir ļoti svarīga attīstība, ka saistībā ar nediskrimināciju prezidentūra apņemas samazināt pastāvošo plaisu starp vīriešu un sieviešu darba algām, sekmējot dzimuma vienlīdzības rīcības plānu 2011.–2015. gadam, izveidojot Eiropas Centru ar dzimumu saistītas vardarbības uzraudzībai un organizējot forumu gūto panākumu novērtēšanai, kā arī ANO „Pekinas Rīcības platformas” uzdevumu novērtēšanai. Lai gan programmā nav minēti prezidentūras plāni attiecībā uz romu sociālo integrāciju, es patiesi ceru, ka prezidentūra turpinās darbu, ko sāka tās priekšteči, un, ņemot vērā Eiropas gadu nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai, izmantos visas iespējas, lai atbalstītu romu — Eiropas lielākās un mazaizsargātākās minoritātes — sociālo un ekonomisko integrāciju. Es arī ceru, ka samitā, kas notiks Starptautiskajā romu dienā, Spānijas prezidentūra sniegs lielu ieguldījumu, lai ātri pabeigtu Eiropas stratēģiju romu jautājumā, kas pašlaik tiek izstrādāta.

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – (HU) Man ir prieks dzirdēt par „Eiropas inovāciju programmu”, ar ko iepazīstināja Spānijas prezidentūra, jo tā piešķirusi prioritāti tūrisma politikas ātrākai izstrādei, tostarp ņemot vērā tūristu apsvērumus par ES politikas virzieniem šajā nozarē. Šajā nolūkā prezidentūra vērs galveno vērību uz Eiropas tūrisma modeļa izveidi, ņemot vērā arī grupu tūrisma. Es vērsu jūsu uzmanību uz to, ka maksimāli jāņem vērā arī invalīdu intereses. Turklāt transporta jomā prezidentūra ierosina inteligētās transporta sistēmas, ko es pilnībā atbalstu un izmantoju izdevību atkārtot: Eiropas Savienībai jāpārtrauc juridiskā prakse pieņemt un saglabāt spēkā tik daudzus noteikumus, cik ir transporta veidu. Pašlaik cilvēkiem ar dažādām transporta vajadzībām nav nodrošināts vienāds transporta pakalpojumu līmenis, lai gan visiem ir vienādas pasažieru tiesības. Es prezidentūrai ierosinu ņemt vērā komisāra amata kandidāta *Siim Kallas* paziņojumu, kurā viņš brīvu pārvietošanos min kā galveno Eiropas pilsoņu brīvību, ko var apliecināt ar modernu transporta sistēmu. Komisāra amata kandidāts atbalstīja iniciatīvu un apsolīja izveidot vienotu rīcības kodeksu, kas attiektos uz visām transporta nozarēm. Tādējādi viņš savu pilnvaru laikā var nodrošināt, ka visiem Eiropas

pilsoņiem ir skaidras un pārredzamas tiesības, un Spānijas prezidentūrai varētu būt un būtu jābūt svarīgai nozīmei šajā jomā.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Esmu ļoti gandarīts, ka kaimiņvalstu politika ir viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm. Es zinu, cik svarīgi Spānijai ir attīstīt sadarbību ar Vidusjūras baseina valstīm un cik svarīga Spānijai ir Vidusjūras reģiona valstu savienības koncepcija. Es saprotu, protams, ka tas attiecas uz daudzām valstīm, kas ir ES kaimiņvalstis un tās svarīgi ekonomiskie partneri. Vēl lielāku gandarījumu man sagādāja Zapatero kunga un citu Spānijas prezidentūras pārstāvju paziņojumi, ka viņi vēlas turpināt savu priekšteču, it sevišķi Čehijas un Zviedrijas, centienus attīstīt sadarbību ar ES austrumu kaimiņiem, īpaši ar Polijas un Zviedrijas ierosinātajā Austrumu partnerības programmā ietvertajām valstīm. Šajā saistībā es vēlos lūgt prezidentūru un personīgi Zapatero kungu īpašu uzmanību pievērst situācijai Baltkrievijā. Ir ļoti svarīgi pārdomāt stratēģiju attiecībā uz Baltkrieviju un uzraudzīt šīs valsts iekšpolitiku. ES būtu jāpieprasa, lai Baltkrievijas iestādes ņem vērā cilvēktiesības un maina savu attieksmi pret pilsoniskās sabiedrības izveidi. Zapatero kungs uzsvēra cilvēktiesību nozīmi. Diemžēl Baltkrievijā joprojām ir cilvēki, kas tiek turēti ieslodzījumā savas pārliecības dēļ, un iestāžu attieksme pret demokrātisko opozīciju, brīviem plašsaziņas līdzekļiem un nevalstiskām organizācijām, arī etnisko minoritāšu organizācijām, lielā mērā neatbilst Eiropas standartiem. Demokratizācija un pilsoņu pamattiesību ievērošana ir faktors, kam būtu jābūt nosacījumam, lai attīstītu sadarbību starp ES un Baltkrieviju Austrumu partnerībā.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), rakstiski. – (PL) Viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm ir ES ekonomikas veicināšana, kas jāsasniedz, apstiprinot un īstenojot Eiropas stratēģiju ilgtspējīgai attīstībai līdz 2020. gadam. Komisijas iesniegtais dokuments parāda, ka tas galvenokārt skar uz zināšanām balstītas un videi nekaitīgākas ekonomikas veicināšanu. Spānija arī ierosināja finansiālu sankciju sistēmu, ko veido, piemēram, subsīdiju samazinājums no ES budžeta valstīm, kas nerasniedz stratēģijā noteiktos mērķus. Spānija tagad ir atkāpusies no šīs idejas, reaģējot uz daudzu valstu un interešu grupu pretošanos.

Tomēr man ir jautājums: kādēļ pirms šādas revolucionāras idejas paziņošanas netika organizētas apspriedes? Vai Spānija neapzinās, paturot prātā savu pieredzi, ka nabadzīgākām valstīm varētu būt sarežģīti sasniegt šādus mērķtiecīgus nosacījumus, nevis gribas trūkuma dēļ, bet tādēļ, ka tās to nespēj? Vai jūs nedomājat, Zapatero kungs, ka papildu sankciju ieviešana radīs paredzētajai pretēju ietekmi, palīdzēs radīt vēl lielāku neproporcionalitāti konkrētu reģionu attīstībā un novājinās visu ES? Mēs visi gribam spēcīgu Eiropas Savienību, un spēcīga Eiropas Savienība nozīmē Savienību, ko veido spēcīgas daļas. Politika par atšķirību samazināšanu starp reģioniem ir efektīva, tādēļ neizšķērdēsim tās rezultātus ar radikāliem pasākumiem.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vēlos paust atzinību par to, ka Spānijas prezidentūra kā prioritāti ir uzņēmusies uzdevumu nodrošināt ES energoapgādes drošību. To paturot prātā, ir svarīga gāzes piegādes dažādošana, laikus pabeidzot Nabucco projektu. Pēc starpvaldību vienošanās par Nabucco parakstīšanas, Eiropas Savienībai ir jārikojas.

Es vēlos uzsvērt, ka Spānijas prezidentūras prioritātēs jāietver arī attiecības ar Austrumu partnerības valstīm. Šajā saistībā uzskatu, ka ir svarīgi nodrošināt spēcīgu politisko atbalstu, lai sekmīgi pabeigtu sarunas, kas nesan sākās starp ES un Moldovas Republiku. Šo sarunu rezultātā ir jāparaksta Asociācijas nolīgums, atzīmējot būtisku soli Eiropas vērtību īstenošanā šajā Eiropas valstī pie Eiropas Savienības robežām. Manuprāt, mums ir būtiski raidīt pozitīvu signālu Moldovas Republikas pilsoņiem, kuru vairākums 2009. gada vēlēšanās apliecināja atbalstu Eiropas integrācijas koalīcijai.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Liekas samērā dīvaini, ka Spānijas prezidentūra mūs aicina apkarot ekonomisko krīzi un vēlas padarīt ekonomikas politikas mērķu īstenošanu par obligātu prasību. Nākot no valsts, kuras bezdarba līmenis, kas ir gandrīz 20 %, ir divreiz lielāks par Eiropas vidējo rādītāju, tas izklausās absurdi. Vēl sliktāk ir tas, ka prezidentūra runā par veco Eiropas ekonomikas pārvaldības ideju. Šādi subsidiaritātes principa pārkāpumi jānoraida visiem iespējamiem spēcīgākajiem līdzekļiem. ES jābūt dažādības savienībai un valstu nācijai — tā to ir parādā saviem pilsoņiem.

Tā arī tiem ir parādā beidzot runāt atklāti sarunās ar Turciju. Spānijas prezidentūra piever acis uz realitāti, citiem vārdiem sakot, uz to, ka Turcija nav Eiropas daļa ne ģeogrāfiski, ne garīgi, ne arī no kultūras viedokļa. Etniskās un reliģiskās minoritātes joprojām tiek diskriminētas šajā Anadolijas valstī, un Ankara spītīgi atsakās atzīt Kipru, kas ir ES dalībvalsts. Šajā lietā sacīt, ka desmitgadēm ilgušais konflikts drīz sniegs „pozitīvus rezultātus” ir nekas vairāk kā veltīga vēlme. Kaut vai tikai finansiālu apsvērumu dēļ ES nevarētu atļauties Turcijas pievienošanu. Masveidīgs turku pieplūdums un paralēlu sabiedrību sprādziens galā piebeigtu ES. Ir pēdējais laiks tūlīt pat pārtraukt pievienošanās sarunas ar Ankaru un sākt strādāt, lai nodrošinātu privilēģētu partnerību.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju to, ka Spānijas prezidentūra pārņem prioritātes lauksaimniecības nozarē, kas patiesi ir svarīgākās starp šī perioda mērķiem: debašu turpināšana par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni un kopējās lauksaimniecības politikas pielāgošanu šodienas Eiropas mainīgajām realitātēm.

Turklāt Spānijas prezidentūras programmā pamanīju citas svarīgas idejas: pietiekamu resursu nodrošināšana Eiropas lauksaimniecībai un piena kvotu pakāpeniskas likvidēšanas turpināšana saskaņā ar „veselības pārbaudes” rezultātiem. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, — es atzinīgi vērtēju diskusijas Lauksaimniecības un zivsaimniecības padomes pirmās sesijas laikā pirmdien par pārtikas piegādes ķēdes labāku funkcionēšanu, lai kontrolētu cenu svārstības un nodrošinātu godīgāku pārpaliku sadali šajā ķēdē. Tie visi ir vērienīgi mērķi un vienlaikus ļoti svarīgi Eiropas pilsoņiem.

Sławomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Paldies, *Zapatero* kungs, par atklāšanas runu! Tomēr tajā trūka skaidru atsauču uz milzīgo deficītu radīto problēmu. Es nevaru iedomāties, ka Spānijas prezidentūra nerisinās šo problēmu un nepiešķirs tai prioritāti. *Zapatero* kungs, situācijai ne tikai Grieķijā, bet arī Spānijā un citās valstīs būtu jābūt jūsu svarīgākajam uzdevumam. Vai nebaidāties, ka, ja Spānijā nesāksiet kontrolēt valsts finanses, nebūs naudas, lai iegādātos jūsu „elektriskos automobiļus”? Man jums jāsaka, ka dažu Eiropas valdību, arī Spānijas valdības, augstprātīgā politika samazina Eiropas konkurētspēju, ierobežojot pieejamo darba vietu skaitu Eiropā un atliekot eiro zonas paplašināšanos ar jaunām valstīm, un tas viss Eiropas iekšējās nestabilitātes dēļ. Lūdzu, uztveriet šo problēmu ļoti nopietni. Tas ir jūsu pienākums.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Spānijas prezidentūra pārņem pilnvaras kopā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Prakses, ko izstrādās attiecībās starp pastāvīgo Eiropadomes priekšsēdētāju un Augsto pārstāvi ārpolitikas un drošības politikas jautājumos, no vienas puses, un citām Kopienas iestādēm un dalībvalstu vadītājiem, no otras puses, lielā mērā ir atkarīgas no prezidentūras, kas tikko sākusi darbu. Vēlos aicināt pilnībā atzīt jaunās iestādes saskaņā ar līguma burtu un veiktā referendumu garu. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība starptautiskajā arēnā runātu vienbalsīgi. Tomēr vēl svarīgāk ir, lai tās balss netiktu ignorēta, bet radītu jaunas tendences un galveno ietekmi lēmumu pieņemšanas laikā. Lai izvairītos atkārtot tādās situācijās kā Kopenhāgenas 15. konferencē, prezidentūrai jārikojas, lai izveidotu vidi, kas ļaus pieņemt lēmumus Kopenhāgenas 16. samitā un kas atbilst Eiropas Savienības nostājai. ES jāpanāk vienprātība arī saistībā ar cīņu pret krīzi un jaunas finanšu kārtības izveidi.

Prezidentūras uzdevums ir aktīvi piedalīties visās apspriedēs par izmaiņām Eiropas ekonomikas un sociālajā modelī, kas izveidots saskaņā ar secinājumiem par pašreizējo ekonomisko krīzi. Tomēr es personīgi paļaujos uz prezidentūras līdzjūtīgo atbalstu darbam pie kopējās lauksaimniecības politikas reformas. Tas drīz būs viens no svarīgākajiem politiskajiem jautājumiem Eiropas Savienībā.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Spānijas prezidentūras plānā ir ietverti svarīgi mērķi, kas jāsasniedz un kam pateicoties mēs varēsim justies droši konkurētspējīgā un ekonomiski spēcīgā Eiropā. No šiem mērķiem svarīgākie, manuprāt, ir trīs jautājumi.

1. Izlēmīga un ātra rīcība, lai samazinātu pieaugošo bezdarbu. Lai radītu jaunas darba vietas, vajadzīgs sagatavošanās darbs un liels finansiāls atbalsts, tostarp tirgus izpēte un apmācība. Šis — 2010. gads — ir labākais laiks, kad cilvēkiem paaugstināt savu kvalifikāciju un pat pārkvalificēties saskaņā ar tādās ekonomikas vajadzībām, kas atgūstas no krīzes.

2. Cīņa pret vardarbību ģimenē, tostarp ierosinātais direktīvas projekts par ES aizsardzību personām, kas cietušas no vardarbības ģimenē. Šis parādības apmērs Eiropā liecina, ka daudzas sievietes vismazāk drošas jūtas savās mājās. Tā ir absurda situācija un apdraud ES dalībvalstis, jo tās nerisina šo svarīgo sociālo problēmu. Šajā ziņā lielā mērā vainojami politiķi, jo viņi nepietiekami iebilst pret vardarbību pret sievietēm un nereti izliekas, ka tā nepastāv tik lielā mērogā. Eiropas Parlamenta atbalsta trūkums rezolūcijai pret vardarbību, no kuras cieš sievietes, labējiem deputātiem bija kompromitējošs. Labi, ka rezolūciju apstiprināja kreiso deputātu balsojums.

3. Turpmāka rīcība cīņā pret diskrimināciju, tostarp progress darbā pie jaunas direktīvas pret dažādiem diskriminācijas veidiem, un smagi sodi valstīm, kas kavējas ar ES pretdiskriminācijas tiesību aktu īstenošanu.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Vēlreiz — Spānija pārņem ES prezidentūru izšķirīgā laikā. Pirms astoņiem gadiem, 2002. gada pirmajā pusgadā, Spānijai bija jārisina uzdevums saistībā ar eiro kā kopējās valūtas ieviešanu. Tagad Spānijas prezidentūrai jāveic vienlīdz nozīmīgs uzdevums — Lisabonas līguma noteikumu īstenošana. Kompetenču jomu sadale starp dalībvalsts prezidentūru un Eiropadomes priekšsēdētāju būs ļoti svarīga. Ir vērts atbalstīt prioritātes piešķiršanu ārpolitikai, kas stiprina Eiropas

Savienības pozīcijas pasaulē. Tomēr — vai jaunieceltais Augstais pārstāvis ārpolitikas un drošības politikas jautājumos to paveiks? Šis bažas radušās saistībā ar *Ashton* kundzes paziņojumiem un viņas pagātņi, bet arī saistībā ar viņas pirmajām darbībām pēc amata ieņemšanas. Nedomāju, ka kāds ir jāpārlicina, ka joprojām jācīnās pret krīzi un tās negatīvajām ekonomiskajām un sociālajām sekām. Šāda darbība jo sevišķi vajadzīga Spānijas interesēs, ko ekonomikas lejupslīde skārusi sevišķi smagi. Kā mēs varam atgriezties pie Stabilitātes un izaugsmes pakta kritēriju uzturēšanas gan lielās, gan mazās dalībvalstīs? Kā būtu jākoordinē cīņa pret krīzi Eiropā un pasaulē? No Lisabonas līguma noteikumiem izriet vēl viens uzdevums, proti, sadarbības koordinēšana ar prezidentūru trijotni. Spānijai būs jākoordinē tās darbs ar Beļģiju un Ungāriju. Ir sevišķi svarīgi nodrošināt vienmērīgu pāreju no prezidentūras uz prezidentūru, lai saglabātu darba nepārtrauktību. Vēlu Spānijas prezidentūrai panākumus.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sirsnīgi sveikt Spānijas prezidentūru. Man jāatzīst, ka uz šo prezidentūru lieku konkrētas cerības. Pirmkārt tādēļ, ka viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm ir energoapgādes drošība. To vērtēju ļoti atzinīgi. Tas ir jautājums, kam būtu jābūt katras nākamās prezidentūras prioritātei. Vēlos uzsvērt, ka ļoti svarīgs energoapgādes drošības elements ir solidaritātes rīcības plāns. Ir ļoti svarīgi turpināt un paātrināt darbu pie tā ieviešanas.

Es atbalstu Spānijas prezidentūras principus saistībā ar pasākumiem klimata pārmaiņu kontrolei. Es vēlos vērēt uzmanību uz to, cik svarīgi ir koordinēt procesu, ar ko saskaņā Eiropas Savienības pilsoņus informē par veidiem, kādos viņi paši var cīnīties pret klimata pārmaiņām. Kā parādīja nesensais Kopenhāgenas samits, politiķu griba viena pati nevar daudz izmainīt. Tādēļ mums pēc iespējas lielākā mērā jāiesaista eiropieši un jāpārlicina viņi, ka klimata pārmaiņas nav abstrakts process, bet kas tāds, kas, gluži pretēji, ietekmē katru indivīdu un mūs visus kopā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. – (HU) Kā Ungārijas pārstāvis un Spānijas-Beļģijas-Ungārijas prezidentūru trijotnes pārstāvis es sveicu Spānijas prezidentūru. Patiesi, reti ir iespējams dzirdēt, ka premjerministram, kas apmeklējis EP, ir tik skaids redzējums attiecībā uz ES un prezidentūras programmu, kā varējām dzirdēt no *Zapatero* kunga šorīt. Es piekritu, ka, neīstenojot ekonomisko savienību, Eiropas konkurētspēja pasaulē ir apdraudēta. Nākamo desmit gadu četras prioritātes, ko *Zapatero* kungs uzskaitīja, patiesībā nosaka svarīgākos stratēģiskos mērķus. ES kā savienības interesēs, bet it sevišķi jauno dalībvalstu, tostarp Ungārijas, interesēs ir samazināt atkarību no energoresursiem. Bez „zaļās ekonomiskās izaugsmes”, digitālā tirgus, kopīgas inovatīvas spējas izveidošanas un Eiropas izglītības patiesas attīstības Eiropas Savienībai nav atjaunošanās potenciāla.

Es arī ļoti atzinīgi vērtēju Spānijas prezidentūras lēmumu paātrināt debātes par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni. Laiks negaida: pirmkārt, mums jāizstrādā KLP regulējums, otrkārt — tas jāizmanto kā pamats budžetam, un nevis otrādi. Pretējā gadījumā KLP finansējuma saņēmēji un visa Kopiena daudz ko zaudēs. Ungārijas Lauksaimniecības akadēmija ir svarīga norises vieta KLP nākotnes Ungārijā apspriešanai; ceru, ka Spānijas prezidentūra varēs apmeklēt tās 2010. gada pasākumu.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Spānija pārņem prezidentūru Eiropai stratēģiski svarīgā laikā. Patiesībā tas, ka tā to pārņem kopā ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā, palielina tās pārskatbīdību par jaunā līguma efektīvu piemērošanu, kas ir tās programmas attīstības priekšnosacījums.

Es ar nepacietību gaidu debātes par kohēzijas politikas nākotni un mēģināšu nodrošināt, ka tajās ietver teritoriālās kohēzijas jautājumu. Kā EP deputāta no viena no tālākajiem Eiropas reģioniem mana uzmanība tiek vērsta uz to, ko jaunā prezidentūra darīs ar attīstības politiku salu reģioniem.

ES un Marokas samits noteikti ir ļoti piemērots forums, kurā sekmēt Eiropas un Āfrikas Atlantijas sadarbības telpu, it sevišķi izmantojot sadarbību starp Madeiru, Azoru salām, Kanāriju salām un kaimiņvalstīm. To es pilnībā atbalstīšu.

Sava ģeogrāfiskā un vēsturiskā tuvuma dēļ Portugāle un it sevišķi tās tālākie reģioni, piemēram, Madeira, ar nepacietību vēlas redzēt, kā Spānijas prezidentūra paredzējusi īstenošanu un attīstīt jauno Eiropas stratēģiju šiem reģioniem.

Šajā saistībā es cieši vērošu prezidentūras darbības, īstenojot ieteikumus, ko Komisija ir izstrādājusi „Tālākie reģioni: Eiropas priekšrocība”, un diskusijas par turpmākajiem finanšu plāniem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Spānijas prezidentūrai jāpabeidz darbs pie iestāžu struktūras Lisabonas līguma īstenošanai. Jaunu komitoloģijas noteikumu izstrāde ir likumdošanas procesa galvenais elements. Ir vairāki dokumenti, tostarp Ēku energoefektivitātes direktīva un Intelīgento transporta sistēmu

direktīva, kuru pieņemšana ir atkarīga no tā, cik ātri tiks izstrādāti šie iestāžu sadarbības noteikumi. Turklāt ekonomiskā krīze smagi ietekmē Eiropas pilsoņus, kas zaudē savas darba vietas un cer, ka tiks noteikti pasākumi ekonomiskās atveseļošanās sekmēšanai. Stratēģijai „Eiropa 2020” ir jārod risinājumi, lai attaisnotu šīs cerības. Tādēļ Eiropas Savienības trīspusējam modelim, ko veido Spānijas, Beļģijas un Ungārijas prezidentūras, ir jānostiprina sociālā Eiropa, radot darba vietas un uzlabojot dzīves apstākļus Eiropas pilsoņiem. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, — 2010. gads iezīmē vidusposmu 2007.–2013. gada finanšu perspektīvai. Šogad dalībvalstīm ir unikāla iespēja pārskatīt darbības programmas, lai maksimāli izmantotu Eiropas finansējumu un īstenotu projektus, kas var radīt darba vietas un uzlabot Eiropas pilsoņu dzīves kvalitāti. Es mudinu Spānijas prezidentūru kopā ar visām dalībvalstīm maksimāli izmantot vidusposma pārskatu, lai sasniegtu ekonomisko atveseļošanās laikposmā no 2012. gada līdz 2013. gadam.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Spānijas prezidentūras prioritātes efektīvi piemērot reakcionāro „Lisabonas līgumu”, sekmēt pret pilsoņiem vērstās Lisabonas stratēģijas turpināšanu ar stratēģiju „Eiropa 2020”, nostiprināt Dialoga ar ražošanas nozarēm veidošanas padomi (*Consejo para el diálogo con los sectores productivos* — CDSP) un iedragāt demokrātiskas tiesības un brīvības saskaņā ar Stokholmas programmu ir plutokrātijas prioritātes. Spānijas prezidentūras programma norāda eiro apvienošanas kapitāla steigu sekmēt kapitālistisku reorganizāciju un turpināt uzbrukumu visu strādājošām un pilsoņu klašu tiesībām un dzīves standartam. Šī uzbrukuma centrālais mērķis ir algu un pensiju samazināšana, rūpniecisko attiecību pilnīga graušana, elastīgas un pagaidu nodarbinātības vispārīga piemērošana, valstu apdrošināšanas sistēmu un lauksaimnieku ieņēmumu sagraušana ar krasiem samazinājumiem Kopienas budžetā lauksaimniecībai un mājlopu audzēšanai un sociālo piemaksu samazinājumiem, ka arī veselības aprūpes, labklājības un izglītības komercializēšana, ierosinot „valstu finanšu deficītus” un piemērojot Stabilitātes pakta. Euro apvienošanas monopola kapitāla izvēlētais ceļš ir stiprināt ES imperiālistu politiku ar jauniem politiskiem un stratēģiskiem ieviešanas mehānismiem, piemēram, „Eiropas Ārējās darbības dienests”, lai nostiprinātu savu militarizāciju ar „kaujas grupām” un paplašinātu to iekļūšanu NATO.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, Spānija ceturto reizi vadīs Eiropas Savienību. Tomēr tā to pirmo reizi darīs saskaņā ar jauniem principiem un pirmo reizi veiks savu darbu saistībā ar jaunām iestādēm, kas paredzētas Lisabonas līgumā. Šie apstākļi Spānijas nozīmei piešķir konkrētu ievērību un palielina tās atbildību, ņemot vērā to, ka finanšu krīze un izmaiņas Eiropā sakrīt ar Lisabonas līguma spēkā stāšanās laiku. Pēc samērā sekmīgas Čehijas prezidentūras un profesionālas Zviedrijas prezidentūras Eiropas acis ir pievērsušās Ibeirijas pussalai. Iesniegtās prioritātes ir šādas: darbs pie Eiropas pilsoņu tiesībām, ekonomikas atveseļošanās un finanšu kontrole, tiesiskuma nodrošināšana un stratēģijas izstrāde Eiropas valstu iekšējai drošībai, un tas viss ir ļoti mērķtiecīgi laikā, kad pilnā apmērā stājas spēkā jaunais līgums. Spānijas priekšā ir milzīga iespēja un liels izaicinājums, jo jaunais tiesību akts ir jāīsteno konkrētā darbībā un jāpielāgo dinamiski mainīgai situācijai pasaulē. Eiropas Savienības vadība globālās finanšu krīzes laikā nav viegls uzdevums. Jo vairāk — es nepacietīgi gaidu rezultātus un vēlu jums sekmes ar „jaunā Eiropas projekta” ieviešanu. Paldies!

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

* * *

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Itālijas policijas spēki pagājušajā naktī apcietināja piecus cilvēkus, kas bija plānojuši mafijas uzbrukumu vienam no mūsu kolēģiem — šī Parlamenta deputātam un bijušajam Sicīlijas pilsētas *Gela* mēram *Crocetta* kungam.

Saskaņā ar mirtiesnešu sacīto uzbrukums varēja notikt jebkurā dienā, sākot no šodienas, 20. janvāra. Es vēlos jums atgādināt, ka Beļģijas iestādēm vēl ir jānodrošina piemērots konvojs *Crocetta* kungam, kam Itālijā tiek nodrošināta aizsardzība jau kādu laiku, kā Parlamenta priekšsēdētājs zina.

Es vēlos priekšsēdētājam lūgt izrādīt solidaritāti mūsu kolēģim viņa parlamenta un Eiropas Parlamenta vārdā un rīkoties, lai nodrošinātu, ka *Crocetta* kungs saņem piemērotu aizsardzību kā EP deputāts.

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultātu sīkāks izklāsts (sk. protokolu))

6.1. Eiropas ombuda ievēlēšana (balsošana)

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt vēlos sveikt *Nikiforos Diamandouros* ar ievēlēšanu Eiropas ombuda amatā.

Kā bija norādīts viņa pagājušā gada ziņojumā, ir ļoti būtiski veidot pilsoņu uzticību ES, un mēs visi tam varam piekrist. Mums ir svarīga nozīme — mums jāsekmē šis svarīgais darbs gan kā iestādēm, gan kā indivīdiem.

Attiecības starp Komisiju un Ombudu vienmēr bijušas ļoti labas un konstruktīvas. Domāju, ka mūsu sadarbības ir kļuvusi vēl vienmērīgāka un efektīvāka.

Veicot izmeklēšanas, Eiropas ombuds un viņa komanda ir daudz paveikuši, lai attīstītu un nostiprinātu pakalpojumu kultūru Komisijā. No kritiskajiem komentāriem ir gūtas svarīgas mācības, un mēs arī redzam pieaugošu vēlmi rast draudzīgus risinājumus. Šai attīstībai būtu jāturpinās, un es zinu, ka Komisija turpinās cieši vērot Ombuda darbības un atzinīgi vērtē viņa priekšlikumus.

Nākamie gadi būs Ombudam interesanti un izaicinoši. Es, protams, runāju par jaunajām iespējām, ko piedāvā Lisabonas līgums. Kā jūs visi zināt, tiesības uz labu pārvaldību ir noteiktas Pamattiesību hartā.

Es nešaubos, ka Ombuds uzlabos savu sniegumu, lai nostiprinātu demokrātiju Eiropā. Šie instrumenti ir pārredzamība un uz pakalpojumiem orientētas iestādes. Mūsu visu pienākums ir atbalstīt viņu šajā darbā.

Tātad vēlreiz — apsveicu ar jūsu iecelšanu amatā un vēlu jums visu to labāko svarīgajiem uzdevumiem, kas ir mūsu visu priekšā.

6.2. Kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu pagaidu atlikšana attiecībā uz dažu rūpniecības ražojumu importu Madeirā un Azoru salās (A7-0001/2010, Danuta Maria Hübner) (balsošana)

6.3. Eiropas Parlamenta lēmums par priekšlikumu iecelt savu kandidātu amatam komitejā, kuras uzdevums ir izraudzīties Tiesas un Vispārējās tiesas tiesnešus un ģenerālvokātus (balsošana)

6.4. ĀKK un EK partnerattiecību nolīguma (Kotonu nolīgums) otrā pārskatīšana (A7-0086/2009, Eva Joly) (balsošana)

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Eiropas ombuda ievēlēšana

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Ar šo balsojumu Eiropas Parlaments ir paudis savu uzticību Eiropas Ombudam, kura pilnvaras būs spēkā līdz mūsu parlamentāro pilnvaru laika beigām.

Man jānorāda, ka šis bija pozitīvs balsojums mums visiem un visiem Eiropas pilsoņiem. Eiropas Ombuds risinās pilsoņu sūdzības attiecībā uz mūsu iestāžu sliktu pārvaldību. Ombuds ir atbildējis Parlamentam, ir atbildējis uz jautājumiem par to, kā padarīt viņa darbu pārredzamāku, kā uzlabot sadarbību starp Parlamentu un Ombuda ierēdņiem, kā arī saziņu ar sabiedrību.

Viņa nozīme būs ļoti svarīga Eiropas pilsoņu aizstāvībā, palīdzot viņiem to saziņā ar valsts pārvaldi un, iespējams, arī ļaujot pilsoņiem just, ka viņi atrodas kopīgā Eiropā. Reizēm neefektīvā birokrātijas sloga samazināšana ir mērķis, pie kura jāstrādā mums visiem.

Eiropas Savienība būs vēl politiskāka, ja spēs nodrošināt, ka tās darbību centrā ir pilsoņi. Tādēļ ceru, ka jaunais ombuds varēs piemērot iepriekšēju pieredzi, lai vēl vairāk uzlabotu pozitīvas attiecības ar Eiropas pilsoņiem.

- Ziņojums: Eva Joly (A7-0086/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka mūsu referente Joly kundze un visas politiskās grupas ir paveikušas lielisku darbu, sagatavojot šo ziņojumu, ko es kopā ar maniem kolēģiem no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) no sirds atbalstu.

It sevišķi vēlos paust atbalstu tai ziņojuma daļai, kurā ir uzsvērts, ka sarunās par Kotonū nolīguma pārskatīšanu, no vienas puses, vajadzētu ņemt vērā finanšu krīzes sekas, un, no otras puses, migrāciju un, jo vairāk, vajadzību ierobežot nelegālo imigrāciju.

Tā patiesībā ir ļoti negatīva ietekme gan ĀKK valstu tautsaimniecībām, kas imigrācijas dēļ zaudē darbaspēku un kvalificētus darba ņēmējus, kuri ir nepieciešami attīstībai, gan tām ES valstīm, ko vissmagāk skārusi nelegālā imigrācija, piemēram, Itālija, kuras spējai uzņemt imigrantus ir ekonomiski ierobežojumi un ierobežojumi attiecībā uz profesiju, ko nevar pārsniegt, ja valsts vēlas izvairīties no sociālas lejupslīdes.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret Joly kundzes ziņojumu, lai gan uzskatu, ka mēs visi piekrītam vienam no tā centrālajiem argumentiem, proti, ka mums vajadzīgs īstenot politiku, kura koncentrējas uz Āfrikas valstu ekonomisko attīstību, lai apkarotu intelektuālā darbaspēka emigrāciju un ļautu prasmīgiem afrikāņiem sevi beidzot veltīt savu valstu attīstībai. To es saprotu un atbalstu. Tad kādēļ šajā pašā ziņojumā tik stūrgalvīgi argumentēts par labu politikai par jaunu emigrāciju no Āfrikas valstīm un jaunu imigrāciju uz Eiropu? Galu galā tas patiesībā sekmē intelektuālā darbaspēka emigrāciju — prasmīgāko, dinamiskāko un uzņēmīgāko afrikāņu emigrāciju. Es apgalvoju, ka „zilā karte” ir bīstama Eiropai un it sevišķi kaitīga Āfrikai un Āfrikas cilvēkiem. Pieminētā „cirkulārā migrācija” ir veltīgs sapnis, jo šie imigranti neatgriežas mājas un tiek izveidota jauna augsne nelegālajai imigrācijai.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mūsu šīs nedēļas, it sevišķi šodienas, darba kārtība ir bijusi trūcīga, nepilnīga un saīsināta. Mēs visi zinām, kādēļ. Nedēļa ir veltīta slepeniem manevriem. Es pat sacītu cigarešu dūmu piepildītās slepenās istabās, bet šī ir Brisele, tādēļ sacīšu — istabās bez cigarešu dūmiem.

Esam noklausījušies šo uzklaušīšanu bezjēdzību. Tā ir novedusi pie kandidātiem, kam man jāsaka, ka neesmu dzirdējis nevienu pašu šī Parlamenta deputātu sakām, ka, viņaprāt, mēs grasāmies iecelt 27 piemērotākos vīrus un sievas visā Eiropas Savienībā, lai nodotu viņiem lieliskās pilnvaras, kuras koncentrētas Eiropas Komisijas rokās. Viņi nebūs tikai izpildvara, bet būs arī tiesīgi iniciēt tiesību aktus — tāda varas koncentrācija, kas ir ārkārtēja jebkurā kontekstā, bet jo vairāk, ja paturam prātā, ka viņi nav tieši atbildīgi vēlētajiem. Tie ir ekskluzīvākais ievēlētais spēks Eiropā — 736 EP deputāti var izlemt, kas vadīs kontinentu.

Nav jābūt eiroskeptiķim, lai uzskatītu to par apstrīdamu. Man šķiet neparasti, ka šis kontinents, kas eksportēja pārstāvošas valdības un parlamentārās demokrātijas ideju, kas demokrātijas sēklu aiznesa uz tāliem kontinentiem, kur tā atrada auglīgu zemi, tagad pieņem cirvi šim senču kokam Eiropā. Šis process mūs visus pazemina.

- Ziņojums: Eva Joly (A7-0086/2009)

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, apsverot ES un ĀKK attiecības, pirmajam principam noteikti jābūt tam, kā mēs palīdzam daudz no šo valstu cilvēkiem izkļūt no nabadzības.

Kad runāju ar šo valstu uzņēmējiem, viņi sūdzas par to, kā pat 40 gadu pēc neatkarības iegūšanas daudzi no viņiem saskaras ar 40 gadu sociālisma problēmām, kad joprojām ir atkarīgi no primārām tautsaimniecībām, kā arī pārmērīgi atkarīgi no palīdzības.

Šo valstu uzņēmēji man arī stāsta, kā tirdzniecības ierobežojumi patiesībā kaitē šīm valstīm un kā tie nabadzīgākajiem pilsoņiem sadārdzina pārtikas un medikamentu importu. Viņi sūdzas par ES tarifu un beztarifu ierobežojumiem, un esmu gandarīts, ka ES un ĀKK risina dažus no šiem tarifu ierobežojumiem, ja arī ne beztarifu ierobežojumus.

Esmu arī gandarīts, ka Komisija faktiski ir izveidojusi vienību, kas palīdz attīstības valstu uzņēmējiem eksportēt uz ES. Mums jāatceras pirmais princips, ka labākais veids, kā palīdzēt nabadzīgākajiem izkļūt no nabadzības, ir sekmēt tirdzniecību un palīdzēt uzņēmējiem nabadzīgākajās valstīs.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, 31. punkts, kur Komisija aicināta iekļaut principu par cirkulāro migrāciju un tās veicināšanu, izsniedzot cirkulārās migrācijas vīzas, bija pietiekams iemesls, lai balsotu pret E. Joly ziņojumu. „Cirkulārā migrācija” ir mirāža. Tas ir kas tāds, kas pastāv oficiālos ES dokumentos un līdzīgos materiālos, bet ne reālajā pasaulē (ar dažiem izņēmumiem). Cirkulārās migrācijas būtība ir, ka imigrantam piešķir ierobežotu uzturēšanās atļauju, bet viņš paliek Eiropā pēc tās termiņa un dodas pagrīdē. Tāda ir tā sauktās cirkulārās migrācijas realitāte. Cirkulārā migrācija ir nelegālās imigrācijas dzinulis; to zina Komisija un to zina Parlaments. Tomēr šo terminu laiku pa laikam izmanto, lai liktu cilvēkiem ticēt, ka imigranti pēc kāda laika atgriežas savās izcelsmes valstīs. Tādēļ mēs darītu pareizi, ja pārtrauktu slēpt patiesību pēc iespējas ātrāk.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, ar jūsu atļauju tikai vēlos minēt laika ierobežojuma ievērošanu, jo pārāk bieži šajā Parlamentā un pārāk daudzi cilvēki pārsniedz sev atvēlēto uzstāšanās laiku — un viņiem to ļauj darīt. Daži pat aizņem divreiz vairāk laika nekā atļauts. Es lūdzu priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietniekus izmantot šim mērķim savu āmuriņu, lai laika ierobežojumi atbilst noteikumiem un lai tiem, kas vēlas izmantot brīvo mikrofonu, ir iespēja to darīt.

Rakstiski balsojuma skaidrojumi

Eiropas ombuda ievēlēšana

Alfredo Antoniozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Ombuda nozīme pilsoņiem ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu Eiropas iestāžu, kas pārstāv 27 dalībvalstis un gandrīz 500 miljonus pilsoņu, pienācīgu darbību un pārredzamību. Es šajā Parlamentā vēlos koncentrēt uzmanību uz ombuda amata nozīmi, aizsargājot ES valodas, ņemot vērā vairākkārtējās sūdzības, kas saņemtas pēdējo dažu gadu laikā, par valodisku diskrimināciju, kura skārusi arī itāļu valodu. Tādēļ esmu ļoti priecīgs, ka ir atkārtoti iecelts Eiropas ombuds, kā arī vēlu viņam veiksmi darbos un mudinu pievērst pienācīgu uzmanību valodu aizsardzībai.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju Nikiфорos Diamandouros atkārtotu ievēlēšanu Eiropas ombuda amatā uz nākamo pilnvaru termiņu līdz 2014. gadam. Es arī atbalstu Ombuda galvenos mērķus: nodrošināt, ka Eiropas Savienības pilsoņi iegūs labumu no Lisabona slīgumā paredzētajām priekšrocībām un resursiem, sasniegt labāku sadarbību ar valstu un reģionālajiem ombudiem, tādējādi nodrošinot lielāku darbības pārredzamību Eiropas līmenī.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu Nikiфорos Diamandouros atkārtotu ievēlēšanu Eiropas ombuda amatā. Eiropas Ombuds izmeklē sūdzības pret Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Ombudam jābūt neatkarīgam, neitrālam un objektīvam valsts ierēdnim. Diamandouros kungs ir apliecinājis, ka ir ļoti profesionāls un efektīvs aizstāvis pilsoņu vārdā. Viņš nav baidījies būt kritisks pret Eiropas iestādēm, tostarp Eiropas Parlamentu, kad tas ir bijis vajadzīgs. Tagad, kad Pamattiesību hartai ir tāda pati juridiskā vērtība kā līgumiem, esmu drošs, ka harta un it sevišķi tiesības uz labu pārvaldību būs Diamandouros kunga kā ombuda darba centrā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropai, kas vēlas tuvināties pilsoņiem un vairāk kalpot Eiropas cilvēkiem, ir būtiski, lai šie cilvēki varētu efektīvi kontrolēt ES iestādes un struktūras. Tieši šeit Eiropas Ombuda nozīme ir neaizstājama, jo pilsoņi viņam ziņo par jebkādiem pārvaldes pārkāpumiem, diskrimināciju, varas ļaunprātīgu izmantošanu vai trūkumu un atteikumu atbildēt uz konkrētu jautājumu, kas uzdots ES iestādei vai struktūrai.

Šajā saistībā es atzinīgi vērtēju jaunā Eiropas ombuda ievēlēšanu uz nākamajiem pieciem gadiem un ceru, ka savās pilnvarās viņš vadīsies pēc Eiropas Savienības pamatvērtībām — brīvības un tiesiskuma. Tas nodrošinās, ka Eiropas pilsoņiem ir labākas iestādes un efektīvāka kontrole par tām, padarot ES spēcīgāku, godīgāku un vienotāku.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Ombuds darbojas, lai risinātu sliktas pārvaldes gadījumus Kopienas iestādēs un struktūrās, vai nu pēc savas iniciatīvas vai pēc sūdzības saņemšanas. Tas nozīmē, ka Eiropas Ombuds palīdz veidot pilsoņu Eiropu laikā, kad spēkā stāties Lisabonas līgums un ES Pamattiesību harta ir kļuvusi juridiski saistoša. Jāatzīmē, ka tiesības uz labu pārvaldību ir Eiropas pilsoņu pamattiesības, kas paredzētas ES Pamattiesību hartas 41. pantā.

Eiropas Parlaments 2001. gadā apstiprināja rezolūciju par Labas administratīvās prakses kodeksu, kas jāievēro Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Es apgalvotu, ka šim kodeksam būtu jāklūst par Eiropas tiesību

aktu, kam būtu lēģislatīvā saskaņotība ES un kas garantētu, ka šie pamatprincipi tiek ievēroti tās iestādēs, strādājot ar pilsoņiem. Ir būtiski, lai Eiropas pilsoņi apzinās savas tiesības un to, kā viņi var tās aizsargāt un nodrošināt, ja tās ir pārkāptas.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamentā mēs patiesībā katru gadu esam novērtējuši *Diamandouros* kunga kā ombuda darbu, kad debatējam par gada ziņojumiem, ko viņš iesniedza, un šie ziņojumi vienmēr saņēmuši augstāko novērtējumu. Viņa darba gaitā divu pilnvaru termiņu laikā *Diamandouros* kungs ir izvirzījis vairākas iniciatīvas, lai veicinātu informētību par Ombuda biroju, kas ir nozīmējis, ka aizvien vairāk pilsoņu ir izmantojuši viņa palīdzību. Jaunākie dati no 2008. gada liecina, ka saņemtās 3406 sūdzības salīdzinājumā ar 3211 sūdzībām iepriekšējā gadā. Ir vērts pieminēt, ka Ombuds nav izskatījis tikai oficiāli pieņemamās sūdzības, bet sniedzis informāciju arī par iespējām pieprasīt tiesību ievērošanu tādu sūdzību gadījumā, kas patiesībā nav viņa kompetencē.

Turklāt *Diamandouros* kungs sāka ļoti vērtīgu sadarbību starp atsevišķu dalībvalstu ombudiem, kas ir ļāvis nodrošināt informācijas un labas prakses apmaiņu. Pēc viņa iniciatīvas valstu ombudu birojos ir iecelti koordinācijas ierēdņi, un informāciju par ES tiesību aktu īstenošanu un piemērošanu publicē „Ombuda ziņās”. Tādēļ es no sirds sveicu *Diamandouros* kungu par viņa panākumiem un atkārtoto ievēlšanu Eiropas ombuda amatā un paļaujos uz viņa efektīvo sadarbību Eiropas Parlamenta pašreizējo pilnvaru laikā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Dārgie kolēģi, šodien saku paldies par mūsu ombuda *Nikiforos Diamandouros* darbu. Viņš savus pienākumus ir pildījis atbilstīgi visiem noteikumiem un ir darījis to neatkarīgi un godīgi. Viņš ir cilvēks, kas vislabāk ievēro principu, ka ES iestādēm jābūt pārredzamām. Būsīm atklāti, kolēģi; mūsu pilsoņi Eiropas lietās neiesaistās tik ļoti, kā mums gribētos. Tādēļ ir nepieciešams, lai mūsu ES iestādes darbojas it kā aiz stikla rūts. Šis Ombuds līdz šim ir parādījis spēju darboties pēc šī principa, tādēļ es atzinīgi vērtēju viņa atkārtoto ievēlšanu. Liels paldies.

David Martin (S&D), rakstiski. – Esmu ļoti priecīgs, ka *Nikiforos Diamandouros* ir atkārtoti ievēlēts Eiropas ombuda amatā. Viņš ir ļoti aizstāvējis pilsoņu tiesības, un esmu gandarīts, ka viņš turpinās savus pienākumus.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Balsojumā par ombuda ievēlšanu es balsoju par *Pierre-Yves Monette*. Viņš vienīgais pacentās ar sevi iepazīstināt politikajām grupām nepiederošos Eiropas Parlamenta deputātus un atbildēt uz viņu jautājumiem.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Šodien esam pieņēmuši lēmumu par Eiropas ombuda ievēlšanu. Šis vēlēšanas Eiropas Savienības pilsoņiem ir ārkārtīgi svarīgas, jo Eiropas Ombuds risina cilvēktiesību aizsardzības jautājumus. Viņš izskata sūdzības, ko iesnieguši ES pilsoņi par Eiropas iestāžu neatbilstīgu darbību. Tādējādi eiropiešiem ir konkrēta kontrole pār katru Eiropas Savienības struktūru, biroju, iestādi un aģentūru.

Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai mūsu pilsoņi apzinātos savas tiesības. Viņiem jāzina, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir palielinājusies viņu ietekme uz ES iestāžu darbību. Turklāt saskaņā ar jauno ombudu Eiropas Ombuds cieši sadarbosies ar citām Eiropas iestādēm. Ir arī patīkami redzēt, ka jauno dalībvalstu pilsoņi izmanto iespēju iesniegt sūdzības, ko apliecina samērā augstais skaits sūdzību, kas reģistrētas iepriekšējos gados. Tas parāda, ka jauno dalībvalstu iedzīvotāji ir ieinteresēti jautājumos, kas saistīti ar Eiropas Savienību, un ka viņi nav vienaldzīgi attiecībā uz ES.

- Ziņojums: Danuta Maria Hübner (A7-0001/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu regulai, ar ko uz laiku atliek kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos, jo tā mērķis ir Azoru salu uzņēmēju (ražotāju, izplatītāju, vairumtirgotāju un mazumtirgotāju) konkurētspējas palielināšana. Tas nodrošinātu vairāk stabilu darba vietu Azoru salās un tādējādi ļautu pārvarēt ekonomiskos traucēkļus, ko rada salas ģeogrāfiskais novietojums.

Šī nodokļu piemērošanas atlikšana uz laiku, ļaujot Azoru un Madeiras salu uzņēmējiem importēt konkrētas izejmateriālus, rezerves daļas, komponentus un gatavus produktus bez muitas nodokļa un attiecoties uz tādām jomām kā zivsaimniecība, lauksaimniecība, rūpniecība un pakalpojumi, nodrošina izdevīgus nosacījumus ilgtermiņa ieguldījumam.

Šie pasākumi arī lielā mērā palīdzēs maziem un vidējiem uzņēmumiem un vietējiem lauksaimniekiem, ļaujot viņiem radīt darba vietas un ieguldīt tālākajos reģionos. Ņemot vērā pašreizējo ekonomisko krīzi, ir ļoti svarīgi ieviest konkrētus pasākumus, lai stimulētu saimniecisko darbību un stabilizētu nodarbinātību.

Jean-Pierre Audy (PPE), *rakstiski*. – (FR) ES balsoju par rezolūciju par Padomes regulu, ar ko uz laiku atliek kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos, pamatojoties uz mana lieliskā Polijas kolēģa *Hübner* kunga ziņojumu. Madeiras un Azoru salu reģionālās iestādes, vienojoties ar savas dalībvalsts — Portugāles — valdību, ir pieprasījušas uz laiku atlikt kopējā muitas tarifa nodokļu piemērošanu, lai sekmētu vietējo uzņēmēju konkurētspēju un stabilizētu nodarbinātību šajos ES attālajos reģionos. Es pilnībā atbalstu to, ka Eiropas Savienība atbalsta attālāko teritoriju specifiku, ja šāda iecietība neveicina spekulācijas un nenovirzās no sākotnējā mērķa.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es atbalstu Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko uz laiku atliek kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu, jo uzskatu, ka ES ir jāparāda, ne tikai jādeklamē, sava solidaritāte reģioniem, kuri cīnās ar ekonomiskās krīzes sekām. Es uzskatu, ka šis pasākums ir saskaņā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, jo ekonomiskā krīze ir dažādi ietekmējusi dažādas ES dalībvalstis un ES reģionus, tādēļ mums jānodrošina, ka tiek ieviesti pasākumi, kas atbilst katras dalībvalsts vai reģiona konkrētām ekonomiskajām vajadzībām.

Tā kā šīs salas ir atkarīgas no tūrisma un tā kā tūrisms samazinās, pieaug bezdarba draudi un mazu un vidēju uzņēmumu sabrukšanas risks, kas šo attālo salu iedzīvotājus ietekmētu it sevišķi smagi. Piemērojot muitas nodokļa atbrīvojumu, Kopienai arī jānodrošina, ka šis pasākums nodrošina pamatmērķi — sekmēt vietējos uzņēmumus un palīdzēt vietējiem lauksaimniekiem, kā arī maziem un vidējiem uzņēmumiem pārdzīvot šo sarežģīto laikposmu — un ka šos principus piemēro arī citām ES dalībvalstīm.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Attālāko reģionu attīstību nopietni kavē tādi faktori kā sabiedrības un ekonomikas struktūra, ārkārtējs attālums un izolētība, mazais izmērs, smagnēja augsne un klimats, kā arī ekonomiskā atkarība. Tas nozīmē, ka ir ārkārtīgi būtiski, lai Eiropas Savienība turpinātu pievērst īpašu uzmanību šiem reģioniem, nosakot problēmas un teritorijas, kam piemīt potenciāls, izpētīt to atšķirības un vājos punktus, lai varētu īstenot politikas virzienus un pasākumus, kuri ir piemēroti šo teritoriju ekonomiskajai un sociālajai attīstībai. Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu Padomes regulai, jo tas ir stimulējošs ilgtspējīgai attīstībai un attālāko reģionu integrācijai pasaules ekonomikā. Uz laiku atliekot kopējā muitas tarifa nodokļu piemērošanu, Azoru un Madeiras salu autonomajiem apgabaliem būs nodrošināta iespēja pārvarēt traucēkļus, ko rada to ģeogrāfiskais novietojums, kā arī risināt konkrētu ietekmi, ar kuru tās saskaras ekonomiskās krīzes dēļ. Es atzinīgi vērtēju Azoru un Madeiras salu reģionālo iestāžu iniciatīvu un viņu apņemšanos iesaistīties attīstības stratēģijā to reģioniem, kas arī sekmē Eiropas Savienības konkurētspēju un tās ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības spēju.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu regulai, ar ko uz laiku atliek kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos. Šī piemērošanas atlikšana palīdzēs nostiprināt vietējo uzņēmēju konkurētspēju un sekmēs darba vietu izveidi un saglabāšanu attālākajos reģionos, jo būs kā pretsvars ģeogrāfiskā novietojuma radītajiem ekonomiskajiem trūkumiem, neietekmējot iekšējā tirgus konsolidāciju vai brīvas konkurences principu ES.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka uz laiku atlikt autonomo muitas nodokļu piemērošanu ir būtiski, lai nostiprinātu Portugāles autonomo Azoru un Madeiras salu uzņēmēju konkurētspēju, tādējādi nodrošinot stabilāku nodarbinātību uz šīm salām.

Šāda piemērošanas atlikšana ļaus Azoru un Madeiras salu vietējiem uzņēmējiem importēt izejmateriālus, rezerves daļas, komponentus un gatavus produktus bez muitas nodokļa, jo šos produktus izmantos vietēji — pārstrādei vai ražošanai.

Šāda izņēmuma apstiprināšana ir ļoti būtiska šo Portugāles autonomo reģionu attīstībai, kas abi lielā mērā ir atkarīgi no tūrisma nozares un attiecīgi ir ļoti jutīgi pret šīs nozares nepastāvību. Tas nozīmē, ka salu ekonomiskā attīstība ir pilnībā atkarīga tikai no vietējās ekonomikas īpatnībām un salu ģeogrāfiskā novietojuma.

Ņemot vērā iepriekš sacīto, jebkāds stimulējošs pasākums vietējai rūpniecībai noteikti nodrošina atbalstu, kas nepieciešams, lai uzlabotu vietējo cilvēku dzīves apstākļus, un paver ceļu darba vietu radīšanai uz salām, kas savukārt ir būtiski, lai cilvēki nepamestu salas un lai izveidotu apstākļus attīstībai.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kopējā muitas tarifa nodokļu piemērošanas atlikšana uz laiku ļaus Azoru un Madeiras autonomo reģionu vietējiem uzņēmējiem importēt konkrētu daudzumu

izejmateriālu, rezerves daļu, komponentu un gatavu produktu bez muitas nodokļa. Šīs izejvielas būs jāizmanto lauksaimniecībā un rūpnieciskai pārstrādei, kā arī autonomo reģionu apsaimniekošanā.

Šī atlikšana būs spēkā līdz 2019. gada 31. decembrim, un tiek plānots piemērot pasākumus, lai tā neradītu negodīgu konkurenci. Tas nostiprina Azoru un Madeiras autonomo reģionu MVU un lauksaimnieku konkurētspēju.

Šis pasākums ir piemērots šo attālāko reģionu īpašajām vajadzībām un sekmēs saimniecisko darbību, tādējādi palīdzot stabilizēt nodarbinātību. Azoru un Madeiras salu vietējās tautsaimniecības ir lielā mērā atkarīgas no vietējā un starptautiskā tūrisma, ko ir ietekmējusi pašreizējā ekonomiskā krīze. Tas nozīmē, ka šī piemērošanas atlikšana ir pilnībā pamatota, un ir paredzēts, ka tai būs pozitīva ietekme uz šo reģionu ekonomisko attīstību.

Es vēlos aicināt veikt ātrāku analīzi un lēmumu pieņemšanu šādos procesos, lai varam uz tiem reaģēt efektīvāk un laikus.

Tāpēc es balsoju par.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Azoru un Madeiras salu reģionālās iestādes aicināja uz laiku atlikt kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam, lai nostiprinātu šos attālos reģionus un nodrošinātu tiem stabilāku nodarbinātību.

Mēs atbalstām šajā dokumentā ietvertu priekšlikumu saturu. Tomēr uzskatām, ka daļas, kas neietilpst regulā noteiktajos lauksaimniecības jomas mērķos, varētu arī uzskatīt par rūpniecisku mērķu daļām, it sevišķi enerģētikas un vides jomā, piemēram, enerģētikas nozares daļas, jo īpaši tā saucamā „tīrā enerģija” (vēja enerģija, saules enerģija utt.).

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanas atlikšana uz laiku konkrētu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos līdz 2019. gadam ir ļoti svarīgs pasākums šiem attālajiem ES reģioniem šīs pasaules mēroga ekonomiskās krīzes apstākļos. Tas ir ļoti svarīgi, lai palīdzētu MVU un vietējiem lauksaimniekiem, jo nostiprinās vietējo uzņēmēju konkurētspēju un nodrošinās stabilāku nodarbinātību šajos reģionos.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Madeiras un Azoru salu reģionālās iestādes ir pieprasījušas uz laiku atlikt kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu, lai nostiprinātu vietējo uzņēmēju konkurētspēju un stabilizētu nodarbinātību šajos attālajos ES reģionos. Lai nodrošinātu, ka importētās preces neatkarīgi no tā, vai tās ir izejmateriāli vai gatavi produkti, neizkropļo konkurenci, tām piemēros kontroli, kas nodrošinās to, ka salu vietējie uzņēmumi tās izmantos vismaz divus gadus, pirms tās var brīvi pārdot uzņēmumiem, kuri atrodas citās ES daļās. Kā to īsteno praksē? Tā kā nevar nodrošināt ticamu paskaidrojumu, es atturējos no balsojuma.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka Komisija ir izlēmusi uz 10 gadiem atlikt kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos, kā arī *Hübner* kundzes ziņojumu, kas:

1. ievieš pozitīvu diskrimināciju Madeiras un Azoru salu attālāko reģionu labā, atzīstot, ka strukturālie ierobežojumi, kas ietekmē šos reģionus, pēc savas būtības ir pastāvīgi;
2. izveido nosacījumus saimnieciskās darbības un nodarbinātības sekmēšanai salu grupās, tādējādi arī veicinot salu demogrāfisko stabilitāti.

Tas ir tādas kohēzijas paraugs, ko var sasniegt Eiropas Savienībā, kura balstīta uz solidaritātes principa.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Attālāko reģionu attīstību ierobežo to attālums, izolētība, klimats un sarežģīti ģeogrāfiskie apstākļi, kā arī to ekonomiskā atkarība no ierobežota skaita preču un pakalpojumu.

Regula, par kuru šodien balsojam, ļaus Madeiras un Azoru salām importēt virkni gatavu izstrādājumu lauksaimniecības, komerciālām un rūpnieciskām vajadzībām kopā ar izejmateriāliem, rezerves daļām un komponentiem lauksaimniecības vajadzībām, rūpnieciskai pārstrādei vai tehniskajai apkopei, tādējādi piešķirot atbrīvojumu no muitas nodokļa līdz 2019. gada beigām.

Turklāt šo atbrīvojumu paplašinās, piemērojot abu reģionu visai teritorijai, ne tikai to beznodokļu zonās, tādējādi nodrošinot ieguvumus visa veida uzņēmējiem.

Es atgādinu, ka šim jautājumam piemēroja vienkāršotu likumdošanas procedūru, lai paātrinātu tā izskatīšanu. Reģionālās attīstības komitejas priekšsēdētāja pati bija priekšlikuma referente, kas nodrošināja, ka to varēja iesniegt balsošanai plenārsēdē, neiesniedzot debatēm.

Esmu ļoti apmierināts ar galīgo rezultātu, kas ietver manis ierosinātos grozījumus, kuri attiecas uz produktu klāstu Madeiras salu beznodokļu zonas nodrošināšanai un kuri bija ietverti 2000. gada regulā, bet bija zaudējuši spēku 2008. gada dokumentā, kopā ar papildu pieprasījumiem, kas ietverti 2008. un 2009. gada dokumentā un kas nebija ietverti Komisijas sākotnējā priekšlikumā.

Rezolūcijas priekšlikums: B7-0042/2010

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Parlamenta Juridiskās komitejas priekšlikums, ar ko ierosina Ana Palacio Vallelersundi iecelt darbam komitejā, kas minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 255. pantā, principā ir vērtējams atzinīgi. Tomēr, skatoties no institucionālas perspektīvas, ir nesaprotams, kādēļ atsevišķai septiņu cilvēku komitejai būtu jāiesniedz saistoši priekšlikumi valstu valdībām. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Evelyn Regner (S&D), rakstiski. – (DE) Šodienas balsojumā par Ana Palacio Vallelersundi iecelšanu darbam komitejā, kas izveidota, lai novērtētu kandidātu atbilstību tiesneša vai ģenerālvokāta pienākumu veikšanai Tiesā un Vispārējā tiesā, es balsoju pret priekšlikumu, jo papildus kandidātu izcilām zināšanām jurisprudencē, es vēlos, lai tiktu izvērtēta arī Eiropas Parlamenta ieceltās personas sociālā piemērotība un kompetence. Šajā saistībā man nav pārlicības par Palacio kundzi, jo baidos, ka viņa, novērtējot tiesnešus un ģenerālvokātus, neņemtu vērā sociālo vērtību esamību un izpratni par cilvēka būtību. It sevišķi ņemot vērā noteikumu par mērķiem un vērtībām saskaņā ar Lisabonas līgumu — un šeit minēta sociālā tirgus ekonomika — un to, ka primārajos tiesību aktos tiek atbalstīta ES Pamattiesību harta, tas būs ļoti svarīgi, nākotnē izvēloties tiesnešus un ģenerālvokātus.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanas atlikšana uz laiku dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos ir paredzēta, lai nodrošinātu ilgtermiņa perspektīvu ieguldītājiem un ļautu uzņēmējiem sasniegt konkrētu rūpniecisko darbību un komercdarbību līmeni. Kā sociāliste es uzskatu, ka šie pasākumi ir jāsaģlabā tik ilgi, kamēr vien šie reģioni saskaras ar būtiskām ekonomiskām problēmām. Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu, jo šī pasākuma pieņemšana nodrošinās nodarbinātības stabilitāti vidējā termiņā un ekonomiskās un sociālās vides stabilitāti šajos attālajos Eiropas reģionos, kas saskaras ar konkrētām problēmām. Tomēr man ir jāvērs jūsu uzmanība uz risku, ar ko saistīta muitas nodokļu piemērošanas atlikšana uz laiku produktiem, kuru izcelsmes valsts ir šāda valsts. Tādēļ mums cieši jāuzrauga šīs piemērošanas atlikšanas ietekme uz konkurenci.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 255. pantu Eiropas Parlaments ir viena no iestādēm, kas izvirza kandidātus komitejai, kuras uzdevums ir sniegt atzinumu par kandidāta atbilstību veikt Eiropas Savienības Tiesas tiesneša vai ģenerālvokāta amata pienākumus. Ņemot vērā, ka komitejā ir tikai septiņi cilvēki un ka viņu uzdevums ir ļoti atbildīgs, ir svarīgi, lai tās būtu personas ar nevainojamu reputāciju un augstām spējām. Kā Eiropas Parlamenta deputātei, kā arī pateicoties jaunajām pilnvarām saskaņā ar Lisabonas līgumu, man ir iespēja ietekmēt viena no septiņiem komitejas locekļiem ievēlēšanu, un es atzinīgi vērtēju Palacio Vallelersundi kundzes kandidatūru. Palacio Vallelersundi kundze bija Eiropas Parlamenta deputāte astoņus gadus, un kolēģi deputāti viņu divas reizes ievēlēja par Komiteju priekšsēdētāju konferences locekli.

Viņa ir bijusi arī Juridiskās komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētāja. Turklāt viņas pārējie profesionālie sasniegumi, piemēram, Pasaules Bankas galvenās padomdevējas amats un pirmās Spānijas ārlietu ministres amats, apstiprina, ka viņa būs piemērota šim darbam.

- Ziņojums: Eva Joly (A7-0086/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par ĀKK valstu un ES partnerattiecību nolīguma pārskatīšanu, jo uzskatu, ka šajā tekstā ir ietverti galvenie elementi, kas jāņem vērā pašlaik notiekošajās sarunās.

Dažādu Eiropas politikas virzienu — tirdzniecības, attīstības, lauksaimniecības vai zivsaimniecības jomā — saskaņotībai jābūt galvenajam pamatam mūsu attiecībām ar šo jaunattīstības valstu grupu.

Jāņem vērā jaunā situācija, kas attēlota stratēģiskajos partnerattiecību nolīgumos. Šie nolīgumi, kas ir būtiski tirdzniecības nolīgumi, izveido jaunas platformas parlamentārajam dialogam, un tie jāņem vērā. Jaunajām problēmām, ar ko saskaramies, piemēram, klimata pārmaiņām un ekonomiskajai krīzei, būtu jāizraisa reakcija, kura tiks ietverta jaunajā Kotonū nolīgumā, ko paredzēts pabeigt martā.

Ir arī svarīgi, lai Eiropas stratēģijā par attiecībām ar ĀKK valstīm ņemtu vērā tuvumu un sakarus, kas attāļajiem reģioniem ir ar šīm valstīm. Attālie reģioni var būt galvenie ES starpnieki ekonomisko partnerattiecību nolīgumos. Attālie reģioni piešķir īpašu dimensiju ES ārējai rīcībai, tādējādi sekmējot patiesas plašāku kaimiņattiecību politikas attīstību.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par savas kolēģes Francijas deputātes Joly kundzes ziņojumu par ĀKK (Āfrikas, Karību reģiona un Klusā okeāna valstis) un ES partnerattiecību nolīguma (Kotonū nolīguma) otro pārskatīšanu. Es atbalstu nostājas, kas paustas šajā ziņojumā attiecībā uz vajadzību pielāgot šī īpašā instrumenta ar ĀKK valstīm izmantošanu, ņemot vērā pašreizējās krīzes, piemēram, klimata pārmaiņas, pārtikas un naftas augstās cenas, finanšu krīzi un ārkārtējo nabadzību Āfrikā. ĀKK valstis ir Eiropas Savienības partneri, un mums jāatbalsta šīs partnerattiecības, lai mums būtu sabiedrotie paredzētajās svarīgajās sarunās par pasaules līmeņa pārvaldību.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsoju par ziņojumu par ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma (Kotonū nolīguma) otro pārskatīšanu. Šis ziņojums ir tieši laikā, un ir atbilstīgi un piemēroti, ka par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu nepārtraukti tiek diskutēts. Kotonū nolīguma galvenie mērķi ir nabadzības izskaušana, ilgtspējīgas attīstības atbalsts un palīdzība ĀKK valstīm integrācijai pasaules ekonomikā.

Pašlaik notiekošajām un turpmākajām sarunām par nolīgumiem un tirdzniecību jāsekmē ES un tās partneru noteikumu bērnu nodarbinātības jomā ievērošana un nostiprināšana.

Kotonū nolīguma 50. pants attiecas uz godīgu darba standartu sekmēšanu un starptautisko pasākumu uzlabošanu bērnu nodarbinātības izskaušanai. Ar bērnu nodarbinātību saistītajiem jautājumiem ES tirdzniecības nolīgumos jāpiešķir galvenā prioritāte.

Kā tādus es atzinīgi vērtēju tos ziņojuma pantus, kuros prasīts, lai ES un ĀKK uzsāk diskusijas par ĀKK un ES attiecību nākotni, sākot no 2020. gada, un ieteikts šajā procesā piešķirt lielāku nozīmi neatkarīgām pusēm, t.i., organizācijām, kuras nav valsts vai valdības organizācijas.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Kotonū nolīguma otrā pārskatīšana notiek ļoti problemātiskos apstākļos, kad pasaules ekonomika saskaras ar krīzi. Es uzskatu, ka nolīguma pārskatīšana ļaus atsvaidzināt un nostiprināt galvenos ES un ĀKK valstu sadarbības principus. Situācija ir izmainījusies kopš nolīguma pirmās parakstīšanas, un ir radušies jauni uzdevumi un problēmas. Sarunās par nolīgumu būtu jāietver tādi ārkārtīgi svarīgi punkti kā cīņa pret klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs, apjomīgo atjaunojamo enerģijas resursu praktiska izmantošana, pārtikas krīze un aramzemes iegūšana.

Liela uzmanība jāpievērš migrācijas problēmām. Pēdējos gados pie ES krastiem ir nosliukuši simtiem jaunu afrikāņu. Masveida imigrāciju veicina nesekmīgās tautsaimniecības, cilvēku slīgšana nabadzībā, cilvēktiesību pārkāpumi un daudzi citi cēloņi. Pārskatītajā nolīgumā šīs lietas būtu precīzi jārisina.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – Es balsoju par ziņojuma projektu par Kotonū nolīguma otro pārskatīšanu, kurā izvirza galvenos jautājumus par ilgtspējīgu attīstību un ĀKK valstu pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā. Tādi jautājumi kā klimata pārmaiņas, energoapgādes drošība, apmācība un sadarbības izglītības jautājumos ir būtiski ĀKK valstu ekonomiskajai un sociālajai attīstībai. Globālā sasīšana, kas galvenokārt ietekmē jaunattīstības valstis, arī var mums nodrošināt iespēju. Atjaunojamie enerģijas resursi, kas ir šo valstu rīcībā, ir būtiski to ekonomiskajai un sociālajai attīstībai un ļauj tām virzīties uz neatkarību no energoresursiem, tādējādi palīdzot risināt globālo krīzi. Tāpat svarīgs ir ieguldījums izglītībā un attīstībā, lai apkarotu nabadzību, bezdarbu, nelegālo imigrāciju un intelektuālā darbaspēka emigrāciju, sekmējot attīstību ĀKK valstīs un palīdzot tām izveidot savu ekonomiku.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas nosaka, ka ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma otrajā pārskatīšanā jāņem vērā globālās krīzes realitāte un ka pārskatīšana jāveic, pilnībā ņemot vērā vienlīdzīgu pušu partnerattiecības. Šī pašreizējā otrā pārskatīšana ir lieliska iespēja risināt galvenos iemeslus, kas ir izraisījuši finanšu krīzi, klimata pārmaiņu, kā arī pārtikas un enerģētikas krīzi, un mācīties no pagātnes kļūdām, nodrošinot nozīmīgas izmaiņas Kotonū regulējumam, kā arī uzlabojot ĀKK vienotību, kohēziju un solidaritāti. Ziņojumā aicināts striktāk piemērot cilvēktiesību klauzulas un sankcijas. Tāpat

ziņojumā pausta mūsu nožēla, ka dalībvalstis neapspriedās ar parlamentiem (Eiropas Parlamentu, Apvienoto parlamentārā asambleju un ĀKK valstu parlamentiem) un ka šie parlamenti nevarēja sniegt savu ieguldījumu lēmumu pieņemšanas procesā, kura rezultātā nosaka pārskatāmās jomas un pantus, kā arī sarunu mandātu. Kotonū nolīguma galvenais mērķis ir samazināt un galu galā izskaust nabadzību, nodrošinot atbilstību ĀKK valstu ilgtspējīgas attīstības un pakāpeniskas integrācijas pasaules ekonomikā mērķiem.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma otro pārskatīšanu, lai atbalstītu vajadzību ieviest izmaiņas, kuras mums ļaus risināt lielās problēmas, ar ko pašlaik saskaramies, piemēram, klimata pārmaiņas, finanšu krīze un pārtikas krīze.

Es atzinīgi vērtēju Parlamenta sniegto atbalstu ĀKK valstīm, kuras otrajā pārskatītajā Kotonū nolīguma redakcijā klimata pārmaiņas vēlas risināt kā starptematisku jautājumu. Tomēr es paužu nožēlu, ka parlamenti (Eiropas Parlaments, Visāfrikas Parlaments un ĀKK valstu parlamenti) nav izmantojuši iespēju, lai sniegtu ieguldījumu priekšlikumos un aktīvi kopā ar dalībvalstīm piedalītos svarīgā nolīguma pārskatīšanas lēmumu pieņemšanas procesā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es ceru, ka Kotonū nolīguma otrā pārskatīšana palīdzēs sekmēt ĀKK valstu ilgtspējīgu attīstību, kas nodrošinās sociālo kohēziju un sekmēs cīņu pret nabadzību.

Ar klimata pārmaiņām saistītā krīzes ietekme smagi skar ĀKK valstis un aizvien vairāk palielinās. Šajā kontekstā ļoti svarīgs ir jautājums par pārtikas apgādes suverenitāti. Būtu atbilstīgi jāizmanto dabas resursi un jāsekmē atjaunojamās enerģijas attīstība.

Mums ir jānodrošina, ka visas ĀKK valstis gūst labumu no komerciālā regulējuma, kas atbilst vismaz tam, kāds bija spēkā iepriekš. Es arī uzstāju, lai Eiropas Attīstības fonds (EAF), kas atbalsta sadarbības politiku attīstībai saistībā ar šo nolīgumu, ietver Parlamenta budžeta pilnvaras.

Tāpēc es balsoju par.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tāpat kā referents, mēs arī uzskatām, ka Kotonū nolīguma otrā pārskatīšana ir piemērots laiks, kad veikt grozījumus.

Ziņojumā ir izklāstīti principi, kas, ja tiktu īstenoti, uzlabotu nolīgumu, kā liecina pārtikas apgādes suverenitātes aizsardzība un drošība ĀKK valstīm kopā ar cīņu pret „nodokļu paradīzēm”.

Tajā pašā laikā es nosodu konkrētus svarīgus aspektus, piemēram, mēģinājumu sekmēt lielāku reģionalizāciju ĀKK un ES attiecībās, jo tas apdraud ĀKK valstu grupas saskaņotību un spēku.

Savukārt citviet ziņojumā trūkst vajadzīgu aspektu. Nav pienācīgi risināta atkarība un pakļautība, ar ko saskaras ĀKK valstis, un pašreizējo sadarbības un attīstības palīdzības politikas virzienu nozīme šādas situācijas izveidošanā. Nav arī risinātas sekas, ko varētu radīt ES ierosinātā ekonomisko partnerattiecību nolīgumu īstenošana.

Ziņojumā vajadzēja ņemt vērā vairāku ĀKK valstu izvirzītos iebildumus un argumentus kopā ar viņu prioritātēm attiecībā uz, piemēram, Eiropas Attīstības fondu.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Dārgie kolēģi, šodien ar prieku vērsos pie šī Parlamenta, jo esam pietuvinājušies vienlīdzīgākai nozīmei attiecībās starp bagātākām un nabadzīgākām valstīm, vienlaikus nostiprinot cilvēktiesības. Šī nolīguma pārskatīšanai jābūt saskaņotai ar jaunās pasaules, kurā dzīvojam, vajadzībām, un tā jāpamato uz partnerattiecībām starp vienlīdzīgām pusēm. Šī ir jauna pasaule ar jaunu ekonomiku, kur prioritāte ir piešķirta godīgai pārtības sadalīšanai un klimata pārmaiņu risināšanai. Vēlos uzslavēt manas grupas Eiropas Parlamentā darbu, šajā pārskatīšanā ietverot šos principus attiecībā uz nabadzības izskašanu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums nenoliedzami ietver dažus vērtīgus ierosinājumus un nereti cildināmus nolūkus. Prioritātes piešķiršana atjaunojamai enerģijai, ĀKK valstīs darbojošos starptautisko personu saistības deklarēt savu peļņu un nodokļus, pārtikas apgādes suverenitātes jēdziena ietveršana un kritika par Eiropas īstenoto ārējo pieeju migrācijas plūsmu pārvaldībā ir priekšlikumi, ko atbalstām. Tomēr nevaram ignorēt to, ka šis ziņojums neko neizmaina Kotonū nolīgumā.

Šis nolīgums simbolizē Eiropas Savienības pilnīgu atbilstību PTO galējai liberālisma loģikai. Mūs nepiemulķosiet: minētā „attīstība” ir maska, aiz kuras slēpjas egoistiska motivācija, kas virzīja arī Lomē nolīgumu sagraušanu. Mēs apsūdzam Eiropas partnerattiecību nolīgumu īstenošanu, kā noteikts šajā nolīgumā, Komisijas šantāžu attīstības palīdzības veidā, lai nodrošinātu nolīgumu noslēgšanu, un izrietošo ĀKK valstu izlaupīšanu. Mēs balsojam pret šo tekstu, lai neatbalstītu Eiropas Savienības atteikšanos no vienīgā

ekonomiskās sadarbības instrumenta, ko nepārvalda apmātība ar brīvu un neizkropļotu konkurenci, un tās pakļaušanos ASV prasībām PTO.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nesenā traģēdija Haiti ir pierādījums, ka partnerattiecību nolīgumi nav piemēroti instrumenti problēmu risināšanai. Tādēļ šī Kotonū nolīguma otrā pārskatīšana ir lieliska iespēja ieviest pielāgojumus saistībā ar pašreizējām problēmām, piemēram, klimata pārmaiņām, pārtikas un naftas cenu straujo pieaugumu, finanšu krīzi un ārkārtējo nabadzību vairākās ĀKK valstīs. Šis ir laiks, kad izstrādāt pasākumus, kas efektīvi atrisinās dažādās problēmas, kuras turpina ietekmēt vairumu iesaistīto valstu.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vēlos sveikt referentu un dažādās politiskās grupas par lielisko darbu pie šī ziņojuma, ko pilnībā atbalstu.

Šajā ziņojumā es vēlos vērēt uzmanību uz sarunām par Kotonū nolīguma pārskatīšanu. Patiesībā šādos nolīgumos būtu jāņem vērā dažādie kritiskie aspekti, piemēram, finanšu krīzes ietekme, migrācijas plūsmu palielināšanās un galvenokārt nelegālā imigrācija.

Esmu pārliecināts, ka tikai pienācīgs ekonomiskās sadarbības novērtējums ļautu kontrolēt krīzes negatīvo ietekmi un tās sekas gan attiecībā uz ĀKK valstu ekonomiku, kas zaudē darbaspēku un attīstībai nepieciešamo kvalificēto darbaspēku, gan attiecībā uz ES valstīm, kuras visvairāk ietekmē nelegālā imigrācija.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Ir svarīgi, lai tiktu pārskatīti visi Kotonū nolīguma aspekti, ņemot vērā nesenos notikumus, kas būtiski ietekmē ĀKK valstis. Taču es jo īpaši vēlos paust bažas par reģionālo integrāciju, kas attiecas ne tikai uz ĀKK valstīm, bet arī uz Latīņamerikas valstīm, it sevišķi Andu Kopieni. Dažu tirdzniecības nolīgumu (nolīgumu, kas saskaņā ar Komisijas amatpersonu sacīto it kā sekmē attīstību) ietekme var apdraudēt tirdzniecību starp konkrētā reģiona valstīm, tādēļ ir pretrunīga apgalvotajam attīstības mērķim attiecībā uz reģionālo integrāciju. Eiropas Savienībai ir nepārtraukti jāizvērtē savi tirdzniecības politikas virzieni un to radītā ietekme šajā saistībā. Ja tas netiks darīts vai ja rīcība nebūs atbilstoša, pastāv negatīvas ietekmes risks uz ilgtermiņa attīstību.

Brian Simpson (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, bet man jānorāda, ka Komisijas atbalstītās konkrētas organizācijas, ņemot vērā projektu īstenošanas atbildību saskaņā ar ES un ĀKK partnerattiecībām, ir kļuvušas korumpētas un pret personālu, kas šo korumpētību atklāja, ir sarīkojušas diskriminācijas un vajāšanas kampaņu.

Es, protams, runāju par organizāciju CDE, kas ar Komisijas atbalstu ir atlaidusi visus informatorus no biroja un ir maz izdarījusi, lai izlabotu pārvaldības un augstākās vadības trūkumus šajā organizācijā.

Kad OLAF izmeklēšanas laikā CDE tika atklāta korupcija un tas, ka Komisija nebija piemērojusi pienācīgas rūpības principu attiecībā uz CDE vadību krāpšanas laikā, varētu sagaidīt rīcību un vismaz iesaistīto informatoru aizsardzību. Nekas no tā nav noticis, par ko Eiropas Komisijai būtu jākaunas.

Lai gan šodien balsoju par šo ziņojumu, es vēlos uzzināt, vai nepastāv steidzama vajadzība nākotnē sīkāk izskatīt ES puses šajās partnerattiecībās šķietamo nespēju piemērot pienācīgu finanšu kontroli.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Kotonū nolīgumu, kas noslēgts 2000. gadā un reglamentē sadarbību starp ES un Āfrikas, Karību reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm, pārskata reizi piecos gados. Tā mērķi ir nabadzības izskaušana un ĀKK valstu pakāpeniska integrācija pasaules ekonomikā, vienlaikus ievērojot ilgtspējīgas attīstības principu. Šī pārskatīšana notiek globālās finanšu krīzes, straujo klimata pārmaiņu, pārtikas un energoresursu cenu radītā sasprindzinājuma apstākļos, kā arī diskusiju par zemes izmantojumu un ārvalstu ieguldījumu ilgtspēju apstākļos.

Ir pēdējais laiks nostiprināt mūsu parlamentāro kontroli pār valstu stratēģijām un Eiropas Attīstības fondu (EAF), kā arī censties panākt saskaņotību mūsu tirdzniecības politikā, ārpolitikā un attīstības politikā. Ir laiks piemērot visaptverošu pieeju klimata pārmaiņu risināšanai un maksimāli koncentrēt uzmanību uz atjaunojamo enerģiju. Ir laiks apkarot nelikumīgu finanšu plūsmu no jaunattīstības valstīm un ieviest reformas Eiropas Investīciju bankas (EIB) politikā, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz „nodokļu paradīzēm”. Ir pēdējais laiks atzīt, ka zemes īpašumtiesības un tīrs ūdens ir pamattiesības. Ir laiks atzīt, ka godīga piekļuve dabas resursiem patiesi var palīdzēt cilvēkiem izkļūt no nabadzības. Ziņojumā tas ir uzsvērts, tādēļ to atbalstu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es atturējos no balsošanas par Joly kundzes ziņojumu par ĀKK valstu un EK partnerattiecību nolīguma otro pārskatīšanu.

Šajā ziņojumā ir ietverts liels skaits konkrētu priekšlikumu par šī nolīguma, kas plašāk zināms kā Kotonū nolīgums, apsvēršanu jaunās sarunās, un to es atbalstu.

Piemēram, vajadzību ņemt vērā pasaules nabadzīgāko valstu situāciju, ievērojot to specifiskās iezīmes attiecībā uz klimata pārmaiņām, demokrātiju un cilvēktiesībām, kā arī intelektuālā darbaspēka migrāciju un korupciju, un to ekonomikas specifiskās iezīmes, it sevišķi lauksaimniecības ekonomiku.

Tomēr Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) iesniegtie un plenārsēdē pieņemtie grozījumi pilnībā izmaina ziņojumu. Konkrēts piemērs ir 3. grozījums, kurā noraidītas iedzīvotāju tiesības noteikt pašiem savus lauksaimniecības politikas virzienus.

Iva Zanicchi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par ĀKK valstu un ES partnerattiecību nolīguma (Kotonū nolīguma) otro pārskatīšanu. Šis nolīgums, kas reglamentē politiskās, tirdzniecības un attīstības sadarbības attiecības starp Eiropas Savienību un 77 ĀKK valstīm un kas attiecas uz laikposmu no 2000. gada līdz 2020. gadam, tika jau pārskatīts 2005. gadā.

Noteikumos, kas ir otrās pārskatīšanas centrā, tiek atbilstīgi pieprasīts, lai tiktu ietverti *ad hoc* noteikumi saistībā ar klimata pārmaiņām, lai tiktu pārskatīti noteikumi saistībā ar atjaunojamo enerģiju, lai tiktu uzlaboti noteikumi saistībā ar lauku attīstību un pārtikas nekaitīgumu, kā arī lai tiktu piemēroti lielāki centieni ierobežot nelikumīgo finanšu plūsmas un „nodokļu paradīzes”.

Esmu pārliecināta, ka, pateicoties šai pārskatīšanai, būs iespējams nostiprināt attiecības starp ES un ĀKK valstīm un nodrošināt lielāku sinerģiju un sadarbību, ņemot vērā kopējos sasniedzamos mērķus.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.35 un atsāka plkst. 15.10)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. SWIFT (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir debates par Padomes paziņojumu par SWIFT.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šis ir Padomes paziņojums par programmu, kura ir vienošanās starp Eiropas Savienību un ASV, kā jūs zināt, par teroristu finansējuma izsekošanu un kuras mērķis attiecīgi ir finanšu datu apmaiņa un nodošana, kam, manuprāt, piekrīt visi. Šī vienošanās ir spēkā jau pēdējos dažus mēnešus. Tā ir bijusi efektīva un nodrošina nepārtrauktību tādas informācijas plūsmai, kas paredzēta Teroristu finansējuma izsekošanas programmai.

Šīs vienošanās termiņš oficiāli beidzas 31. janvārī. Tādēļ iepriekšējās (Zviedrijas) prezidentūras pilnvaru laikā Padome izlēma, ka ir nepieciešams parakstīt vienošanos, lai turpinātu Teroristu finansējuma izsekošanas programmu. Šā iemesla dēļ 2009. gada 30. novembrī Padome pieņēma lēmumu par šīs vienošanās — Teroristu finansējuma izsekošanas programmas (TFIP) — parakstīšanu.

Tā ir provizoriska vienošanās. Tādēļ tā ir spēkā uz īsu laikposmu, kas principā beidzas 2010. gada 31. oktobrī. Tādējādi provizoriskā vienošanās, ko, kā jau sacīju, Padome noslēdza pagājušajā gadā, jebkurā gadījumā zaudēs spēku, ja vien Eiropas Parlaments nepieņems iepriekšēju lēmumu 2010. gadā.

Tāda ir pašreizējā situācija. No Komisijas puses nenotika un nav notikusi saziņa par šīs vienošanās saturu, ar ko Eiropas Parlaments vēl nav iepazīstināts, bet varu jums sacīt, ka tas tiks iesniegts nākamajā nedēļā, 25. janvārī. Eiropas Parlaments to saņems 25. janvārī. Šī vienošanās tiks iesniegta šai sēžu zālei ar pienācīgu tulkojumu un tiks nodota jūsu rīcībā, lai saņemtu Eiropas Parlamenta apstiprinājumu.

Tas nav ticis izdarīts iepriekš šādu iemeslu dēļ, ko mums sniegusi Komisija: Komisija nav pabeigusi attiecīgos tulkojumus, tādēļ Padome tos nav saņēmusi no Komisijas. Kā tikko jums sacīju, joprojām notiek darbs pie šīm dažādo valodu redakcijām, un, kā jūs zināt, Padome var šo dokumentu — vienošanos — Parlamentam

iesniegt tikai pēc tam, kad ir pieejamas šīs dažādo valodu redakcijas, kuras ir pie Komisijas. Tās tiks iesniegtas 25. janvārī.

Turklāt nākotnei un, lai panāktu galīgu, nevis provizorisku vienošanos, Komisija ir paredz sagatavot ieteikumus attiecībā uz ilgtermiņa vienošanās sagatavošanu — nevis uz tādu vienošanos, kuras derīguma termiņš beidzas nākamā gada oktobrī, kā vienošanās, par ko pašlaik runājam —, bet uz ilgtermiņa vienošanos. Ilgtermiņa vienošanās jāapsver un jānoslēdz saskaņā ar jauno tiesisko pamatu, kā paredzēts Lisabonas līgumā, kas nozīmē Eiropas Parlamenta pilnīgu iesaistīšanos. Eiropas Parlaments jau pašlaik pilnā mērā iesaistās šādu vienošanos izstrādē, un tā tas būs arī saistībā ar gaidāmo vienošanos, par ko Komisijai vēl jāizstrādā ieteikumi.

Pabeidzot runu, vēlos sacīt, ka šis ir ārkārtīgi svarīgs jautājums. Šī ir terorisma apkarošanas procedūra — programma. Notikums Detroitā ir parādījis, ka pastāv draudi un apdraudējums, tādēļ dalībvalstis nedrīkst pieļaut, ka tiek apturēta finanšu datu plūsma saistībā ar TFIP. Tiesnesis J. L. Bruguière to paskaidroja *sanāksmē aiz slēgtām durvīm*, ko filmēja šajā Parlamentā novembrī. Viņš sacīja, ka, viņaprāt, vairākas dalībvalstis bija spējušas gūt labumu un izmantot informāciju, kas tika sniegta ASV, lai atklātu teroristu darbības.

Tādēļ Padome iepriekšējās (Zviedrijas) prezidentūras laikā uz laiku piemēroja jauno vienošanos, lai izvairītos no pašreizējās termiņa beigšanās 31. janvārī un jebkādas iespējamās informācijas plūsmas apturēšanas. Tāda rīcība bija Padomes vienīgā iespēja, un, jā, protams, Parlamenta nostāja par informācijas saņemšanu ir saprotama. Tas nav ticis nodrošināts, kā jau jums sacīju, Eiropas Komisijas kavējuma dēļ saistībā ar attiecīgo tulkojumu pabeigšanu.

Manfred Weber, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, López Garrido kungs, dāmas un kungi, šīs debates sākumā, protams, kolorītas padarīja daudzo Eiropas Parlamenta deputātu neapmierinātība un aizkaitinājums, jo bija radies iespaids, ka jau atkal jautājums ticis Padomē sasteigts pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tādēļ tagad esmu pateicīgs Padomei, kas apzinājās, ka ir pareizi apspriesties ar Parlamentu, ratifikācijas procesā piemērot jauno Lisabonas līgumu un arī nodrošināt mums iespēju novērtēt, vai šī vienošanās būtu jāpiemēro vai nē.

Šajā legīslatīvajā procesā, ja to sākam tagad, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) piemēros skaidrus lēmumu pieņemšanas kritērijus. Šim jautājumam ir divas puses. No vienas puses, mēs kā PPE grupa atbalstām skaidru principu, ka attiecībā uz Eiropas datiem — neatkarīgi no tā, kur tos glabā, — būtu jāpiemēro Eiropas datu aizsardzības standarti. Mēs atbalstām principu, ka vēlamies, lai cilvēkiem, kas uzskata, ka ir saņēmuši negodīgu attieksmi saistībā ar šādām datu pārbaudēm, būtu tiesības iesniegt apelācijas sūdzības. Mēs atbalstām pamatprincipu, ka dati būtu jānodod tikai atsevišķos gadījumos un tikai tad, ja persona tiek turēta aizdomās par kādu nodarījumu, nevis jādara vispārīgi. Tās ir lietas, ko uzskatām par svarīgām.

No otras puses, mēs, protams, gribam sadarbību ar ASV. Mēs vēlamies sadarboties ar mūsu partneriem cīņā pret terorismu. Mēs nevēlamies situāciju, kad atsevišķas valstis, piemēram, Beļģija, (ja beidzas vienošanās termiņš) saņem konkrētu spiedienu, jo tad valstis varētu sākt darboties saskaņā ar divpusēju vienošanos. Tas ir rūpīgi jāapsver. Kā PPE grupa mēs to apsvērsim pēc likumdošanas priekšlikuma iesniegšanas.

Es vēlreiz vēlos lūgt Padomi un Komisiju nenovilcināt laiku, bet nosūtīt tekstu tūlīt pat, lai mēs varam sākt ar to strādāt. Kā Parlaments mēs spējam strādāt ātri un varēsim to risināt ātri. Pēc tam no ministriem būs atkarīga — lai nerastos pārpratumi: no iekšlietu ministriem — Parlamenta pārliecināšana, ka šajā vienošanās tekstā ierosinātās metodes patiesi ir nepieciešamas cīņai pret terorismu.

Esam atvērti šim procesam, tomēr mūsu pārliecināšanas uzdevums joprojām ir izpildvaras, t.i., ministru, kompetencē.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ar Lisabonas līgumu mēs sākam nopietnu likumdošanas procesu.

López Garrido kungs, ja jūs mums stāstāt, ka tulkojumi vai tulkojumu trūkums šādā jutīgā jomā rada kavējumus, tad mums nāksies to pieņemt, bet tad, ar vislielāko cieņu, man jāsaka, ka tas ir tikai aizbildinājums, kura mērķis ir jūs aizsargāt un mūs nedaudz samierināt. Tomēr to mēs nevaram uztvert nopietni. Es to vienkārši atzīmēšu un tad izlikšos, ka neievēroju.

Lietas būtība tomēr ir pavisam cita: Eiropas Parlamenta dalības trūkums. Tik tālejošu starptautisku vienošanos gadījumā tas ir vienkārši nepieļaujami. Mēs vēlamies, lai Parlaments tiktu patiesi iesaistīts šīs vienošanās īstenošanā no pašas pirmās dienas. Kādēļ? Šī Parlamenta priekšsēdētājs J. Buzek to skaidri norādīja savā vēstulē, sakot, ka SWIFT vienošanās paredz tālejošus pārkāpumus attiecībā uz pilsoņu pamatbrīvībām, kas ir noteiktas lielākās daļas dalībvalstu konstitūcijās, kā arī Pamattiesību hartā.

Tomēr, ja ir vajadzīgi šādi izpildes pasākumi, pamatojoties uz šādu vienošanos, kas paredz pilsoņu pamatbrīvību pārkāpumus, obligāti jānodrošina pilsoņu tiesiskā aizsardzība pret šādiem pārkāpumiem. Tas nozīmē, ka jānodrošina visa veida datu aizsardzība, datu dzēšana pēc konkrēta, pamatota laikposma un skaidri jānosaka apelācijas iespējas pilsoņiem viņu pamattiesību pārkāpuma gadījumā. Viens no tiesiskuma principa elementiem ir tas, ka pilsoņi var sevi aizsargāt pret patvaļīgu valsts rīcību.

Eiropas Savienība nevar atzīt par spēkā neesošu tiesisko tradīciju, kas apstiprināta 27 valstu sistēmās, atsaucoties uz nepieejamiem tulkojumiem. Ja nopietni vēlamies attīstīt tiesiskumu Eiropas līmenī, mums arī jāievieš Eiropas līmeņa modelis par nepieciešamību iejaukties drošības apsvērumu dēļ, kā arī pilsoņu likumīgās aizsardzības apsvērumu dēļ.

Tādēļ Padomei mums jāpaskaidro, kāda ir SWIFT vienošanās nodrošinātā pievienotā vērtība, ja šī vienošanās, kā vēlas Padome, tagad provizoriski stāsies spēkā. Es nerunāšu par datu pārkāpumiem, ko pieļauj vairāki ASV drošības dienesti. Kāds ievieto sprāgstvielas apakšveļā un pārlido pāri Atlantijas okeānam. Tāds ir Amerikas slepeno dienestu intensīvā darba rezultāts. Tomēr tas nav tas, no kā tas ir atkarīgs.

Es gribētu zināt, kādēļ mums jāpieņem šī ātrā procedūra, ja starp ES un ASV ir bijusi noslēgta vienošanās jau kopš 1. februāra par provizorisku juridisko palīdzību, un šīs vienošanās 4. pants precīzi apraksta, kā bankas dati ir jānodod, ja patiesi ir pamats aizdomām. Tas nozīmē, ka SWIFT vienošanās stāšanās spēkā nenodrošinātu nekādu pievienoto vērtību attiecībā uz aizsardzību.

Tādēļ šī ir nevajadzīga steiga vai „cūkas lēkši”, kā mēs to sauktu vāciski, šis spiediens paātrināt procesu ir nesaprotams, tādēļ mums Padomei ir ļoti skaidri jāizvirza vienprātīgs pieprasījums: nosūtiet mums attiecīgos dokumentus! Mēs debatēsim par šo jautājumu un pabeigsim parlamentāro procedūru vajadzīgajā tempā, jo vēlamies drošību, bet ne tikai drošības iestādēm; mēs vēlamies drošību pilsoņiem, kurus šīm drošības iestādēm būtu jāsaņem. Es uzskatu, ka tāds ir vienošanās mērķis, bet jebkurā gadījumā mēs vēlamies, lai tas tiktu piemērots kā atbilstīgs tiesību akts.

Guy Verhofstadt, ALDE grupa. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, sāksim ar labajām ziņām: Spānijas prezidentūra ir paziņojusi, ka dokumentu paredzēts iesniegt pirmdien, 25. janvārī, citiem vārdiem sakot — nākamajā pirmdienā; esmu atzīmējis šo datumu. Tādēļ tas nozīmē, ka mūsu rīcībā ir viena nedēļa, lai par to diskutētu Parlamentā; tāda ir realitāte.

Mana prasība, priekšsēdētāja kungs — to esmu jau paziņojis un ceru, ka mani atbalstīs parējās grupas, — ir Priekšsēdētāju konferencē pieņemt lēmumu organizēt gan komitejas sanāksmi, gan sesiju, lai izskatītu šo starpposma vienošanos, jo būtu bezjēdzīgi pieļaut, ka tā stājas spēkā 1. februārī bez iepriekšējām diskusijām Parlamentā.

Tādēļ pastāv divas iespējas, *Zapatero* kungs: jā vai nē. Varu jums sacīt, ka „jā” iegūšana būs atkarīga no vairākiem nosacījumiem; ir svarīgi to zināt, un atbilde par to mums jāsaņem pirms 25. janvāra. Nav saņemta atbilde par Parlamenta izvirzītajiem nosacījumiem.

Šie nosacījumi ir šādi: pirmkārt, Parlaments jāinformē un tam jāiesniedz visa nepieciešamā informācija; otrkārt, Parlamentam jābūt iesaistītam sarunās par galīgo vienošanos; un, treškārt, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja ir izvirzījusi konkrētus nosacījumus, kopā deviņus, savā rezolūcijā, ko Parlaments ir apstiprinājis, attiecībā uz vienošanās saturu.

Mūsu prasība jums ir ļoti vienkārša: 25. janvārī jums ne tikai jānosūta mums starpposma vienošanās; jums arī jānodrošina jūsu atbilde uz trīs Parlamenta pieprasījumiem. Ja jūsu atbilde uz šiem trīs pieprasījumiem būs pozitīva, mēs varbūt apstiprināsim vienošanos. Ja tā nebūs pozitīva, domāju, ka balsojums, visticamāk, būs negatīvs; tāds vismaz ir mūsu grupas viedoklis.

Man jānorāda, ka negatīvs ziņojums nozīmēs, ka starpposma vienošanās nestāsies spēkā 1. februārī. Tāda ir pašreizējā situācija, tādēļ rīt es jebkurā gadījumā lūgšu Priekšsēdētāju konferencē gan sasaukt attiecīgās komitejas sanāksmi par šo jautājumu, gan organizēt sesiju, lai diskutētu par šo starpposma vienošanos.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta neapmierinātība tagad tiek izgāzta uz Spānijas prezidentūru, kas tikai nupat ir ieņēmusi amatu. Pieņemiet to Padomes kopumā vārdā, tomēr uzskatu, ka jūs paši esat tajā iesaistīti. Mani aizkaitina, ka 21. un 22. sēdvietā nav Komisijas pārstāvju, jo, ja saprotu pareizi, Komisijas pienākums būtu ātri nokārto šo jautājumu, tiklīdz Parlamentam būtu ticis prasīts sākt apstiprināšanas procedūru. Tomēr Komisija izvairās no savas atbildības un nav ieradusies uz debatēm.

Nevēlos atkārtot savu kolēģu deputātu sacīto, bet vēlos sacīt, ka domāju, ka būtu ļoti bīstami Padomei nodrošināt šīs provizoriskās SWIFT vienošanās stāšanās spēkā, ja Parlaments nav nobalsojis par to, ko esat paredzējuši mums iesniegt. Ja jūs turpināsiet to virzīt līdz 1. februārim šādā bīstamā tempā vai „cūkas lēkšiem”, kā visu procedūru pareizi aprakstīja Schulz kungs, es šo procedūru uzskatīšu ne tikai par Parlamenta provocēšanu, bet arī par līgumu pārkāpumu, Lisabonas līguma pārkāpumu tūlīt pēc tā stāšanās spēkā, un tā ir bezatbildīga rīcība.

Steidzamos gadījumos jums ir iespēja apmainīties ar būtisku informāciju, izmantojot divpusējas juridiskas vienošanās ar ASV un jebkuru citu pasaules valsti, ar ko noslēgta šāda vienošanās. Tādēļ nav steigas.

Vēlos vēlreiz uzsvērt, ka ES pilsoņi ar interesi vēro, kā mēs reaģējam uz izslavināto Lisabonas līgumu. Ja mēs šajā brīdī nenodrošināsim parlamentāro kontroli, ja pieņemsim šo valstu datu aizsardzības tiesību aktu pārkāpumu un Pamattiesību hartas, kas tik bieži minēta debatēs par Lisabonas līgumu, pārkāpumu, tā, manuprāt, būs tāda kā kamikadzes rīcība un absolūti neattaisnojama rīcība. Tomēr, López Garrido kungs, jūs par šo dalāt atbildību ar Komisiju.

Vēlos jums jautāt vēl vienu lietu. Mani īsziņā nupat informēja, ka SWIFT vienošanās dažu valodu redakcijas ir jau publicētas. Lūdzu, pasakiet, kuru valodu redakcijas ir jau publicētas „Oficiālajā Vēstnesī”, kad tas notika un kādēļ šīs redakcijas nav vēl iesniegtas Parlamentam.

Timothy Kirkhope, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, nesenie notikumi ir vēlreiz mums atgādinājuši, cik svarīgi ir koplietot informāciju, lai nodrošinātu ES pilsoņu drošību. SWIFT ir bijis vērtīgs instruments tā nodrošināšanā. Par laimi mani pārliecināja daudzlīmeņu kontroles sistēmas un aizsardzība, kā arī neatkarīgā uzraudzība, ar ko iepazīnos, nesēn Vašingtonā tiekoties ar ASV valdības amatpersonām, jo īpaši ar ASV Valsts kases asistējošo sekretāru teroristu finansējuma jautājumos David Cohen, tādēļ ceru, ka šīs jaunās vienošanās īstenošana notiks bez iebildumiem.

Tomēr man, tāpat kā citiem runātājiem, jāpauž spēcīgas bažas par Padomes standartiem neatbilstīgo rīcību, neapspriežoties ar Parlamentu, un par iespējamiem Komisijas kavējumiem. Ir būtiski, lai Parlaments un šī Parlamenta ievēlētie deputāti tiek regulāri un pienācīgi informēti un lai Parlamenta piekrišana nav instruments ar atpakaļejošu spēku. Ja Padome to risina šādi, tas iedragā vērtības un demokrātiskos principus, kas ir šīs sēžu zāles un šī Parlamenta centrā. Es ceru, ka Padome un, patiesi, prezidentūra ņems vērā šīs piezīmes.

Rui Tavares, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar šo procesu pret šo Parlamentu ir pieļauta aizvainojoša un gandrīz pazemojoša attieksme. Ir nepieņemami sacīt, ka mums ir jāgaida valodu redakcijas, kad zinām, ka pēc informācijas noplūdes presē apgrozās vairākas no tām.

Tomēr mums sniedza vienošanās izklāstu piektdien Briselē, kad EP deputāti bija devušies uz Strasbūru. Briselē bija tikai viens EP deputāts. Un šis EP deputāts biju es.

Atkārtotās atsauces uz Bruguière ziņojumu — slepenu ziņojumu — arī ir nepieņemamas. Tas noteikti nav pārliecinoši, jo visi, kas lasījuši Bruguière ziņojumu, zina, ka tajā tikpat kā nav empīrisku datu.

Ir nepieņemami sacīt, ka šis ir provizorisks ziņojums, ja nākamo deviņu mēnešu laikā apkopotie dati piecu gadu laikā nonāks ASV administrācijas rīcībā, un tā varētu būt Sarah Palin administrācija, nevis B. Obama administrācija. Kā lai Eiropas pilsoņi jūtas droši? Jūs mums noteikti nedodat citu iespēju, kā vien noraidīt šo vienošanos, un jūs mūsu dzīvi neatvieglodat.

Tomēr, to noraidot, mēs Komisijai izdarām pakalpojumu, jo tajā ir divas jaunas komisāres — Malmström kundze un Redīng kundze —, kuras, kā mēs droši zinām, varēs nodrošināt sarunas par jaunu, maksimāli labu vienošanos, un esam pārliecināti, ka viņas to vēlas darīt.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, slēpjoties aiz terorisma apkarošanas aizsega, pēdējos gados ir pieņemti daudzi pasākumi, tostarp Padomē. Tomēr ļoti daudzi no šiem pasākumiem nav saprātīgi proporcionāli reālajiem draudiem, ko rada terorisms. Gluži pretēji, tie ir sekmējuši nepieņemamus pilsoņu tiesību ierobežojumus. Sistemātiskā datu apmaiņa, kuras pamatā nav aizdomas un kuru paredz SWIFT vienošanās, acīmredzami nav izņēmums. Pat Vācijas Federālās kriminālpolicijas birojam, kurš netiek slavēts par datu striktu aizsardzību, nācās atzīt šī pasākuma neproporcionalitāti. Mums jāaptur šie pastāvīgie pilsoņu tiesību ierobežojumi un mēs nedrīkstam apstiprināt provizorisko vienošanos.

Attiecībā uz Padomes metodēm es vēlreiz vēlos skaidri norādīt, ka ASV izskatīja un glābja SWIFT lietotāju datus bez jebkādiem ierobežojumiem. Tomēr Padome šo procedūru nesankcionēja, tā to legalizēja! Es, protams, vēlos mudināt Padomi nodot Eiropas Parlamentam visu ar šo pasākumu saistīto informāciju.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Bija konkrēta, manuprāt, *Harms* kundzes runa, kurā bija atsauce uz kādas no valodu versijām iespējamo publicēšanu. Man acīmredzot nav šādas informācijas. Es to pārbaudīšu un par situāciju jūs informēšu rakstiski. Esmu jums sacījis, ka 25. janvārī vienošanās, kas provizoriski stāties spēkā 1. februārī, nonāks Eiropas Parlamenta rīcībā. Saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem, saskaņā ar Lisabonas līguma 218. pantu un saskaņā ar Vīnes Konvenciju parakstītas vienošanās var stāties spēkā provizoriski. Tādēļ tā ir spēkā esoša.

Eiropas Savienībai un, protams, Padomei, ir svarīgi, lai šī vienošanās nezaudētu spēku. Ir svarīgi, lai šādas vienošanās par Teroristu finansējuma izsekošanas programmu nezaudētu spēku. Mūsaprāt, tas ir pozitīvs pasākums, ka tā paredzēta cīņai pret terorismu un ka tā saistīta ar sadarbību ar ASV, kas ir uzticības cienīga valsts, partnervalsts, kaimiņvalsts un kam ir tāds pats mērķis kā mums: cīņa pret terorismu. Tam nav nekāda sakara ar valodu redakciju saņemšanas kavējumu, un tas noteikti nav aizbildinājums, *Schulz* kungs. Tā nav laika novilcināšana, *Weber* kungs.

Kā jūs zināt, pirms dažām nedēļām vai pat mēnešiem Zviedrijas prezidentūra un Padome ierosināja vienas valodas redakcijas nosūtīšanu Parlamentam no Padomes, taču Komisija saprata, ka tas nav iespējams, ka tieši Komisijai bija jānodrošina valodu versijas un tās jānosūta. Padomei un Zviedrijas prezidentūrai bija labi nodomi, taču tie nebija iespējami ne juridiski, ne tehniski. Tādēļ tas ir noticis tagad. Es saprotu, ka Eiropas Parlamentam būtu gribējies šīs redakcijas saņemt agrāk. Es pilnībā piekritu. Ja es būtu EP deputāts, es domātu tieši tāpat un būtu gribējis šīs redakcijas saņemt agrāk. Tas nenotika manis paskaidroto iemeslu dēļ. Tam nav nekādas saistības ar laika novilcināšanu vai jebkādu slēpšanu, un tā nav atruna. Nekādā gadījumā.

Manuprāt, šī ir vienošanās, kurā Eiropas Parlamentam būs visas iespējas piedalīties, jo ir stājies spēkā Lisabonas līgums un mēs — domāju, ka mūsu vairākums, — esam pieņēmuši šo līgumu, kas Parlamentam nodrošinās iespēju suverēni piedalīties. Parlaments varēs, ja vēlēties, saīsināt šīs provizoriskās vienošanās termiņu. Parlaments piedalīsies sarunās par nākamo ilgtermiņa vienošanos. EP kopā ar Padomi, protams, būs pilnvaras ietekmēt *SWIFT* vienošanos, kas, mūsaprāt, ir ļoti svarīga un kas ir apspriežama Parlamentā — visaptveroši, nopietni un bez steigas vai spiediena — es izmantoju jūsu izteicienu.

Turklāt mēs pilnībā piekritam *Verhofstadt* kungam un citiem runātājiem, ka šajā saistībā vajag ievērot cilvēku pamattiesības, tiesības uz privātumu, kā arī Eiropas tiesību aktus par datu aizsardzību. Turklāt tagad mums ir vēl viens instruments, lai nodrošinātu šīs tiesības, proti, Eiropas Savienības Pamattiesību harta, kas ir tikko stājusies spēkā, jo ir saistīta ar Lisabonas līgumu, kurš stājies spēkā pilnībā. Vienas no tur noteiktajām tiesībām ir tiesības uz privātumu un datu aizsardzību. Tādēļ mūsu rīcībā ir visi nosacījumi, lai izstrādātu labu vienošanos.

Attiecībā uz *Verhofstadt* kunga priekšlikumu nosūtīt vēstuli vai nekavējoties nodrošināt Padomes nostāju par Parlamenta izvirzītajiem nosacījumiem es uzskatu, ka vislabāk būs, ka tad, kad Parlamenta rīcībā būs šis dokuments, mēs būsim jūsu rīcībā, lai diskutētu par to un visiem nosacījumiem un tādējādi nonāksim pie nopietnas, spēcīgas vienošanās, kam nav ticis piemērots spiediens.

Protams, pašlaik mēs domājam, ka ir ļoti svarīgi, lai šī provizoriskā vienošanās stātos spēkā, un Parlamentam jebkurā gadījumā būs tam Lisabonas līgumā piešķirtās pilnvaras pieņemt galīgo lēmumu par vienošanās stāšanās vai nestāšanās spēkā. Tas būs atkarīgs no jums. Tas būs atkarīgs no Parlamenta kopumā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas. Kā jau sacīju iepriekš, nav iespējams dot vārdu citiem. Ja ir pieprasījums attiecībā uz darba kārtības jautājumu, es varu dot vārdu. Lūdzu, turpiniet.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos saprast vienu lietu: ja ir pieejama tikai viena vai dažas valodu redakcijas, mani interesē to Komisijas un Padomes locekļu valodu zināšanas, kuri parakstīja vienošanos un par to pieņēma lēmumu 30. novembrī — tāpat tām jābūt pieejamām.

Priekšsēdētājs. – Tas nebija darba kārtības punkts, bet mēs to atļāvām, jo *in 't Veld* kundze bija ārkārtīgi pieklājīga, pieprasot iespēju uzstāties. Lūdzu, turpiniet, ministr.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Es atkārtāju sevis sacīto. Es pārbaudīšu *Harms* kundzes sniegto informāciju, manuprāt, par dokumentu. Neesmu īsti drošs, jo man tās nav, protams, es viņu informēšu, kas notika šajā jautājumā.

Jebkurā gadījumā — es atkārtāju — 25. janvārī jūsu rīcībā būs vienošanās un mēs to varēsim apspriest tādā mērā, kā vēlēsimies. Spānijas prezidentūra, valdība un Padome ir jūsu rīcībā, lai padziļināti apspriestu šo vienošanos, kuras turpmākā stāšanās spēkā būs atkarīga no Eiropas Parlamenta.

Priekšsēdētājs. – Viens izņēmums drīz kļūst par vairākiem, un es nevaru noraidīt *Schulz* kunga lūgumu uzstāties. Lūdzu, turpiniet, *Schulz* kungs.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, atvainojiet, ka atkal uzstājos. Manā dzīvē tā nenotiek bieži, taču mums šeit nav atrakciju parks. *López Garrido* kungs, vienošanās tika publicēta „Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī” 13. janvārī. Par to jūs neesat atbildīgs, tomēr, ja tagad sakāt „man vispirms jāuzzina, kādu valodu redakcijas ir pieejamas”, man vēlreiz jāsaka, ka šis nav saviesīgs pasākums kopīgai EP deputātu un ministru izklaidei. Šī ir likumdošanas sēžu zāle, kurā vajadzīgs nopietns darbs!

Tagad es vēlētos ko sacīt jums, nevis Spānijas prezidentūrai, bet gan Padomei, proti, veids, kādā Padome ir risinājusi šos jautājumus, parāda, ka tā Parlamentu vispār neņem vērā. Pienācis laiks, kad mums Padomei jāsaka, ka šis mazās spēlītes ir beigušās. Pastāv nopietna likumdošanas procedūra — Eiropā tā saistīta, protams, ar visiem dokumentiem un visu dokumentāciju visās valodās procedūras sākumā un nenozīmē, ka mums jāmeklē šie dokumenti ar brīnumrīksti, kad jau procedūra ir kā ir pabeigta. Šī nav pareiza procedūra. Es tagad pieprasu, lai jūs mums pasakāt, kādu valodu redakcijas bija pieejamas, kad vienošanos publicēja „Oficiālajā Vēstnesī” 13. janvārī. To es oficiāli pieprasu savas grupas vārdā.

Priekšsēdētājs. – Lūdzu, dāmas un kungi, pēc *Schulz* kunga runas mēs dosim vārdu ministram galīgajai atbildei, un tad debātes tiks slēgtas.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Mēs Parlamentu informēsī par visu, ko tas ir pieprasījis: par valodu redakcijām, par tām, kas bija pieejamas, un tā tālāk. Turklāt mēs to darīsim visaptveroši un nopietni.

Neuzskatu, ka Padome pret Eiropas Parlamentu ir izturējusies pazemojoši vai ka Parlamentam liegusi informāciju. Es runāju par Zviedrijas prezidentūru, kas tajā laikā izdarīja, ko varēja, lai varētu iesniegt vienošanos, bet tas nebija juridiski iespējams, jo dažu valodu redakcijas joprojām nebija iztulkotas. Tagad, kad ir stājies spēkā Lisabonas līgums, Eiropas Parlaments varēs pilnībā apspriest šo jautājumu, un Padome ir gatava Parlamentam sniegt visu nepieciešamo informāciju un izveidot dialogu par šo jautājumu.

Es neuzskatu, ka tas nozīmē sliktu attieksmi pret Eiropas Parlamentu, tādēļ nepiekrītu *Schulz* kunga viedoklim šajā jautājumā. To parādīs fakti. Pilns teksts nonāks Eiropas Parlamenta rīcībā, un Parlaments varēs to apspriest kopā ar Padomi tik ilgi un padziļināti, cik vēlēšies, un EP būs galīgais vārds šajā saistībā.

Tas ir gaužām vienkārši. Tādēļ, manuprāt, nav vajadzīgs paust bažas, ka Padome neatklāj informāciju par kādu jautājumu. Padome patiesi uzskata, ka ir jāņem vērā ES pamattiesības, un tā patiesi uzskata, ka ir jāciena Parlaments, kas ir Eiropas cilvēku pārstāvis.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas. Es vairs nevienam nedošu iespēju runāt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Tā saucamā SWIFT vienošanās (Vispasaules Starpbanku finanšu telekomunikāciju sabiedrība) reglamentē datu nodošanu no vispasaules banku tīkla. Katru dienu 8000 monetāras iestādes no 200 valstīm cita ar citu sazinās, izmantojot Beļģijā bāzētās sabiedrības kanālus ar datu centriem Nīderlandē un ASV. Saskaņā ar Komisijas sacīto datu pieprasījumi var būt saistīti tikai ar starptautiskiem pārvedumiem un pakalpojuma izmantošana ir strikti attiecināta tikai uz terorisma izmeklēšanām, ko veic slepenie dienesti. Tomēr gan augsti stāvoši politiķi, gan krimināleksperti apšaubā, ka ASV dati tiktu izmantoti tikai terorisma apkarošanai. Datu ļaunprātīga izmantošana, pilsonisko tiesību pārkāpumi un datu nodošana trešām personām ir ļoti reāli draudi, kādi varētu būt SWIFT vienošanās rezultāts. Kā Eiropas Parlamenta deputāti mēs absolūti nedrīkstam pieļaut šīs vienošanās stāšanās spēkā un ar to saistīto datu nodošanu ASV, noteikti ne bez Eiropas Parlamenta apstiprinājuma. Vienošanās, par ko vēl nav notikušas debātes Eiropas Parlamentā, spēkā stāšanās februārī būtu būtisks demokrātijas pamatprincipa pārkāpums.

11. Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām rezultāti (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par Padomes un Komisijas paziņojumiem par Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām rezultātiem.

Elena Espinosa Mangana, Padomes priekšsēdētāja. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Es šodien Parlamentā vēlos izteikt savu viedokli par Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem un ar tiem

saistītām problēmām attiecībā uz Eiropas Savienību un pēc rotācijas principa noteikto prezidentūru, kas 2010. gada pirmajā pusgadā būs Spānija.

Eiropas Savienības valstu vides ministri pagājušajā nedēļas nogalē šos jautājumus plaši pārrunāja. Jāatzīst, ka lielā mērā mūs vieno vēlme turpināt iesākto, jo īpaši trīs jomās: rīkoties saskaņā ar augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem, lai tos īstenotu pēc iespējas drīzāk, stiprināt šo rezultātu aspektus Apvienoto Nāciju Organizācijā un rīkoties, lai sasniegtu mūsu mērķus samazināt kopējās emisijas.

Mums ir kopīgi mērķi un stratēģijas. Tāpēc tuvākajā laikā mūsu uzdevums būs noslēgt šo procesu, oficiāli pasludinot mūsu saistības, kā arī apvienot darbības principus, ko var salīdzināt ar citu rūpnieciski attīstītāko valstu un jauno tirgus ekonomikas valstu darbības principiem, un izmantot visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus Eiropas Savienībā un sakaros ar trešām valstīm.

Decembra augstākā līmeņa sanāksme bija ļoti sarežģīta konference, kuras laikā notika spraigas diskusijas par procedūru, un tās beigās tika noslēgts tā dēvētais Kopenhāgenas nolīgums. Daudzi valstu vai valdību vadītāji un reģionālo grupu vadītāji personīgi piedalījās šī dokumenta sagatavošanā, kas apliecina to valstu apņemšanos, kuras kopā veido vairāk nekā 80 % no kopējām emisijām pasaulē. Piedalījās visas rūpnieciski attīstītās valstis, lielākās jaunās tirgus ekonomikas valstis un liels skaits īpaši neaizsargāto valstu. Cerams, tas arī palīdzēs kļiedēt bažas, kas kavē oficiālo procedūru, kam vajadzētu nodrošināt juridiski saistošus risinājumus Apvienoto Nāciju Organizācijā un, cerams, arī Meksikā.

Runājot par nolīguma saturu, manuprāt, ir svarīgi uzsvērt, ka ir panākts skaidrs atbalsts tam, lai nepieļautu temperatūras paaugstināšanos par vairāk nekā diviem grādiem pēc Celsija skalas. Tas noteikti ir viens no svarīgākajiem punktiem, un ir liela iespēja, ka to izdosies īstenot ar visu rūpnieciski attīstīto valstu apņemšanos izvirzīt mērķi samazināt emisijas, kuru var piemērot šo valstu ekonomikās.

Savukārt jaunās tirgus ekonomikas valstis īsteno konkrētus un pārbaudāmus pasākumus, kas ļaus tām būtiski samazināt emisiju pieaugumu: finansējums, kam pamatā ir solidaritāte un kura mērķis ir atbalstīt tūlītējus un vidēja termiņa pasākumus cīņai pret klimata pārmaiņām; elementi, kas paredzēti jaunu vadības modeļu veidošanai, un mehānismi, kas veicina tehnoloģiju attīstību un atbalsta ar mežu izciršanu saistītu emisiju samazināšanu.

Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme apliecināja, ka mēs darbojamies jaunā starptautiskā kontekstā, kas prasa veikt uzlabojumus, ja mēs vēlamies rast risinājumus pasaules mēroga problēmām. Ir jāmaina esošie lēmumu pieņemšanas noteikumi, lai tie būtu atbilstoši šiem jaunajiem laikiem un vajadzībām.

Mums ir vajadzīgie līdzekļi — tiesību aktu kopums, kas jau darbojas Kopienas līmenī, ļoti lielas saistības turpināt samazināt emisijas, starptautiskā solidaritāte, tehnoloģiskās inovācijas un sadarbība, kā arī pareiza institucionālā struktūra Eiropas Savienībā, kas mums ir saprātīgi jāīsteno, pilnībā izmantojot tās potenciālu.

Pārrunājot un plānojot politiku saistībā ar klimata pārmaiņām, mums būs jādod Vides padomes vadībai lielākas pilnvaras ārējās darbības jomā. Turklāt mums vides jautājumi būtu jāsaista ar mūsu ekspertu atzinumiem politiku ekonomikas un inovāciju jomā; būtu labāk jāsaista arī mūsu mērķi klimata jomā ar mūsu attīstības un labklājības modeli. Tas būtu jā dara, neatkāpjoties no vajadzības Eiropas Savienībā un citās valstīs saskaņot sabiedriskās domas un to likumdevēju lomu, kuri ir apņēmušies nodrošināt labāku nākotni un aizstāvēt sabiedrības intereses.

Kā piemēru minēsim mūsu kopīgo Eiropas pieredzi. Vispirms mums ir jāpanāk skaidra nostāja līdz 31. janvārim. Tā Kopenhāgenas nolīgums, kas attiecas uz visām tām valstīm, kurām jāsamazina emisijas, ļauj salīdzināt ieguldāmo darbu, ko pieprasīja Eiropas Savienība, taču mēs joprojām precīzi nezinām, cik spēcīga ir citu valstu apņemšanās. Ja tā nav pietiekama, mums ir jāturpina strādāt, lai kopīgiem spēkiem vēl vairāk samazinātu emisijas.

Mums arī būs jānodrošina apstākļi, kas veicinātu šo vienojošo elementu ātru īstenošanu. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība un tās dalībvalstis būtu vieni no tiem, kas tur savus solījumus. Tādēļ mums pēc iespējas drīzāk būs jāpārskaita līdzekļi, ko paredzēts piešķirt laika posmā no 2010. līdz 2012. gadam.

Mēs vēlamies izveidot finanšu sistēmu, kas izturētu mūsu solidaritātes saistības ar trešām valstīm attiecībā uz Kopenhāgenas Zaļā klimata fondu, un tajā pašā laikā mēs vēlamies pilnveidot grāmatvedības noteikumus un savu rīcību, lai samazinātu emisijas, kas radušās mežu izciršanas dēļ, un lai veicinātu sadarbību tehnoloģiju jomā. Ir jāiekļauj arī šādi elementi: mūsu pašu politika, lai sasniegtu mērķus emisiju samazināšanas jomā valstu un Kopienas līmenī, atbalsts no inovācijām un enerģijas saprātīgas izmantošanas, pielāgošanās pasākumu iekļaušana nozaru politikā un saskaņota ārējā darbība.

Mēs vēlamies šajās jomās cieši sadarboties ar Komisiju un Parlamentu, lai izveidotu pasaules daļu, kas būtu kā paraugs cīņā pret klimata pārmaiņām, kurā būtu vismazāk oglekļa emisiju, kas būtu vislabāk nodrošināta pret klimata pārmaiņu radītajām sekām un kas visprasmīgāk šo situāciju izmantotu, lai veicinātu inovācijas un konkurētspēju.

Mūsu politika klimata pārmaiņu jomā ir viena no Eiropas modeļa raksturīgākajām iezīmēm. Mēs pirmie šo principu iekļāvām savos priekšlikumos par godīgāku un ilgtspējīgāku attīstību ekonomikas, kā arī sociālajā un vides jomā, zinot, ka tādējādi mēs stiprinām starptautisko drošību. Tas mudināja tādas lielvalstis kā Ķīna un Amerikas Savienotās Valstis sēsties pie viena sarunu galda, lai noteiktu un vienotos par svarīgiem sadarbības elementiem.

Eiropas Savienība stingri atbalsta Apvienoto Nāciju Organizācijas lomu globālo jautājumu risināšanā, un tai ir jāiegulda liels darbs arī citās jomās, veidojot divpusējas un daudzpusējas, oficiālas un neoficiālas attiecības, palīdzot ikvienam pareizi apzināt iespējas, ieklausoties savos partneros un cenšoties īstenot tādas saskaņotus pasākumus nozarēs, kas vajadzīgi cīņā pret klimata pārmaiņām.

Mums ir pilnībā jāizmanto priekšrocības, ko sniedz pieņemtais Lisabonas līgums un jauno iestāžu pilnvaru stāšanās spēkā, regulāri iekļaujot mūsu galvenos paziņojumus par cīņu pret klimata pārmaiņām mūsu attiecībās ar trešām valstīm.

Tas ir sarežģīts uzdevums. Spānijas valdība to apzinās un vēlas apliecināt, ka tā ir gatava darīt visu iespējamo, lai šie elementi ļautu Meksikā noslēgt tālredzīgu un saistošu nolīgumu.

Mēs nedrīkstam laist vējā Kopenhāgenā gūto politisko izdevību vai mazināt mūsu vai starptautiskās sabiedrības cerības. Uz spēles ir likta uzticība Eiropas Savienībai. Mums ir jāpaliek pie savas nostājas. Jaunās un lielākas Eiropas Parlamenta pilnvaras to vēl vairāk tuvinās sabiedrībai un ļaus nodrošināt ciešāku un produktīvāku sadarbību.

Nobeigumā es vēlos visus ar to apsveikt un atgādināt, ka turpmākie seši mēneši ir ļoti svarīgi. Mums ir vajadzīgs jūsu atbalsts un mums ir jāiegulda vēl vairāk darba nekā līdz šim.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos Komisijas vārdā pateikties par iespēju pārrunāt Kopenhāgenas konferences par klimata pārmaiņām rezultātus un Kopenhāgenas nolīgumu. Mans kolēģis *Stavros Dimas* lūdza viņa vārdā atvainoties par to, ka slimības dēļ viņš nevar patlaban būt kopā ar mums, kas ir ļoti žēl, jo šī visticamāk būtu viņa pēdējā uzstāšanās plenārsēdē. Es brīvpaprātīgi pietiecos aizvietot *Stavros* kungu šajās ļoti svarīgajās debatēs.

Es vēlos izteikt atzinību par Eiropas Parlamenta aktīvu dalību un atbalstu pirms konferences un tās laikā. Sadarbība ar jūsu delegāciju konferences laikā izrādījās ļoti noderīga. Jo īpaši svarīga bija jūsu loma, palīdzot mums uzrunāt galvenos dalībniekus citās valstīs un reģionos.

Manuprāt, jūs piekritīsiet, ka Kopenhāgenas konferences rezultāti nav ne tuvu mūsu mērķim panākt tālredzīgu un juridiski saistošu vienošanos, kas paredz ierobežot klimata pārmaiņas līdz robežai, kas nepārsniedz 2° C. Tā ir liela vilšanās visiem tiem, kas vairākus gadus cīnījās, lai pieņemtu konkrētus politiskos lēmumus klimata pārmaiņu ierobežošanas jomā.

Tas notika vairāku iemeslu dēļ, un pēc brīža es par tiem pastāstīšu vairāk. Taču varētu piekrist, ka šī nolīguma noslēgšana ir labāks iznākums nekā nekāds, kā tas varēja būt vissliktākajā gadījumā.

No vienas puses, mēģinot saskatīt pozitīvo, Kopenhāgenas nolīgums vismaz atzīst vajadzību ierobežot klimata pārmaiņas līdz robežai, kas nepārsniedz 2° C. Tā arī paredz attīstītākajām valstīm noteikt emisiju mērķus ekonomikas jomā līdz 2010. gada 31. janvārim un aicina jaunattīstības valstis līdz minētajam datumam noteikt seku mazināšanas pasākumus. Šis nolīgums arī paredz nākamajos trīs gados piešķirt diezgan vērienīgu finansiālu atbalstu USD 30 miljardu apmērā, un tajā arī noteikta nepieciešamība piešķirt USD 100 miljardus gadā līdz 2020. gadam.

No otras puses šajā nolīgumā ir vēra ņemamas nepilnības. Tajā nav noteikti vidēji vai ilgtermiņa seku mazināšanas mērķi. Līdzšinējie solījumi attiecībā uz emisiju samazināšanu nav pietiekami, lai sasniegtu 2° C mērķi. Manuprāt, diemžēl nav īpaša pamata priecāties, cerot, ka līdz 31. janvārim tiks iesniegti labāki priekšlikumi, drīzāk pat pretēji. Pēdējais, bet nebūt ne mazāk svarīgs punkts ir tas, ka šis nolīgums nav juridiski saistošs, un, iespējams, vēl sliktāk ir tas, ka tas neparedz šajā gadā noslēgt juridiski saistošu vienošanos, kas bija viens no mūsu galvenajiem mērķiem.

Turpmāk būs jānodrošina tas, lai šī vienošanās vismaz tiktu īstenota un liktu pamatu jaunam nolīgumam klimata jomā, kas steidzami jānoslēdz šī gada laikā. Pirmkārt, ir svarīgi nodrošināt, lai visi galvenie dalībnieki apstiprinātu šo vienošanos un līdz 31. janvārim paziņotu savus mērķus vai pasākumus. Ir jānodrošina arī atbilstošs finansējums. Šajā ziņā mums būtu jāizveido Kopenhāgenas Zaļais klimata fonds. Mums arī jāstiprina sadarbība ar valstīm un reģioniem, kuri arī vēlas gūt pozitīvus rezultātus starptautiskās sarunās klimata jomā.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka mūs gaida smags darbs, lai nodrošinātu vienotību Eiropas līmenī, lai stratēģiski sadarbotos ar galvenajiem ārējiem partneriem un uzturētu mūsu pilnīgu apņemšanos daudzpusējiem pasākumiem klimata jomā, taču mēs varam daudz ko mācīties no COP 15 konferences. Viena nopietna mācība noteikti ir tā, ka mums ir jānācās runāt vienā balsī. Kopenhāgenā Ķīna, Indija, Amerikas Savienotās Valstis un citas lielvalstis katra pauda vienotu nostāju, bet Eiropa pauda vairākas un dažādas nostājas. Tas attiecas arī uz pasaules ekonomikas pārvaldību un starptautisko drošību. Mēs nūdien patlaban esam nonākuši krustcelēs — īstenojot noteiktus un kopīgus pasākumus Eiropas ekoloģijas, ekonomikas un politikas atjaunošanai vai uzņemties risku par iespējamu ekonomikas stagnāciju un politisko neatbilstību.

Lai mums Kopenhāgenas konference kalpo par brīdinājumu šādam scenārijam! Mums ir jādara vairāk, un mums tas ir pa spēkam. Mums viss izdosies, ja būsīm vienoti, un es ar lielāko prieku ar jums strādāšu, lai šo mērķi sasniegtu.

Corien Wortmann-Kool, PPE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos nodot sveicienus komisāram S. Dimas kungam un Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) vārdā izteikt pateicību par darbu pēdējo gadu laikā. Protams, arī mēs neesam apmierināti ar sanāksmes par klimata pārmaiņām rezultātiem, taču ir jāņem vērā tas, ka atsevišķos jautājumos ir gūti nūdien vēsturiski panākumi, piemēram, par finansējumu klimata jomā, mežu izciršanu un divu grādu mērķi, lai gan ar to ir par maz, kā jūs pareizi norādījāt. Protams, mēs gaidījām lielākus panākumus — skatīt mūsu rezolūciju — taču šis ir pamats, uz kā mums jāveido turpmākā darbība.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs padziļināti izpētītu Eiropas ieguldījumu minētajā augstākā līmeņa sanāksmē, jo Eiropa nepiedalījās ļoti svarīgā posmā. Eiropa ļoti labi sagatavoja augstākā līmeņa sanāksmi no satura un tehniskā nodrošinājuma viedokļa, taču no politiskā viedokļa šī sanāksme bija pilnīga izgāšanās. Eiropas politiskais sniegums bija slikts. Jums taisnība, ka Eiropai ir jāpauž vienota nostāja, taču to ir vieglāk pateikt nekā izdarīt. Tagad nūdien ir arī īstais laiks izmantot priekšrocības, ko sniedz jaunais Lisabonas līgums. Cerams, ka tuvākajā laikā vadību uzņems divas dāmas — C. Hedegaard kundze un C. Ashton kundze. Viņu uzdevums ir iesaistīt pārējās pasaules valstis, bruģējot ceļu uz panākumiem Meksikas konferencē, par pamatu ņemot spēcīgu klimata diplomātiju. Priekšsēdētāja kungs, PPE grupa ir pārliecināta, ka mums ir jāsauglabā 30 % mērķis, kas minēts mūsu novembra rezolūcijā, un šis mērķis ir jāapvieno ar Eiropas un visas pasaules mērķi. Mūsu stratēģija ir jāpārskata, jo tā netika pieņemta un vairāki galvenie dalībnieki neakceptēja pasaules līmeņa mērķi. Šī stratēģija ir jāpārskata, taču mēs nedrīkstam atkāpties no sava mērķa.

Marita Ulvskog, S&D grupas vārdā. – (SV) Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme bija neveiksmīga. Atšķirība starp pasaules bagātākajām un nabadzīgākajām valstīm ir palielinājusies, un ne Zviedrijas prezidentūra, ne Dānijas ministru prezidents to nevarēja novērst vai labot. Kā nesen teica kāds no deputātiem, Eiropas klātbūtne šajā konferencē nebija jūtama. Šī neveiksme ir jāatstāj pagātnē, un ir atkal jāuzņemas iniciatīva. Protams, lai to izdarītu, mums ir jāatstāj Kopenhāgenas konferences izgāšanās, kā to darīja C. Hedegaard kundze, klimata jautājumu komisāres amata kandidāte. Pretējā gadījumā tikai palielinās iespējāmība, ka šādas kļūdas atkārtosies.

Kā Spānijas prezidentūra un Komisija panāks to, lai Meksikā tiktu panākta saistoša vienošanās klimata jautājumos? Vai jūs nodrošināsiet finansējumu jaunajām iniciatīvām klimata jomā jaunattīstības valstīs tā, lai tas būtu nopietnāk nekā, piemēram, tikai jau paredzētā finansējuma nosaukšana citā vārdā? Vai plānojat ierosināt emisijas Eiropā samazināt par 30 % līdzšinējo 20 % vietā? Lūk, ko nozīmētu atkal uzņemties iniciatīvu! Vai jūs spēsiet mazināt jaunattīstības valstu neuzticību, ņemot Kioto nolīgumu kā pamatu turpmākam darbam, lai panāktu vienošanos klimata jomā?

Corinne Lepage, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Apstākļi, kas lika 192 valstu un valdību vadītājiem piedalīties Kopenhāgenas sanāksmē, nav mainījušies, un šīs sanāksmes neveiksmīgais iznākums nedrīkst būt par iemeslu tam, lai mēs atkāptos no saviem mērķiem.

Taču mums noteikti ir jāmaina stratēģija, proti, ir vajadzīga jauna stratēģija. Jaunajai stratēģijai jābūt stingrai, dinamiskai un inovatīvai.

Galvenokārt tai ir jābūt stingrai, jo ir svarīgi ne tikai neatkāpties no saviem mērķiem, bet celt latīņu vēl augstāk, piemēram, samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas par 30 %. Ir jāpaātrina rūpniecības pāreja no pašreizējās uz videi nekaitīgu ekonomiku, kuras pamatā būtu energoefektivitāte, tīri un efektīvi procesi, atjaunojamā enerģija un jauna informācijas un vides tehnoloģiju sintēze, jo cīņa, kas aizsākās Kopenhāgenā, attiecas arī uz rūpniecību un 21. gadsimta lielākajiem ražotājiem.

Mums ir jāizveido dinamiska stratēģija, nekādā gadījumā neatzīstot ANO procesu par nelikumīgu. Mums ir jāīsteno iniciatīvas saistībā ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Ķīnu, lai veidotu iespējamo pamatu, kas ļautu Meksikā panākt vienošanos. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka G2, kuru mēs jau redzējām darbībā, kļūst par realitāti, bet drīzāk pašiem jāuzņemas iniciatīva šajā procesā, taču tas būs iespējams tikai tad, ja mums būs vienota nostāja.

Mums jābūt novatoriskiem oglekļa tirgus jomā, piemērojot maksimālās cenas ierobežojumu, un mums jābūt novatoriskiem arī attiecībā uz finansējuma veidiem. Personīgi es, nevis manis pārstāvētā grupa, uzskatu, ka būs jāizskata jautājums par oglekļa nodokli pie Eiropas Savienības robežām. Mums arī ir jāatgūst Āfrikas uzticība, palielinot finansējumu, nevis pašreizējo atbalstu pārdēvējot par finansējumu oglekļa emisiju samazināšanai.

Galū galā mums ir jāiegulda liels darbs, lai mēs arī turpmāk būtu vadošais spēks cīņā pret klimata pārmaiņām.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, kā jau tika minēts, Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes rezultāti sagādāja vilšanos. Pirmo reizi Apvienoto Nāciju Organizācijas dokumentā ir minēta divu grādu globālās sasilšanas robežvērtība, taču Kopenhāgenas konferencē vairākas valstis minēja emisiju robežvērtības, kas ir līdzvērtīgas globālās temperatūras kāpumam par vairāk nekā trīs grādiem. Pēdējā pārbaudē temperatūra bija par trīs grādiem augstāka nekā patlaban, un jūras līmenis bija par 10 metriem augstāks.

Mums ir godīgi jāatzīst, ka Eiropas Savienība neaplicināja tādu vadību, kādu tā sludina. Vissvarīgākais mūsu vadības veids būtu bijis un joprojām ir censties sasniegt vēl augstāku mērķi attiecībā uz emisiju samazināšanu, proti, emisijas samazināt par 30 %. Īstenībā mums emisijas būtu jāsamazina par 40 %, ieklausoties — un mums vajadzētu ieklausīties — tajā, ko saka zinātnieki, kas darbojas klimata jomā. Ja mēs neiesim tālāk par mērķi samazināt emisijas par 20 %, tas nozīmētu, ka Eiropas Savienības nolūki nebija nopietni, izsludinot divu grādu robežvērtību attiecībā uz globālo sasilšanu, ko tā sludina jau vairāk nekā desmit gadus.

Saskaņā ar ziņojumiem, ko iesniedza daudzu valstu valdības pārstāvji, to skaitā Nīderlandes valdība, emisiju samazinājums par 20 % ir ļoti tālu no pasaules tālredzīgākā mērķa. Ņemot vērā pašreiz pieejamo informāciju, izdevumi emisiju samazināšanai par 30 % būs mazāki, nekā tie, kas tika plānoti emisiju samazināšanai par 20 % pirms diviem gadiem.

Protams, Kopenhāgenas sanāksmē bija valstis, kas vēlējās izbeigt šīs sarunas. Ja Eiropas Savienība būtu uzņēmusies vadību, šīm valstīm to būtu grūti izdarīt. Šoreiz Eiropas Savienība palīdzēja šīm valstīm, apturot Kioto protokola otro posmu, kas ir ārkārtīgi svarīgs jaunattīstības valstīm. Būtu bijis pareizi teikt, ka esam gatavi īstenot Kioto otro posmu ar dažiem nosacījumiem, un būtu bijis pareizi atbalstīt pasākumus klimata jomā ekonomiski mazāk attīstītās valstīs, nevis atkārtoti izmantot naudas līdzekļus, kas paredzēti sadarbībai attīstības jomā, tikai nosaucot to citā vārdā.

Pēc šīs neveiksmes mums ir jāpanāk īsta vienošanās klimata jomā. Šāda vienošanās būs likumīga starptautiskā mērogā tikai tad, ja sarunās piedalīsies arī Apvienoto Nāciju Organizācija. Ir vajadzīga arī jauna „klimata diplomātija”. Nepietiek ar to, ka mūsu eksperti zina, kā pārvarēt tehniskas grūtības. Lai pārvarētu šķēršļus un lai atbalstītu ANO sarunu procesu, mums ir jāīsteno pacietīgas diplomātiskas pūles, lai ANO pieņemtu, piemēram, tiesību aktus par balsošanu.

Martin Callanan, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka es kļūdos, bet man arvien vairāk šķiet, ka diez vai sarunas, kas tika aizsāktas vai turpinājas Kopenhāgenā, faktiski palīdzēs noslēgt juridiski saistošu vienošanos, kas paredzētu visiem pasaulē lielākajiem siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju radītājiem būtiski samazināt emisiju daudzumu.

Manuprāt, šajos apstākļos būtu ļoti muļķīgi tām ES valstīm, kas runā par šiem jautājumiem, piekrist vēl vairāk samazināt emisijas. Ir minēta 30 % robežvērtība, un S. Hassi kundze tikko minēja 40 %.

Tā kā nav panākta pasaules mēroga vienošanās, manuprāt, būtu neprāts vienoties vēl vairāk samazināt emisijas, jo tādējādi patērētāji šajās valstīs var būt spiesti par enerģiju maksāt vairāk nekā citās attīstītākajās valstīs, kā dēļ Eiropas smagā rūpniecība un lielākie enerģijas patērētāji zaudētu konkurētspēju pasaulē.

Mums ir zināmi jau vairāki gadījumi, kad rūpniecības uzņēmumi tiek slēgti un darbību atsāk ārpus Eiropas Savienības robežām, emisijas radot citās valstīs, piemēram, Ķīnā, Indijā un citur. Tā ir nepareiza ekonomiskā politika, jo videi no tās nav nekāda labuma. Patiesībā atsevišķās jomās ietekme ir negatīva, jo galu galā šīs preces tiek importētas Eiropas Savienībā.

Ir jānoslēdz visaptveroša pasaules mēroga vienošanās, un es to pilnīgi atbalstu. Es ceru, ka mēs strādāsim, lai to īstenotu, taču, ja šāda vienošanās netiks panākta, mums būtu jābūt ļoti piesardzīgiem, lai nepieļautu turpmākus vienpusējus izņēmumus Eiropā.

Bairbre de Brún, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, steidzami ir jāpanāk mērķtiecīga, juridiski saistoša vienošanās.

Saskaņā ar visjaunākajiem zinātniskajiem datiem Eiropas Savienībai līdz 2020. gadam emisijas ir jāsamazina par 40 % un līdz 2050. gadam — par 80–95 %, un mēs nevaram izteikt šādu apņemšanos, paļaujoties uz citu cilvēku rīcību.

Visiem ir jāzina, kādi būs reālie emisiju samazināšanas apmēri, un mums ir arī jāzina, kāds finansējums tiks nodrošināts jaunattīstības valstīm, lai ļautu tām cīnīties ar klimata pārmaiņām un to sekām.

Ir jābūt skaidrībai. Mums visiem ir skaidri jāzina, kas tieši nodrošinās šo finansējumu, un kā un kad tas tiks piešķirts. Politiskās gribas trūkums, ko mēs redzējām Kopenhāgenā, vairs nedrīkst atkārtoties.

Un es vēlu komisāram S. Dimas kungam labu veiksmi!

Anna Rosbach, *EFD grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, daudz tika runāts par tā dēvētajiem bēgļiem klimata pārmaiņu dēļ saistībā ar COP 15. Cilvēki vienmēr ir bēguši no dabas katastrofām, sliktas ražas, sausuma, plūdiem un bada. Klimata pārmaiņas un to tiešā ietekme uz cilvēkiem un vidi ir problēmas, no kurām mēs nevaram aizbēgt. Taču es nezinu, vai mēs ejam pareizā virzienā. Es piekriņu, ka mums ikdienā ir saprātīgāk jāizmanto resursi un jāpēta jaunas tehnoloģijas. Taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka faktiski mums jau ir zināms, kā novērst pēkšņi radušās problēmas. Piemēram, runājot par COP 15, tika pieminētas Kuka salas — salu grupa Klusajā okeānā. Problēma ir tā, ka šīs salas apdraud iespējamā ūdens līmeņa celšanās. Piekrastes aizsargvalnis varētu salas pasargāt, un, patiesībā, piekrastes aizsargvalnis ir realizējams ieguldījums, taču ne šai nabadzīgajai salu grupai. Kamēr Eiropa runā par vēja enerģiju, elektriskiem automobiļiem, saules enerģiju, biodegvielu un jauniem atkritumu šķirošanas veidiem Eiropas pierobežas valstīs, daudzas salas pakāpeniski izzūd. Tāpēc es gribu jautāt, vai ir pareizi tas, ka Rietumvalstis iegulda vairākus miljardus klimata tehnoloģijās, kuru ietekme ir stipri apšaubāma, kamēr miljoniem cilvēku varētu palīdzēt, izmantojot jau zināmos, lētos pasākumus. Nestrīdēsimies par statistiku, pierādījumiem un pētījumiem; ir pienācis laiks rīkoties un likvidēt klimata pārmaiņu radītās sekas pasaulē.

Nick Griffin (NI). – Priekšsēdētāja kungs, pēc notikumiem Kopenhāgenā pārskatīsim vispārējo situāciju globālās sasilšanas jomā. Kopenhāgenā izskanēja joks par „II klimatgeitu” („II Climategate”), un tad arī sākās viena no bargākajām ziemām pēdējo gadu desmitu laikā. Pēc tam tika atmaskoti arī Potsdamā paustie jūras līmeņa celšanās biedi, *Godard* institūts tika pieķerts temperatūras datu viltošanā, izrādījās, ka Himalaju kalnu ledāju atkāpšanās ir apšaubāma un ka R. Pachauri kungs ir spekulants. Pasaule atdziest. Globālā sasilšana ir izdomājums.

Šajā nozīgumā neiztikt arī bez vainīgajiem. Oglekļa nodokļu dēļ tiek palielinātas degvielas cenas, kas ne visiem ir pa kabatai. Miljardus, kas iztērēti, pētot šo neesošo problēmu, vairs nevar izlietot cīņā pret tādām reālām nelaimēm kā Alcheimera slimība vai pret īstu vides katastrofu — mežu izciršanu. Oglekļa kredītu tirdzniecība ļauj magnātiem lielā mērā pelnīt miljardus uz nabadzībā nonākušu ģimeņu rēķina. Lauksaimniecībā apstrādājama zeme tiek izmantota biodegvielas ražošanai, kā dēļ pārtikas cenas pasaulē ir dubultojušās, un miljoniem cilvēku cieš badu, kamēr alkatīgie uzņēmēji tikai kuplina savus ienākumus.

Tie, kas atbalsta zinātniski nepamatotas muļķības par klimata pārmaiņām, kas ir tikai cilvēku izgudrojums — *Shell*, *Monsanto*, starptautiskās bankas, *Bilderberg* grupa, miljardieri, kas pelna uz oglekļa dioksīda rēķina, kā arī viņu noderīgie kreiso sabiedroto muļķi — atbalsta vērienīgāko krāpšanu cilvēces vēsturē. Viņi ir jāsauc pie atbildības, un tas tiks darīts, un atbildība būtu jāuzņemas arī viņu sabiedrotajiem, piemēram, šeit Parlamentā.

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kopenhāgenā un turpmākā konferencē ir daudz runāts par ANO regulu grozījumiem. Es ierosinu izdarīt izmaiņas Parlamenta regulējumā, lai cilvēki, kas pārstāv kritiskās grupas, piemēram, N. Griffin kungs, runātu nevis sanāksmes sākumā, bet beigās, kur ir viņu īstā vieta šajā politiskajā aspektā, vismaz sarunu pirmajā posmā.

Dāmas un kungi, protams, Kopenhāgenas konference nebija veiksmīga. Daudzas mūsu prasības un iedzīvotāju cerības neattaisnojās. Es vēlos piebilst vēl vienu lietu. Mēs vēlamies noslēgt starptautisku vienošanos par gaisu un jūras transporta emisijām. Diemžēl Kopenhāgenā šajā jautājumā netika panākts nekāds progress, un Kopenhāgenas nolīgums par klimata pārmaiņām pat neparedz atsauci uz šiem jautājumiem. Žēl, ka rezultāts bija tieši tāds, jo sevišķi tāpēc, ka, lai to sasniegtu, katru gadu būs jāpieliek arvien lielākas pūles. Jo ilgāk mēs to atliksim, jo to būs grūtāk paveikt, un, protams, ar katru gadu tas kļūs arvien grūtāk. Tas ir līdzīgi kā ar smagu slimību — jo ātrāk sāk slimību ārstēt, jo vieglāk būs to izārstēt. Tādēļ pašreizējā situācija ir nožēlojama.

Taču uz šo situāciju nevajadzētu skatīties tikai no vienpusēja, negatīva skatu punkta. Šorīt man jautāja, vai ar to jautājums saistībā ar klimata pārmaiņām ir nolemts politiskai neveiksmei. Atbilde ir nē, tas nav nolemts neveiksmei. Ir jāturpina risināt šo problēmu, un to no mums sagaida arī iedzīvotāji. Mums ir jāspēj saskatīt arī Kopenhāgenas konferences pozitīvie aspekti, piemēram, divas jaunattīstības valstis, Maldīvija un Kostarika, kas ir apņēmušās tuvāko desmit gadu laikā pilnībā atteikties no videi kaitīgām emisijām. Visa pasaule, proti, Eiropa un visas pārējās valstis, varētu sekot šim paraugam. Šajā piemērā ir minētas nelielas valstis, taču ievēribas cienīgi ir arī lielu valstu, piemēram, Brazīlijas, sasniegumi.

Tādēļ mums ir jāanalizē savas kļūdas, un mēs nedrīkstam augstprātīgi turpināt dzīvot tā, kā līdz šim. Taču nevajag arī pārāk piekerties pagātnei un ir jāsadarbojas ar tām valstīm, kuras vēlas gūt panākumus klimata aizsardzības jomā. Tā vairs nedrīkst būt cīņa starp rūpnieciski attīstītām valstīm un jaunattīstības valstīm; tā vietā vajadzētu pretstatīt valstis, kas apzinās notiekošo, un pārējās pasaules valstis, kuru skaits, cerams, ievērojami saruks.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, E. Espinosa kundze! Pagājušajā nedēļā es piedalījos neformālā Vides padomes sanāksmē Sevilā. Tā bija pirmā Padomes sanāksme Spānijas prezidentūras laikā. Diemžēl nopietnu apstākļu dēļ ģimenē jūs nevarējāt piedalīties šajā sanāksmē, taču valsts sekretāre *Teresa Ribera* jūs ļoti veiksmīgi pārstāvēja. Šī sanāksme bija ļoti labi organizēta, un visu sanāksmes laiku bija skaidri redzama Spānijas prezidentūras apņēmība šajā jomā.

Tas viss ir ļoti un skaisti, taču šīs Padomes sanāksmes rezultāti nebija diez ko iepriecinoši. Ministru padome bija sadrumstalota un bezmērķīga. Dalībvalstīm nav kopējas nostājas par turpmāko rīcības plānu, un tā nav laba zīme. Tas ir jūsu darbs un pienākums atrast kopsaucēju starp visām 27 dalībvalstīm.

Manuprāt, pēc notikumiem Kopenhāgenā Eiropas Savienībai ir jādara trīs lietas. Pirmkārt, mums atkal ir jāuzņemas vadošā loma globālo klimata pārmaiņu ierobežošanas jomā. Otrkārt, mums ir jāpierāda, ka mums var uzticēties, ka mēs izpildīsim savus solījumus, un, treškārt, pirms sanāksmes Meksikā mums ir jāpanāk vienošanās ar jauniem partneriem.

Runājot par vadošās lomas atgūšanu, es piekritu visiem tiem, kuri šodien teica, ka mums būtu jāpieturas pie solījuma samazināt oglekļa emisijas par 30 %. Es ceru, ka šis 30 % mērķis, nevis līdzšinējais 20 % mērķis 31. janvārī tiks noteikts ANO sekretariātā Bonnā. Ja mēs iespaidosimies no citu valstu centieniem, šis process nekad nebeigsies, un tādā gadījumā arī Meksikas sanāksme var izrādīties neveiksmīga.

Attiecībā uz uzticamības apliecināšanu, pirms Meksikas sanāksmes ir patiešām jāizmaksā EUR 7,2 miljardu lielais finansējums. Āfrikas valstīm ir jāredz, ka pirmie pasākumi jau tiek īstenoti.

Un visbeidzot, runājot par partnerattiecību veidošanu, es ceru, ka mēs izstrādāsim klimata pārmaiņu ierobežošanas diplomātiju, un jo īpaši ar Āfrikas Savienības palīdzību mēs iegūsim labus partnerus, to skaitā Latīņamerikas un Āzijas valstis, lai Meksikā noslēgtu pasaules mēroga vienošanos.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs un kolēģi! Notikumi Kopenhāgenā ir jāatstāj aiz muguras, un ir jāskatās nākotnē, taču, patiesībā, mēs nemaz nezinām, kā rīkoties. Mēs taustāmies tumsā, un, manuprāt, mums ir jāizvērtē visas iespējas, un es ceru, ka vismaz kāda no tām būs pareizā.

Taču es esmu pārliecināts, ka mums ir jācenšas pieturēties pie saviem izvirzītajiem mērķiem un saglabāt līderpozīcijas. Šajā jomā turpmākajās divās nedēļās ir jāpieņem svarīgs lēmums, un es gribētu zināt, kā prezidentūra grasās rīkoties, lai atrisinātu pašreizējo situāciju.

Četrdesmit procentus emisiju rada fosilais kurināmais, kas tiek izmantots elektrostacijās. Tāpēc ir tik svarīgi izstrādāt oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju. Tādēļ pirms trīs gadiem Padome nolēma, ka mums līdz 2015. gadam ir jāmēģina īstenot 12 demonstrējumu projekti. Pirms gada mēs vienojāmies par šo projektu finansēšanas veidu, proti, piešķirt 300 miljonu finansējumu no emisijas kvotu tirdzniecības shēmas. Pagāja trīs mēneši līdz šo Parlamenta priekšlikumu apstiprināja, un Padome deva zaļo gaismu. Ir

pagājis gads, bet mēs joprojām neesam vienojušies par to, kā izvēlēties projektus vai izlietot šo finansējumu. Komisija beidzot iesniedza lēmuma projektu. Tas paredz tikai astoņus CCS projektus, un saskaņā ar grafiku līdz 2015. gadam tos visus īstenot nebūs iespējams. Tad komisāra O. Rehn kungs ir šo notikumu epicentrā, un es ceru, ka debašu gaitā kāds viņam nodos ziņu, lai viņš paskaidrotu, kāpēc šajā dokumentā nav tālejošu ieceru.

Taču jūs noteikti piekritīsiet, ka, lai cik arī tas nebūtu nepareizi, mums ir jāiet uz priekšu. Šis jautājums tiks pārrunāts 2. februārī Padomes Klimata pārmaiņu komitejas sanāksmē, un dažas dalībvalstis iebilst pret to, ka Komisijai pieder galavārds projektu atlases un līdzekļu izlietojuma un sadales jomā.

Pēc Kopenhāģenas sanāksmes šī būs pirmā iespēja Eiropas Savienībai pierādīt, ka tā virzās uz priekšu un īsteno praktiskus pasākumus, nevis iet pretējā virzienā. Tas ir svarīgs pārbaudījums gan Komisijai, gan prezidentūrai.

Tāpēc es gribu jautāt ministra kungam, vai prezidentūra varēs nodrošināt to, lai šajā sanāksmē tiktu panākta vienošanās, vai arī tā grasās padoties?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka Kopenhāģenas konference bija izgāšanās. Patiesi pēc šīs augstākā līmeņa sanāksmes zaudētāji bija veseli trīs: Apvienoto Nāciju Organizācija, Eiropas Savienība un klimats. Tāpēc ir ļoti svarīgi panākt to, lai 2010. gadā pirms Meksikas sanāksmes šie trīs zaudētāji kļūtu par uzvarētājiem. Lai to panāktu, ir jānodrošina trīs lietas. Pirmkārt, kā jau minēja komisāra O. Rehn kungs, ES ir jārūnā vienā balsī, un es tiešām vēlos zināt, kas būs šis runātājs, kas Meksikas sanāksmē pārstāvēs Eiropu?

Otrkārt, runājot par Apvienoto Nāciju Organizāciju, Eiropai ir arī jāuzņemas vadošā loma šajā sarunu posmā, un tas nozīmē pievērst uzmanību ne tikai Amerikas Savienotajām Valstīm un Ķīnai, bet galvenokārt valstīm, kas tikpat ļoti, cik mēs, vēlas ierobežot klimata pārmaiņas, piemēram, Āfrikas Savienība, Meksika, Brazīlija un Dienvidāfrika. Būtu jāpaplašina to valstu loks, ar kurām mēs vēlamies panākt vienošanos.

Un treškārt, runa ir par klimatu. Taisnība, ka mēs vienojamies par divu grādu mērķi, taču arī tas kaut ko nozīmē. Zinātnieki apgalvo, ka, lai sasniegtu mērķi ierobežot sasilšanu līdz +2 grādiem, bagātajām valstīm CO₂ emisijas ir jāsamazina par 40 %. Tāpēc pašlaik ES ir jāapņemas emisijas samazināt par 30 %. 31. janvārī Eiropas Savienībai būs vēl viena iespēja apliecināt savas līderpozīcijas, ierosinot noteikt 30 % mērķi, un es ceru, ka Eiropas Savienība to izdarīs. Es ceru, ka ES ņems vērā šo priekšlikumu, jo tas ir vienīgais veids, kā apliecināt savas līderpozīcijas un panākt to, lai 2010. gadā uzmanības centrā būtu Apvienoto Nāciju Organizācija, Eiropas Savienība un klimata jautājumi.

Derk Jan Eppink (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu ar vidi saistītos mērķus 2010. gadam, taču es ļoti apšaubu dažas no minētajām metodēm. Kopenhāģenas konference bija labs piemērs tam, kā nevajag darīt. Un ko mēs no tā iemācījāmies?

Pirmkārt, šī konference bija neveiksmīga, jo tā bija pārāk vērienīga. Var organizēt rokmūzikas koncertu, ko apmeklē 50 000 klausītāju, taču sanāksme ar tik lielu dalībnieku skaitu būs nolemta neveiksmei. Otrkārt, Ķīna, Indija un Amerikas Savienotās Valstis pārspēja Eiropu viltībā, kā rezultātā Eiropas Savienība bija tikai samulsis skatītājs, nevis svarīgs dalībnieks.

Ko mēs varam darīt lietas labā? Manuprāt, pirmkārt, ir jāmaina pasākuma forma; tai drīzāk būtu jāldzinās G20, nevis Woodstock. Otrkārt, mēs vairs nedrīkstam būt morāli augstprātīgi un teikt Ķīnai un Indijai, kā rīkoties. Sliktākais, ko mēs varētu darīt, ir šīm valstīm noteikt pārāk lielus ierobežojumus. Gluži pretēji — Eiropas Savienībai būtu jāizvērtē sava nostāja, kas galu galā var negatīvi ietekmēt mūsu attīstību un nodarbinātību Eiropas Savienībā.

Visbeidzot ir nopietni jāizvērtē darbības rezultāti. „Klimatgeita” jau bija atgādinājums, un pašlaik šķiet, ka paziņojums par Himalaju ledāju atkāpšanos bija tikai spekulācijas. Daži Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) locekļi pat prognozē globālo atdzišanu.

Ir jāveic objektīvs un godīgs zinātniskais pētījums, nevis jānodarbojas ar politiskām aktivitātēm saskaņā ar programmu. Kas ir patiesība un kas ir izdomājums? Pašlaik mēs nezinām atbildi uz šo jautājumu, un, manuprāt, vispirms ir jāapkopo fakti. Komisāra kungs, ministra kungs! Es ceru, ka jūs nebūsiat aizspriedumaini, meklējot atbildes uz šiem jautājumiem.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Priekšsēdētāja vietnieks*

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Apvienoto Nāciju Organizācijas organizētā klimata konference cieta neveiksmi rūpnieciski attīstīto valstu nelokāmo politisko interešu dēļ. Rezultātā ir apdraudēti vairāki miljardi cilvēku jaunattīstības valstīs un salu valstīs, kam draud applūšana.

Nav vienotas nostājas par to, kā efektīvi ierobežot turpmāku planētas sasilšanu. ES nostājās valsts uzņēmumu pusē, ļaujot lieliem koncerniem gūt peļņu. Sarunas par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu ES dalībvalstīs līdz 2020. gadam par 30 % tika uzsāktas novēloti.

Nosakot mērķus klimata pārmaiņu ierobežošanas jomā, balstoties uz pārējo valstu piekāpšanos, var salīdzināt ar rotaļāšanos ar cilvēces nākotni. Fakti runā paši par sevi: 2007. gadā Ķīna radīja 4,6 tonnas emisiju uz vienu iedzīvotāju, Vācija — 9,7 tonnas un Amerikas Savienotās Valstis — 19,1 uz vienu iedzīvotāju. Visas cilvēces labad mums steidzami ir jāpievēršas taisnīguma jautājumam klimata jomā. Nākamgad Meksikas sanāksmes ietvaros rūpnieciski attīstītajām valstīm un strauji augošajām valstīm ir jāpanāk saistoša vienošanās, nosakot konkrētus un tālejošus mērķus.

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, jūs varat mani saukt par skeptiķi, ja es neatbalstu muļķošanos.

Arī es tāpat kā daudzi no jums pieredzēju sniega vētru Kopenhāgenā. Vai nav interesanti, ka Londonā šī bija visaukstākā ziema pēdējo 30 gadu laikā? Tāpat kā Polijā, Korejā un Ķīnā. Zemākā temperatūra reģistrēta Floridā, Arizonā un arī Teksasā, kur, ja nemaldos, sniegs sniga pirmo reizi pēdējo simts gadu laikā. Un kā teica Londonas laikraksta „Times” žurnālists *Giles Coren*, mēs vienkārši nesaprotam, ka globālā sasilšana nozīmē to, ka zema temperatūra būs ikdienišķa parādība.

Mēs esam redzējuši *Al Gore* hokeja nūju, ko, manuprāt, joprojām rāda skolniekiem Londonas valsts skolās, atgādinot par viltus cerību meistarū *Al Gore*. Te var pieminēt arī Austrumanglijas Universitātes (*University of East Anglia*) profesoru *Phil Jones*. Un visbeidzot tas, par ko jūs droši vien nezināt, jo šī informācija netika izplatīta plašākai sabiedrībai, proti, Jaunzēlandes Valsts klimata datubāzes dati apliecina, ka tas viss ir izdomājums.

Mostieties taču! Tas viss ir pilnīgas muļķības!

(Runātājs piekrita atbildēt uz „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, atsaucoties uz *G. Bloom* kungu, visi zinātniskie pētījumi saistībā ar klimata pārmaiņām ir muļķības, jo mēs piedzīvojām aukstu ziemu.

Es gribētu zināt, vai *G. Bloom* kungs zina, kāda ir atšķirība starp klimatu un laika apstākļiem.

Godfrey Bloom (EFD). – *C. Davies* kungs, klimats ir tas, kas skar mūs visus.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ministra kungs, man ir emocionāla ziņa — Kopenhāgenas klimata konference ir beigusies. Taču jūs runājat par mērķiem un cerībām tā, it kā mēs joprojām būtu Kopenhāgenā. Šī konference bija neveiksmīga, un netika panākta juridiski saistoša vienošanās. Kioto piemērs parāda, ko var panākt, īstenojot brīvprātības principu. Mēs visi zinām, cik vērtīgi ir Amerikas Savienoto Valstu solījumi, taču ir jāpiemin arī Kanāda, kas parakstīja Kioto protokolu un pēc tam bez jebkādiem sirdsapziņas pārmetumiem palielināja oglekļa dioksīda emisijas par 26 %. Kopenhāgenas konferences rezultāti skaidri ilustrē pasauli, kādā mēs dzīvojam.

Mūsdienu pasaulē valda ekonomiskais fundamentālisms, un vienmēr, kad sabiedrības intereses nonāk pretstatā pasaules ekonomikas interesēm, ieguvēja lomā vienmēr būs tieši pasaules ekonomikas intereses. Protams, pasaules ekonomikas intereses lobē atsevišķas lielvalstis. Lai apturētu neatgriezeniskas klimata pārmaiņas, ir jāmaina politiskais un morālais klimats. Taču, kamēr cilvēki kalpos ekonomikai, nevis otrādi un kamēr dominējošā nebūs tirgus ekonomiski sociālā ekonomika, nav pamata cerēt uz pozitīvu iznākumu visās līdzīga veida konferencēs.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Kopenhāgenas konference mums jāva apjaust realitāti. Es atceros debates Parlamentā, kas notika pirms Kopenhāgenas konferences. Visi bija ļoti optimistiski noskaņoti, taču šis optimisms neattaisnojās. Tā bija starptautiska konference, kur darbojas citi noteikumi, un ar labo gribu vien ir grūti gūt panākumus. Tāpēc, gatavojoties sarunām Meksikā, nezaudēsim realitātes izjūtu.

Izvērtējot Kopenhāģenas konferences rezultātus, godīgi sakot, tie nav nemaz tik slikti, jo šie rezultāti var kalpot par pamatu sarunām Meksikā, un zināms progress tomēr ir panākts. Eiropas pilsoņiem vislielākā vilšanās ir tā, ka Eiropas Savienība nepiedalījās noslēguma dokumenta sagatavošanā. Tā ir viela pārdomām, jo mēs vienmēr esam uzsvēruši savu vadošo lomu pasaules cīņā pret klimata pārmaiņām.

Kāpēc tā? Pirmkārt, visticamāk tāpēc, ka CO₂ emisijas Eiropā veido tikai 14 % no kopējām emisijām pasaulē, un Eiropa nerada lielākās oglekļa emisijas pasaulē. Vislielākās emisijas rada Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna, kopā veidojot gandrīz pusi no kopējā emisiju apjoma. Taču Eiropai nav vienotas nostājas, un pēdējā Vides padomes sanāksmē varēja skaidri redzēt, ka šajā jomā valda ļoti atšķirīgi viedokļi. Piemēram, vairākas dalībvalstis šo problēmu vērtē pavisam citādi nekā lielākā daļa Parlamenta deputātu.

Taču viens no iemesliem noteikti ir arī tas, ka mēs, Eiropas pilsoņi, nemaz neesam tik labi, kā paši to vienmēr apgalvojam. Piemēram, nesalīdzinot šos tīras attīstības mehānismus jeb kopējās īstenošanas pasākumus ar citiem pasākumiem un izvērtējot tikai mūsu pasākumus CO₂ emisiju samazināšanas jomā, rezultāti nebūtu nemaz tik labi, kā mēs domājam.

Treškārt, mums arī jāpieņem, ka citām pasaules valstīm un reģioniem ir citāda pieeja šīs problēmas risināšanai. Mūsu galvenais mērķis ir noslēgt juridiski saistošu vienošanos, taču Ķīna un Amerikas Savienotās Valstis domā citādi.

Kopumā mums būtu jāapsver iespēja būt elastīgākiem sarunu procesā. Ir svarīgi sadarboties, lai cīnītos pret tik nopietnu problēmu kā klimata pārmaiņas, taču to var panākt arī citā veidā.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzdot jautājumu tiem Parlamenta deputātiem, kuri ir skeptiski noskaņoti attiecībā uz klimata pārmaiņām. Iedomājieties, ka deviņi no desmit ārstiem jums apgalvo, ka viņi ir vairāk par deviņdesmit procentiem pārliecināti, ka jūs esat smagi slim un ka viņiem ir zāles pret šo slimību; zāles, kurām nav nekādu blakusparādību. Vai jūs piekristu lietot šīs zāles? Protams, jūs piekristu. Lūk, tādu reakciju mēs gaidījām Kopenhāģenas konferencē! Tā visām pasaules valstīm būtu jādomā, ņemot vērā to, ka deviņdesmit procenti vadošo zinātnieku, kas darbojas šajā nozarē, apgalvo, ka mēs tiešām esam globālās sasilšanas liecinieki un ka globālo sasilšanu izraisīja cilvēki. Tāpēc Eiropas Savienībai būtu jāuzņemas vadība. Protams, mēs varam kritizēt Amerikas Savienotās Valstis un Ķīnu par to, ka tās Kopenhāģenas konferencē neapliecināja gaidīto politisko gribu, taču šodien Parlamentā mums ir jāvērtē pašiem savas kļūdas un kritiski jāizvērtē tas, kāpēc Eiropas Savienība neuzņēmas iniciatīvu. Eiropas Savienība varēja darīt divas lietas, un tai būtu jāizdara divas lietas vēl pirms konferences Meksikā. Pirmkārt, mums būtu jāuzņemas vadība, apņemoties sasniegt noteiktos mērķus attiecībā uz emisiju samazināšanu, proti, līdz 2020. gadam noteikt mērķi emisijas samazināt par 30 %, nevis par 20 %. Otrkārt, mums būtu jāprecizē, kādu naudas summu mēs būtu gatavi ieguldīt, lai finansētu ilgtermiņa pasākumus gaidāmo klimata pārmaiņu ierobežošanai. Un, visbeidzot, ir arī skaidrs, ka mēs panāksim vairāk, ja mums būs vienota nostāja, jo tā mēs varēsim risināt racionālākas un konkrētākas sarunas, nekā tas bija Kopenhāģenā. *M. Callanan* kungs teica:

„Pašreizējā situācijā būtu neprāts izvirzīt vēl tālejošākus mērķus.”

Nē, *M. Callanan* kungs, neprāts būtu neizvirzīt vēl tālejošākus mērķus.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Nav šaubu par to, ka Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksme bija liela vilšanās, taču tagad ir svarīgi iet uz priekšu. Mēs, liberāļi, tā darām, un es ceru, ka to darīs arī visa Eiropa. Mums ir jāizstrādā stratēģija un darba kārtība, ņemot vērā notikumus Kopenhāģenā. Lai to panāktu, ir svarīgi arī turpmāk ieguldīt līdzekļus emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā. Eiropas Savienībai būtu nekavējoties jāuzsāk sarunas ar Amerikas Savienotajām Valstīm, lai Eiropas sistēmu apvienotu ar Amerikas Savienoto Valstu jauno sistēmu. Transatlantiskais oglekļa emisiju tirgus varētu būt pasaules tirgus sākums.

O. Rehn kungs aizsāka ļoti labu tematu. Viņa runas nobeigumā izskanējušais ir pilnīga taisnība, proti, Eiropas Savienībai šajās sarunās ir jāpauž vienota nostāja. Taču jāņem vērā Lisabonas līgumā paredzētais, ka tagad Eiropas Parlaments var ietekmēt šādu lēmumu pieņemšanas kārtību. Eiropas Parlamentam ir jāpiedalās sagatavošanas darbā, jo, lai pieņemtu galīgo lēmumu, ir vajadzīgs Eiropas Parlamenta apstiprinājums.

Tajā pašā laikā Eiropā ir arī turpmāk jāstiprina oglekļa tirgus, un mēs vairs nedrīkstam tirdzniecības tiesības atdot bez maksas. Mums ir jāiegulda līdzekļi jaunās tehnoloģijās, un, visbeidzot, mums ir jānosaka oglekļa dioksīda minimālā cena. Lai sasniegtu mērķus klimata pārmaiņu jomā, ir jāizmanto tirgus mehānismi, nevis papildu birokrātijas šķēršļi.

Kopenhāģenas konference būtu jāatstāj pagātnē. Viss ir jāsāk no jauna, visa uzmanība ir jāpievērš turpmāku pasākumu izstrādē un vispirms ir jādomā par Eiropas Savienības stratēģiju 2020. gadam. Ir apkopoti dažādi

pasākumi, un mums ir jānāk klajā ar labi izstrādātiem priekšlikumiem energoefektivitātes jomā un attiecībā uz investīcijām jauno tehnoloģiju jomā. Ir jāizstrādā nodarbinātības stratēģija klimata jomā. Nobeigumā es vēlos teikt, ka ir skaidrs — mums oglekļa emisijas ir jāsamazina par 30 %, lai uzvarētu cīņā pret klimata pārmaiņām un cīņā par savu vietu tirgū.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, E. Espinosa kundze! Mani pārsteidza jūsu pašapmierinātība attiecībā uz ES pasākumiem klimata jomā. Tiesa, pēdējo 10 gadu laikā Eiropa ir paveikusi daudz vairāk nekā pārējās pasaules valstis, taču Kopenhāgenas konferencē mēs redzējām, kā Eiropa zaudēja vadības grožus.

Kopenhāgenā mēs arī redzējām, ka Eiropa kļuva tikai par Eiropas valstu un valdību vadītāju personīgās saziņas stratēģiju kopsaucēju, un šajā ziņā es īpaši vēlos norādīt uz N. Sarkozy kungu, A. Merkel kundzi un G. Brown kungu. Šādos apstākļos ir samērā viegli izjaukt ANO procesu. Es piekritu, ka ANO sistēma ir sarežģīta un ka G20 sistēma, kam raksturīgi nenozīmīgi nolīgumi, taču kur paveras plašas publicitātes iespējas, ir daudz vienkāršāka.

Tāpēc nākamajā gadā Eiropai ir jāiegulda lielāks darbs un jāuzrāda labāki rezultāti. Pašlaik ir noteikts mērķis emisijas samazināt par 20 %, taču patiesībā tas nozīmētu turpmākajos desmit gados izdarīt mazāk, nekā esam paveikuši pēdējos 10 gados; tas nozīmētu mazināt Eiropas pūliņus klimata pārmaiņu ierobežošanas jomā. Tas ir absurdi no klimata viedokļa, ņemot vērā zinātnieku apgalvojumus, ka emisijas būtu jāsamazina par 40 %, un tas ir absurdi arī no ekonomikas un nodarbinātības viedokļa.

Tāpēc es jūs lūdzu, E. Espinosa kundze, neļaujiet Eiropā noteikt mērķus klimata jomā atbilstoši zemākajai robežvērtībai, ko atbalsta priekšsēdētājs J. M. Barroso, kas negrib atkāpties no 20 % mērķa, vai ko atbalsta Itālija un Polija, kas drīz vispār noliegs to, ka notiek klimata pārmaiņas. Pārskatiet Parlamenta rezolūciju un nosakiet mērķi samazināt emisijas par 30 %.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mums ir jāpieņem fakts, ka neviens, izņemot atsevišķas Eiropas valstis, nevēlas maksāt par ierobežojumiem CO₂ emisiju jomā vai samazināt enerģijas patēriņu. Un it kā ar to nebūtu gana, dažas jaunattīstības valstis ar kaitinošu pret kolonijām vērstu daiļrunību vēlas tādējādi kļūt bagātas, neskatoties uz to, ka šīs valstis atmosfērā rada visvairāk oglekļa dioksīda emisiju. Āfrikas valstis, Ķīna un Indija vēlas arī turpmāk saņemt atvieglojumus attiecībā uz starptautiskajām emisiju monitoringa sistēmām un tajā pašā laikā saņemt atbalstu vairāku miljardu eiro apmērā tīru tehnoloģiju izstrādei. Mūsu nodokļu maksātāji tam nemūžam nepiekritīs. Pēc notikumiem Kopenhāgenas konferencē mums ir jāņem vērā tas, ka Eiropa nevar šīs izmaksas segt tikai no sava budžeta. Pirmkārt, rīkojoties uz savu roku, vēl lēnāk attīstīsies mūsu ekonomika un būs apdraudēta mūsu iedzīvotāju labklājība. Otrkārt, tikai saviem spēkiem mēs nespēsīm mainīt situāciju emisiju jomā, jo Eiropā jau ir ierobežots emisiju līmenis.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, dāmas un kungi! Kopenhāgenas konference bija neveiksmīga, taču bija ļoti svarīgi mobilizēt nevalstiskās organizācijas, un mēs pārliecinājāmies, ka starptautiskā mērogā ir ļoti liels atbalsts taisnīguma jautājumam klimata jomā.

Ir skaidrs, ka turpmākajā sarunu procesā galvenokārt būs jāņem vērā mazo un neaizsargātu salu valstu un Āfrikas valstu intereses. Ir svarīgi arī nodrošināt to, lai finansējums USD 100 miljardu apmērā, kas tika apsolīts Kopenhāgenā, tiešām tiktu izmaksāts un tiktu pildīti arī solījumi attiecībā uz oficiālo atbalstu attīstības jomā.

Un, visbeidzot, mums ir jāņem vērā tas, ka mums ir atlicis ļoti maz laika, lai rīkotos, pirms klimata pārmaiņas kļūst neatgriezeniskas. 2010. gads ir mūsu pēdējā iespēja nodrošināt panākumus Meksikas sanāksmē.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nesakiet, ka mēs jūs nebrīdinājām. Parlamenta pieņemtā COP 15 rezolūcija bija tikai kā dūmi bez uguns.

Mēs pārāk daudz ko gaidījām un rezultātā nedabūjām neko. To teica nevis politiskā partija *Lega Nord*, bet gan Ivo de Boer, ANO Klimata pārmaiņu konferences sekretārs. Šī konference nebija pilnīga izgāšanās, neskatoties uz to, ka vienošanās vietā ir panākts tikai nodomu protokols. Šis dokuments tika parakstīts pārsteidzoši ilgu un saspringtu sarunu maratona beigu posmā, un tomēr COP 15 konference nebija pilnīgi bezjēdzīga, lai gan pieņemtā dokumenta saturs ir ļoti virspusējs.

Kopenhāgenas vienošanās, ko atbalstīja Amerikas Savienoto Valstu prezidents B. Obama, Brazīlijas prezidents L. I. Lula, Ķīnas ministru prezidents Wen Jiabao, Indijas ministru prezidents M. Singh un Dienvidāfrikas prezidents J. Zuma un kas tika uzspiesta visām pārējām valstīm, vēl nemaz nav oficiāli pieņemta. Astoņas valstis to noraidīja, un šo vienošanos ņēma vērā tikai 192 dalībvalstu plenārs.

Dāmas un kungi, runas par globālo sasilšanu ir tikai laika tērēšana. Kopš decembra laikrakstos un televīzijas ziņu raidījumos ziņo, ka Eiropā pieturēsies ļoti auksts laiks. Pieliksim punktu bezjēdzīgiem un dārgiem spriedelējumiem par klimatu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vienīgais konkrētais Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām rezultāts bija globālās sasilšanas ierobežošana līdz divu grādu atzīmei pēc Celsija skalas, lai gan vajadzīgie pasākumi tā arī netika apzināti. Ar šādu minimālu kompromisu ir par maz, jo sevišķi tāpēc, ka tagad katra atsevišķa dalībvalsts var nolemt, vai pieņemt šo vienošanos attiecībā uz mērķiem klimata aizsardzības jomā vai nē. Laiks nūdien skrien vēja spārnim Tagad notikumu turpmākā attīstība ir mūsu ziņā. Mums būtu jāatbalsta ilgtspējīga, uz klimata aizsardzību vērsta attīstība, kas paredz mūsu planētas resursu saprātīgu izmantošanu mūsu un turpmāko paaudžu dēļ. ES un tās dalībvalstīm būtu jāuzņemas vadība videi nekaitīgu tehnoloģiju jomā. Tas vismaz būtu labs sākums.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, komisāra kungs! Visiem ir skaidrs, ka Kopenhāgenas konferencē mēs neizmantojām mums doto iespēju. Taču, komisāra kungs, es piekritu jūsu sacītajam, ka augstākā līmeņa sanāksmei ir arī divi pozitīvi rezultāti. Pirmkārt, tajā piedalījās daudz vairāk valstu un valdību vadītāju nekā Kioto augstākā līmeņa sanāksmē. Otrkārt, jaunattīstības valstīm tika noteikts finansējums, kas paredzēts tieši tam, lai palīdzētu šīm valstīm cīnīties pret globālo sasilšanu.

Ko tagad darīt Eiropai? Protams, tai ir jāturpina iesāktais lieliskais darbs siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanās jomā, jo patiesībā līdz šim Eiropai tas ir ļoti labi izdevies. Kioto protokola mērķis bija emisijas samazināt par 8 %, taču Eiropas uzņēmumiem ir izdevies emisijas samazināt par gandrīz 13 %. Tas apliecina, ka Eiropa ļoti veiksmīgi darbojas šajā jomā un pret vides aizsardzību attiecas ļoti nopietni. Taču uz šīs cīņas un nevainīgās attieksmes rēķina nedrīkst veicināt negodīgu konkurenci. Kā jau es jums, O. Rehn kungs, teicu uzklauššanas sanāksmēs, tas viss ir iespējams tikai pilnīgi godīgas konkurences apstākļos. Patiesi, mums ir jāapsver iespēja uz Eiropas Savienības robežām piemērot oglekļa nodokli, jo mēs nedrīkstam pamest mūsu uzņēmumus un tātad arī darbavietas pilnīgi negodīgas konkurences apstākļos, kur to izmanto valstis, kas neievēro vai nepiemēro līdzvērtīgus standartus attiecībā uz vides aizsardzību un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu. Tāpēc, manuprāt, atsaucoties uz deputātes C. Lepage kundzes vārdiem, ir ļoti svarīgi nākotnē apsvērt domu pie Eiropas Savienības robežām ieviest oglekļa nodokli.

Uzklauššanas sanāksmēs bija arī prieks dzirdēt, ka komisārs A. Tajani kungs nenoraidīja ietekmes pētījumu attiecībā uz iespēju pie Eiropas Savienības robežām ieviest oglekļa nodokli. Tāpēc, manuprāt, pamazām mēs šajā kaujā uzvarēsim, jo ir svarīgi aizsargāt mūsu Eiropas uzņēmumus un darbavietas.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, E. Espinosa kundze! Protams, mēs labprāt šīs debates aizvadītu citā gaisotnē, kur Eiropas Savienību lūgtu izvērtēt pasaules mēroga, juridiski saistošu vienošanos un nolemt, kā rīkoties tālāk. Diemžēl Kopenhāgenas konferences rezultāti bija daudz sliktāki, nekā bija gaidīts. Un par to mēs esam ļoti vilušies.

Mēs esam vilušies arī par nelielo Eiropas Savienības noteikto mērķu skaitu Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē, un šis jautājums bija ļoti svarīgs Eiropas Parlamentam. Mēs cerējām, ka pirmajā pasaules augstākā līmeņa sanāksmē pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienība uzņemsies vadību, lai panāktu jaunu, mērķtiecīgu un svarīgu vienošanos par cīņu pret klimata pārmaiņām, bet tā vietā mēs un Eiropas pilsoņi varēja vērot šķelšanos, kur daži Eiropas valstu vadītāji lobēja savas intereses un Eiropas Savienība bija tikai rezervista un skatītāja lomā. Mēs to nebijām gaidījuši, un no tā mums nav nekāda labuma.

Kā rīkoties tālāk? Mēs aicinām Eiropas Komisiju un Padomi pierādīt, ka tās ir savu uzdevumu augstumos, un nodrošināt, ka Eiropa uzņemas vadību šajā jautājumā. Es vēlos atgādināt, ka runa nav tikai par klimata pārmaiņu ierobežošanu. Vēl vairāk — runa ir par jauna attīstības modeļa ieviešanu, videi nekaitīgas attīstības modeli, kas būs Eiropas atbilde nepieciešamībai veidot jaunas darbavietas, veicināt Eiropas ekonomikas konkurētspēju un atkal nostiprināt Eiropas Savienības līderpozīcijas.

Fiona Hall (ALDE). – Kopenhāgenas konference bija liela vilšanās, taču ir jāiet uz priekšu. Ir trīs iemesli, kādēļ ES būtu jāizvirza mērķis samazināt emisijas par 30 %.

Pirmkārt, tāpēc, ka ekonomiskās aktivitātes lejupslīdes dēļ nav nemaz sarežģīti samazināt emisijas par 30 %, salīdzinot ar līdzšinējiem 20 %.

Otrkārt, no jaunās, videi nekaitīgās rūpniecības viedokļa nebūtu pareizi tagad atkāpties. Mēs nevaram „pa pusei” ieguldīt līdzekļus atjaunojamo enerģijas avotu jomā un zemu oglekļa emisiju transporta ražošanā. Ir vajadzīga vērienīga infrastruktūra neatkarīgi no tā, vai tā pārstāvētu Ziemeļjūras supertīklu vai mazāku

vienību, kas ražotu elektriskos automobiļus. Runa ir par simtiem un tūkstošiem jaunu darbavietu, iespējams, nodrošinot 70 000 darbavietu piekrastes vēja enerģijas ražošanas nozarē Apvienotajā Karalistē vien. Taču šīs darbavietas, kas ir arī svarīgas ekonomikas atjaunošanai, tiks izveidotas tikai tad, ja tiks izstrādāts skaidrs plāns, kā līdz 2050. gadam panākt to, lai Eiropa būtu brīva no oglekļa emisijām.

Ir vajadzīgas noteiktas investīcijas, un mums ir jāsaprot, ka Eiropa var zaudēt vadošo lomu atjaunojamo tehnoloģiju jomā. Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna ļoti strauji attīsta atjaunojamās enerģijas nozari, un, ja mēs tagad vilcināsimies, minētās potenciālās darbavietas videi nekaitīgas rūpniecības nozarē tiks izveidotas citur pasaulē.

Visbeidzot, ir jāizvirza mērķis emisijas samazināt par 30 %, jo lielā mērā to var īstenot ar energoefektivitātes palīdzību. Jebkurā gadījumā būtu neprāts netiekties sasniegt arvien labākus rezultātus energoefektivitātes jomā. Energoefektivitāte nodrošinās arī ekonomikas efektivitāti. Tā būtu iespēja maksāt mazākus rēķinus, un tiktu uzlabota energodrošība. Tāpēc neatkarīgi no tā, kādu skaitli 31. janvārī ierosinās citas valstis, un, cerams, ka tas būs patīkams pārsteigums, Eiropas Savienībai ir jāapņemas samazināt emisijas par 30 %.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Izvērtējot Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmi un tās rezultātus, būtu jāņem vērā daudzie pieejamie dati vides un ekonomikas jomā, kas apliecina, ka globālā sasilšana ir izdomājums, un, ja tomēr tā ir īstenība, tad to var ietekmēt tikai dabas spēki, nevis cilvēki. Starp citu, pagājušajā nedēļā tika paziņots, ka liela daļa vides datu, ko izmantoja Klimata pārmaiņu starpvaldību padome, bija apzināti viltoti vai nepareizi interpretēti. Raugoties no šāda viedokļa, labi, ka Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme bija neveiksmīga, un es ceru, ka, pirmkārt, tas būs iemesls atteikties no agresīvās, tā dēvētās videi nekaitīgas politikas. Otrkārt, cerams, ka politiķi atkal pievērsīsies aktuāliem jautājumiem, kas patiešām attiecas uz cilvēkiem pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos. Treškārt, nodokļu maksātāju nauda netiktu tērēta šaubīgiem videi nekaitīgiem projektiem, un, ceturtkārt, tas veicinātu pamatotas debates par saprātīgu, efektīvu un lētu enerģiju, un būtu iespējams atjaunot kodolenerģijas nozari. Dāmas un kungi, tiekoties ar vēlētājiem, es redzu, ka viņi skeptiski vērtē jautājumus, ko mēs pārrunājam Parlamentā, novārtā atstājot reālas problēmas, ar ko saskaras iedzīvotāji.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Kopenhāgenas konference bija ļoti nepieciešama, taču pēc tās mēs esam atmesti dažus soļus atpakaļ. Šajā konferencē nūdien piedalījās vairāk valstu vadītāju nekā Kioto protokola pieņemšanas sanāksmē, taču šajā sanāksmē arī notika lielāka šķelšanās, un tāpēc katra valsts aizstāvēja savas personīgās intereses, nosakot atsevišķus mērķus, turklāt pēc brīvprātības principa.

Jāņem vērā, ka mēs esam noteikuši mērķi samazināt temperatūru par 2 grādiem pēc Celsija skalas un piešķirt finansējumu bez jebkāda paskaidrojuma. Tas nav nekāds mierinājums. Taču es uzskatu, ka mums ir jārikojas mērķtiecīgi, un tas nozīmē rīkoties, nevis tikai skaisti runāt.

Eiropas Savienība vienmēr grib būt vadībā, un tā tas vienmēr arī ir bijis. Taču Kopenhāgenas konferencē bija citādi, un Eiropas Savienība nespēja noteikt un aizstāvēt savus mērķus, kas tika pārrunāti Parlamentā, un no kuriem tika solīts nekādā gadījumā neatkāpties.

Tāpēc es gribu zināt, vai turpmāk mēs rīkosimies godīgāk, vai mēs pieļausim, ka mūsu vājuma dēļ un tādēļ, ka daži pieņem lēmumus citu vietā, arī turpmāk visvairāk cietīs tieši visnabadzīgākās valstis.

Timo Soini (EFD). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme par klimata pārmaiņām bija pilnīga izgāšanās. Decembrī es balsoju pret šo rezolūciju, un man, kā arī vēl 92 deputātiem bija taisnība.

Eiropas Savienība ļoti augstprātīgi centās piedāvāt visai pasaulei savu risinājumu. Dažas dienas pirms tam tika atklāts emisiju tirdzniecības krāpšanas gadījums EUR 5 miljardu vērtībā. Bija pazemojoši to uzzināt tieši pirms sanāksmes, kurā ES piedāvāja savu risinājumu, kad konstatētas krāpšanas EUR 5 miljardu vērtībā. Tas bija apkaunojoši, un vai Eiropas Savienību pašlaik maz uztrauc šo krāpšanas gadījumu izmeklēšana? Ja mēs gribam noteikt emisiju ierobežojumus, ir jābūt īpašai emisiju sistēmai, kā tas ir automašīnām. Tas strādā, lai gan nekad nav bijusi doma slēgt mūsu tērauda, metāla vai koka pārstrādes uzņēmumus Somijā vai citās ES valstīs. No slēgšanas nebūtu nekāda labuma; strādniekiem un darba ņēmējiem tādēļ nav jācieš.

(Aplausi)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Arī es esmu vilusies Kopenhāgenas konferences iznākumā, taču ir jābeidz par to sūkstīties, un ir jādomā, kā rīkoties tālāk, lai turpmāk nekļūdotos. Nepietiek ar to, ka mēs sev pateiksim: „Pieturēsimies pie pašreizējās kārtības, jo tajā ir jāizdara tikai nelielas izmaiņas.”

Vispirms man ir jautājums, kāds vispār ir COP konferenču mērķis? Vai tās ir īstas konferences vai tikai publiska izrādīšanās? Protams, pareizi ir abi varianti. Taču mums ir jāļauj ekspertiem turpināt iesākto darbu, un sabiedrība ir jāinformē ne tikai par oficiāliem pasākumiem, piemēram, konferencēm, bet arī par faktisko darbu. Tāpēc Eiropai būtu jāapsver iespēja mainīt šādu konferenču organizāciju.

Es arī vēlos zināt, kāda ir pasaules vadītāju loma šādās konferencēs. Vai viņi šādas konferences apmeklē, lai īstenotu politiskās kampaņas, kas ir aktuālas viņu valstī, vai tādēļ, lai palīdzētu konferencēs dalībniekiem panākt kompromisu? Manuprāt, ir jāpārskata šādu konferenču darba metodes un pasaules vadītāju loma šādās konferencēs.

Un visbeidzot es gribu runāt par Eiropas Savienības vadošo lomu. Jā, mēs esam īstenojuši daudzus veiksmīgus pasākumus, kas ļautu Eiropai saglabāt līderpozīcijas videi nekaitīgu tehnoloģiju izstrādes jomā, taču mēs esam zaudējuši vadošo lomu sarunu procesā. Manuprāt, mums nevajadzētu samierināties tikai ar koordinatora lomu sarunu procesā; mums ir aktīvi jāpiedalās sarunās. Tāpēc mums nevajadzētu savas kārtis atklāt vēl pirms sarunu sākuma un visiem izpaust savus mērķus. Mums arī jācenšas ciešāk sadarboties ar trešām valstīm, nevis no tām attālināties.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka mūsu starptautiskajās sanāksmēs obligāti ir jāiekļauj jautājums par klimata pārmaiņām, un, protams, es ceru, ka šajā jomā cieši sadarbosies abi komisāri, kas ir atbildīgi par šiem jautājumiem.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Pašlaik, 2010. gada sākumā, nav sasniegts vēlamo progress klimata pārmaiņu apkarošanas jomā. Tas ir tādēļ, ka patlaban mums būtu jāstrādā, lai pieņemtu ierosinātos grozījumus tiesību aktos saistībā ar Kopenhāgenā noslēgto vienošanos.

Mēs vēl neesam tikuši tik tālu, un žēl, ka tā. Žēl, ka Kopenhāgenā mēs atkāpāmies no tālredzīgiem mērķiem attiecībā uz cīņu pret klimata pārmaiņām, un žēl arī, ka netika noslēgta saistoša vienošanās un ka šī procedūra nebija pietiekami pārredzama. Tāpēc tagad mums nav pietiekama juridiskā pamata vai līdzekļu, lai nodrošinātu cilvēku vajadzības, jo īpaši jaunattīstības valstīs.

Tomēr mēs esam tikuši tālāk, nekā mēs bijām pirms Kopenhāgenas konferences, jo Kopenhāgenā mums izdevās vienoties ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Ķīnu, Indiju, Dienvidāfriku un Brazīliju, un vēlāk pievienojās arī citas valstis, piemēram, Krievija, Austrālija, Norvēģija, Zviedrija un Spānija. Jāņem vērā, ka visas šīs valstis kopā veido trīs ceturtdaļas oglekļa dioksīda emisiju un ka daudzas no šīm valstīm nebija parakstījušas Kioto protokolu.

Ar paveikto nepietiek, taču ir sperts liels solis uz priekšu, un mums tas būtu jāizmanto, lai Eiropas Savienība sasniegtu vēl vairāk. Eiropas Savienība ir bijusi virzītājspēks līdzšinējam progresam, taču, lai to turpinātu, Eiropas Savienībai ir jāizvirza arvien lielāki mērķi.

Runājot par Vāciju un Meksiku, mums ir jāstrādā, lai panāktu saistošu vienošanos un iegūtu līdzekļus, kas palīdzētu jaunattīstības valstīm mazināt emisijas, kā arī pielāgoties un modernizēt šajās valstīs izmantotās tehnoloģijas. Tas ir svarīgi tāpēc, lai nodrošinātu efektivitāti un godīgumu, un tāpēc, ka mums ir vajadzīgi vairāki partneri.

Esmu pārliecināts, ka Spānijas prezidentūra panāks vēlamo rezultātu.

Roger Helmer (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, man ir labas ziņas Parlamenta deputātiem — personīgi es piekrišu daudziem zinātniekiem, kuri apgalvo, ka klimata krīzes nav! Jūras līmenis pasaulē ceļas lēni, un IPCC bija spiesta atzīt, ka, patiesībā arī Himalaju ledāji atkāpjas lēnām. Neliels vidējās temperatūras pieaugums pasaulē pēdējos simts gados ir pilnīgi atbilstošs pašreizējām, ilgtermiņa, dabiskām klimata pārmaiņām.

Kopenhāgenā mēs redzējām, ka daudzas valstis, un jo īpaši Ķīna un Indija, gluži vienkārši nav gatavas upurēt ekonomisko progresu, lai risinātu problēmu, kas ir tikai teorētiska. Lielbritānijā lielākā daļa vēlētoju vairs netic, ka klimata pārmaiņas notiek cilvēku ietekmes dēļ, un viņi atsakās maksāt par veltīgiem un bezjēdzīgiem mēģinājumiem ierobežot klimata pārmaiņas. Nesen publiskotie Klimata pētījumu nodaļas (CRU) ziņojumi liecina, ka pat tie, kas ir pārliecināti, ka klimata pārmaiņas ir ļoti nopietna problēma, ir izmisumā, jo situācija dabā neatbilst viņu prognozēm, un tāpēc viņi vilto datus, lai atbalstītu savus izdomājumus.

Pirms tērējam vēl kaut vienu peniju klimata pārmaiņu ierobežošanai, mums ir jāpieprasa veikt pilnīgu un atklātu šo datu izpēti.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Amerikas Savienotās Valstis un Eiropas Savienība ir attiecīgi pirmajā un otrajā vietā pēc radītā emisiju daudzuma pasaulē uz vienu iedzīvotāju, un tās abas noteikti un nenoliedzami ir atbildīgas par to, ka Kopenhāģenas konference bija neveiksmīga, un tas nu ir skaidrs.

Papildus jau minētajiem aspektiem šī augstākā līmeņa sanāksme bija neveiksmīga arī attiecībā uz finansējumu, kas paredzēts tā devētajai jaunattīstības valstu „pielāgošanai”, jo pārāk mazai daļai dalībvalstu tas šķita svarīgi. Tajā pašā laikā lielīgi tiek ignorēta nasta, kas jāuzņemas šīm valstīm. To skaitā milzīgi ārējie parādi, kas ir teju astronomiski, salīdzinot ar izziņoto finansējumu, un tie stingri ierobežo jebkādu reālu iespēju nodrošināt ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību.

Augstākā līmeņa sanāksmes neveiksmes pamatā bija nopietna diskusija par nepareiziem rezultātiem attiecībā uz Kioto protokola tirgus instrumentiem un elastīgiem mehānismiem. Viena no problēmām bija tā, ka augstākā līmeņa sanāksmē vairāk tika runāts par klimata pārmaiņu sekām, nevis iemesliem. Tas ir neloģisks veids, kā risināt ekonomiskas un sociālas problēmas, un tas neļauj rast risinājumu šai vai citām cilvēces problēmām (...)

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kopenhāģenas nolīguma divu procentu mērķi pieņēma 180 dalībvalstu, taču šis nolīgums vēl nav juridiski saistošs. Maz kas piepildījās no tā, ko mēs plānojām šeit Parlamentā. Kopenhāģenā viss aizgāja pilnīgi šķērsām. To varētu uzskatīt arī par sakāvi. Ir svarīgi precīzi izvērtēt šo situāciju, lai varētu rūpīgi pārdomāt notikušo un pēc tam risināt šo jautājumu.

Mani nedaudz šokēja dažas runas, ko šodien šeit dzirdēju. Cilvēki saka šādas frāzes: „Mums ir jācinās nopietnāk”, „Turpināsim iesākt!”, „Jānosaka lielāka procenta robežvērtība”, „Vairāk naudas!”, „Problēma bija tā, ka Eiropa nebija pietiekami vienota”. Manuprāt, šie apgalvojumi ir pārāk ikdienišķi un šajā situācijā — pārāk virspusēji. Tas nebūs nekāds risinājums, ja mēs tikai turpināsim iet iemīto taku. Tas nav iemesls neveiksmīgam iznākumam. Vai mēs esam apsvēruši un savā starpā godīgi un objektīvi pārrunājuši visus svarīgākos aspektus? Kā mēs risinām to deputātu jautājumus, neatkarīgi no tā, vai tie ir pamatoti vai nē, kuri teica: „Mums ir jautājumi par aspektiem, kas mums ir ļoti svarīgi, proti, skepticisms klimata pārmaiņu jomā.”? Ko mēs atbildējam Klimata pārmaiņu komitejai, kad deputāti teica: „Mēs gribam dzirdēt arī citu viedokli — dažu zinātnieku pretargumentus.”? Vai mums maz bija iespēja izklāstīt šādus pretargumentus? Turklāt, neskatoties uz mūsu nostāju, mums ir mierīgi jāpārrunā, kā rīkoties attiecībā uz nesen publiskoto informāciju, ko tikko minēja arī mani kolēģi un kas liecina, ka IPCC kļūdījās attiecībā uz ledāju kušanu.

Ir jāatbild uz vēl vienu jautājumu, proti, vai mēs izmantojam pareizos līdzekļus, lai novērstu šo problēmu? Pastāvīgi tiek veidoti jauni grafiki, noteikta lielāka procentu robežvērtība, izdotas jaunas regulas un noteikumi. Tā ir samērā birokrātiska pieeja. Vai tad L. Ek nebija taisnība, tik stingri uzsverot, ka pareizie līdzekļi ir tehnoloģijas, inovācijas un tirgus mehānismi? Citas valstis domā citādi, taču tas nenozīmē, ka tās šajā jomā neko nedara. Iespējams, mums ir jābūt atvērtākiem un jāpārdomā, kā efektīvāk risināt šo problēmu. Es ceru, ka mēs izvēlēsimies šādu pieeju, nevis turpināsim iesākt, izliekoties, ka neredzam, kas notiek apkārt.

Judith A. Merkies (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es nevēlos aprakstīt sliktāko iespējamo scenāriju, kā tas šodien tiek darīts šeit Parlamentā. Es nevēlos runāt par sliktāko iespējamo iznākumu nākotnē un ar dūsmām atcerēties Kopenhāģenas konferences fiasko, lai gan es esmu dūsmīga.

Tāpēc ir jāaņņemas turpmāk gūt labākus panākumus, un nākamā iespēja to īstenot būs šogad Meksikā. Pirmkārt, nākamreiz mēs nedrīkstam darboties uz savu roku. Kopenhāģenā mēs atskatījāmies un bijām vieni ar saviem mērķiem. Mums ir jāspēj pārliecināt pārējos izvīzīt tikpat tālejošus mērķus, kā to darām mēs. Kā mēs varam apgalvot, ka vadām šo procesu, ja mēs nespējam pārliecināt par saviem mērķiem?

Otrkārt, vienas zāles neder visām kaitēm. Pirms augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām dažas reizes ar lepnumu tika paziņots, ka mums nav „B plāna”. Tagad mēs redzam, ka esam palikuši tukšām rokām. Tāpēc nākamreiz vajadzētu tomēr sagatavot „B plānu”.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgs jautājums ir, kā mēs varam uzvarēt tur, kur valda dažādība, ja mūsu sauklis ir vienotība. Nākamreiz mums vajadzētu būt vienotiem, proti, paust vienotu nostāju. Mums ir jābūt viennozīmīgām pilnvarām. Eiropai patiešām ir jāpauž vienota nostāja. Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, vai aņņematies nodrošināt ekskluzīvas, nevis dalītas pilnvaras? Tas Eiropas Savienībai nodrošinātu ekskluzīvu kompetenci klimata politikas un klimata nolīgumu jomā.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, klimats un pati daba, kas mums ir visapkārt, pieder visiem cilvēkiem, ieskaitot turpmākās paaudzes, un tāpēc mēs esam atbildīgi par tās aizsardzību. Pēdējā augstākā līmeņa sanāksmē par klimata pārmaiņām pasaules vadītājiem neizdevās vienoties par kopēju stratēģiju vai instrumentiem, kā palīdzēt sasniegt šo mērķi. Paradoksāli, bet, manuprāt, tā nav slikta ziņa, ņemot vērā satraucošu informāciju no Lielbritānijas, Amerikas Savienotajām Valstīm un citām valstīm par mēģinājumu, ar zinātniskiem datiem lobējot kāda intereses, panākt noteiktu rezultātu.

Mums ir vajadzīga uzticama situācijas analīze. Tāpēc es aicinu izveidot neatkarīgu, starptautisku ekspertu grupu, kas sagatavotu visaptverošu ziņojumu par to, vai cilvēku rīcība patiešām ietekmē klimata pārmaiņas un vai līdzšinējā informācija ir viltota. Izveidojot kopēju stratēģiju klimata aizsardzības jomā, ES politiķiem būtu jāņem vērā arī ekonomiskā nesamērība starp Rietumeiropas un Austrumeiropas valstīm. Krīzes apstākļos daudzi ierosinātie pasākumi varētu iznīcināt daudzu valstu ekonomiku.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs! Kopenhāgenas konference beidzās ar rezultātu, kas bija tālu no gaidītā. Valstis iepazīstināja ar dokumentu, kura mērķi bija neskaidri un nesaistoši. Kopenhāgenā notika kas vairāk nekā tikai klimata augstākā līmeņa sanāksme. Tur veidojās jaunas savstarpējās attiecības starp prominentām pasaules valstīm, un nostiprinājās daudzpusībai raksturīgā loma ANO sistēmā. Jaunattīstības valstu pieaugošā ietekme bija acīm redzama. Kopenhāgenas konference parādīja, ka mums ir nepieciešams pārdomāt Eiropas lomu pasaules mērogā. Mums būs jāizmanto lielākā daļa iespēju, ko sniedz Lisabonas līgums, lai sagatavotos nākamajai COP konferencei. Mums ir jābūt mērķtiecīgiem, vienotiem un jāveicina stratēģisko savienību veidošana.

Kopenhāgenas konferences rezultāts ir jāņem par pamatu mūsu turpmākai darbībai. ES ir jācenšas nodrošināt to, lai nākamajos sarunu posmos Kopenhāgenas nolīgums tiktu izstrādāts sīkāk ar mērķi līdz šī gada beigām panākt juridiski saistošu vienošanos. Tāpat arī jādod ieguldījums to nosacījumu īstenošanā, kas attiecas uz līdzekļu piešķiršanu jaunattīstības valstīm, kā arī uz mežiem, tehnoloģiju nodošanu un pielāgošanas pasākumiem.

Eiropas iekšpolitikā ir jāveic kāds liels uzdevums — tai ir nepieciešams īstenot enerģētikas un klimata paketi, investēt tūlītējās tehnoloģijās, zinātniskajā izpētē un energoefektivitātē, jaunā rūpnieciskā politikā, kas balstās uz inovācijām un dabas resursu efektīvu izmantošanu, veicināt politikas virzienus, kas nodrošina zemu oglekļa dioksīdu emisiju līmeni pilsētās, kā arī ilgtspējīgu transportu un mobilitāti. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varētu būt vadības priekšgalā, taču patiesas līderības pamatā ir laba piemēra rādīšana.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Kopenhāgenas konference mums parādīja, ka ES neizdevās atrast partnerus savām grandiozajām idejām. Nākotnē ES nevajag atteikties no saviem mērķiem, kā arī no trīskāršas apņemšanās, kas ietver mērķi samazināt emisijas par 20 %, bet tajā pašā laikā tai ir jāpārdomā sava nostāja un pilnvaras, jo mēs nedrīkstam rīkoties saskaņā ar „strausa politiku”. Ir jāapgūst Kopenhāgenas konferencē gūtās mācības. Tur paveiktais nav vērtējams sekmīgi. Mēs nesapratām Ķīnas un pārējo jaunattīstības valstu saistības, mēs nesapratām, ka B. Obama kungam ir nepieciešamas manevrēšanas iespējas, un mēs nespējam paust vienotu nostāju. Spānijas prezidentūras debatēs tās prezidents G. Verhofstadt kungs pareizi teica, ka Eiropa nepauda vienotu nostāju.

Mēs nevaram piekopt „strausa politiku”. Pēc Kopenhāgenas konferences mēs nevaram rīkoties kā līdz šim un turpināt īstenot pašreizējo politiku. Līdz sarunu sākumam Meksikā ES ir jāpieņem jauna nostāja, un ir jānosaka jaunas pilnvaras. Pirmkārt, mums ir jāizpēta, kā sasniegt divu grādu mērķi, kas ir Kopenhāgenas konferencē sasniegtais rezultāts. Lai nākamajā sarunu posmā gūtu panākumus, Eiropas politikai ir jābūt vērstai uz elastīgas nostājas pieņemšanu. Paldies par uzmanību!

Esther de Lange (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, E. Espinosa kundze! Šorīt Nīderlandes skolās notika *Nationale Voorleesontbijt* (nacionālās brokastis, kuru laikā lasa skaļi). Manā vēlēšanu apgabalā *Noordwijk aan Zee*, kas atrodas tieši aiz Ziemeļjūras kāpām, vietā, kas, paceļoties jūras ūdens līmenim, applūdis pati pirmā, bērniem tika lasīts stāsts par „tikšanos”, par sniegavīriem, kuri pārrunā, kā līcī saglabāt siltumu. Viņi runāja un runāja, kamēr izkusa. Godīgi sakot, sliktajās dienās šīs debates man atgādina šo stāstu.

Tiesa, Kopenhāgenas konference nebija veiksmīga. Tagad mēs varētu turpināt norādīt pārējām valstīm vai atsevišķiem sektoriem; šie vienrindnieki pa laikam „ir uzpeldējuši” arī pašreizējās debatēs. Tomēr man tā šķiet laba doma, ka Eiropai ir jāraugās, ko tā var izdarīt, un vēl jo svarīgāk, kas tai ir jā dara, lai ņemtos atbildību un vienlaikus nodrošinātu to, ka tiek panākta starptautiska vienošanās. Tāpēc es uzskatu, ka ir jāpieturas pie mērķa samazināt emisijas par 30 %. Turklāt Eiropai ir jāmeklē veidi, kā sekmēt jaunās tehnoloģijas, tostarp ar Eiropas fondu starpniecību, piemēram, veicinot CO₂ neitrālu siltumnīcu būvniecību,

kas arī spēj ražot enerģiju, tā vietā, lai mēs lauksaimniecību uzskatītu par problēmu. Mūsu pieejai ir jābūt balstītai uz zinātnei, zināšanām un iemaņām, nevis emocijām, lai arī cik ļoti mums būtu svarīgas šīs debātes.

Visbeidzot, kā jau daudzi mani kolēģi ir teikuši, mums ir jāpauž vienota nostāja. Meksikā Eiropai būtu jābūt iedalītai vienai vietai, nevis astoņām, kas acīmredzot bija jāņem vērā jau Kopenhāgenā. Priekšsēdētāja kungs, kā jūs plānojat sasniegt šo mērķi kopā ar šajā jomā atbildīgajiem komisāriem?

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, sagatavošanās gados radītā cerībā izgaisa nebūtībā, kad aizvien vairāk kļuva skaidrs, ka darījums, ko mēs ieradāmies noslēgt Kopenhāgenā, ar katru dienu jo vairāk slīd laukā no mūsu rokām.

Mums ir pamats satraukumam, redzot, cik viegli Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna un pārējās valstis apgāja ANO struktūras, nobīdīja malā ES un noslēdza vienošanos, kas bija ļoti tālu no tās, ko pasaule gaidīja.

Viens ir skaidrs. ANO klimata konferences sarunu sistēmai pirms konferences Meksikā, kas notiks šī gada nogalē, ir nepieciešama glābšanas operācija. Kā izrādās, prezidents *B. Obama* ir savas politiskās sistēmas gūsteknis, jo viņam Senātā ir nepieciešams 67 deputātu atbalsts.

Ķīna atsakās no visiem pasākumiem, kas būtu saistoši un pakļauti izvērtēšanai starptautiskā mērogā. Situācija ir ironiska — jo ilgāk Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna un pārējās valstis izjauks, novilcinās un izvairīsies no darījuma, jo augstāki kļūs noteiktie mērķi emisiju samazināšanas jomā.

Aplūkosim risinājumus. ES un šim Parlamentam ir godīgi jāizpēta, kā šādus jautājumus risināt nākotnē. Eiropai ir jābūt daudz pašpārliecinātākai, aizstāvot savas idejas, un jāturpina izvirzīt tālredzīgi mērķi, kas paredz arī samazināt emisijas par 30 %.

Šīs ir ekonomiskas sacensības par varu 21. gadsimta pasaulē, kas balstās uz videi draudzīgām darbavietām un ilgtspējīgu dzīvesveidu. Eiropai šajās sacensībās ir jāuzvar neatkarīgi no tā, ko dara vai nedara mūsu draugi.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Vēlos paust atzinību *E. Espinosa* kundzi, un es ļoti priecājos, ka viņa ir šeit.

Esmu ļoti nobažījiesies par attieksmes maiņu un to, ka mūsu Kopenhāgenas konferences analīze beigās var novest līdz manis minētajai attieksmes maiņai. Pirmkārt, es domāju, ka viena no mūsu problēmām ir pazemības un realitātes izjūtas trūkums, kā to jau apliecināja mani kolēģi. Taču visvairāk mani uztrauc tas, ka, viesojoties citās valstīs, mēs atskārtām, ka viņi nerunā par klimata pārmaiņām, bet gan par globālām pārmaiņām.

Konteksts, kādā mēs runāsim Meksikas sanāksmē un kādā mēs vispār virzāmies, ir saistīts ar iedzīvotāju skaita palielināšanos, pārtikas deficītu, nepieciešamību pēc lauksaimniecības ražošanas un ierobežotiem zemes un ūdens resursiem, tādējādi jebkuri pieņemtie lēmumi saistībā ar klimata pārmaiņām ir jāapsver šajā kontekstā. Protams, mums arī jāatceras, ka daudzām valstīm ir tiesības attīstīties.

Mūsu rīcībai ir jābūt sistemātiskai, jo mūsu klimata pārmaiņu analīzē trūkst tieši šāda skatījuma. Klimata pārmaiņas nevar atrisināt uz emisiju rēķina vien. Sektorāls, kvantitatīvs skatījums ne pie kā laba novedīs.

Turklāt mums ir jāpievērš lielāka uzmanība zinātnei. Īpaši es aicinu Komisiju pārbaudīt tās darba komandas, kas viltoja datus, un atņemt tām finansējumu, ja Eiropas Savienība patiešām tās atbalsta, pretējā gadījumā tās mums mūžīgi cels neslavu.

Kā panākt saskaņu šajā jautājumā? Tas ir vēl viens ļoti būtisks jautājums. Kā Eiropas Savienība koordinēs savu darbību, lai panāktu vienošanos? Mums pie tā bija jāsāk strādāt jau šorīt pat.

Visbeidzot, jautājums, kas mani uztrauc: konkrētajā teritorijā ir veikta pielāgošana, un mums ir jāsāk īstenot pašu procesu ar jaunu, stratēģisku teritorijas vīziju; tas ietver ražīgumu, stratēģisku mežu atjaunošanu, reģionus, platības un rajonus, kas veltīti lauksaimniecībai un, protams, ūdenim, kā arī bioloģiskajai daudzveidībai. Mums šīs vīzijas pietrūkst.

Uz nobeigumā, manuprāt, mums vajadzētu padomāt par iespēju izmantot struktūrfondus jaunu stratēģisku plānu īstenošanai visos reģionos, lai varētu veikt minēto pielāgošanu, un teritorijas stratēģiskai izvērtēšanai būtu jāpieaicina lēmumu pieņēmēji, jo šīs platības nav mūsu atbildības joma, turklāt no Eiropas šie procesi būtu ļoti grūti pārraugāmi.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā jau šeit vairākas reizes tika minēts, protams, augstākā līmeņa sanāksme bija izgāšanās. Mēs esam jūdzēm tālu no saviem mērķiem. Nākamajos pāris mēnešos mums jāskatās, vai varam kaut ko vērst par labu. Tomēr es, piekrītot iepriekšējiem runātājiem, uzskatu, ka mēs joprojām varam daudz ko darīt, lai izlabotu kļūdas, pat bez starptautiskas vienošanās ANO aizsegā. Jo īpaši es domāju par to, ko mēs varam darīt, lai izveidotu ilgtspējīgāku transporta sistēmu. Galvenais mērķis bija sadarbībā ar Starptautiskās civilās aviācijas organizāciju (ICAO) līdz 2020. gadam samazināt aviācijas radīto emisiju daudzumu par 10 % un sadarbībā ar Starptautisko Jūras organizāciju (IMO) samazināt jūras transporta radīto emisiju daudzumu par 20 %. Tādējādi vēlos lūgt Padomi un Komisiju turpināt sarunas ar šīm organizācijām un vairāk strādāt pie grūtību pārvarēšanas, jau sākot gatavot vienpusējus pasākumus, ja vienošanās netiks panākta nosacīti īsā laikā.

Tajā pašā laikā, protams, ir virkne mājasdarbu, ko mēs paši varam izpildīt. Attiecībā uz pārvaldājumiem Eiropā es dzirdēju, ka komisāra amata kandidāte *C. Hedegaard* kundze uzklauššanas sanāksmēs atbalstīja vērienīgu klimata un transporta paketi. Savukārt komisāra amata kandidāts *S. Kallas* izteicās neskaidrāk, taču es vēlos Komisijai atgādināt, ka transports rada 25 % CO₂ emisiju, un tāpēc ir steidzīgi jārikojas. Tas ir sarežģīti, grūti un prasa īstenot vairākus pasākumus, taču es jūs aicinu turpināt pie tā strādāt, tādējādi sniedzot būtisku ieguldījumu ilgtspējīgas politikas izstrādē.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, dāmas un kungi! Vairs nav nepieciešams apliecināt, cik būtisks ir jautājums par klimata pārmaiņām. Klimata pārmaiņu īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekme ir nenoliedzama, lai gan atsevišķu valstu laikrakstu pirmajās lapās tiek izcelti Bērnu Eirovīzijas dziesmu konkursa rezultāti, tādējādi, neapšaubāmi, stiprinot skeptiķu nostāju.

Kopenhāgenas konference pasaulei tika dota kā unikāla iespēja, lai valstu līderi pievērstu uzmanību, rīkotos un novērstu klimata pārmaiņu radītās sekas. Šajā forumā Eiropas Savienība bija galvenā dalībiece ne tikai drosmīgo tiesību aktu dēļ, ko mēs pieņemām, lai ierobežotu mūsu darbību ietekmi, bet arī tāpēc, ka Eiropa pārstāv valstu savienību, kas tik tiešām var kaut ko mainīt.

Kopenhāgenas konferences iznākums acīm redzami ir atstājis nepatīkamu iespaidu, taču es atsakos to nosaukt par neveiksmi. Pasaules valstis, tostarp pat viena no nepakļāvīgākajām valstīm — Ķīna, ir piekritusi ierobežot temperatūras pieaugumu, samazinot to līdz diviem grādiem. Brazīlija pavisam nesen pieņēma likumu, kas paredz līdz 2020. gadam noteikt mērķi samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas par aptuveni 39 % atbilstoši valsts saistībām.

Arī daudzas citas valstis, piemēram, Japāna un Norvēģija, ir izvirzījušas augstus mērķus attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu. Es arī vēlos uzsvērt kādu īpaši pozitīvu aspektu, proti, tika panākta vienprātība jautājumā par nepieciešamību steidzami samazināt emisijas, kas rodas mežu izciršanas dēļ. Tika pieņemts īpašs un vienprātīgs ziņojums par tā saukto REDD+ mehānisma īstenošanu mežu izciršanas samazināšanai un CO₂ uzglabāšanai dabiskā veidā.

Lai gan Kopenhāgenas konferencē noteikti netika panākta saistoša vienošanās, tomēr tā skaidri atbilst politiskas vienošanās pamatelementiem, tāpēc būtu jājautā, kāpēc ir tāda vilšanās. Arī es, tāpat kā daudzi citi deputāti, apmeklēju šo konferenci ar vēlmi piedalīties, palīdzēt un redzēt, kā Eiropa vada sarunas un šo procesu. Es biju ļoti vilusies, jo bija skaidri redzams, ka Eiropai, un jo īpaši Parlamentam, sarunās nebija paredzētā nozīme.

Lai Eiropas klātbūtne būtu jūtama, tai šajā jomā ir jābūt uzstājīgākai. Mūsu vides ministru sanāksme Seviljā izgāzās, un mūsu līderi tajā izskatījās nepārlicināti un svārstīgi, turklāt mums joprojām nav vienotas nostājas attiecībā uz mūsu mērķiem.

Ceru, ka *C. Hedegaard* kundze, bruņojusies ar saviem priekšlikumiem un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai dotajiem solījumiem, spēs atjaunot Eiropas Savienības mērķus.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Mūsu delegācijas, Nīderlandes Kristīgo demokrātu (CDA), vārdā vēlos izteikt atbalstu *Esther de Lange* kundzes teiktajam šajās debatēs. Arī es esmu vilies tajā, ka nav panākta tiesiska vienošanās, tāpēc man ir jautājums Padomes priekšsēdētājam. Kā šādas vienošanās trūkums cita starpā varētu ietekmēt mūsu tiesisko regulējumu, proti, izstrādāto CO₂ kvotu tirdzniecības sistēmas paketi? Kā tas ietekmēs šo sistēmu? Vai varat atbildēt uz šiem jautājumiem? Darbodamies, galvenokārt, kā Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) koordinators reģionālās politikas jautājumos, vēlos uzsvērt, ka mums ir pilnībā jāpieturas pie saviem mērķiem. Tāpat arī Eiropai nevajadzētu apšaubīt pilsoņu, pilsētu, reģionu un uzņēmumu centienus, kas ir uzņēmušies īstenošanas programmu paketē noteiktās saistības.

Klimata pārmaiņas nav tikai tukšas runas, un es arī vēlos piebilst, ka par laimi tas ir ietverts jaunā Komisijas sastāva izstrādātajā ES stratēģijā 2020. gadam.

Es arī vēlos uzsvērt, ka patlaban ES savus instrumentus un līdzekļus ir novirzījusi ar klimatu saistītu prioritāšu īstenošanai: 30 % reģionālo fondu līdzekļu ir novirzīti projektiem saistībā ar klimatu un enerģētiku, kas ir divreiz vairāk nekā iepriekšējā periodā. Konkrēti šī prioritāte dod iespēju turpināt inovāciju un jaunu zaļo tehnoloģiju attīstību, kas palīdzēs virzīties uz priekšu globālā līmenī. Šie līdzekļi arī tiek virzīti saistībā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu radušos izdevumu segšanai. Domāju, ka tas ir pozitīvs stimuls, tostarp finansējumam pēc 2013. gada. Es vēlos norādīt uz reģionu, kā arī lielo un mazo pilsētu apņemšanos turpinātu strādāt pie šī jautājuma. Ja mēs noteiktu mazākus mērķus, tas radītu nepareizu priekšstatu — izmisumā to tā varētu saklausīt vairākās šodienas runās. Meksikas sanāksme būs mūsu otrā iespēja, un es ceru, ka tur mums veiksies labāk.

János Áder (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, nevajag neko izskaistināt. Kopenhāgenas klimata konference bija izgāšanās. Taču es nevēlos tajā iedziļināties un ierosinu — tā vietā, lai kritizētu citus, labāk domāsim par savām problēmām. Mums jāatzīst, ka viens no izgāšanās iemesliem Kopenhāgenā bija Eiropas Savienības kopējas nostājas trūkums vai nu attiecībā uz CO₂ kvotām, vai finansējumu. Piekrītu tiem, kuri apgalvo, ka kopēja ES nostāja ir veiksmīgu sarunu priekšnosacījums. Tā tas ir. Kas mums ir vajadzīgs, lai to sasniegtu? Ir vajadzīgs, lai Komisija un visas Eiropas Savienības dalībvalstis stingri ievērotu šo nostāju un Kioto līguma nosacījumus. Ungārija, Polija, Rumānija, Bulgārija, Baltijas valstis, Slovākija un Čehija ir ievērojušas savas saistības Kioto protokolā noteiktajā līmenī, un tāpēc šīs valstis var pārdot savas CO₂ kvotas. Manuprāt, Komisijas un pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu rīcība, liedzot šīm valstīm šādu iespēju, ir apkaunojoša, negodīga un neatbilstoša.

Kopenhāgenā Polija un Ungārija ierosināja kompromisa priekšlikumu. Tā mērķis bija saglabāt iespēju pārdot kvotas pēc 2012. gada, taču kvotu apmēram gadā jābūt ierobežotam, un iegūtos naudas līdzekļus būtu jātērē ieguldījumiem videi nekaitīgās tehnoloģijās. Mēs ierosinājām kompromisu kopējas Eiropas nostājas labad. Tagad tas paliek Komisijas un ES-15 dalībvalstu ziņā, turklāt ES-15 dalībvalstis nevarēs apgalvot, ka tās ir ievērojušas savas saistības, jo īpaši bez Ungārijas, Polijas, Rumānijas un citu valstu līdzdalības, attiecīgi, solīto 8 % vietā sasniedzot vien 5,5 % robežvērtību. Paldies par uzmanību!

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, sarunās tika uzsvērts, ka ir izgāzusies ES stratēģija, ar kuru ES savam tikumības piemēram aicināja sekot citas valstis.

Realitāte ir tāda, ka starp ES retoriku, kurā tā vēlējas būt pasaules līdere cīņā pret klimata pārmaiņām, un reālo spēju iesaistīt citas valstis izšķirošajās sarunās bija bezdibenis. Tas tā bija ne tikai tādēļ, ka ES nespēja iegūt citu valstu atbalstu, bet arī tādēļ, ka ES pārāgri atklāja visas savas kārtis, līdz ar to izgāšanās bija nenovēršama. Patiesībā noslēguma sarunās ES tikpat kā nebija dzirdama.

Ko mums tagad iesākt? Pirmkārt, mums ir jāsteno savstarpības princips ar trešām valstīm. Eiropa vairs nevar samierināties ar situāciju, kurā konkrēti importētie ražojumi neatbilst vides prasībām. Tādējādi situācija, kas radusies Kopenhāgenas konferences izgāšanās dēļ, rada neskaidrību attiecībā uz starptautisko pārvaldījumu noteikumu nākotni oglekļa emisiju samazināšanas jomā, kas jo īpaši uztrauc tos mūsu uzņēmumus, kam ir jāveic būtiski ieguldījumi. Šāds skaidrības trūkums var arī nelabvēlīgi ietekmēt CO₂ emisiju tirgu, kam, kļūstot arvien lielākam, ir nepieciešams skaidrs un stabils regulējums vienmērīgas darbības nodrošināšanai.

Tajā pašā laikā Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna iegulda milzīgus līdzekļus videi nekaitīgās tehnoloģijās, lai radītu videi nekaitīgas darbavietas. Eiropa nedrīkst nokavēt inovāciju vilcienu. Tai ir jāatbalsta īsta Eiropas rūpnieciskā politika, jo tā met visīstāko izaicinājumu cīņā pret klimata pārmaiņām. Šīs jaunās, tīrās tehnoloģijas ir pieejamas, taču tas ir tikai mūsu ziņā, vai paātrināsim to izmantošanu savā politikā mūsu visu un jo īpaši jaunattīstības valstu labā.

Tas ir izaicinājums, kas ES ir jāuzņemas. Tās rīcībā ir līdzekļi, lai veiksmīgi īstenotu šo revolūciju, taču būsim nedaudz pragmatiskāk noskaņoti, tuvojoties nākamajiem termiņiem, lai pēc gada ap šo pašu laiku Mehiko mēs varētu panākt, ka Kopenhāgenā noslēgtais nolīgums kļūst par juridiski saistošu dokumentu.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, E. Espinosa kundze, komisāra kungs! Spānijas prezidentūra ir nolēmusi sagatavot Kopenhāgenas klimata konferences novērtējumu, par spīti daudzu runātāju teiktajam, ka šī konference bija pilnīgs fiasko. Taču fiasko nav katastrofa — dažkārt fiasko ļauj izdarīt labus secinājumus un saskatīt attiecīgās situācijas cēloņus. Ir jāizvērtē pašreizējā Eiropas Savienības stratēģija klimata aizsardzības jomā, jo norit gatavošanās nākamajai augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks Meksikā šī gada decembrī.

Man ir jautājums — vai mums vajadzētu noteikt augstāku mērķi emisiju samazināšanai, jo pašreizējais mērķis šajās sarunās netika sasniegts? Mums ir jāatrod partneri pašreizējā mērķa sasniegšanai, savukārt mums nemaz nav partneru, kas atbalstītu mērķi emisijas samazināt vēl vairāk. Jāteic, ka bez Amerikas Savienoto Valstu, Ķīnas un Indijas atbalsta Eiropas Savienībai neizdosies īstenot Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē izvirzītos mērķus, kā tas šajā plenārsēžū zālē šo debāšu laikā jau tika vairākas reizes atkārtots. Līdzīgs scenārijs būs arī Meksikā. Mums ir jānovērtē pārējo pušu paziņojumi, jo īpaši paredzot, ka klimata konferences forums ir galvenais sarunu procesa izpratnei, neskatoties uz kritisku vērtējumu par to, vai ANO forums ir piemērots, noderīgs, darbojas pareizi utt.

Mēs gribam īstenot videi nekaitīgu ekonomiku, kas paredz saprātīgi izmantot dabas resursus un attīstīt arvien jaunus enerģijas avotus un tehnoloģiju veidus enerģijas iegūšanai un saglabāšanai. Tajā pašā laikā mēs zinām, ka vislētākā enerģija ir tā, kas nav izsmelta, tāpēc mums ir jābūt racionāliem. Starp citu — un šī ir mana pēdējā piebilde — oglekļa dioksīda emisiju un pārējo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazinājums nav sasniedzams ar dārgu tehnoloģiju palīdzību. Bieži vien mūsu pašu resursi, piemēram, meži un augsne, var būt lieliska vide enerģijas uzsūkšanai, un te es domāju bioloģisku uzsūkšanos, kas tādējādi ir gana efektīvs risinājums.

Priekšsēdētājs. — No rīta mēs ļoti steidzāties, taču patlaban mūsu rīcībā vēl ir dažas minūtes. Tādēļ, atkāpjoties no ierastās kārtības, mēģināsim dot vārdu visiem tiem, kuri ir lūguši iespēju izteikties saskaņā ar brīvā mikroфона procedūru. Taču es jūs visus lūdzu runāt ne ilgāk kā vienu minūti.

Pēc minūtes runātājs tiks pārtraukts, jo sarakstā ir 13 cilvēku. Gribu visiem dot iespēju izteikties, bet E. Espinosa kundzei un komisāra O. Rehn kungam atbildēt, tāpēc visi runās tikai vienu minūti.

Marian-Jean Marinescu (PPE). — (RO) Kā jau tika gaidīts, Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē netika panākti konkrēti rezultāti. Taču ir skaidrs, ka globālā sasīšana ir realitāte un ka mums ir jārīkojas. Eiropas Savienībai ir jāturpina uzlabot situāciju ārpolitikas līmenī, jo īpaši debatēs ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Ķīnu. Ir jāpanāk pozitīvs rezultāts. Mums ir komisāri gan ārpolitikas, gan klimata pārmaiņu jomā.

Līdz tam Eiropas Savienībai ir jāturpina īstenot līdzšinējās darbības, arī vienpusējās. Es ceru, ka janvārī gaidāmajā neformālajā sanāksmē Seviljā vides ministri pragmatiski apspriedīs Kopenhāgenas konferences rezultātus un runās par klimata pārmaiņām nākamā Energoefektivitātes rīcības plāna 2010.–2014. gadam kontekstā.

Turklāt trešā pasākumu pakete iekšējam enerģētikas tirgum ir jāaskaņo ar Kopenhāgenas nolīgumu, lai nodrošinātu energoapgādes drošību, veicinātu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu un uztvertu un saglabātu oglekļa dioksīdu.

Linda McAvan (S&D). — Priekšsēdētāja kungs, man ir jautājums Padomes priekšsēdētājam un varbūt arī Komisijai par noteikto termiņu, proti, 31. janvāri. Kas notiek ar galvojumiem ES iekšienē? Es pieņemu, ka ES parakstīs vienu galvojumu, taču dzirdēju, ka COREPER runā par vairākiem galvojumiem. Kas īsti notiek šajā jautājumā?

Otrkārt, izskanēja runas par vienotu Eiropas nostāju, bet vai tā nav daļa no problēmas, ka ES devās uz Kopenhāgenu ar pilnvarām un ka pārrunu grupa nebija pietiekami elastīga šajās sarunās? Tā ir daļa no problēmas. Tieši tāpēc ES nepiedalījās noslēguma sarunās. Kāpēc runāt ar dalībnieku, kas vispār neprot attīstīt sarunu un kam trūkst jebkāda elastīguma? Kā mēs risināsim šo problēmu? Man teica, ka tas pats notiekot PTO. Tā ir liela ES problēma.

Visbeidzot, es ceru, ka komisārs O. Rehn kungs nodos no mums vislabākos vēlējumus komisāram S. Dimas kungam. Man ir žēl, ka viņš nepiedalās šajā noslēguma sesijā. Mēs vēlamies viņam pateikties par lielisko darbu, ko viņš ir paveicis daudzu gadu garumā, un es ceru, ka mēs viņu satiksīm nākamnedēļ Vides komitejā, lai izteiktu savu pateicību.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). — (NL) Priekšsēdētāja kungs, diemžēl Kopenhāgenā Eiropas lielvarai neizdevās sadarboties ar tādām lielvarām kā ASV, Ķīna, Indija un Brazīlija. Vēl sliktāk, pie galda sēdēja 28 Eiropas rūķīši: 27 dalībvalstis un viena bezspēcīga Komisija. Tā nedrīkst kārtot lietas. Ja Eiropa nespēj būt vienota, tā ir bezspēcīga un nevar veikt tai paredzēto uzdevumu. Tas negatīvi ietekmē gan Eiropu, gan arī šādas konferences rezultātus. Šorīt prezidents J. M. Barroso kungs, atsaucoties uz Lisabonas līgumu, teica, ka vides jautājumos Eiropas Savienības vārdā runā Komisija. Lai viņš liek naudu tajā jomā, par kuru viņš runā. Mans jautājums Komisijai ir šāds: vai tā vietā, lai skaisti spriedelētu par runāšanu vienā balsī, jūs esat gatavi par to pastāvēt un, ja nepieciešams, pastumt Padomi malā?

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, kamēr pagājušajā mēnesī Kopenhāgenā notika lielā konference, kurā piedalījās politiķi, NVO un aktīvisti, tajā pašā pilsētā notika vēl viena klimata konference, kur vairums runātāju bija zinātnieki, un, man šķiet, ka es tur biju vienīgais Parlamenta deputāts.

Zinātnieki viens pēc otra atspēkoja tā saucamos faktus par cilvēku radīto globālo sasilšanu, panikas cēļu propagandai pretstatot zinātniskus argumentus. Mēs dzirdējām par *Al Gore* hokeja nūjas diagrammas tehniskajām kļūmēm un meteoroloģisko staciju datu nedrošumu pēc Berlīnes mūra krišanas. Mūs informēja par datora modeļu zinātniskajiem trūkumiem, kas nelabprāt prognozē aukstu laiku, kā arī par pretējo korelāciju iespējamību starp oglekļa dioksīdu un globālās temperatūras svārstībām un faktiem, ar ko mums skalo smadzenes ikdienā. Satelītattēlos mums rādīja, cik dramatiski pēdējo trīs gadu laikā ir palielinājies arktiskā ledus apmērs, un mums arī īsumā pastāstīja par polārlāču skaita palielināšanos.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, ir nepieciešami precīzāki komentāri par iepriekš pieminētajiem tā dēvētajiem pierādījumiem par Himalaju ledājiem. 2007. gadā Klimata pārmaiņu starpvaldību padome ziņoja, ka līdz 2035. gadam Himalaju ledāji izkusīs.

Laikraksts „*The Sunday Times*” nesen atklāja, ka šī ziņojuma pamatā bija intervija, ko žurnālam „*New Scientist*” 1999. gadā sniedzis indiešu zinātnieks *S. Hasnain* kungs. *S. Hasnain* kungs pēc tam teica, ka šīs informācijas pamatā ir viņa personīgie aprēķini un ka viņš nav minējis ne gadu, ne arī veicis jebkādas oficiālus pētījumus.

Ja mūsu secinājumi par hipotēzi klimata pārmaiņu jomā pamatojas uz pierādījumiem, tad tiem ir jābūt neapgāžamiem. Tie nedrīkst būt viltoti vai pašu izgudroti.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Atšķirībā no pārējiem pasaules reģioniem Eiropas Savienība saprot un uzņemas celmlauža lomu cīņā pret klimata pārmaiņām. Tajā pašā laikā lielais dalībnieku skaits Kopenhāgenas konferencē vieš cerību, ka mērķis, kas ir kopīgs tik daudziem sabiedrotajiem, galu galā izrādīsies veiksmīgs. Augstākā līmeņa sanāksmē izdarītie secinājumi neattaisnoja cerības, taču, manuprāt, mūsu iesaistīšanās dažādos līmeņos nodrošinās cerētos rezultātus.

Mums savās valstīs ir vairāk jāpopularizē investīciju programmas gan saistībā ar atjaunojamiem energoresursiem, gan jomās, kas tieši ietekmē klimata pārmaiņas. Šeit es domāju gan mazus projektus, piemēram, tādus, kas paredz nodrošināt tehnisko palīdzību vietējo energoresursu jomā, gan lielus reģionālos projektus, piemēram, selektīvā pārvaldība un atkritumu otrreizējā pārstrāde vai ūdens un kanalizācijas tīklu un sistēmu atjaunošana un paplašināšana.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs! *Václav Havel* 11. novembrī mums teica: „Eiropa ir mūsu dzimtenu dzimtene.” Pēc Kopenhāgenas sanāksmes Eiropas iedzīvotāji ir ļoti negatīvi noskaņoti. Trūkst reālas palīdzības, tāpēc, saskaroties ar šo palīdzības krīzi un cerībā šo palīdzību atjaunot, vērsos pie jums ar jautājumu, kas sastāv no divām daļām.

Pirmkārt, vai sešos jūsu prezidentūras mēnešos jums ir bijusi vēlme atgriezties pie sarunām par tā dēvēto Tobina nodokļa ieviešanas finanšu darījumiem? Manuprāt, šī nodokļa ieviešana palīdzētu atjaunot palīdzību ne tikai pilsoņu vidū, bet arī attiecībā uz citiem cilvēkiem visā pasaulē, kas ir nonākuši līdzīgā situācijā.

Otrkārt, vai jūs gribētu vēlreiz atgriezties pie sarunām par saistošā oglekļa dioksīda emisiju kvotu un oglekļa noplūdes saraksta izveides?

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, gluži tāpat kā viena bezdelīga neliecina par to, ka ir pienākusi vasara, tāpat arī auksta ziema neatspēko klimata pārmaiņu un globālās sasilšanas teorijas. Patiešām, arvien lielākai sabiedrības daļai pierādījumi šķiet pārliecinoši, jo gan zinātniski fakti, gan acīmredzamais pierāda, ka klimata pārmaiņas ir īstenība.

Cilvēki Kopenhāgenas konferenci raksturo kā izgāšanos un neveiksmi. Manuprāt, pareizāk to būtu raksturot kā mazu soli pareizajā virzienā — viens mazs solis pareizajā virzienā. Nākamais izaicinājums ir Meksikas sanāksmē šo mazo soli pārvērst varenā lēcienā visas cilvēces interesēs.

Tas ir liels izaicinājums, jo īpaši Eiropas Savienībai, lai attaisnotu jauno iestāžu un jauno amatu, kas stājušies spēkā līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu, eksistenci. Ja apstākļi mums atkal būs nelabvēlīgi, kā tas bija Kopenhāgenas konferencē...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Andrés Perelló Rodríguez (S&D). – (ES) Nav daudz tematu, kas ir guvuši tik plašu Eiropas Parlamenta un sabiedrības vienprātību, un ir apkaunojoši sagraut cerības sabiedrībai, kura mūs atbalsta un kura mums uzticējās Kopenhāgenā.

Es neuzskatu, ka augstākā līmeņa sanāksme bija neveiksmīga, un es noteikti nepiekrītu tam, ko saka cilvēki, kuri nevar saskatīt atšķirību starp klimatu un laikapstākļiem — sniegs ziemeļos nav nekas pārsteidzošs, taču nav normāli, ka snieg Sevilā un ka temperatūra Kubā ir četri grādi pēc Celsija skalas; tas ļoti uzskatāmi apliecina, ka klimata pārmaiņas notiek. Es uzskatu, ka neviens no šiem jautājumiem nedrīkst likt mums samazināt piesardzību.

Ministra kungs, patlaban mums ir jānostiprina savas pozīcijas vairāk nekā jebkad. Citiem vārdiem sakot, šo sešu mēnešu laikā jums ir jāizdara vēl lielāks spiediens un ir jāpārlicina Padome par to, ka ir vajadzīga arvien vienotāka un kopīga nostāja. Jums ir jānudina Komisija panākt to, ka mums ir vienota nostāja, lai tad, kad būsīm Meksikā, B. Obama kungs nevarētu apgriezties un teikt: „Es dodos satīties ar Ķīnas pārstāvjiem un pēc tam pastāstīšu par to eiropiešiem,” jo tas ir Eiropas Savienības neapmierinātības cēlonis.

Ministra kungs, mums ir jāsaģlabā līderpozīcijas klimata, kā arī Eiropas Savienības un cilvēces dēļ.

Priekšsēdētājs. – Jūs zināt, ka varat iesniegt savas runas rakstveidā un ka tās tiks iekļautas Parlamenta plenārsēdes stenogrammā. Ja jūs runājat ļoti ātri, tulki nevar uztvert jūsu teikto, un vienīgie, kas dzirdēs jūsu runas, būsiet jūs paši un varbūt vēl tie, kuri saprot valodu, kurā runājat.

Tādēļ ir vēlams runāt lēni, lai jūsu runu varētu pārtulkot, un, kā jau minēju, izmantojiet iespēju iesniegt savu runu rakstiski, lai tā tiktu iekļauta stenogrammā.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, jāatzīst, ka līdz šim, tostarp Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē, pielietotā Eiropas Savienības taktika bija nepareiza. Mūsu taktika bija atklāt visas kārtis un ticēt, ka, ja mēs noteiksim tālredzīgus mērķus, citi tiem pievienosies. Kaulēties, ko mēs darījām arī šeit, Parlamentā, par to, vai ierobežot emisijas par 40 % vai 50 %, nebija pareizi. Tas mazliet atgādina sarunas Aukstā kara laikā, kad atsevišķas politiskās grupas uzskatīja, ka vienpusēja atbrūņošanās mudinās atbrūņoties arī Padomju Savienību. Mums šī taktika ir jāmaina un sarunās ar pasaules lielvalstīm — Ķīnu un Amerikas Savienotajām Valstīm — jāsaģlabā stingra nostāja un pat jādraud ar to, par ko runā mūsu kolēģi no Francijas, proti, piemērot oglekļa nodokli pie Eiropas Savienības robežām. Mūsu uzņēmumiem ir jāspēj konkurēt pasaules tirgū. Mums arī jāatceras par jaunajām tehnoloģijām, tostarp tehnoloģijām (...).

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ikviens piekritīs, ka Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme bija dubulta neveiksme. Patiesi, papildus tam, ka sanāksme bija neveiksmīgs pasākums un tās rezultāts bija nesaistoša vienošanās, kuru neparakstīja visas valstis, mums ir jāsamierinās arī ar mūsu pašu sakāvi, jo Kopenhāgenā notiekošajās sarunās uzmanības centrā atradās un galveno lomu spēlēja divas valstis, kuras planētu piesārņo visvairāk — Ķīna un Amerikas Savienotās Valstis. Sarunas vadīja šis G2, un situācijas noteicēji nebija ne eiropieši, ne jaunattīstības valstis. Rezultātā jautājumam par lauksaimniecību gandrīz vispār netika pievērsta uzmanība, lai gan šī joma ir viens no būtiskākajiem elementiem cīņā pret klimata pārmaiņām. Eiropas lauksaimniecībā patlaban tiek plānots pievērsties ilgtspējīgākiem ražošanas modeļiem ar atbildīgāku ūdens apsaimniekošanu un modeļiem, kas paredz saprātīgāku ūdens pārvaldību, kā arī modeļiem, kas ir mazāk energoietilpīgi un mazāk atkarīgi no ķīmikālijām, jo ir atzīts, ka bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmu saglabāšana ir galvenie vides piesārņojuma mazināšanas veidi. Tādēļ, kad mēs, lūdzu, atzīsim, ka lauksaimniecība (...)

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē tika parādīts cits veids, kā aplūkot jautājumu par klimata pārmaiņām. Patiesā problēma bija saistīta nevis ar siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju ierobežošanu, bet ar efektīvu mehānismu, kas veicina to mazināšanu, ierosināšanu. Līdz šim Eiropas Kopiena ir bijusi līdere CO₂ emisiju samazināšanas jomā, un tā joprojām nosaka standartus šāda līmeņa sasniegšanai visā pasaulē.

Tādēļ ir vērts Eiropas Savienībā ierosināt ilgtspējīgu pieeju, kas ļautu finansēt atbilstīgus mūsu pašu īstenotus pasākumus vispirms jau pašā ES. Naudu piešķirtu visu dalībvalstu kopīgi dibināts ES fonds, kura iemaksu apjomu noteiktu kā proporcionālu daļu no katras dalībvalsts IKP uz vienu iedzīvotāju. Tādējādi mēs bez liekiem sarežģījumiem panāktu vienlīdzīgas iemaksas no katras dalībvalsts. Prioritāte tiktu noteikta tādu pasākumu finansēšanai, kas veicinātu emisiju reālu samazināšanu par zemākajām izmaksām.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar zinātnieku kritiskajām piezīmēm par IPCC secinājumu ticamību un datu viltošanas atklāšanu, kas nenoliedzami ietekmēja Kopenhāģenas konferences rezultātus, es jautāju Komisijai, kāda ir iespēja veikt pētījumu, kas apstiprinātu apstrīdētos datus. S. Dimas kungs atbildēja: „IPCC novērtējumā ir pausta vienprātība, kas panākta starp tūkstošiem zinātnieku.” Tādēļ es jautāju, vai zinātnes rezultātus nosaka vienprātība un vai zinātniskie secinājumi tiek pieņemti balsojot? Par *Klimatgeitu* komisāra kungs izteicās šādi: „Eiropas Komisijas nostāja ir neietekmēt IPCC ziņojumā sniegtos acīmredzamos un pamatotos secinājumus.” Tāpēc es jautāju, kādi secinājumi tiek izdarīti, pamatojoties uz viltotiem datiem? Es domāju, ka mums ir vajadzīgs objektīvs pētījums, kas apstiprinātu CO₂ radītās sekas. Bez zinātniska pamatojuma Meksikā mūs gaida vēl viena izgāšanās.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, ar turpmāko rīcību pēc Kopenhāģenas konferences vajadzētu uzlabot ANO pozīciju un iespēju vadīt sarunas.

Mums jānodrošina ANO sākt augsta līmeņa sarunas ar valstu vadītājiem un pēc tam jāturpina detalizēta izstrāde kopā ar ierēdņiem tādā veidā, kā tiek darīts G8 vai G20 kontekstā. Eiropas Savienībai ir gan interese, gan iespējas panākt šāda veida pārmaiņas ANO sistēmā.

Es arī ceru un novēlu Padomei un Komisijai, ka tagad, kad ir pieņemts jaunais Lisabonas līgums, mūsu ārpolitikas svarīgāko jautājumu risinās trijotne, ko veido Komisijas priekšsēdētājs, Augstais pārstāvis un komisārs klimata pārmaiņu jomā, un būs iespējams risināt sarunas, pamatojoties uz vienu dokumentu, par kuru ir panākta vienošanās.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Šeit jau tika teikts un tā ir taisnība, ka Kopenhāģenas konference sagādāja vilšanos, jo netika panākta politiski saistoša vienošanās. Taču tagad mums ir jāiet uz priekšu un politiski jā sagatavojas konferencei Meksikā; tehniski Eiropas Savienība jau ir sagatavojusies. Eiropas Savienībai ir jāatgūst savas līderpozīcijas un jāliek sadzirdēt tās vienoto nostāju. Lisabonas līgums mums tajā palīdzēs, ļaujot Eiropai pastāvēt par sevi, paust vienotu nostāju un runāt ar tādu pārliecību, kādā var runāt tas, kurš ir izpildījis savu mājasdarbu. Mēs arī rēķināmies ar Spānijas prezidentūru, jo, kad ieradīsimies uz sanāksmi Bonnā (...)

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Mēs esam noslēguši šo sesiju. Tā ir bijusi neierasti gara, taču mums vismaz izdevās ļaut uzstāties lielam skaitam deputātu. Lielais klātesošo deputātu skaits arī apliecina Parlamenta ieinteresētību šajā jautājumā.

Tagad esam sasnieguši debašu noslēguma daļu un vispirms dosim vārdu E. Espinosa kundzei, lai viņa varētu atbildēt uz jautājumiem.

Gan E. Espinosa kundze, gan Parlamenta deputāti sapratīs, ka draudzības, silto jūtu un viņai paustās apbrīnas dēļ es ar prieku dodu viņai vārdu.

Elena Espinosa Mangana, Padomes priekšsēdētāja. – (ES) Dāmas un kungļi, gribu pateikties jums visiem par jūsu ieguldījumu, kas mums noteikti palīdzēs uzlabot savu sniegumu. Diemžēl es nevaru atbildēt jums visiem personīgi, sākot ar pirmo runātāju — C. Wortmann-Kool kundzi — un beidzot ar pēdējo runātāju — A. Grzyb kungu —, un nevaru atbildēt arī uz 15 papildu runām, kuras mēs dzirdējam. Tomēr ļaujiet man īsi papildināt savu ievadrunu.

Klimata pārmaiņu jomā mums ir jāpasniedz vairāki ļoti nozīmīgi mērķi — ir jāpanāk, ka tiek atbalstīts Kopenhāģenas nolīgums un ka tajā tiek noteiktas pienācīga līmeņa saistības, kā arī jāuzlabo katra tā daļa, izstrādājot un izskatot tā saturu un paātrinot tā īstenošanu.

Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmē mēs pieredzējām nebijušu starptautisko situāciju, kas ir vēl jāuzlabo un kas sniedz iespēju ļoti dažādajiem dalībniekiem izteikt jaunus mērķus un cerības, kā arī rada nepieciešamību mainīt lēmumu pieņemšanas kārtību, lai to efektīvi pielāgotu jaunajiem grafikiem un vajadzībām.

Šajā kontekstā Eiropas Savienībai ir jāizvērtē, kāds ir labākais veids kā starptautiskā līmenī apliecināt savas līderpozīcijas klimata politikas jomā.

Mēs nedrīkstam atkāpties no saviem mērķiem, jo tādējādi mazinātos mūsu uzticamība un vājinātos mūsu pozīcija, kas pēdējo gadu laikā tika apdraudēta. Nevienam labāk par Eiropas Savienību nezina, cik grūti ir veidot šādu kolektīvo vadību. Tāpat nav neviena, kas labāk par Parlamentu zina, kādas priekšrocības un gandarījumu

sniedz rezultāts, kas uzlabo situāciju mums visiem. Globālā mērogā mēs varam virzīties uz priekšu tikai tad, ja virzības pamatā ir abpusēja uzticība un sabiedrības intereses.

Daži Kopenhāgenas konferenci dēvē par viesuļvētru ar saldsērīgu iznākumu. Es labprātāk izceltu tajā to, ko uzskatu par ļoti vērtīgu, proti, faktu, ka konference mums sniedza milzīgu potenciālu, ko varēsīm izmantot turpmākajos mēnešos. Dāmas un kungi, jūs varat būt droši, ka mēs varam skaļi un skaidri teikt — Eiropas Savienība nebija tā, kas izraisīja problēmas Kopenhāgenā.

Turpinot par runām, vairāki no jums pieminēja solidaritāti ar trešām valstīm, emisiju samazināšanu, mežu izciršanu un efektīvāku un ilgtspējīgāku rūpniecību, daudzi no jums runāja arī par vadību un vienotību. Šajā posmā mūsu pienākums ir uzstāt uz tūlītēju Kopenhāgenas nolīguma piemērošanu.

Mūsu pienākums ir arī uzstāt uz nolīguma pilnīgu iekļaušanu ANO standarta procedūrā un sagatavot stabilu pamatu, lai gūtu ievērojamas priekšrocības Meksikā. Tur būtiska nozīme būs reģionālajām un nozaru savienībām, un Eiropas Savienībai tās ir jānostiprina un jāpaplašina.

Mums ir jāstrādā plecu pie pleca un jāraugās ar skatu nākotnē. Mums ir jābūvējam un jāvirzām uz priekšu. Mēs nedrīkstam ļauties žēlabām. Raugoties nākotnē un domājot par mantojumu nākamajām paaudzēm, Parlaments var izdarīt ļoti daudz. Mums visiem kopā — dalībvalstīm, Vides padomei, Komisijai, Parlamentam un, protams, prezidentūrai — ir jādod savs ieguldījums.

Tā vietā, lai aizstātu citam citu, mums ir jārikojas kopīgi un jāapvieno vislielākās pūles, lai aizstāvētu mūsu kopējo nākotni, neaizmirstot, ka vide, attīstība, konkurētspēja un jauninājumi ir kopēji mērķi, uz kuriem jātiecas, strādājot kopā.

Es ņemšu vērā jūsu teikto un garantēju, ka Spānijas prezidentūra, kura līdz 30. jūnijam būs pēc rotācijas principa noteiktā Eiropas Savienības prezidējošā valsts, vienmēr strādās kopā ar jums, lai nodrošinātu mums visiem ilgtspējīgāku nākotni.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. — Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties par ļoti būtiskajām un atbildīgajām debatēm. Es noteikti nododu jūsu laba vēlējumus savam kolēģim *Stavros Dimas*, lai viņš tuvākajā laikā varētu jums pievienoties komitejā.

Esmu noklausījies jūsu viedokļus un centīšos atbildēt uz dažām jūsu paustajām bažām un politiskajām nostājām, pamatojoties uz paziņojumiem, kurus lūdzu saņemt debašu laikā. Es domāju, ka varam jūsu galveno vēstījumu interpretēt šādi — lai gan Kopenhāgenas nolīgums neatbilst mūsu vēlmēm, tajā tomēr ir manāma Eiropas ietekme. Citiem vārdiem sakot, Kopenhāgenas nolīguma tekstā ir minēti tādi mērķi, kas vajadzīgi, lai risinātu ar klimata pārmaiņām saistītos jautājumus nolīgumā par klimatu pēc 2012. gada, un tajā ir noteikts pamats finanšu paketei, kā arī izteikts aicinājums uzņemties nopietnas saistības attiecībā uz emisiju samazināšanu.

Runājot par mūsu saistībām, pašlaik notiek COREPER sanāksme, un Komisija un dalībvalstis vēlas sniegt vienotu un skaidru paziņojumu. Patlaban pie tā tiek strādāts, un esmu pārliecināts, ka tas būs gatavs pirms noteiktā termiņa, kas ir 31. janvāris. Šī ir mana atbilde *L. McAvan* kundzei, un tam arī vajadzētu radīt stabilu pamatu vienotam sarunu dokumentam, kuru aicināja izstrādāt *S. Pietikäinen* kundze.

Tajā pašā laikā mēs nolīgumu uzskatām par klupšanas akmeni, kas turpmāk var radīt būtiskus šķēršļus Meksikā gaidāmajās starptautiskajās sarunās par klimatu. *S. Hassi* kundze un daudzi citi aicināja ES uzņemties vadību. Es tam piekrītu, un Komisija ir apņēmusies nodrošināt to, lai ES turpmākajos mēnešos saglabātu savu vadošo pozīciju un pārveidotu šo nolīgumu par mērķtiecīgu un juridiski saistošu vienošanos, ko mēs visi gaidām. Es rēķinos ar jūsu atbalstu šī mērķa sasniegšanā.

Diemžēl, kā šajās debatēs tika pareizi teikts, daži no mūsu nozīmīgajiem sarunu partneriem, piemēram, Ķīna un Amerikas Savienotās Valstis, nevarēja vai nevēlējās sev izvirzīt tik mērķtiecīgu apņemšanos kā Eiropas Savienība, un tas, protams, nelabvēlīgi ietekmēja sarunas. Visiem ir skaidrs, ka jo īpaši Ķīna nevēlējās sev izvirzīt ļoti augstus mērķus. Personīgi es uzskatu, ka jaunajam Komisijas sastāvam būs jādefinē visaptveroša Eiropas Savienības stratēģija attiecībā uz Ķīnu, lai varētu labāk aizstāvēt un īstenot mūsu kopējās intereses attiecībā uz klimata politiku, ar tirdzniecību saistītu spriedzi un valūtas kursa politiku. Nevar pieļaut to, ka Ķīnas īstenotais valūtas dempings apdraud ekonomikas atveseļošanu Eiropā. Līdzīgi, mēs sagaidām, ka Ķīna uzņemsies nopietnas saistības klimata pārmaiņu politikas jomā.

Taču jāņem vērā, ka vadība tiek veidota mājās. Mums ir jādara viss iespējamais, lai, tuvojoties finiša taisnei, izpildītu mūsu saistības, kas noteiktas Kioto protokolā. Mums arī jāpanāk tādas jaunas un mērķtiecīgas

politikas un pasākumu ierosināšana, kas palīdzētu sasniegt mūsu pašu noteikto apņemšanos, kas paredz samazināt emisijas par 20 % vai pat 30 %. Lai to sasniegtu, mums jāiegulda līdzekļi jauninājumos un pētījumos par vides un enerģētikas tehnoloģijām, kurās efektīvi izmanto resursus un kuras būs pamatā pašlaik gatavotajai ES stratēģijai 2020. gadam.

Es piekrītu *R. Dati* kundzei un *F. Grossetête* kundzei, kā arī *L. Ek* kundzei, ka tas nozīmē, ka ES stratēģijai 2020. gadam ir jābūt saistītai klimata nozari un darbavietām un tādējādi ir jābūt Eiropas Savienības ekonomikas atveseļošanas pamatam. Es tomēr gribu atbildēt arī uz *C. Davies* kunga konkrēto jautājumu. Esmu noskaidrojis un varu jūs informēt, ka par oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas kvotu EUR 300 miljonu apmērā izlietojumu tiks lemts 2. februārī atbilstīgās komitoloģijas procedūras komitejā. Es jums garantēju, ka mēs vēlamies atbalstīt 12 demonstrējumu ražotnes. Astoņas ražotnes tiks atbalstītas pirmajā posmā, bet pārējās — otrajā posmā.

Noslēgumā vēlos teikt, ka mūsu pienākums pret nākamajām paaudzēm ir turpināt rādīt piemēru un līdz gada beigām panākt juridiski saistošu vienošanos, nodrošinot visiem labāku un ilgtspējīgāku nākotni.

Priekšsēdētājs. – Pēc runas, ko teica komisāra kungs, kuram mēs vēlam vislielāko veiksmi, zinot, ka viņš strādās tikpat teicami, kā agrāk, mēs noslēdzam debates.

Balsojums notiks februāra pirmās daļējās sesijas laikā jeb februāra I sesijā.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Vinstons Čērčils ir teicis, ka „politika ir spēja paredzēt, kas notiks rīt, pēc nedēļas, mēneša un gada, un tā ir arī māka pēc tam paskaidrot, kādēļ tā nenotika.”

Kopenhāgenas konferences kontekstā mēs visi esam labi politiķi. Konferences sākumā valdija liels politiskais optimisms par jauno nolīgumu klimata jomā, taču sarunas liecināja, ka optimisms un vides aizsardzība ir drīzāk eiropiešu, nevis visas pasaules vērtības. Faktam, ka Kopenhāgenas konferences iznākums sagādāja vilšanos, jo netika attaisnotas mūsu un iedzīvotāju cerības, vajadzētu mūs motivēt un likt mums apņemties vairāk iesaistīties un parādīt lielāku vienotību rudenī gaidāmajā nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē Meksikā. Eiropai ir jāiemēcās sadarboties un aktīvi risināt sarunas, kā arī paust vienotu viedokli.

Ivo Belet (PPE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pēc fiasko Kopenhāgenā mēs varētu, žēlabaini raudot un vaimanājot, noiet malā, taču tā būtu enerģijas izšķērdēšana. Turpināsim ieviest kārtību mūsu pašu mājās! Eiropa ir vienīgā pasaules daļa, kur darbojas konkrēti un mērķtiecīgi tiesību akti par CO₂ emisiju mazināšanu. Tie ir jāsteno turpmākajos mēnešos un gados. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka tie tiešā veidā ietekmē arī citas lielvalstis, jo īpaši Ķīnu. Visām patēriņa precēm, ko Ķīna tuvākajā laikā gribēs pārdot Eiropā, būs jāatbilst stingrākajiem Eiropas vides standartiem. Tādējādi arī Ķīnas ražotāji būs spiesti mainīt attieksmi. Iespējams, *Hopenhagen* jeb Cerību pilsētiņa piedzīvoja lielu neveiksmi, taču mums atkal jāķeras pie darba, jo nākamgad būs jaunas iespējas — vispirms Bonnā un pēc tam Meksikā. Tikmēr notikumi Kopenhāgenā nenoliedzami darīja modru ikvienu, ievērojami palielinot mūsu informētību par vidi. Ar to nepietiek, taču saprotot, ka ieguldījumi klimatā ir izdevīgi arī mums pašiem, ekonomikai un tādējādi arī nodarbinātībai, manī rodas optimisms.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Augstākā līmeņa sanāksmi Kopenhāgenā daudzi ir raksturojuši kā visstāko neveiksmi, jo tās iznākums ir neskaidra vienošanās, kurā nav skaidri noteiktu pieņemumu un termiņu. Taču rūpīgāk izvērtējot notikumus Dānijas galvaspilsētā, redzam, ka tur tika likti pamati jaunai, globālai kārtībai klimata jomā, kuru mēs īstenojam, taču tur būs jāiegulda smags darbs un jārisina sarunas vairāku gadu garumā.

Tā bija pirmā reize, kad 115 valstu vai valdību vadītāji tikās, lai pārrunātu klimata pārmaiņas. Tā ir svarīga zīme. Būtiski, ka augstākā līmeņa sanāksme notika ANO paspārnē, tādējādi liekot pat jaunattīstības valstīm un valstīm ar vāji attīstītu rūpniecību saprast, ka tām ir aktīvi jāiesaistās siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanā.

Ir palielinājusies spēcīgo, rūpnieciski attīstīto un jaunattīstības valstu divpusēju apspriežu nozīme, jo īpaši ņemot vērā nākamo augstākā līmeņa sanāksmi par vides jautājumiem, kas notiks Meksikā. ES ir pieejami visi dati, kas vajadzīgi, lai uzņemtos svarīgu lomu divpusējās sarunās ar tādām valstīm kā Ķīna, Indija vai Brazīlija. Ir pienācis brīdis, kurā neviens darbs nešķiet pārlietu grūts, jo uz spēles ir likta mūsu visu kopējās planētas nākotne.

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Pēdējā mēneša laikā Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme visbiežāk tiek raksturota ar vārdu „neveiksme”. Augstākā līmeņa sanāksmes neapmierinošo iznākumu izraisīja

gan lielo rūpniecisko valstu izrādītā atturība, gan sistēmas sarežģītie noteikumi, kuru pamatā ir ANO vienprātība.

Turklāt ir jāizvērtē Eiropas Savienības nespēja uzņemties vispasaules centienu katalizatora lomu klimata pārmaiņu ietekmes ierobežošanā. Gadu pirms šīs konferences, vienpusēji paziņojot par savu nodomu līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas par 20 %, ES radīja sev morālas tiesības stimulēt sarunas Kopenhāgenā. Taču mēs nezinājām, kā panākt to, ka mūs uzklausā sanāksmē, kur dominēja ASV un valstu ar strauji augošu ekonomiku nostāja.

Lai mēs varētu cerēt uz veiksmīgu sarunu iznākumu, sarunām ir jānotiek šaurākā lokā. Jūnijā un decembrī paredzētās ministru sanāksmes Bonnā un Mehiko ir pēc iespējas efektīvāk jāizmanto, lai radītu iespēju noslēgt jaunu nolīgumu. Dalībvalstīm ir jāsapņo sava rīcība, lai mēs uz vispasaules skatuves paustu vienotu nostāju.

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Neveiksmīgā augstākā līmeņa sanāksme par klimata pārmaiņām ir atklājusi Eiropas vājo pusi un tās politiskās elites naivumu. Tā parādīja, ka mēs esam tikai viens no daudziem dalībniekiem pasaules mērogā. Kādēļ priekšlikumi par CO₂ emisijām izrādījās nepieņemami? Tādēļ, ka tie apdraud daudzu jaunattīstības valstu intereses, tajos nav ņemts vērā konkurences aspekts, kam pamatā ir vispasaules militārā ekonomika, tajos ir negodīgi sadalītas tiesības izmantot sabiedriskos resursus, proti, Zemi, un to pamatā ir IPCC izvirzītā apšaubāmā hipotēze par CO₂ kaitīgumu, kamēr, kā izrādās, tā saucamie „pierādījumi” ir viltoti (*Klimatgeita*). Zinātni nedrīkst kontrolēt politiskie spēki, tai ir jāizvērtē visi apstākļi un jāatbild uz katru iespējamo jautājumu. Vai kāds ir pajautājis, piemēram, to, kas notiktu, ja atmosfērā nebūtu pietiekami daudz CO₂? Mums būtu jāprieccājas par šo silto periodu mūsu planētas jauno laiku vēsturē un par to, ka pašlaik atmosfērā ir aptuveni 370-380 ppm CO₂. Mēs zinām, ka fizikā un ķīmijā pastāv Lešateljē līdzsvara princips, kas paredz ideālo fotosintēzes apstākļu attīstību. Zeme kļūst zaļāka, tas ir daudzkārt apstiprināts fakts, un tas garantē labāku ražu un attīstībai labvēlīgākus apstākļus. Tam tā ir jābūt, lai gan daudzas pazīmes diemžēl liecina, ka tuvākajos divdesmit gados globālā temperatūra pazemināsies. Secinājums — Eiropas Savienībai ir nekavējoties jāpārskata tās ierobežojošā klimata un enerģētikas politikas pakete, jo tā mazina ES ekonomikas konkurētspēju.

Béla Glattfelder (PPE), rakstiski. – (HU) Pašreizējie liberālie tirdzniecības noteikumi pieļauj lielākas oglekļa dioksīda emisijas. Ieviešot emisiju tirdzniecības sistēmu, atbalstot atjaunojamās enerģijas avotus un ieguldot energoefektivitātes palielināšanā, attīstītās valstis pieliek lielas pūles, lai ierobežotu to radīto oglekļa dioksīda emisiju apjomu. Šie pasākumi uzņēmumiem rada papildu izmaksas. Turklāt šajās valstīs enerģijas patēriņam tiek noteikti arvien lielāki nodokļi.

Tajā pašā laikā daudzas jaunattīstības valstis nedara neko, lai mazinātu to radīto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas. Tās pat pastāvīgi palielina savu oglekļa dioksīda emisiju apjomu. Tā vietā, lai stimulētu lielākos rūpnieciskos patērētājus pievērsties energoefektivitātei, tās nodrošina tiem elektrību par subsidētām cenām. Daudzi saka, ka mūsdienās šo valstu svarīgākā salīdzinošā priekšrocība ir nevis lēts darbspēks, bet lēta enerģija.

Tādēļ ir jāievieš jauni starptautiskās tirdzniecības noteikumi, kas neļautu tirdzniecībai veicināt turpmāku oglekļa dioksīda emisiju radīšanu. Mums ir jānodrošina ne tikai godīga, bet arī videi nekaitīga tirdzniecība. Tādēļ mums jāpanāk, ka tiek piemērotas efektīvas juridiskās sankcijas, ja kāda valsts nepilda saistības, ko tā uzņēmusies nolīgumos par klimata pārmaiņām.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Kopenhāgenas konference par klimata pārmaiņām sagādāja vilšanos. Tajā netika izteiktas juridiski saistošas apņemšanās, kuras noteiktu starptautiskās klimata aizsardzības turpmāko regulējumu. Situāciju pasliktina fakts, ka pretēji plānotajam ES nespēja būtiski ietekmēt sarunu galarezultātu. Taču konferences neveiksmīgais iznākums neattaisno bezdarbību. Mums ir jāpierod pie idejas, ka līdz brīdim, kad tiks panākta visām pusēm saistoša starptautiska vienošanās, ir jāuzsver reģionālo risinājumu nozīme. Tādējādi Eiropas Savienībai ir jāuzlabo savi starptautiskie noteikumi klimata aizsardzības jomā. Eiropas Savienības noteikumi ir jāpadara efektīvāki, neradot Eiropas rūpniecībai nelabvēlīgāku situāciju konkurētspējas ziņā.

Tomēr ES klimata politikai nevajadzētu arī izraisīt nelabvēlīgu stāvokli jaunajām dalībvalstīm, kā nesen notika saistībā ar starptautisko ES pienākumu sadales plānu. Jautājumā par klimata aizsardzību jādod priekšroka tādiem risinājumiem, kuriem bez emisiju samazināšanas ir daudzveidīga papildu ietekme. Piemēram, pilsētas transporta attīstība uzlabo dzīves kvalitāti, ieguldījumi energoefektivitātes uzlabošanā rada darbavietas un pētniecībā un attīstībā ieguldītie līdzekļi vienlaikus uzlabo konkurētspēju. Arī šie aspekti ir jāņem vērā, veidojot nākamo septiņu gadu budžetu. Eiropa nevar atļauties būt tikai skatītāja lomā

starptautiskās sarunās par klimata aizsardzību. Tai jāturpina uzņemties iniciatīvu pat tad, ja milzīgu pārmaiņu vietā klimata politiku tagad raksturos mazi, pakāpeniski soliņi.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *rakstiski*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es klausījos sūdzībās par Kopenhāgenas konferences neapmierinošo iznākumu ar zināmu samulsumu. Es varu teikt tikai to, ka ir pienācis laiks ES atvērt acis un ieraudzīt, kāda ir realitāte. Mums ir jāpārstāj sevi maldināt, iedomājoties, ka ES bija ieņēmusi vadošo pozīciju vai ka tā varētu šādu lomu uzņemt. Būsim godīgi — mūsu neefektīvā un dārgā stratēģija nevienu neinteresē. Es arī plānoju to teikt nākamajai par klimata pārmaiņām atbildīgajai komisārei. Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme pienāca un pagāja, taču kādēļ C. Hedegaard kundze joprojām mēģina mūs pārliecināt, ka ES ir līdere klimata politikas jomā un ka tai ir jāraida pasaulei pareizais ceļš? ES šādas lomas nav bijis ļoti ilgi.

„Seko man, esmu tieši aiz tevis” ir paradokšāls sauklis, ko sev ir radījusi ES. Tieši šādi sevi maldinot, ES turpina savu nožēlojamo klimata politiku, kura iznīcina darbavietas tīrākajās nozarēs. Tie, kuri kaut nedaudz sekoja līdzī debatēm par klimatu, jau ilgu laiku zināja, ka neizdosies panākt starptautisku nolīgumu, kura pamatā būtu ES izstrādātā formula. Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna un Japāna ir izvēlējušās ceļu, noraidot ANO vadīto modeli, kurā noteiktas maksimāli pieļaujamās emisijas un grafiki. Tās veic tiešus ieguldījumus oglekļa koncentrācijas mazināšanā un jaunās tehnoloģijās, ko laika gaitā arī uzskatīs par loģisku emisiju mazināšanas veidu. Taču šī metode neuzspiedīs ekonomikai un nodarbinātībai birokrātiju, negodīgu konkurenci vai neparedzētas cenu svārstības. Eiropa būs neaizsargāta, ja ES ies pa citu ceļu, paliekot viena un pasliktinot uzņēmumu nožēlojamo stāvokli. Šī ir skumdoša situācija, kurā nav ieguvēju, un vismazāk iegūst cilvēki. Arī vide neieņēvīs no tā, ka pasaules tīrākajām nozarēm emisiju tirdzniecībā tiks piemērotas sankcijas, kuras netiks piemērotas pārējiem. Ir pienācis laiks Eiropas Savienībai pārskatīt savu politiku un beidzot skatīties patiesībai acīs.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Savienībai jāturpina iesaistīties starptautiskajās sarunās par jauna nolīguma pieņemšanu pēc Kioto protokola darbības beigām. Ir skaidrs, ka, lai varētu parakstīt jaunu globālu nolīgumu, kas aizstās Kioto protokolu, ir jāizvērtē un rūpīgi jāsaprot ES sarunu stratēģija, lai turpinātu sarunas 2010. gadā.

Lai gan Kopenhāgenas konferencē izdarītos secinājumus nevar uzskatīt par panākumu un tie ne tuvu nav tādi, kā vēlējas Eiropas Savienība, secinājumi iezīmē turpmāku virzienu ceļā uz juridiski saistoša vispasaules nolīguma parakstīšanu pēc Kioto protokola darbības beigām. Tuvākajā nākotnē ES jāliek uzsvars uz diplomātiskiem centieniem ar mērķi panākt visu atbilstīgo globālo partneru, jo īpaši ASV, Ķīnas un Indijas, apņemšanos, lai varētu sasniegt globālo mērķi, kas paredz ierobežot temperatūras paaugstināšanos par diviem grādiem pēc Celsija skalas salīdzinājumā ar temperatūru pirms rūpniecības laikmeta.

Mums ir jāapzinās, ka ES apņemšanās līdz 2020. gadam izvirzīt mērķi samazināt emisijas par 30 % ir atkarīga no līdzvērtīgām vai proporcionālām saistībām, ko uzņemas trešās valstis.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Mēs varam izvērtēt konferenci par klimata pārmaiņām viena mēneša laikā pēc tās beigām. Kopenhāgenas nolīgums tika apspriests un parakstīts ar lielām pūlēm, par mata tiesu izvairoties no pilnīgas neveiksmes. Ar lielām grūtībām pieņemtais kompromiss bija tikai „vēra ņemams”.

Lai gan ES ir noteikusi sev konkrētus un vērienīgus mērķus, tie nav mudinājuši citus partnerus rīkoties līdzīgi. Tomēr ir jāuzsver, ka visas pasaules galvenās ekonomiskās un politiskās lielvaras satikās, lai pārrunātu un uzņemtos atbildību cīņā pret klimata pārmaiņām. Tika atzīts, ka globālās sasilšanas robežvērtība ir jāsauglabā 2° robežās pēc Celsija skalas, un tika panākta vienošanās par USD 30 miljardu liela finansiāla atbalsta piešķiršanu laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam (tūlītējs finansējums) un par finansējuma USD 100 miljardu apmērā piešķiršanu līdz 2020. gadam. Ar šiem līdzekļiem ir paredzēts finansēt pasākumus klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanai un to pielāgošanai vismazāk attīstītajās valstīs un valstīs, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas.

Es uzskatu, ka nākamajam Komisijas sastāvam, īpaši tad, ja tajā būs par klimata pārmaiņām un rīcību šajā jomā atbildīgs komisārs, ir ļoti rūpīgi jāizvērtē visi priekšlikumi par samazināšanu — saistības, ko ir uzņēmušās ANO konvencijas dalībvalstis —, kā arī tādā pašā veidā jāgatavojas sarunām, lai 2010. gadā Meksikā COP 16 varētu parakstīt juridiski saistošu vienošanos.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *rakstiski*. – Vairums no mums ir pamatoti pāduši vilšanos par Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu un nespēju panākt juridiski saistošu vienošanos. Tomēr ir gūti zināmi rezultāti. Piemēram, Kopenhāgenas Zaļā klimata fonda izveide nodrošinās nabadzīgākām valstīm finansējumu, lai tās varētu pielāgoties klimata pārmaiņām un attīstīt tīras enerģijas nozari; un tas, ka valstis ar strauji augošu

ekonomiku oficiāli atzina savu līdzatbildību, nozīmē, ka tuvākajā nākotnē tās visticamāk noteiks konkrētus mērķus. ES ir jāturpina uzņemties vadošo lomu, lai panāktu juridiski saistošu vienošanos. Klimata jautājumu komisāra amata kandidāte ir paudusi apņēmību panākt starptautisku vienošanos par tropisko mežu aizsardzību, ceļu transporta un kuģniecības iekļaušanu ETS, kā arī ES un ASV ierobežošanas un tirdzniecības sistēmu sasaistīšanu, kas būtu svarīgs solis ceļā uz starptautisko sadarbību globālo emisiju mazināšanas jomā. Mums ir jāturpina izstrādāt un īstenot savus tiesību aktus par klimatu tāpat, kā to dara citas valstis. Mūsu, starptautisko organizāciju un partnervalstu, kopīgais darbs turpmākajos mēnešos palielinās iespēju panākt lielāku progresu nākamajā konferencē Meksikā.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Klimata sasilšanas problēma ir viena no galvenajām problēmām, kas satrauc mūsdienu sabiedrību. Nesen Kopenhāgenā notika augstākā līmeņa sanāksme par klimata pārmaiņām, kur šis jautājums tika pārrunāts. Tajā pašā laikā tika konstatēts, ka vairāki tūkstoti Austrumanglijas Universitātes Klimata pētījumu nodaļas — vienas no prestižākajām iestādēm pasaulē, kas darbojas klimata sasilšanas izpētes jomā un pēta to, kā cilvēku darbības ietekmē šo procesu — dokumentu un e-pasta vēstuļu tika publicēti internetā. Tika publicēta arī sarakste starp zinātniekiem dažādās valstīs, kas galvenokārt veidoja Eiropas Savienības un ANO nostāju klimata pārmaiņu jomā. Publicētā informācija liecina, ka, iespējams, pētījumu rezultāti ir viltoti, tāpēc informācija par siltumnīcas efektu un klimata pārmaiņām var būt nepatiesa. ES dalībvalstis un mūsu sabiedrība sedz lielas izmaksas, kas saistītas ar siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijām, taču Kopenhāgenā tika mēģināts attīstītākajām valstīm un to skaitā arī ES uzņemties vēl lielāku finanšu slogu saistībā ar globālo sasilšanu, lai tādējādi palīdzētu jaunattīstības valstīm. Ir detalizēti jāizanalizē katrs šaubīgais jautājums šajā jomā, taču tas ir jādara nevis tikai tāpēc, lai pārliecinātu tos, kuri apšaubā to pasākumu likumību, kas paredz ierobežot gāzes emisijas, bet arī tāpēc, ka šajā sakarā nodokļu maksātājiem Eiropā ir un būs jāmaksā lielas naudas summas, un viņiem ir jābūt pārliecinātiem, ka šie pasākumi ir pamatoti.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

12. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B7-0002/2010).

Es apsveicu ministru ar šo pirmo jautājumu laiku, kurā piedalās Spānijas prezidentūra.

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Uz jautājumu Nr. 1 netiks sniegta atbilde, jo temats, uz ko tas attiecas, jau ir iekļauts šīs sesijas darba kārtībā.

Jautājums Nr. 2, ko iesniedza **Gay Mitchell** (H-0477/09)

Temats: Kredītēšanas krīze/Aizdevumi uzņēmumiem

Decembrī Vācijas ekonomikas ministrs norādīja, ka Vācijai draud jauna krīze kredītēšanas jomā, ja bankas neturpinās sniegt aizdevumus, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Šī problēma varētu kļūt par ļoti izplatītu problēmu visā ES.

Kādus pasākumus Padome veic, lai nodrošinātu, ka bankas dara uzņēmumiem pieejamus kredītresursus, lai tie varētu turpināt darbību, veicinot nodarbinātību un izaugsmi, un tādējādi sekmēt ekonomikas atlabšanu?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Kā jūs zināt, Padome jau kādu laiku ir nobažījies par problēmām, ko rada pietiekamas finanšu līdzekļu pieejamības nodrošināšana uzņēmumiem, kā arī darbības, ko šajā saistībā veikušas dalībvalstis.

Cita starpā pagājušā gada janvārī Padome novēroja, ka dalībvalstis ir pārliecinātas un apņēmīgi rīkojušās, lai atbrīvotu kredītu tirgus. Pavasarī Eiropadome norādīja to, cik svarīgi ir turpināt ekonomikas atveseļošanas pasākumus, kā arī aicināja Komisiju un Padomi izvērtēt pieņemto pasākumu efektivitāti un jūnijā informēt Eiropadomi.

Faktiski jūnijā Eiropadome izvērtēja dalībvalstu pieņemto pasākumu efektivitāti, lai atbalstītu finanšu nozari un situāciju saistībā ar finanšu tirgu stabilitāti un darbību. Iegūtie rezultāti ziņojuma veidā tika iesniegti Eiropadomei. Ziņojumu Eiropas Padomei iesniedza Padome, citiem vārdiem sakot, Ministru padome. Ziņojums bija pozitīvs, norādot, ka dalībvalstīs pastāv kapitāla atjaunošanas garantijas un mehānismi, un

rezumējot, ka dalībvalstīm ir bijusi izšķiroša nozīme lejupslīdes apturēšanā. Es vēlos atgādināt, ka 2008. gada beigās visai finanšu sistēmai draudēja sabrukums.

Tādēļ banku piekļuvē pasaules finansēm bija pozitīvas izmaiņas, kas savukārt veicināja kredītu ieplūšanu reālajā ekonomikā. Padome novērtēja, ka dalībvalstu pieņemtajiem pasākumiem ir bijusi liela nozīme, lai kredītu kanālus saglabātu atvērtus.

Pašlaik banku nozare vēl aizvien izjūt zināmu spiedienu saistībā ar kapitāla atjaunošanu, un tādēļ Padome aicināja dalībvalstis individuāli atjaunot kapitālu vai savu bilanci, lai samazinātu nenoteiktību un atvieglotu kredītu izsniegšanu.

Līdz pagājušajam mēnesim — decembrim — Padome varēja pārliecināties, ka dalībvalstis ir piemērojušas daudz dažādu atbalsta pasākumu, lai atjaunotu finanšu stabilitāti. Tomēr tā uzsvēra, ka šī atjaunotā stabilitāte joprojām ir ļoti trausla, un aicināja Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju nodrošināt regulāru informāciju par papildu aizņēmumiem pieejamā kapitāla apjomu.

Tagad mēs esam ieviesuši virkni pasākumu: Padomes veikta uzraudzība no vienas puses un Eiropadomes vadība no otras puses. Tā ir panākti uzlabojumi, un, saprotams, Eiropas Centrālā banka rīkojas, lai galvenokārt nodrošinātu banku likviditāti un uzņēmumu piekļuvi aizdevumiem.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pastāstīt ministram par savu pieredzi, ka dažas bankas — nekādā ziņā ne visas, taču dažas bankas, iespējams, pat daudzas bankas — finanšu tirgus uzplaukuma laikā rīkojās bezatbildīgi, un dažas bankas — atkal, iespējams, ne visas, taču dažas, iespējams pat daudzas bankas — augšupejas nedēļās un atjaunošanas mēnešos turpina rīkoties bezatbildīgi.

Piemēram, man zināms kāds konkrēts, ļoti veiksmīgs uzņēmums Dublinā, kura vadītājs ir gatavs izpildīt savas saistības, taču banka tam ne tuvu nepalīdz. Tā ir izmantojusi iespēju samazināt viņa kredīta konta pārsniegšanas limitu un radījusi spiedienu viņa uzņēmējdarbībai — dzīvotspējīgam uzņēmumam, kas izdzīvos šajā lejupslīdē.

Ministra kungs, lūdzu ņemiet šīs bankas savās rokās, pasakiet tām, ka mēs tām dodam nodokļu maksātāju naudu un sagaidām, ka tās ņems vērā sabiedrības, nevis tikai akcionāru intereses — daži no šiem akcionāriem ir ļoti bagāti.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Man jāsaka, ka es augstu vērtēju to, ko dara Padome un Eiropas iestādes. Es uzskatu, ka tās ir paveikušas labu darbu un ir veikts milzīgs ieguldījums, lai novērstu likviditātes pieejamības sabrukumu visā ekonomikā.

Ekonomikas un finanšu padome (*Ecofin*) ir sekojusi un turpinās sekot dalībvalstu pieņemtajiem pasākumiem. *Ecofin* to dara sistemātiski. Piemēram, pašlaik *Ecofin* novēro, kā bankām piešķirtās garantijas tiek padarītas pieejamas, vai pastāv ierobežojumi, kas noteikti finanšu nozares uzņēmumiem, un kā Eiropas Centrālā banka veic kredītu finansēšanu.

Es vienkārši gribētu pateikt, ka 2009. gada 7. decembrī Eiropas Centrālās bankas prezidents *Trichet* kungs sacīja, ka bankām nav nekādu ierobežojumu, lai aizņemtos naudu no Eiropas Centrālās bankas. Nav nekādu asinēšanas ierobežojumu. Ja kāda banka to neizmanto, tad tas ir katras attiecīgās finanšu iestādes jautājums; taču, ciktāl tas attiecas uz Eiropas Savienību vai Eiropas Centrālo banku, nekādu ierobežojumu nav.

Jebkurā gadījumā Padome, tāpat kā Eiropas Parlaments, protams, labprāt izskatīs pašreizējās direktīvas, kuras jāapspriež saistībā ar finanšu uzraudzības sistēmām, kā arī ikvienu citu iniciatīvu, ko Komisija varētu ierosināt šajā sakarībā.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, viena no Padomes prezidentūras prioritātēm ir ES ietekmes palielināšana starptautiskajā arēnā, konkrētāk, Latīņamerikā.

Taču par kāda veida ietekmi mēs runājam? Pašreizējā starptautisko attiecību jēdzenā ir atvēlēta pārāk maza vieta demokrātijai un cilvēktiesībām. Vai Padome vēlas izmantot brīvās tirdzniecības nolīgumus, lai atbalstītu režīmus, kas pastāvīgi pārkāpj cilvēktiesības Latīņamerikā?

Es gribu minēt Peru piemēru, kur Bagvā pastrādātie vardarbības akti šausminoši ilustrē to, kā valdība finansē nolūkos sadarbojas ar daudznacionāliem uzņēmumiem, konfiscējot pamatiedzīvotāju zemi. Pašlaik jau gandrīz 70 % zemes pieder daudznacionāliem un kalnrūpniecības uzņēmumiem.

Vēl viens bēdīgi slavens piemērs ir Kolumbija, kura, ņemot vērā simptiem pastrādāto slepkavību, ir visbīstamākā valsts arodbiedrību locekļiem. Mans jautājums ir šāds: vai jūs plānojat vēlreiz izvirzīt cilvēktiesību jautājumu par ES ārpolitikas centrālo prioritāti Latīņamerikā?

Priekšsēdētāja. – Man ļoti žēl, bet, manuprāt, jūsu jautājums vispār nav saistīts ar pēdējo jautājumu. Neesmu pārliecināta, vai jūs iepriekš esat piedalījies jautājumu laikā, bet jums ir tiesības uzdot papildjautājumu, kas attiecas uz galveno jautājumu. Atvainojiet, bet man jūsu jautājums ir pilnībā jāizslēdz no darba kārtības. Ierosinu jums iepazīties ar Reglamentu.

Cik man zināms, tad laikā, kad es slēdzu pēdējo jautājumu, papildjautājumu nebija. Tādēļ es turpināšu, ja vien nav citu jautājumu, kas attiecas uz kredītesānas krīzi/aizdevumiem uzņēmumiem.

Zemke kungs, ja jūsu jautājums attiecas uz šo tematu, jūsu rīcībā ir 30 sekundes.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Jā, mans jautājums attiecas tieši uz šo tematu.

Mēs lieliski zinām, ka katrā dalībvalstī ir ļoti atšķirīga situācija. Tādēļ, runājot par palīdzību uzņēmumiem, es vēlos uzdot jautājumu par stāvokli Grieķijā, jo pašlaik krīze šajā valstī ir dziļāka nekā jebkurā citā valstī — vai ir paredzēti kādi konkrēti pasākumi šajā saistībā?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Manuprāt, vēlāk paredzēts jautājums, kas attiecas tieši uz to pašu. Es vēlos lūgt deputātu palikt, līdz es atbildēšu uz šo jautājumu un tādējādi arī uz minēto jautājumu, kurš darba kārtībā ir iekļauts tieši par šo pašu tematu.

Es runāju par *Kratsa-Tsagaropoulou* kundzes uzdoto jautājumu Nr. 9 manā sarakstā vai jautājumu Nr. 8 pašreizējā sarakstā: ekonomiskā situācija Grieķijā.

Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Es runāju par jautājumu Nr. 9 manā sarakstā vai jautājumu Nr. 8 pašreizējā sarakstā, ko iesniegusi *Kratsa-Tsagaropoulou* kundze: ekonomiskā situācija Grieķijā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0479/09)

Temats: Kosovas integrācija Eiropas savienībā

Kādus pasākumus Padome plāno veikt, lai īstenotu Eiropas Parlamenta vēlmi attiecināt ES programmas, pirmspievienšanās stratēģijas un Saloniku procesu arī uz Kosovu neatkarīgi no tā, kāds statuss tai atzīts?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Padome vienmēr ir atkārtoti uzsvērusi Rietumbalkānu pievienošanās Eiropai perspektīvu. Tā neapšaubāmi ir bijusi ārlietu politikas, šajā gadījumā — kaimiņattiecību politikas un pat Eiropas paplašināšanās politikas sastāvdaļa.

Tādēļ nesēn Padome 2009. gada decembrī apstiprināja nepieciešamību Balkānu stabilizācijas un asociācijas procesā ievērot noteiktus godīgus nosacījumus.

Kas attiecas uz Kosovu, Padome jau ir novērojusi, ka šajā gadījumā dalībvalstis pieņēma lēmumu saskaņā ar katras valsts praksi un starptautiskajām tiesībām.

Kā jūs zināt, Kosovas vienpusējā neatkarības deklarācija pašlaik tiek izskatīta Starptautiskajā Tiesā. Taču jebkurā gadījumā, Padome savās politiskajās attiecībās ar Balkāniem vienmēr ir ņēmusi vērā Kosovu, un šajā saistībā starp dalībvalstīm un valdībām pastāv vienprātība, piemēram, vīzu režīma liberalizēšanas ziņā, no kā Kosova varētu tikai iegūt, jo Padome to vienmēr ir sapratusi. Turklāt atzinīgi ir novērtēts Komisijas paziņojums par līdzekļiem, lai pastiprinātu Kosovas politisko un sociālekonomisko attīstību.

Padome aicināja Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, lai atbalstītu Kosovas progresu virzībā uz Eiropas Savienību saskaņā ar manis jau pieminēto Eiropas perspektīvu attiecībā uz šo reģionu.

Padome mudināja Komisiju sākt Kosovas iesaistīšanu Eiropas Savienības programmās, iekļaujot Kosovu ekonomiskajā un fiskālajā pārraudzībā, īstenojot pirmspievienšanās palīdzības otro komponentu, kā arī pastiprinot stabilizācijas un pievienošanās procesa dialogu, un tas, protams, tika darīts vienprātīgi.

Pēdējā Eiropadome 2009. gada 10. un 11. decembrī atbalstīja šos secinājumus.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, man ir divi konkrēti papildjautājumi. Pirmkārt, vai jūs ticat, ka Spānijas prezidentūras laikā mums izdosies panākt reālu progresu attiecībā uz vīzu kārtību Kosovai, lai Kosova nepaliktu par cietumu brīvā Balkānu reģionā? Otrkārt, ko jūs ilgtermiņā darīsiet, lai

panāktu, ka tās dalībvalstis, kuras patlaban neatzīst Kosovu, to atzītu? Tomēr, kā es jau minēju, galvenais jautājums ir vīzu kārtība.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Es iepriekš pieminēju vīzu sistēmu.

Padome vienmēr ir izteikusi vēlmi, lai arī Kosova iegūtu no vīzu sistēmas un no iespējamās vīzu režīma liberalizācijas visā reģionā. Kā jūs zināt, Komisija detalizēti pie tā strādā. Galvenais ir vīzu režīma atvieglošana un pēc tam pat vīzu režīma liberalizācija, lai Komisija varētu iesniegt priekšlikumu Padomei. Protams, šajā ziņā joprojām ir jāizpilda noteiktas prasības, un Komisija attiecīgi strādā ar iesaistītajām valstīm. Šajā gadījumā Komisija strādā ar Kosovu un regulāri informē Padomi.

Doma par vīzu režīma liberalizēšanu, kas var paplašināties līdz Eiropas Savienības kaimiņu teritorijām, noteikti ir doma, kam piekrīt gan Padome, gan Spānijas prezidentūra, un es uzskatu, ka mums Eiropā nākamajos mēnešos skaidri būtu jāveicina šis politiskais kurss attiecībā uz mobilitāti, saziņas iespējām un pārvietošanos ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī visās teritorijās, kas atrodas pie Eiropas Savienības robežām. Es uzskatu, ka no šādas nostājas acīmredzami iegūs abas puses: Eiropas Savienība, kas izsniegs šīs vīzas, un attiecīgās valstis, kam tas būs jādara, pamatojoties uz savstarpējības principu.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, vai visās iniciatīvās, ko Padome īsteno attiecībā uz Kosovu, pienācīgi tiks ņemts vērā arī Serbijas viedoklis un tās sniegtā informācija? Neatkarīgi no teritoriālajiem jautājumiem attiecībā uz Kosovu, Serbija, protams, ir galvenā valsts saistībā ar Rietumbalkānu integrāciju ES, un valsts, kas mums būtu jāiesaista visos mūsu veiktajos pasākumos.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kundze, *López Garrido* kungs, es atzinīgi vērtēju nostāju, kāda ir jūsu valstij, Spānijai, kura nav atzinusi Kosovai neatkarību, kā arī jūsu neseno lēmumu izvest no Kosovas tur līdz šim dienējošo karaspēku.

Tā kā mēs atrodamies ekonomiskas krīzes periodā, es gribu jums uzdot šādu prozaisku jautājumu: cik Spānijai izmaksāja karaspēka uzturēšanās Kosovā? Vai jūs varat komentēt nostāju, kāda ir manai valstij, Grieķijai, kurai ir tādi paši spēki Kosovā un kurai, kā mēs zinām, ir ekonomiskas problēmas? Vai ir pareizi turēt karaspēku Kosovā?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Kas attiecas uz pirmo jautājumu par Serbiju, protams, Serbija ir spēcīgākā Rietumbalkānu valsts, kas mums patiesi jāņem vērā jebkurā politikas jomā, šajā gadījumā, politikā par Eiropas perspektīvu, kāda ir Eiropas Savienības politika attiecībā uz Rietumbalkāniem.

Protams, kā jums tas ir zināms, neseno notika vienošanās par vīzu režīma liberalizāciju Serbijai, un neseno arī, izklūstot no strupceļa attiecībā uz pagaidu asociācijas nolīgumu ar Serbiju, Serbija ir iesniegusi oficiālu pieteikumu par pievienošanu Eiropas Savienībai.

Ja tas notiks, mēs esam par to, ka tiek piemēroti Kopienas noteikumi, ka Komisija to izmeklē, sniedz tehnisku atzinumu un noteiktā laikā izlemj, vai pievienošanās sarunu sākšana, piemērojot Kopenhāgenas kritēriju izpildi, ir reāli iespējama. Protams, līdz ar to Serbija ir valsts, kurai ir acīmredzama ietekme reģionā un kurai, mūsaprāt, ir Eiropas perspektīva. Padomes vairākums, kas pašlaik ir vienprātīgs, atbalstīja pagaidu nolīguma atbloķēšanu, un tas labprāt redz sevi asociācijā ar Serbiju.

Par Kosovu, godājamais deputāt, jūs man uzdevāt jautājumu, kas attiecas uz iekšpolitiku un Spānijas valdības iekšējiem lēmumiem. Jūs zināt, ka es šajā gadījumā pārstāvu Padomi — nevis atsevišķu valsti, bet Padomi — un tāpēc šajā gadījumā neatkarīgi no tā, vai man ir konkrēti dati, kuri, manuprāt, nav īpaši saistīti ar jūsu pieminētajiem rādītājiem, es uzskatu, ka šajā gadījumā es nedrīkstu runāt vienas valsts vārdā, jo es runāju Eiropas Padomes vārdā, Eiropas Savienības iestādes, kas pārstāv 27 valstis, vārdā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 4, ko iesniedza **Jim Higgins** (H-0486/09)

Temats: Tropu lietus mežu iznīcināšana

Ņemot vērā decembra Kopenhāgenas sanāksmes klimata pārmaiņu jautājumiem velīto starptautisko sarunu rezultātus, vai Padome piekrīt, ka — lai gan Eiropas lauksaimniecība ir viens no CO₂ emisijas pieaugumu veicinošiem faktoriem — Amazones tropu lietus mežu iznīcināšana CO₂ emisijas ziņā tomēr ir daudz lielāka problēma par Eiropas lauksaimnieciskās ražošanas radīto negatīvo ietekmi?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Padome jums pilnīgi piekrīt, *Higgins* kungs, ka lauksaimniecība un mežu izciršana ir faktori, kas ietekmē CO₂ emisijas atmosfērā.

Grūti pateikt, kuram no šiem abiem faktoriem ir lielāka ietekme. Tās būtu drīzāk zinātniskas nekā politiskas debates. Tomēr jebkurā gadījumā jāveic darbības vienlaicīgi abās minētajās jomās, un tas vienmēr ir darīts.

Risinot ilgtspējīgas lauksaimniecības jautājumus, mēs vienmēr esam progresējuši abās jomās. Tā rezultātā ir veikti grozījumi pat Eiropas Savienības lauku attīstības politikā. Kā daļa no KLP reformas pārskatīšanas, tā tiek ņemta vērā, risinot tādas problēmas kā klimata pārmaiņu ietekmes mazināšana un pielāgošanās klimata pārmaiņām, un, kā jūs zināt, Eiropas politikas attīstībā kopējā lauksaimniecības politika tiek uzskatīta par svarīgu faktoru, kas jāņem vērā saistībā ar plašāku klimata pārmaiņu apkarošanas politiku.

Padome 2008. gadā atbalstīja Komisijas priekšlikumus par mežu izciršanu, un Komisija ierosināja, lai izciršana mežu teritorijās, kuras joprojām nemitīgi strauji izzūd, tiktu apturēta, vēlākais, līdz 2030. gadam un ka tropisko mežu masveida izciršana līdz 2020. gadam tiktu samazināta vismaz par 50 % salīdzinājumā ar pašreizējo līmeni.

Tāpēc mums jāpalīdz veicināt ilgtspējīgu mežu pārvaldību. Spānijas prezidentūras mērķos nepārprotami ietilpst to jautājumu risināšana, kas saistīti ar cīņu pret mežu izciršanu un mežu iznīcināšanu, un mēs apzināmies, ka nepieciešams piemērot dažus no Eiropas Savienības rīcībā esošajiem instrumentiem, piemēram, juridiski nesaistošo instrumentu visu veidu mežiem un Eiropas Savienības Rīcības plānu par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un tirdzniecību, kurš, piemēram, nosaka tiesiskā pamata izveidi, lai novērstu nelegāli izcirstu koku importēšanu.

Eiropas Savienības nostāja šajā jautājumā bija līdzīga, un par spīti atšķirīgām vilšanās pakāpēm saistībā ar neizdošanos izpildīt dažus Kopenhāgenas mērķus tika noskaidroti konkrēti tehniski jautājumi par tropisko mežu milzīgo nozīmi, kuri kā galvenais CO₂ emisiju novēršanas faktors jārisina attīstības valstīs.

Turklāt jāpiebilst, ka konferencē pieņēma lēmumu par pasākumiem, kas paredzēti, lai samazinātu mežu izciršanu un mežu iznīcināšanu, palielinot atbalstu attīstības valstu iespēju paplašināšanai.

Jim Higgins (PPE). - Es gribu novēlēt veiksmi Spānijas prezidentūrai. Manuprāt, jūs šonedēļ esat gatavs ļoti labam startam. Un tā, *¡viva España!* Lai dzīvo Spānija!

Saistībā ar šo jautājumu es gribētu tikai pateikt, ka koki ir oglekli absorbējošas ekosistēmas, līdz ar to tie absorbē CO₂ emisijas. Traģēdija saistībā ar Amazones līci, no kura 60 % atrodas Brazīlijā, ir acīmredzama nežēlīga Amazones skaisto mežu iznīcināšana: piemēram, patlaban ir iznīcināts jau 4,1 miljons km². Tas izjauc oglekli absorbējošo sistēmu; tas sagrauj cilvēku dzīvesveidu tā iemesla dēļ, ka Amazones indiāņi tiek iznīcināti; treškārt, no lauksaimnieciskās ražošanas viedokļa mēs zinām, ka šie ražošanas standarti nekādā veidā neatbilst ES noteiktajiem standartiem.

Galarezultātā, vai mēs varam kaut ko patiešām darīt, vai arī mēs tikai runājam?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Higgins kungs, es vēlos pateikt, ka mēs ļoti lielā mērā piekrītam jūsu pārdomām, kā arī tam, ka bioloģiskās daudzveidības ziņā Spānijas prezidentūras mērķis ir pastiprināt dabas aizsardzību un ilgtspējīgu izmantošanu, tā teikt, izveidot progresīvu, plašu redzējumu bioloģiskās daudzveidības kontekstā. Šis redzējums būs viens no mūsu galvenajiem aspektiem, viena no mūsu prezidentūras prioritātēm.

Es lepojos par to, kā jūs novērtējat mūsu prezidentūras darbības sākumu, turklāt, man jums jāpavēsta, ka Komisijai ir nodoms šā gada sākumā iesniegt Zaļo grāmatu par mežu aizsardzību. Tā varētu būt ļoti nozīmīga iniciatīva, un šajā jomā tiks ieguldīts darbs, lai reaģētu uz parādību, kas iznīcina šīs teritorijas. Jūs pieminējat dažus no šiem elementiem, taču ir arī citi, piemēram, postījumi, ko rada mežu ugunsgrēki.

Jāapsver arī daudzi citi elementi, bet ir skaidrs, ka šis ir nozīmīgs laiks cīņai pret koku iznīcināšanu, ka šis aspekts lieliski iederas bioloģiskās daudzveidības stratēģijā un tas, bez šaubām, būs viens no Eiropas Savienības šajā gadā veikto darbību galvenajiem elementiem.

Chris Davies (ALDE). – Es jūs silti apsveicu, jo viens no nedaudzajiem Kopenhāgenas konferences veiksmīgajiem iznākumiem bija plaša vienošanās par mehānismu, kas attīstītajām valstīm ļaus dot finansiālu ieguldījumu, lai pasargātu tropiskos lietus mežus no iznīcināšanas.

Tātad, vai ministrs piekrīt, ka vienam no Spānijas prezidentūras mērķiem jābūt šīs vienošanās satura izveidei un Eiropas labu norāžu nodrošināšanai attiecībā uz to, cik lielā mērā mēs esam gatavi uzņemt saistības, lai novērstu lietus mežu iznīcināšanu?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, kā mēs visi zinām, sertifikāti tika radīti, lai panāktu CO₂ emisiju samazinājumu, un mans jautājums attiecas tieši uz to. Ne pārāk sen atklājās, ka ir bijuši negodīgi darījumi un emisiju tirdzniecības sistēmas pārkāpumi. Kādā mērā apsūdzības ir izmeklētas, vai tās tiek izmeklētas un vai šajā saistībā ir plānotas kādas izmaiņas?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Es piekrītu pirmajai runai. Manuprāt, tā atbilst mūsu paustajai nostājai. Mums jācinās pret tropisko mežu izciršanu attīstības valstīs. Tas ir būtisks faktors attīstības valstu iespēju uzlabošanā, arī šo valstu pašu labā, un tas ir jāpaveic ar vietējo iedzīvotāju un pamatiedzīvotāju līdzdalību, kā arī izveidojot valsts mežniecību kontroles sistēmas.

Tādējādi es uzskatu, ka šajā jomā Kopenhāgenā ir panākts nozīmīgs progress, un nevar noliegt, ka Eiropas Savienība saglabā avangarda un līdera pozīcijas šajā ziņā un citos aspektos, kas saistīti ar cīņu pret klimata pārmaiņām. Saistībā ar Kopenhāgenu Eiropas Savienībai varētu veltīt kritiku, ka tā ir tālu apsteigusi to, ko izdevās panākt Kopenhāgenā.

Eiropas Savienība vēlas risināt šo jautājumu daudz fundamentālāk, un tā, protams, ņem vērā jūsu izvirzītos jautājumus, kas ir cieši saistīti ar Eiropas Savienības darbībām cīņā pret klimata pārmaiņām.

Pieminētais konkrētais gadījums, protams, attiecas uz to, kas ir praktiski īstenots, uz pasākumu īstenošanu, lai apkarotu klimata pārmaiņas. Tā, protams, ir daļa no darbībām dabas izpostīšanas novēršanai, ļaunprātīgi izmantojot atsevišķus instrumentus, un tā ir daļa no grūtībām, kas var izrietēt no šī pasākuma vai citiem pasākumiem, un, protams, tā ir daļa no saistībām, kuras mums visiem ir cieši jāuzrauga.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 5, ko iesniedza **Liam Aylward (H-0487/09)**

Temats: Eiropas līmeņa rīcība cīņā ar Alzheimeru slimību

Lēš, ka 8,6 miljoni cilvēku Eiropā cieš no neirodeģeneratīvajām slimībām, tostarp Alzheimeru slimības, un slimojošo skaits turpinās palielināties, jo Eiropas iedzīvotāji noveco.

Vai Padome var sniegt papildu informāciju par nesen izziņoto kopīgas plānošanas ierosmi neirodeģeneratīvo slimību apkarošanas jomā? Kādu Eiropas līmeņa rīcību Padome iecerējusi, lai mazinātu pašu slimnieku, viņu piederīgo un aprūpētāju slogu?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Padome piešķir vislielāko nozīmi Alzheimeru slimībai un neirodeģeneratīvajām slimībām kopumā.

Šīs slimības kontrolei jābūt nozīmīgam Eiropas Savienības mērķim, vienlaikus paturot prātā, ka šīs slimības izplatība ar gadiem strauji palielinās un ka sākot no 75 gadu vecuma, katrus 5 gadus tās izplatība divkāršojas. Saskaņā ar *Eurostat* prognozēm Eiropas Savienībā no 1995. gada līdz 2050. gadam divkāršosies to slimības skarto cilvēku skaits, kuriem ir 65 gadi vai vairāk.

Aylward kungs, jūsu uzdotajam jautājumam ir divi aspekti. No vienas puses, neirodeģeneratīvajām slimībām un jo īpaši Alzheimeru slimībai ir nepieciešama kopīgas plānošanas izmēģinājuma programma, ko Padome jau ir uzsākusi. Tas ir noteikts jums pazīstamajā Spānijas prezidentūras programmā. Un uz šāda pamata Komisija iesniedza priekšlikumu, kurš, kā jūs zināt, tika pieņemts Padomes secinājumos 2009. gada decembrī. Turklāt Padome šajā izmēģinājuma ierosmē ir ņēmusi vērā šī Parlamenta, Eiropas Parlamenta rezolūciju. No otras puses, attiecībā uz Eiropas darbību koordināciju, arī Padome piekrīt nostājai, ka mums Eiropas līmenī ir skaidri jāsadarbjas, lai cīnītos pret šo un citām līdzīgām slimībām, galvenokārt tāpēc, ka mums ir jāatvieglo pacientu un viņu ģimeņu ciešanu nasta. Lēš, ka katrai personai, kas cieš no šīs slimības, tiek ietekmēti trīs ģimenes locekļi, jo uz viņiem gulstas aprūpes slogs. Tādēļ šajā saistībā svarīga ir Eiropas līmeņa sadarbība.

Kopīgajā paziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu, ko Padome pieņēma 2008. gadā, dalībvalstis uzņēmās saistības palielināt piekļuvi augstas kvalitātes pakalpojumiem, līdzsvarojot valsts un privātās kompetences, kā arī oficiālu un brīvprātīgu aprūpi. Dalībvalstis izjuta, ka pakalpojumu sniegšana dzīvesvietā vai kopienas apstākļos ir labāka vai vēlāmāka par iestāžu aprūpi, lai gan patiesībā šie augstas kvalitātes pakalpojumi joprojām ir liels izaicinājums daudzām dalībvalstīm.

Padome un Eiropas Savienība ir panākušas to, ka ir izvirzītas šīs pamatnostādnes saistībā ar minēto slimību.

Liam Aylward (ALDE). – Kā jūs pareizi norādījāt, tiek lēsts, ka līdz 2050. gadam ar demenci sirgstošo cilvēku skaits Eiropā būs divkāršojies.

Tādēļ ir būtiski, lai dalībvalstu valdības pievērstos ar demenci sirgstošo cilvēku īpašajām vajadzībām un nodrošinātu būtisku atbalstu aprūpes sniedzējiem.

Tomēr pašlaik daudzām Eiropas Savienības valstīm nav plānu, lai izstrādātu valsts stratēģijas attiecībā uz demenci; tādēļ man ir šāds jautājums: Kā Padome konkrēti atbalstīs dalībvalstis, lai padarītu demenci par sabiedrības veselības prioritāti?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Spānijas prezidentūras laikā mēs plānojam veicināt direktīvu par progresīvu terapiju un palīdzību hronisku un nelipīgu slimību gadījumā; mēs šo direktīvu uzskatām par izšķiroši svarīgu. Tas ir jārisina visaugstākajā līmenī, un tādēļ tam būtu jāiet rokrokā ar iniciatīvu veicināšanu pacientu aprūpes kvalitātes un drošības uzlabojumu jomā, kā arī to darbu, ko Augsta līmeņa kopējā plānošanas grupa (GPC).

Tāpēc mums ir jānodrošina palīdzība — jo Eiropas Savienībai bieži vien nav vajadzīgo pilnvaru, lai spētu to darīt — vadot, koordinējot, sadarbojoties, radot sinerģiju starp dalībvalstu darbībām attiecībā uz neurodeģeneratīvām slimībām, īpaši Alzheimer slimību, kā arī sniedzot netiešu palīdzību.

Taisnība, ka dalībvalstis ir atbildīgas, piemēram, par vistiešākās palīdzības nodrošināšanu ģimenēm un pat nevalstiskām organizācijām, lai gan saskaņā ar ES Sabiedrības veselības aizsardzības programmu nevalstisko organizāciju vārdā faktiski ir iespējams piekļūt īpašiem līdzekļiem, kas īstenībā arī ir saistošs, kaut arī netiešs veids, kā palīdzēt slimojošajiem un viņu ģimenēm, kuras ļoti tieši ietekmē Alzheimer un citas deģeneratīvas slimības un kuras šajā ziņā ir ļoti atkarīgas.

Jim Higgins (PPE). – Es gribu pateikties Padomei par atbildi. Vēlos pajautāt Komisijai, kāda ir tās attieksme pret Alzheimer slimnieku barošanu caur zondi, kas ir izplatīta prakse Apvienotajā Karalistē un Īrijā? Es nezinu par pārējo Eiropu.

Runa ir par zondes ievietošanu vēdera dobumā. Padome runāja par pamatnostādņēm. Pamatnostādnes un standarti ir ļoti svarīgi, bet šīs konkrētās procedūras pamatojums ir tāds, ka tas sniedz pacientam pietiekamu uzturu, lai nodrošinātu to, ka, par spīti demencei — viņi ir atteikušies no uztura un tā tālāk — viņi patiešām dzīvos, bet, manuprāt, tajā visā ir kaut kas ļoti dīvains. Kāda ir jūsu attieksme pret to, un vai jūs plānojat noteikt standartus?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Paturot prātā, ka neurodeģeneratīvās slimības ietekmē lielu skaitu cilvēku un diemžēl dažām valstīm nav atbilstīgu šo slimību diagnosticēšanas un ārstēšanas iespēju, es gribētu jums pavaicāt, vai jūs atbalstāt Eiropas aprūpes centru izveidi, kuri, pamatojoties uz pacientu skaita pieaugumu, varētu mudināt pētniecību šajā jomā, lai atklātu risinājumus šo slimību novēršanai un ārstēšanai.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Šie divi jautājumi, ko izvirzījuši divi deputāti, tā sakot, acīmredzami prasa zinātnisku viedokli. Es uzskatu, ka šajā sakarībā Eiropas Savienībā ir grupas un iniciatīvas, kas ir piemērots forums, lai strādātu pie jūsu izvirzītajiem ierosinājumiem un novērojumiem. Piemēram, izmēģinājuma programma neurodeģeneratīvo slimību un jo īpaši Alzheimer slimības apkarošanai; par šo programmu Komisija iesniedza priekšlikumu Padomes ieteikumam, kas pašlaik tiek izskatīts.

No otras puses, kā jūs zināt, es iepriekš esmu pieminējis, ka pastāv Augsta līmeņa kopējā plānošanas grupa (GPC), kuras uzdevums ir kopīga plānošana saistībā ar šīm šajā gadījumā hroniskajām un nelipīgajām slimībām. Šī grupa cieši novēro šo izmēģinājuma iniciatīvu, lai noteiktu un precizētu konkrētus jautājumus, kas ļautu pieņemt daudz specifiskākus lēmumus, piemēram, tādos, par kādiem jūs runājat savas uzstāšanās laikā. Es domāju, tā ir istā vieta šī jautājuma risināšanai.

Līdz šim šī augsta līmeņa grupa ir vienojusies par pieeju un stratēģisku pētniecības programmu. Programmā piedalās 24 valstis, un pašlaik tās izstrādā savas vadības struktūras un lemj par to rīcības plānus. Nākamā šīs grupas tikšanās notiks Spānijas prezidentūras laikā, un es uzskatu, ka pēc tam šī grupa spēs nekavējoties tieši risināt ļoti specifiskus jautājumus, piemēram, jūsu izvirzītos jautājumus.

Esmu pārliecināts, ka tā ir istā vieta un istais forums. Tieši tam tas ir paredzēts. Tāpēc šī augsta līmeņa grupa tika izveidota: lai strādātu un pieņemtu tālākos lēmumus.

Priekšsēdētāja. – Es varu saprast, ka Higgins kungs, iespējams, nav apmierināts ar atbildi, taču es uzskatu, ka tas ir sarežģīts jautājums, kuru, iespējams, kādreiz ir vērts iesniegt kā atsevišķu jautājumu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 6, ko iesniedza **Harlem Désir** (H-0489/09)

Temats: Uzņēmumu sociālā atbildība (CSR)

Saistībā ar konferenci „Protect, Respect, Remedy” („Aizsargāt, ievērot, novērst”), kas notika Stokholmā 2009. gada 10. un 11. novembrī, pašreizējā prezidentūra un nākamā (Spānijas) prezidentūra aicināja Eiropas Savienību un tās dalībvalstis uzņemties vadību uzņēmumu sociālās atbildības jomā. 2007. gada martā Parlaments prasīja ieviest mehānismu, kas no uzņēmumu nelikumīgas rīcības cietušajiem atvieglotu kompensācijas prasību iesniegšanu Eiropas tiesās, paplašināt uzņēmumu vadītāju pienākumu pēc iespējas samazināt savas darbības negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēktiesībām un ieviest precīzi definētus starptautiska līmeņa standartus attiecībā uz pārskatu sniegšanu. Padome savā deklarācijā uzsver sasniegto progresu, taču iesaka arī strādāt pie kopējām shēmām, kas izskaidrotu dalībvalstu pienākumu aizsargāt, nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu darījumu pasaulē un sankcijas to pārkāpšanas gadījumā.

Kādus juridiski ierobežojošus instrumentus Padome ierosina, lai uzņēmumi ievērotu uzcītības principu un pārskatu sniegšanas principu un lai tiem tiktu piemērotas sankcijas cilvēktiesību un vides tiesību pārkāpšanas gadījumā to atbildības jomā?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Man jāatsaucas uz konferenci par uzņēmumu sociālo atbildību, kas notika Stokholmā 2009. gada 10. un 11. novembrī.

Zviedrijas prezidentūra, kas organizēja šo konferenci, un toreiz nākamā, bet patlaban pašreizējā Spānijas prezidentūra nonāca pie secinājuma, ka attiecībā uz šo aspektu Eiropas Savienībai ir jāuzņemas globālā vadība un jābūt piemēram šajā svarīgajā jautājumā, kuru izvirzījis Désir kungs. Šis temats ir uzņēmumu sociālā atbildība saistībā ar tirgu veidošanu, korupcijas apkarošanu, vides aizsardzību, un cilvēka cieņas aizsargāšanu un cilvēktiesību ievērošanu darba vietā, jo īpaši ņemot vērā, ka Eiropas Savienība ir pasaules lielākā ekonomika un sadarbības attīstības jomā veicinātāja. Eiropā atrodas daudzi starpvalstu uzņēmumi. Tā ir ļoti piemērota vieta, lai uzņemtos šo vadību.

Sociālo atbildību veido trīs galvenie komponenti — aizsardzība, ievērošana un novēršana. Valstij ir jāaizsargā, un tas nozīmē tiesību aktus, noteikumus attīstībai attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem, jo īpaši, ja pārkāpumus veic uzņēmumi. Uzņēmumu atbildība ir ievērot šīs cilvēktiesības, un visu iesaistīto pušu atbildība ir garantēt atbilstīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamību, lai aizsargātu un uzlabotu šīs cilvēktiesības.

Es vēlos norādīt, ka tagad mūsu rīcībā ir vēl viens instruments, proti, Eiropas iedzīvotāju Pamattiesību harta, kas ir tiesiski saistoša, un tas nozīmē, ka pirmo reizi arī Eiropas līmenī ir nodrošināta šī aizsardzība jautājumos, uz kuriem attiecas sociālā atbildība.

Nepieciešams, lai piedalītos visas ieinteresētās puses. Ir nepieciešams turpināt dialogu ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis, ar pilsonisko sabiedrību, apvienībām, uzņēmumiem, arī maziem un vidējiem uzņēmumiem, lai īstenotu šo koncepciju, šo trio, ko mēs minējām: aizsargāt, ievērot un novērst. Spānijas prezidentūra turpinās to veicināt. Konkrētāk, 25. un 26. martā tā Palma de Maljorkā organizēs konferenci, kurā tiks risināts uzņēmumu sociālās atbildības institucionalizēšanas jautājums, raugoties no tā saistības ar sociālo dialogu viedokļa.

Šajā konferencē tiks pētītas iespējas iekļaut šo shēmu to instrumentu sarakstā, ko ES un tās dalībvalstis varēs izmantot savu darbību īstenošanā, tostarp tā jautājuma kontekstā, kas šorīt tika norādīts Spānijas prezidentūras programmas prezentācijā, proti, ES stratēģijas 2020. gadam kontekstā. Arī tajā jābūt iekļautam sociālās atbildības mērķim.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Ministra kungs, pateicos jums par atbildi. Es apsveicu jūs ar jūsu iniciatīvu rīkot šo konferenci Palma de Maljorkā martā, jo tā būs Stokholmā organizētās konferences turpinājums.

Problēmu rada tas, ka mums jācinās ar starpvalstu uzņēmumiem; kā jūs teicāt, Eiropai jāuzņemas vadība uzņēmumu sociālās atbildības jomā, bet tai arī ir jāuzņemas vadība attiecībā uz to Eiropas uzņēmumu vadīšanu, kuri ir izvietoti ārpus Eiropas. Problemātiski ir tas, ka šie meitasuzņēmumi ir atsevišķas juridiskas personas. Vai jūs esat gatavi paredzēt juridisku instrumentu, kas mātesuzņēmumiem uzliktu par pienākumu uzņemties atbildību par citās pasaules daļās izvietoto meitasuzņēmumu uzvedību, ja šie uzņēmumi nepilda savus pienākumus saistībā ar vides tiesībām vai cilvēktiesību un darba ņēmēju tiesību ievērošanu? Jo gadījumā, ja šādas saistības netiks piemērotas, Eiropas uzņēmumi izslīdēs cauri šim uzņēmumu sociālās atbildības tīklam, ko Eiropa vēlas veicināt šo uzņēmumu citviet pasaulē izvietoto meitasuzņēmumu vadības dēļ.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāsekmē laba prakse visā Eiropā, un tas ļaus izstrādāt priekšlikumus tādiem tiesību aktiem, kuri var uzlabot šo situāciju.

Mums jāņem vērā tā sociālās atbildības daļa, ko mēs saucim par juridiski saistošu, kura pirmkārt attiecas uz cilvēktiesību ievērošanu. Tāpat ir brīvprātīgā daļa, ko veido neobligātas darbības. Tādēļ ir būtiski izveidot Eiropas līmeņa un augstāka līmeņa forumus, kas nodarbotos ar šiem jautājumiem. Daži no tiem jau darbojas. Patiesībā, piemēram, dalībvalstu augsta līmeņa grupa tiekas ik pēc sešiem mēnešiem, lai dalītos ar sociālo atbildību saistītā pieredzē.

Tāpat es uzskatu, ka ekonomiskās krīzes kontekstā ir jo svarīgāk strādāt saskaņā ar šiem mērķiem un strādāt virzībā uz konkurētspēju un vides aizsardzību, saistot to ar sociālo iekļaušanos. Sevišķi svarīgi tas ir 2010. gadā, kurš ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību.

Manuprāt, tam ir jābūt sākuma punktam un šajā kontekstā tas joprojām zināmā mērā ir pilnīgi jauns sākums, kad šie forumi ir jāveido, kad visām iesaistītajām pusēm ir jāpiedalās dialogā, kura rezultātā būtu jāizstrādā turpmākie pasākumi. Taču es domāju, ka šis dialoga posms, kurš ir absolūti būtisks, mums būtu jārisina kopīgas rīcības ceļā, kādai līdz šim praktiski nav bijis precedenta.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Es gribu izteikt atzinību par ministra ierosinājumu uzsvērt labāko praksi. Mēs visi zinām, ka Eiropas iedzīvotāji būtiski noveco, un uzņēmumiem ir pienākums saglabāt cilvēku ar ilgstošu invaliditāti veselību. Vai Padome plāno izdarīt spiedienu uz uzņēmumiem, lai tie sabiedrībā izmantotu pensionāru pieredzi? Tas ir, ļaut viņiem palikt aktīviem un neapsturēt viņu dzīvi pēc pensionēšanās.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, mūs ļoti ilgi ir nodarbinājis jūsu minētais jautājums. Daudz no teiktā varētu būt izskanējis pirms 10 vai 15 gadiem. Šajā saistībā man ir konkrēti jautājumi. Vai jūs piekrītat, ka, lai uzņēmumu sociālās atbildības pieņemšanu pienācīgi īstenotu un padarītu redzamu, sankcijas, būs nepieciešamas gan sankcijas, gan arī stimuli? Vai jūs domājat, ka Eiropas Savienībā varētu ieviest saukšanas vārdā un kaunināšanas sistēmu? Ja mēs padomājam, cik bieži produkti tiek marķēti, vai jūs varētu arī paredzēt skaidru atsauci uz uzņēmuma produktiem attiecībā uz to, vai šie uzņēmumi ievēro uzņēmumu sociālās atbildības pamatnoteikumus vai arī tos pārkāpj? Mēs esam pieraduši pie tik daudziem citiem marķējuma veidiem. Kāpēc neizmantot šo metodi arī attiecībā uz sociāliem jautājumiem?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Es pievienojos pirmajam runātājam, tādējādi uzskatot, ka tas ir pamats tam, ko es saucu par Eiropas Savienības dialogu ar valstīm, kuras nav dalībvalstis, pilsonisko sabiedrību, apvienībām, uzņēmumiem un visām iesaistītajām pusēm, un protams, ļoti būtiska, godājamais deputāt, ir to cilvēku līdzdalība, par kuriem jūs runājat.

Es uzskatu, ka pienācis laiks apspriest šo dialogu, kā arī to, par ko jūs runājat, bet, manuprāt, tai vajadzētu būt daļai no kopīgas, visaptverošas pieejas jautājumam, kurš, iespējams, pirmo reizi vai gandrīz pirmo reizi tiks risināts manis pieminētajā augsta līmeņa grupā, kā arī marta konferencē. Es uzskatu, ka tieši tur jānotiek šīm diskusijām, un tas ir labākais veids mūsu mērķu sasniegšanai.

Dažreiz labāk darbojas stimuli, citreiz labāk darbojas sankcijas. Ne vienmēr sankcijas ir labākais iedarbības veids. Manuprāt, tam nepieciešams integrēts pētījums, jo es domāju, ka mums vajadzīgs vienots redzējums un pasākumu virkne, nevis secīgi atsevišķi pasākumi, bet visbeidzot integrēts redzējums attiecībā uz šo problēmu un jautājumu, kuru tā aktualizē, kas ir lieliska iespēja: sociālā atbildība.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 7, ko iesniedza **Hans-Peter Martin** (H-0491/09)

Temats: Finanšu uzraudzība Eiropas Savienībā

ECB vadītājs *Jean-Claude Trichet* pirmdien, 2009. gada 7. decembrī, uzstājoties Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārajā komitejā par finanšu uzraudzību Eiropas Savienībā un ES dalībvalstu finanšu ministru vienošanos, teica: „To nevar viennozīmīgi uzskatīt par labāko risinājumu”, jo paredzētajām ES iestādēm, piemēram, nav noteiktas tiešas norādījumu sniegšanas pilnvaras.

Kā Padome paredzējusi nodrošināt, lai bankas, apdrošināšanas sabiedrības, finanšu pakalpojumu sniedzēji, ieguldījumu fondi un riska ieguldījumu fondi, kas darbojas starpvalstu līmenī, sadrumstalotu valsts kompetenču dēļ neizvairītos no efektīvas uzraudzības?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) *Martin* kungs, es viennozīmīgi uzskatu, ka ES veic pienācīgu Eiropas līmeņa finanšu sistēmas pārraudzību, un, protams, šajā gadījumā mums bija jāizklūst no smagas krīzes. ES šo pārraudzību veic no divām būtiskām dimensijām, kuras ir noteiktas finanšu pārraudzības

direktīvās, tajās sešās direktīvās, kuras Komisija izklāstīja pagājušajā gadā un kurām pašlaik ir nepieciešama Padomes un Parlamenta vienošanās. Mēs plānojam Spānijas prezidentūras laikā panākt šīs vienošanās parakstīšanu. Tāpēc šo jautājumu mēs apspriedīsim galvenokārt ar Parlamentu.

No vienas puses, pastāv Eiropas Sistēmisko risku komitejas īstenota makrouzraudzība, kuras mērķis ir novērst nopietnas krīzes, garantēt finanšu stabilitāti un samazināt traucējumus finanšu sistēmā. Un, no otras puses, pastāv mikrouzraudzība, uz kuru, manuprāt, *Martin* kungs galvenokārt atsaucās šajā jautājumā.

Šīs ir trīs Eiropas iestādes banku, apdrošināšanas un fondu tirgus jomās. Šīs uzraudzības mērķis ir padziļināta uzraudzība, piedodiet par atkārtošanos, un traucējumu samazināšana citās finanšu vienībās, tādējādi aizsargājot klientus no šādām vienībām.

Kā jau es teicu, Padome reizi par visām reizēm šajā saistībā apstiprināja kopēju nostāju. Pirmkārt, pagājušā gada oktobrī Padome sniedza politisku apstiprinājumu un pauda politisku uzticību šai makrouzraudzībai, bet decembrī — mikrouzraudzībai un visam tiesību aktu kopumam. Kā es jau minēju, tālāk jāpiemēro parasta likumdošanas procedūra, tāpēc turpmākais ir atkarīgs no tā, par ko Parlaments vienosies ar Padomi.

Nepieciešams, lai šīs trīs komitejas būtu izveidotas un darbotos. Mēs gribētu, lai šīs direktīvas tiktu pieņemtas pat, ja vien iespējams, Spānijas prezidentūras pirmajā pusgadā, bet jebkurā gadījumā, lai tās būtu izveidotas un darbotos līdz 2010. gada beigām. Šāds ir Padomes mērķis.

Tātad mēs sagaidām auglīgu sadarbību ar Eiropas Parlamentu, lai mēs varētu noslēgt šo svarīgo soli uz priekšu, kurš, manuprāt, ir vēsturisks un atbilst tām pieejām, kas radušās ārpus Eiropas, G20, jo ASV izstrādā līdzīgu regulējumu. Pēc mūsu domām šis ir viens no tiem izaicinājumiem, ar kuriem mums jāsaskaras, lai izvairītos no citas, līdzīgas finanšu sistēmas krīzes, kuras iemesls bija regulējuma trūkums un bezatbildība, un kā jau deputāts iepriekš minēja, konkrēti vadītāji finanšu sistēmā.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) *López Garrido* kungs, pateicos jums par jūsu paziņojumiem. Jūs minējāt Eiropas Sistēmisko risku komitejas makrouzraudzības jomu. Jūs noteikti zināt, ka šajā sakarībā jau ir izteikts daudz kritikas, pirmkārt, saistībā ar komitejas lielumu, jo, es atkārtēju, to izveidoja saskaņā ar tipisku Eiropas proporcionalitātes principu. Vai arī jūs, tāpat kā daudzi citi, šajā apstākli redzat risku, ka šī komiteja nespēs efektīvi strādāt?

Otra problēma saistībā ar šo Eiropas Sistemātisko risku komiteju ir tās neatkarības trūkums. Vai jūs uzskatāt, ka jūs Spānijas prezidentūras laikā varētu spert soli uz priekšu un mēģināt nodrošināt lielāku šīs komitejas neatkarību un veikt visus atbilstīgos uzlabojumus komitejas lieluma ziņā, jo tādai, kāda tā ir pašlaik, komitejai būs gandrīz neiespējami rezultatīvi strādāt?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Es uzskatu, ka Komisija ir izteikusi priekšlikumu. Padomē beidzot tika panākta vienošanās, pilnīga vienprātība, un tas nebija viegli. Zviedrijas prezidentūrai un Komisijai bija smagi jāstrādā, lai panāktu šo vienošanos Ekonomikas un finanšu padomē, un te nu tā ir. Tagad tā ir šeit, Eiropas parlamentā, un, kā jau jūs un citi deputāti norādījat, Parlamentam ir jāieņem šī nostāja.

Šī ir vieta, kur panākt vienošanos starp šīm divām sfērām. Padomes līmenī valda vienprātība, un mēs redzēsim, vai mums izdosies panākt vienprātību ar Eiropas Parlamentu.

Es uzskatu, ka par šiem jūsu aktualizētajiem jautājumiem, līdzīgi kā par citiem jautājumiem, var nopietni strīdēties un debatēt, un es esmu pārliecināts, ka mēs nonāksim pie vienošanās, kura ir absolūti nepieciešama, proti starp divām Eiropas Savienības likumdošanas iestādēm: Padomi un Eiropas Parlamentu.

Seán Kelly (PPE). – Vai kā ierosinātās finanšu uzraudzības daļu Spānijas prezidentūra apsvērs ieteikumu sniegšanu attiecībā uz labu praksi, lai noteiktu maksimālās lielāko banku vadītāju algas, kā arī ierobežotu grotesko prēmiju kultūru, kura ir lielā mērā veicinājusi šīs problēmas un kuras dēļ mēs pašlaik esam iestiguši šajā dumberājā?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs, es gribu sasaistīt Eiropas Savienības finanšu uzraudzības jautājumu ar spekulatīvajiem darījumiem, ko veic kopieguldījumu fondī, tostarp fondī, kuru juridiskā adrese ir Eiropas Savienībā, Londonas Sitijā. Laikraksti ziņo, ka fondu pārvaldītāji slēdz derības par eiro, Grieķijas valdības un citu parādzīmju vērtības kritumu, kā arī parādiem un deficītu, tādējādi saasinot aizņēmumus.

Tāpēc, vai jūs spējat man pateikt, kādus īpašus pasākumus var veikt, lai aizsargātu Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomikas no augsta riska kopieguldījumu fondu, arī Eiropas Savienībā bāzētu fondu, spekulatīviem uzbrukumiem?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Jā, es uzskatu, ka ir pilnībā iespējams diskutēt par labu praksi saistībā ar finanšu iestādēm. Mēs sākam debates, kas ir fokusētas uz šīm finanšu uzraudzības sistēmām, un es uzskatu, ka šī ir ideāla vieta, lai strādātu pie šiem jautājumiem un spētu dot ieguldījumu dažos elementos, uz kuriem jūs atsaucāties, *Kelly* kungs, kas var būt pat daļa no minētajām direktīvām.

Tāpat es domāju, ka šajās direktīvās ir iespējams iekļaut otrā runātāja priekšlikumu, ko jūs varēsiet apspriest šajā plenārsēžu zālē, piemēram, saistībā ar riska ieguldījumu fondu regulējumu, kas ietilpst apspriestajās uzraudzības prasībās, vai saistībā ar nodokļu paradīzes izskaušanu, ko šorīt šeit pieminēja Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājs.

Visām šīm izvirzītajām idejām ir sava vieta, un tās lieliski iederēsies debatēs, kas dažos turpmākajos mēnešos risināsies šajā plenārsēžu zālē par reformām, jo Eiropadome patlaban aicina izstrādāt pilnīgu un reālu finanšu sistēmas uzraudzības reformu. Tāpēc tiks īstenota pamatīga un svarīga reforma, ņemot vērā visus jūsu jautājumus un debates.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 9, ko iesniedza **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0496/09)

Temats: Eurozonas nozīme saistībā ar finanšu stāvokli Grieķijā

Paziņojumi, ko izteica nesenajā Eiropas valstu augstākā līmeņa sanāksmē par finanšu stāvokli Grieķijā, kā arī par atbalstu valstīm, kas atrodas līdzīgā situācijā, bija pretrunīgi. Merkeles kdze gan uzsvēra visu eurozonas valstu kopējo atbildību par to, kas notiek kādā no tās dalībvalstīm, savukārt Reinfelds kgs paziņoja, ka situācija Grieķijā ir „valsts iekšēja problēma, kas jārisina, pieņemot lēmumus valsts līmenī”.

Kā prezidentūra saprot solidaritāti starp dalībvalstīm, jo īpaši eurozonas dalībvalstīm, ja kāda no valstīm bankrotētu? Vai prezidentūra atbalsta, ka valdības izmanto ECB ⁽¹⁾ garantijas un aizdevumus, lai izvairītos no spekulācijas un nelabvēlīgam sekām, kādas var būt tam, ka samazinās to dalībvalstu spēja aizņemties, kuras iekļuvušas viltīgajā valsts parādu lokā?

Vai prezidentūra uzskata, ka bez sankcijām, ko paredz SIP ⁽²⁾, nepieciešams ieviest pastiprinātas profilaktiskas kontroles un pasākumus, kas veicinātu nodarbinātību un izaugsmi dalībvalstīs, uz kurām gulst parādu slogs, pirms finanšu stāvoklis šajās valstīs nav kļuvis pārāk problemātisks?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Eiropas Savienības līgumos ir skaidra kompetenču sadale. Dalībvalstu ekonomikas politika ir būtiska Eiropas Savienības kopējām interesēm, bet, tajā pašā laikā, valsts budžets ir katras dalībvalsts kompetencē.

Ņemot vērā, ka 16 Eiropas Savienības valstīs ir vienota valūta, un vienlaikus ir nolūks šo valūtu ieviest arī citās dalībvalstīs, jo Māstrihtas līgumā kā iespējami visaptverošākais mērķis ir iekļauta doma par monetāru savienību, protams, tiek ievēroti dalībvalstu noteikumi attiecībā uz to budžetiem, jo tas ietekmē ekonomiku un monetāro sistēmu kopumā.

Tāpēc ir nepieciešams izvairīties no pārmērīga valsts budžeta deficīta, kas ir ļoti būtiski ekonomiskās savienības un monetārās savienības funkcionēšanai, un, jāatzīst, ka no abām monetārā savienība ir attīstījies labāk nekā ekonomiskā savienība.

Tādēļ Stabilitātes pakts un Māstrihtas līgums, kā arī Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. pants aizliedz deficītu vai aizliedz Eiropas Centrālajai Bankai un tām dalībvalstu centrālajām bankām, kuru valūta ir eiro, piešķirt kredītu, lai nosegtu šo deficītu. Tāpat līgumā noteikts, ka ne Eiropas Savienība, ne tās dalībvalstis neuzņemas citas dalībvalsts centrālās valdības vai citas valsts iestādes saistības vai nerisina šīs saistības.

Tāpēc katrai dalībvalstij ir jānoraksta savas parādu saistības, un Padome ir paziņojusi, ka tas jā dara visām dalībvalstīm; tāpat Padome pauž pārliecību, ka Grieķija un pārējās dalībvalstis pieņems nepieciešamos lēmumus savas ekonomiskās nelīdzsvarotības labošanai, lai saglabātu savas valsts ekonomiskās un finanšu vides stiprumu.

(1) Eiropas Centrālā banka

(2) Stabilitātes un izaugsmes pakts

Jāatceras, ka pārmērīga deficīta procedūra pamatotos gadījumos paredz ekonomiskās politikas uzraudzību. Mēs ceram, ka februārī Padome rīkos debātes par Grieķijas gadījumu. Iespējams, ka tad, kamēr tas ir atkarīgs no Komisijas iniciatīvas tiesībām, tiks pieņemti ieteikumi, un līdz ar to stratēģijas tiks izklāstītas tā, lai Eiropas Savienība varētu paust savu interesi un līdzdalību sarežģītās situācijās vai apstākļos, ko var piedzīvot dažas dalībvalstis.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs, jūs esat mums atgādinājuši par tiem līguma pantiem, kuri attiecas uz pārmērīga budžeta deficīta procedūru. Parlaments zina šos pantus. Tomēr man šķiet, ka jūs varētu sniegt vairāk informācijas par to, ko domāja *Zapatero* kungs, runājot par solidaritāti eurozonā, par solidaritāti valstīs ar īpašām finanšu problēmām. Varbūt pastāv iespēja, ciktāl tas saistīts ar subsidijām, apspriest labāku finanšu koordināciju starp centru un reģioniem? Vai pastāv labākas fiskālās koordinācijas iespēja, lai izvairītos no fiskālā un sociālā dempinga, kas jau noslogo Eiropas Savienību un kam dažās valstīs jau ir noteiktas sekas? Vai jūs varat sīkāk paskaidrot, ko jūs iepriekš teicāt saistībā ar to, ko *Zapatero* kungs saprot ar solidaritāti?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Eiropas Savienība ir pasaules reģions, kurā solidaritāte tiek īstenota ļoti uzskatāmi. Piemēram, Grieķijas gadījumā vai manas valsts, Spānijas, gadījumā mēs esam izjutuši lielu Eiropas Savienības solidaritāti ar Eiropas fondu un struktūrfondu starpniecību, kuri ir būtiski elementi Eiropas solidaritātes politikā, kas tiks īstenota arī turpmāk.

Tam nav nekā līdzīga visā pasaulē. Tas ir nodrošinājis ievērojamu progresu daudzās valstīs, un valstis kopumā no tā gūst labumu, atverot tirgus. Vienlaikus noteikti līdzekļi ir nodoti reģiona modernizācijai. Tas ir ļoti skaidrs solidaritātes piemērs. Šie ir fondi, kuri, protams, ir pareizi jāizmanto un kurus pārbauga Eiropas Savienība, kas ir pilnīgi loģiski. Lūk, tā ir solidaritāte.

Vēl viens solidaritātes veids ir tas, ko mēs ļoti skaidri varam redzēt līgumā. Jūs īpaši atsaucāties uz līgumu. Līgums nosaka dalībvalstu pienākumu koordinēt savu ekonomikas politiku, savu sociālo politiku un savu nodarbinātības politiku. Tas ir skaidri izklāstīts līguma par Eiropas Savienības darbību 5. pantā, un arī šeit izpaužas Eiropas Savienības solidaritāte: kopīgās diskusijās un kopīgā mērķu noteikšanā, lai izveidotu koordinētu ekonomikas politiku.

Ja ekonomikas savienība būtu pastāvējusi krietni agrāk, daudzas pašreizējās problēmas kā krīzes sekas dažādās Eiropas valstīs nebūtu tik asas, taču ekonomikas savienība attīstībā iestājās pārtraukums. Monetārā savienība virzījās uz priekšu, bet ekonomikas savienība apstājās, un šī ekonomikas politikas koordinācijas sinerģija Eiropas Savienībā neradās, kam, īsi sakot, bija jānotiek. Tieši tas beidzot ir ierosināts līgumā.

Elementi, par kuriem ir jāvienojas un kuri ir būtiski solidaritātei, ir arī *Europe 2020* stratēģija, mērķi, par kuriem mums jāvienojas attiecībā uz investīcijām izglītībā, darba specializāciju un dalīšanu, kā arī cīņu pret klimata pārmaiņām. Arī šajā jomā kontinentā, Eiropas Savienībā, kurai vienmēr ir jābūt pēc iespējas vienotākai, solidaritāte ir ļoti skaidri izteikta. Taču tas, protams, neliedz līgumam pieprasīt dalībvalstu atbildību par to parādu līmeni vai ņemtajiem kredītiem, kas ir gluži loģiski. Tā, protams, ir katras valsts atbildība. Taču kopumā pastāv tirgus, sociālās politikas, strukturālās politikas, reģionālās politikas un, es ceru, ka nākotnē arī ekonomikas, sociālās un nodarbinātības politikas konteksts, kas neapšaubāmi ir solidaritātes konteksts.

Tas ir vispiemērotākais, visdziļākais un tālejošākais solidaritātes politikas veids Eiropas Savienībā.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es joprojām gribētu uzdot jautājumu, jo jūs, ministr, minējāt, ka šā gada februārī Komisijas sanāksmē tiks izskatīta ļoti nopietnā situācija Grieķijā. Tā ir patiesība, ka krīze Grieķijā ir ļoti nopietna, bet mēs visi zinām, ka tā diemžēl var izplatīties. Es gribētu pajautāt: vai papildus Komisijas forumam jūs nesāksiet šī jautājuma izskatīšanu pēc būtības kopīgi ar Eiropas Centrālo Banku? Manuprāt, arī tā ir svarīga iestāde, kurai attiecībā uz situāciju Grieķijā vajadzētu būt daudz aktīvākai.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Es uzskatu, ka katrai iestādei ir sava darbības joma. Tā ir viena no vissvarīgākajām Eiropas ekonomikas un monetārās savienības struktūras iezīmēm, un turklāt tā ir iezīme, kas piešķir tai uzticamību.

Taisnība, ka Padome apspriedīs Grieķijas gadījumu, un tas ir pietiekami loģiski, jo Grieķija ir viena no Eiropas Savienības dalībvalstīm, un acīmredzami vienā Eiropas valstī notiekošais ietekmē mūs visus. Mūs ietekmē tas, kas notiek valstīs ārpus Eiropas, nemaz nerunājot par vietu, kurā ir vienots tirgus un vienota valūta 16 valstīs.

Loģiski, ka debates par to notiek saistībā ar līgumā noteiktajiem ierobežojumiem un ka tas turklāt tiek darīts, pamatojoties uz budžeta un ekonomikas stratēģiju, kas uzskatāma par piemērotu pašreizējiem apstākļiem un kas šajā gadījumā ir ieteikta Grieķijai, kura no tā viennozīmīgi iegūs.

Eiropas Centrālajai Bankai līgumā no neatkarīgas pozīcijas noteikti paši savi pienākumi finanšu stabilitātes un cenu stabilitātes jomā. Eiropas Centrālās Bankas neatkarība ir būtisks Eiropas Savienības princips, kas garantē lielu mūsu ekonomikas un finanšu sistēmas, kā arī mūsu kopējās valūtas, eiro, uzticamību. Šis neatkarības kritērijs ir jāievēro, jo tas ir tās ekonomikas un monetārās savienības pamatelements, ko mēs Eiropas Savienībā pirms dažiem gadiem pieņēmām.

Priekšsēdētāja. – Ministr, liels paldies par jūsu līdzdalību šajā pirmajā jautājumu laikā ar jūsu prezidentūras piedalīšanos.

Uz jautājumiem, uz kuriem laika trūkuma dēļ nav sniegta atbilde, tiks sniegta rakstiska atbilde (sk. pielikumu).

Jautājumu laiks tiek slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.15 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

13. Komiteju sastāvs: (sk. protokolu)

14. Demokratizācija Turcijā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par demokratizāciju Turcijā.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Dāmas un kungi, es priecājos uzstāties šajā plenārsēžu zālē par Eiropas Savienībai ļoti būtisku jautājumu, proti, par attiecībām ar Turciju un konkrētāk par Turcijas demokratizāciju, kas, šķiet, ir galvenais šo debašu mērķis. Šis jautājums ir ne tikai netieši saistīts ar Eiropas Savienību, bet arī tieši saistīts, ņemot vērā, ka Turcija ir kandidātvalsts.

Turcijai ir kandidātvalsts statuss, kas panākts pēc pievienošanās sarunām vairāku gadu garumā, un, kā zināms, ņemot vērā Kopenhāgenas politiskās prasības, mēs pieprasām, lai valstij, kas vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, būtu stabilas politiskās iestādes un lai tā garantē demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un minoritāšu tiesību ievērošanu.

Tādēļ Turcijai ir jāizpilda šīs prasības. Iespējamām sarunām ir atvērtas vairākas nodaļas. Dažas ir atvērtas, dažas vēl nav atvērtas, sarunas par citām nodaļām ir apstājušās, un ir skaidrs, ka Turcija stratēģiski Eiropas Savienībai ir ļoti svarīga. Pirmkārt, tā ir valsts, kurai ir Eiropas perspektīva, un turklāt tā ir liela valsts, kuras stratēģiskā nozīme no enerģijas piegādes viedokļa aizvien palielinās, un tā ir valsts ar neapšaubāmu ekonomisko un, protams, politisko nozīmi. Starp citu, Turcija ir NATO locekle, līdz ar to šajā saistībā dažām ES dalībvalstīm Turcija ir partnere arī šīs militārās alianses jomā.

Jāsaka, ka Turcijā ir notikušas pozitīvas pārmaiņas. Eiropas perspektīva Turciju ir īpaši motivējusi pozitīvā nozīmē virzīties uz demokrātiskām pārmaiņām un demokrātisku konsolidāciju. Kā atbildi uz vajadzību pēc virknes institucionālu izmaiņu Turcijas politiskajā sistēmā ceļā uz tās demokratizāciju, tās pašreizējā valdība pat ir uzsākusi „demokrātisko iniciatīvu”. Saistībā ar Eiropas Savienību Turcijas interese ir nodemonstrēta pat valdībā līdz ar ministra *Bağış* iecelšanu, ar kuru es esmu daudzkreiz runājis; viņš ir īpaši atbildīgs par sarunām ar Eiropas Savienību, un tas ir viņa amats.

Tātad mēs varam redzēt, kā Turcija, no vienas puses, ir uzsākusi reformas, neapšaubāmi Eiropas perspektīvas mudināta, taču, no otras puses, joprojām pastāv skaidri redzamas neatbilstības konkrētajā jomā, uz kuru ir vērstas šīs debates, proti, demokrātijas un pamatbrīvību ievērošanas jomā.

Mēs joprojām uzskatām, ka noteiktu brīvību, kā piemēram, vārda brīvības, preses, reliģijas vai apvienību tiesības, minoritāšu grupu tiesību, sieviešu un bērnu tiesības, cīņas pret diskrimināciju un līdztiesības starp sievietēm un vīriešiem, aizsardzības un garantēšanas līmenis ir nepietiekams. Tā rezultātā mēs esam ierosinājuši Turcijai kā daļu no šī procesa veikt virkni konstitucionālu reformu, bez kurām tai būtu grūti virzīties uz priekšu jebkurā no minētajām jomām.

Tādējādi, kā noteikts pamatnostādnēs sarunām ar Turciju, Eiropas Savienība vēlas virzīties uz priekšu atbilstīgi šīm prasībām, un turklāt ES vadīs Turciju, kad tas būs vajadzīgs un kad tā uzskatīs, ka konkrēta veida pasākumi nevirzās šajā virzienā vai var apgrūtināt progresu.

Tas reāli notika, kad Turcijas Konstitucionālā tiesa 11. decembrī nolēma aizliegt *DTP (Demokratik Toplum Partisi)* darbību un liegt tās demokrātiski ievēlētajiem pārstāvjiem veikt jebkādu politisku darbību. Toreiz Padomes prezidentūra pauda savas bažas par šo tiesas pieņemto lēmumu, un tāpat bija skaidri pateikta Eiropas Savienības nostāja, asi paužot satraukumu par šādu lēmumu. Turklāt šī ES nostāja mudina ieviest nepieciešamās reformas Turcijas tiesību aktos, lai pielāgotu regulējumu par politiskajām partijām noteiktiem Eiropas Padomes Venēcijas Komisijas ieteikumiem un atbilstīgajiem Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas nosacījumiem; starp citu, Turcija ir parakstījusi un ratificējusi šo konvenciju un nodevusi to jurisdikcijā, šajā gadījumā, Strasbūras tiesā.

Vēl tikai noslēgums, priekšsēdētājas kundze. Padomes prezidentūra arī turpmāk piešķirs lielu nozīmi šim jautājumam. Prezidentūra cieši sekos visiem pašreiz Turcijā notiekošā reformu procesa aspektiem un katrā ziņā saistībā ar pamatnostādnēm, kas, mūsaprāt, ir pozitīvas un ir sarunu un asociācijas pamatnostādnes dalībai ES. Mēs uzskatām, ka šī ir pamatstratēģija, kas mums jāturpina, un pašreizējās Spānijas Padomes prezidentūras nolūkos ir turpināt atvērt jaunas sarunu iespējas, un tādēļ, kā pagājušogad notika ar Turciju, mēs varētu detalizētāk risināt šīs sarunas.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šīs ļoti svarīgās debates par Turcijas demokratizāciju. Es atgādinu mums visiem, ka Turcijas pievienošanās process ES Eiropas Savienībai joprojām ir stratēģiski svarīgs.

Demokrātiskas reformas un Turcijas demokrātiska pārveide vairo stabilitāti un drošību Turcijā, kā arī ES un Turcijas kaimiņvalstīs. Progress Turcijā iedvesmo reformatorus un darbojas kā demokrātijas un cilvēktiesību katalizators visā reģionā.

Protams, progress ne vienmēr noris vienkārši, attīstība ne vienmēr ir pozitīva. Mēs redzam arī norises, kas rada pamatu bažām, un šādos gadījumos mēs ļoti nopietni šajos jautājumos vērsamies pie Turcijas iestādēm, un mēs izmantojam tos instrumentus, kuri, pateicoties ES pievienošanās perspektīvas nosacītībai, ir mūsu rīcībā.

Kad tāda sabiedrība, kāda ir Turcijā, piedzīvo dziļas politiskas pārmaiņas, reti gadās, ka notikumu vidū vienmēr ir pilnīga skaidrība vai noteikts virziens.

Šādu notikumu piemērs ir Turcijas demokrātiska kursa uzņemšana saistībā ar kurdu iedzīvotājiem. 2009. gada vasarā Turcijas valdība uzsāka šo demokrātisku kursu, lai paaugstinātu demokrātijas un dzīves standartus visiem Turcijas iedzīvotājiem. Šī svarīgā iniciatīva risina kurdu jautājumu dialoga ceļā un Turcijas demokrātiskajās iestādēs. Līdz šim ir īstenotas daudzas pārmaiņu reformas. Vēl tikai pirms pāris gadiem dažas no tām bija praktiski neiespējamās: doma par TV programmām kurdu valodā, kuras patlaban pārraida privātās un valsts raidorganizācijas. Tās ir šādu apsveicamu pārmaiņu un pārveides iespaidīgs piemērs.

Bet nesenie šķēršļi demokrātijas kursam patiešām ir iemesls nopietnām bažām. Mēs paužam nožēlu par Turcijas Konstitucionālās tiesas decembrī pieņemto lēmumu aizliegt Demokrātiskās sabiedrības partijas (*DTP*) darbību. Pēc *DTP* slēgšanas vairāki partiju locekļi — ieskaitot ievēlētos mērus — tika arestēti saistībā ar preterorisma izmeklēšanu. Vienlaikus ar pilnu spēku turpinās *PKK* teroristu uzbrukumi dienvidaustrumos, pakļaujot riskam Turcijas karavīru dzīvības. Saspringto politisko gaisotni ir veicinājušas arī svinības pēc *PKK* dalībnieku un piekritēju atgriešanās no Ziemeļīrākas. Nacionālistu grupējumi Turcijā ir izmantojuši šo iespēju, lai uzbruktu valdībai par tās politiku un par pašu demokrātijas kursa uzņemšanu.

Pēc šīs negatīvās reakcijas pret demokrātijas kursa uzņemšanu es atzinīgi vērtēju Turcijas valdības pagājušās nedēļas paziņojumu par demokrātiskā kursa turpināšanu. Turcijas demokrātiskā pārveide ir spēcīgs apliecinājums EK pievienošanās perspektīvas „maigajam spēkam”, ja to izmanto taisnīgi, stingri, enerģiski un konsekventi.

Tas nav viegls process, bet tas ir process, kurā ceļojums ir vismaz tikpat svarīgs kā galamērķis. Uzturēsim to dzīvu un liksim tam darboties, lai labumu gūtu gan ES, gan Turcija!

Ria Oomen-Ruijten, PPE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Rehn* kungs, es saprotu, ka šīs debates par Turciju, par paplašināšanos, varētu būt pēdējā reize, kad es ar jums runāju. Jebkurā gadījumā, es gribētu pateikties jums par informāciju, ko jūs vienmēr esat bijis gatavs sniegt diskusijās ar mums, ar mani. Vissirsnīgākais paldies jums par to!

Padomes priekšsēdētāj, *López Garrido* kungs, dāmas un kungi, šodienas debātes nav par nodaļu atvēršanu. Tās ir par demokratizāciju — īpaši konkrētiem demokratizācijas aspektiem —, jo nākamās Strasbūras sesijas darba kārtībā ir iekļauts progresa ziņojums par Turciju un Parlamenta redzējumu. Es piekritu komisāram *Rehn* kungam, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Turcija virzītos uz demokratizāciju. Es vēlos apsveikt Turciju, uzsverot visus centienus, ko tā jau ir paveikusi šajā jomā, tostarp attiecībā uz kurdu jautājumu. Galu galā kurš pirms desmit vai pat pieciem gadiem varēja iedomāties, ka tagad būs televīzijas programmas kurdu valodā?

Kad Turcija 2009. gada vidū uzsāka demokrātijas kursa iniciatīvu, tas izraisīja nepieredzētas debātes — ne vien Parlamentā, bet arī plašsaziņas līdzekļos. Tajā laikā es cerēju, ka debātes visiem Turcijas iedzīvotājiem beidzot varētu radīt ļoti reālas, stabilas tiesības. Oktobrī es apsveicu visus savus Turcijas kolēģus par uzdrošināšanos rīkot šīs debātes par spīti sabiedrības pretestībai. Es esmu viņus aicinājusi turpināt šīs debātes ar ļoti konkrētiem pasākumiem, lai ieviestu šo demokratizācijas kursu. Pēc tam, kad tajā bija ieguldīta visa pozitīvā enerģija, Turcijas tumšā puse atkal pacēla galvu, jo Turcijas Konstitucionālās tiesas lēmums izraisīja jaunus teroristu uzbrukumus. Notika Demokrātiskās sabiedrības partijas (*DTP*) locekļu aresta vilnis, un pār Turcijas Parlamenta locekļiem joprojām gulstas aresta draudi. Tas draud izbeigt arī šo demokrātijas kursu, un man ir nelāgas priekšnojautas šajā saistībā. Paužot nožēlu par Konstitucionālās tiesas lēmumu, es saprotu, ka šī pati tiesa aicina īstenot Venēcijas Komisijas ieteikumus. Parlaments vienmēr ir nosodījis vardarbību un terorismu un vienmēr ir iestājies par politiskiem risinājumiem. Galu galā tikai dialogs Turcijas sabiedrībā un juridiski garantētas ilgtspējīgas tiesības var nest mieru, drošību un labklājību Turcijas iedzīvotājiem, un tas arī mums būs liels ieguvums.

Richard Howitt, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā gada paziņojums par demokrātijas kursu deva cerības uz reālu izrāvienu, lai nodrošinātu kurdu valodas, kultūras un cilvēktiesību ievērošanu Turcijā, kā arī uz terorisma un vardarbības gadu durvju aizvēršanu.

Tomēr šovakar Parlaments pievienojās Padomei un Komisijai, paužot dziļas bažas, ka cerētā vietā ar Konstitucionālās tiesas decembra lēmumu ir slēgta politiskā partija, kas pārstāv balsu vairākumu valsts kurdu apdzīvotajās vietās, un valsts cilvēktiesību apvienība to sauc par „dabisku sarunu pusi” kurdu tautas vārdā.

Pirms diviem gadiem es personīgi kā novērotājs piedalījos partijas kongresā, kurā bija apmēram 20 000 dalībnieku, un pats redzēju un dzirdēju likumību viņu pašu atbalstītāju acīs.

Es atzīstu, ka savā paziņojumā pēc šī lēmuma pieņemšanas Turcijas premjerministrs pretojās politisko partiju slēgšanai, un šodien Turcijas prese ziņo par valdošās partijas izziņotajiem nodomiem novērst turpmākas nepamatotas slēgšanas, saskaņojot Turcijas Konstitūciju ar Eiropas Konvencijas par cilvēktiesībām 11. pantu. Šie solījumi ir jāīsteno.

Taču mums visiem ir sarežģīti savienot Turcijas aicinājumu kaujiniekiem pamest kalnus un nākt lejā ar faktu, ka citi šīs kopienas locekļi, kuri izvēlējušies demokrātijas ceļu, patlaban ir saslēgti roku dzelžos un ieslodzīti cietumā. Tiek ziņots, ka cietumā ieslodzīti 700 līdz 1000 šīs partijas locekļi, daudzi no viņiem vienkārši par to, ka viņi ir publiski runājuši savā dzimtajā valodā.

Mums Eiropas Parlamentā būtu īpaši jānosoda deviņu partijas ievēlēto mēru apcietināšana, kā arī aizliegums darboties diviem Turcijas parlamenta deputātiem.

Mūsu Parlamentā tāpat kā Turcijas parlamentā deputāta imunitāte ir tāpēc, lai mēs nebaidoties varētu runāt kā tautas pārstāvji. Tiem no mums, kuri vēlas Turcijas pievienošanu Eiropas Savienībai, ir jāapkaro bailes, kas ir iedzīvotāju vairākuma daļas nepamatotas bailes, ka daudznacionālā valstī tas, ko mēs saucam par minoritāšu tiesībām, ir drauds valsts vienotībai. Mūsdienu Eiropā šādu draudu gluži vienkārši nav.

Visbeidzot, ir zudusi partija, kuras nosaukums tulkojumā no turku valodas ir „Demokrātiskā sabiedrības partija”, bet nedrīkst zaudēt demokrātiskas sabiedrības mērķi mūsdienīgā Turcijā.

Sophia in 't Veld, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos piebalsot *Oomen–Ruijten* kundzei, izsakot sirsnīgu pateicību komisāram *Rehn* kungam par visiem viņa pūliņiem pēdējos gados. Es arī atzinīgi vērtēju jauno dedzību, kas saistībā par sarunām ar Turciju parādījusies līdz ar Spānijas prezidentūru.

Dāmas un kungi, arī man ir ļoti žēl, ka Turcijas Konstitucionālā tiesa pieņēmusi šādu lēmumu. Tas viennozīmīgi ir solis atpakaļ, bet cerēsim, ka šis būs vienīgais solis atpakaļ un tam sekos vairāki soļi uz priekšu, turklāt mums jāatzīst, ka pašreizējā Turcijas valdība nepārprotami ir centusies ieviest demokratizāciju un nodrošināt kurdiem viņu likumīgo vietu sabiedrībā un politiskajā sistēmā. Tomēr jānorāda, ka, ja mēs gribam atbalstīt šo Turcijas demokratizācijas, attīstības un reformu procesu, mums jāuzņemas nepārprotamas saistības

attiecībā uz tās pilnu dalību ES. Es uzskatu, ka mums jādod stimuls arī Turcijas tautai — ne tikai politiķiem — un mēs nedrīkstam svārstīties, apspriest pagaidu risinājumus vai mainīt noteikumus spēles laikā. Mums jāuzņemas nepārprotamas saistības. Tas attiecas arī uz visām Turcijas politiskajām partijām, un es tāpēc es gribu tās aicināt „aprakt kara cirvi” šajā lietā un veltīt saskaņotas pūles reformām.

Savas nesenās Turcijas vizītes laikā kā ES un Turcijas Apvienotās parlamentārās komitejas locekle es ievēroju milzīgu progresu pilsoniskajā sabiedrībā. Galu galā Turcija ir kas vairāk nekā tikai politiķi un sarunu dalībnieki; Turcijā dzīvo arī cilvēki. Es redzu, ka Turcijas tauta patiešām pieņem šo izaicinājumu un smagi strādā, lai reformētu savu sabiedrību. Mums tas ir vienprātīgi jāatbalsta. Tādēļ es vēlos mudināt stiprināt pīlāru, par kuru mēs reiz vienojāmies: ne tikai sarunas, bet arī ieguldījums, lai mēs viens otru iepazītu. Tas bija ļoti skaidrs otrais aspekts. Es ceru, ka Parlaments arī uzņemsies vienprātīgas saistības atbalstīt Turcijas pievienošanās procesu.

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Rehn* kungs, paldies, ka jūs palikāt ar mums šajā vēlajā stundā, lai apspriestu demokratizāciju Turcijā, jomu, kurā jūs esat ļoti daudz paveicis. Paldies jums par to!

Es uzskatu, ka ļoti daudzi no mums laikā, kad Turcijas valdība paziņoja par savu demokrātisko iniciatīvu, demokrātiskā kursa uzsākšanu, apzinājās, cik drosmīgs ir šis solis, taču vienlaikus uzskatīja, ka līdz šim vērienīgajam mērķim jānoiet garš ceļš, ceļš, kurā, iespējams, būs daudz slazdu, un slazdi parādījās diezgan drīz.

Pats pirmais, kā jūs minējāt, bija *DTP* likvidēšana, taču es ievēroju arī to, ka līdztekus *DTP* darbības aizliegumam aizliegums iesaistīties politiskā darbībā, kas skar dažus šīs partijas vēlētos locekļus, no politiskās aprites izslēdz arī tās personas, kuras bija visvairāk iesaistītas demokrātijas un politiskajā dialogā, lai atrisinātu kurdu jautājumu. Līdz ar to šis lēmums rada pamatu šaubām.

Nākamais aspekts ir arestu vilnis, kas patlaban pilnībā no politikas izslēdz politiskos vadītājus, un tātad arī parlamenta runātājus kurdu jautājumā. Bet kurdu jautājums ir centrālais jautājums Turcijas demokratizācijas procesā! Galvenokārt tādēļ, ka šis jautājums ir sistēmisks, jo tas nozīmē daudzus ciešanu, vardarbības, konfliktu un kara gadus, kuru traģiskās rētas joprojām ir acīmredzamas; un šīs rētas ir cirstas arī ekonomikas, sociālajā, kultūras un politikas jomā.

Šis kurdu jautājums ienes milzīgu sasprindzinājumu arī demokratizācijas procesā. Tas rada spriedzi tādās jomās kā vārda brīvība, preses brīvība, pilsoņu tiesības un cīņa pret spīdzināšanu. Redzot, kā šodien pretterorisma tiesību akti tiek izmantoti politiskās atriebības aizsegam, es saku, ka pašlaik patiešām ir laiks atbalstīt valdību un cerēt, ka tā īstenos vēl kādu ļoti tālejošu iniciatīvu izkļūšanai no šīs situācijas, jo, kā mēs zinām, ne visas Turcijā izveidotās grupas ir ieinteresētas atrisināt kurdu jautājumu demokrātiskā ceļā. Mēs to ļoti labi apzināmies, un mēs to apzinājamies jau no paša sākuma.

Tādēļ Turcijai pašlaik šajā demokratizācijas procesā ir vajadzīgs mūsu uzticams un nepārtraukts atbalsts. Manai kolēģei, *in 't Veld* kundzei, ir taisnība, sakot, ka šajā uzticamajā un nepārtrauktajā atbalstā jāietver solījuma par dalību ES atjaunošana, tiklīdz būs pabeigts demokratizācijas process; ir absolūti izšķiroši to pateikt.

Nākamais, valdībai beidzot vajadzēs īstenot reformas, kas neizbēgami novedīs pie jauna Konstitūcijas projekta. Tūlītējas reformas acīmredzami būs jāveic tiesību aktos par politiskām partijām. Tāpat ārkārtīgi steidzami nepieciešamas vēlēšanu sistēmas reformas, kā arī reformas saistībā ar tiesu sistēmas neatkarību. Patlaban Turcijas valdībai drosmīgi un enerģiski jāveicina šie demokrātiskas Turcijas valsts pamatpīlāri.

Turklāt šai valdībai jāīsteno arī iniciatīvas vienprātības un samierināšanās veicināšanai, jo Turcijas sabiedrības un politisko partiju polarizācija graužoši ietekmētu mēģinājumus panākt nepieciešamo saskaņu, lai pieņemtu jauno Konstitūciju, uz ko mēs visi ceram.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, patlaban Turcijas politiskās sistēmas briedums ir pietiekams, lai to varētu uzskatīt par plurālistisku demokrātiju. Politiskās debātes ir nopietnas, un vēlētajiem ir patiesa izvēle. Turklāt Turcija ir Eiropas Padomes locekle, kas, protams, tās valdībai liek ievērot demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma kopējos standartus.

Ir skaidrs, ka priekšnosacījums dalībai ES ir stabila un pastāvīga demokrātija. Tomēr pašlaik ir divas jomas, kuras izraisa bažas.

Pirmā ir Turcijas militārās intervences vēsture politiskajos procesos. Armija neapšaubāmi ir nozīmīgs sekulārisma un stabilitātes garants, un jebkurš mēģinājums graut ievēlētu valdību neapšaubāmi izjauktu Turcijas mērķi iestāties ES.

Otra joma, kas raisa bažas, ir Taisnīguma un attīstības partijas (AKP) dominēšana politiskajā arēnā, liekot dažiem novērotājiem baidīties no pakāpeniskas nonākšanas līdz vienas partijas valstij *de facto*. Ņemot vērā, ka tas notiek demokrātiski, mēs nevaram iebilst, pat ja daži ir izteikuši bažas par salīdzinoši augsto parlamentārās pārstāvības sliekšni, proti, 10 %, kas, protams, mazākās partijas izstumj no parlamentārā procesa.

Taču dažiem šķiet, ka arī mērenā AKP islāma ievirze rada pamatu bažām, un partijas popularitāte norāda uz būtiskām paradigmas izmaiņām Turcijas sabiedrībā. Līdz šim sekulārās kemalistu tradīcijas ļoti labi ir kalpojušas Turcijas Eiropas un Atlantiskajām ievirzēm, bet pakāpeniska to samazināšanās demogrāfisku izmaiņu dēļ vedina norādīt, ka tie, kas ticēja *Ataturk* redzējumam, visdrīzāk to ir uztvēruši par pārāk pašsaprotamu. Turcijas sabiedrības labad demokrātijai jābūt plurālistiskai, sekulārai un balstītai uz stingriem cilvēktiesību, arī Turcijas kurdu minoritātes tiesību ievērošanas pamatiem.

Papildu bažas, protams, rada Turcijas dalība Islāma konferences organizācijā (IKO), kurā nav acīmredzamas tās vispārpieņemtās rietumu vērtības, kas ir kopīgas mums visiem Eiropas Savienībā, jo IKO par cilvēktiesību pamatu islāma pasaulē uzskata šariata likumu. Arī tas, manuprāt, izraisīs nopietnus interešu konfliktus, kad Turcija kādreiz pievienoties Eiropas Savienībai.

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, būdams EP Kipras deputāts, runājot par Turciju, es vienmēr uzskatu par savu pienākumu paust mūsu atbalstu šīs valsts dalībai ES, kas, protams, ir atkarīga no izvirzītajiem priekšnoteikumiem un plašas demokratizācijas.

Kā mēs varam palīdzēt Turcijas demokratizācijai? Tas ir svarīgs jautājums. Es prasū, lai to panāktu, pasakot Turcijai patiesību. Jā, Turcija progresē. Liela daļa progresa pelna atzinību. Mums jāpasaka arī tas.

Turcija ir pārvērtusies par politisko partiju kapsētu. Augstākā tiesa ir apglabājusi trīspadsmit partijas. Nesen tika aizliegta *DTP*; 200 partijas locekļi, deviņi mēri, seši bijušie mēri un divi bijušie partijas vadītāji atrodas cietumā. Vai šādā valstī pastāv tendence virzīties uz demokratizāciju tādēļ, ka televīzija raida programmas kurdu valodā? Mēs esam Turcijas kaimiņi un aicinām jūs kā kaimiņus mācīties no mūsu pieredzes, nevis no mūsu trūkumiem. Demokratizācija Turcijā notiks, ja mēs ar to runāsim skaidri un nelokāmi.

Nikolaos Salavrakos, *EFD grupas vārdā*. – (EL) Ministra kungs, es atzinīgi vērtēju atturīgo un — ja drīkst tā izteikties — gudro analīzi, ko sniedza *López Garrido* kungs un komisārs *Olli Rehn*; es viņu apsveicu un novēlu viņam panākumus jaunajā amatā.

Bez šaubām, Turcija ir liela musulmaņu valsts ar milzīgu stratēģisko nozīmi. Es nevēlos atkārtot citu deputātu paustos viedokļus, kuriem es piekrītu. Taču par šo valsti pieejamās informācijas analīze man rada iespaidu, ka pastāv daudzi spēka centri, kuri nespēj darboties saskaņoti un kuri ir pretrunīgi. Tādēļ, kamēr *Erdoğan* kunga valdība cenšas sevi parādīt kā mērenu, valsts bruņotie spēki, šķiet, ir agresīvi noskaņoti pret Grieķiju, pastāvīgi pārkāpjot Grieķijas gaisa telpu, kā arī pastāvīgi izaicinot *Frontex*.

Vienlaikus tika atzīmēts, ka tiesu iestādes šajā valstī skaidri ir parādījušas atkārtotu tendenci iebilst pret valdības atcelšanu, līdzīgi kā pirms pāris gadiem notikumos ar *Erbakan*.

Visbeidzot, šķiet, ka pašlaik Turcijas valdība nespēj valstī aizsargāt tautas suverenitāti, kas raksturo demokrātiju, un plāno izveidot jauna veida Osmaņu impērijas sadraudzību, ko apliecina *Davutoglu* kunga paustie uzskati, kurus savas nesenās vizītes laikā Libānā atkārtojis arī *Erdoğan* kungs.

Savādas man šķiet arī Turcijas valdības darbības attiecībā uz sarunu uzsākšanu ar Irānu par tās kodolprogrammu, kas ir pretrunā starptautiskās kopienas, jo īpaši Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto valstu, uzskatiem.

Vēl jo vairāk, pārkāpjot Ankaras ceļvedi un starptautiskos nolīgumus, Turcija atļauj un, iespējams, veicina nelegālo imigrantu kustību cauri savai teritorijai uz Eiropas Savienības valstīm un neizpilda savas saistības piešķirt iebraukšanas ostās un nosēšanās tiesības Kipras kuģiem un lidmašīnām.

Tajā pašā laikā Pareizticīgās baznīcas arhibīskaps, patriarhs *Bartholomaios* kungs, simtiem miljonu pareizticīgo kristiešu neapstrīdams garīgais vadītājs, ir personīgi iesaistījies cīņā, skaidri un nepārprotami norādot uz

patriarhāta stāvokli un sūdzoties par reliģijas brīvības un minoritāšu tiesību pārkāpumiem. Tāpēc es uzskatu, ka Turcijai ir tāls ceļš ejams uz pievienošanu Eiropas Savienībai.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, saskaņā ar savu kolēģu izteiktajiem komentāriem es uzskatu, ka demokratizācijas process ir būtisks ceļš, kas Turcijai ļaus pietuvināties Eiropas Savienībai. Mūsu līdzaspastāvēšanai Eiropas Savienībā jābūt pamatotai ar neatņemamiem principiem un vērtībām, un to atzīšana visām valstīm ir priekšnoteikums, lai iestātos ES.

Tas attiecas arī uz Turciju, kurai ir jāsteno vajadzīgās reformas, lai garantētu demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un minoritāšu tiesību aizsardzību. Konkrētāk sakot, demokrātiskas sabiedrības pamats ir kultūras, reliģijas un politikas plurālisms, bet tā atzīšana ir sarežģīts process, kas ir savstarpēji saistīts ar vēsturiskiem, etniskiem un reliģiskiem apsvērumiem. Viens no piemēriem ir notikumi saistībā ar Turcijas Konstitucionālās tiesas lēmumu par kurdu minoritātei tuvās Demokrātiskās kreisās partijas aizliegumu. No tā izriet, ka partiju aizliegšana un ievēlētu pārstāvju atbrīvošana no amata vienmēr ir ļoti būtiski notikumi, jo tie pārkāpj individuālo brīvību un demokrātijas principus.

Demokratizācijas process Turcijā neapšaubāmi ir atkarīgs no kurdu jautājuma atrisinājuma. Eiropas Savienībai kopā ar iesaistīto valstu politiskajām iestādēm ir jāuzņemas stingras politiskas saistības un jāveic kopīgas darbības ar Apvienoto Nāciju Organizāciju. Kā jau Eiropas Cilvēktiesību tiesa Strasbūrā vairākas reizes ir atkārtojusi, bez plurālisma demokrātija nevar pastāvēt.

Tādēļ es ceru, ka Turcijas politiskās sistēmas ātra attīstība notiks saskaņā ar šiem principiem. Ja Turcijai šajā jomā veiksies, tad tās pievienošanās Eiropai mums būs lieliska iespēja.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Man šķiet, diezgan pārliciecināmi var apgalvot, ka kopš pievienošanās sarunu sākuma ar Turciju, pamatojoties uz vienprātīgu Padomes vienošanos, kopumā process ir pelnījis pozitīvu novērtējumu. Tas ir palīdzējis Turcijā īstenot demokratizācijas un modernizācijas procesus. Tomēr ir arī acīmredzams, ka ir daudz problēmu, ir soļi uz priekšu un atpakaļ, laiku pa laikam ir sliktas ziņas — kā, piemēram, nesen noteiktais kurdu partijas DTP aizliegums, un mums priekšā ir garš un ļoti sarežģīts ceļš.

Mēs šeit Parlamentā esam pieraduši teikt, ko citiem vajadzētu darīt. Es domāju, ka būtu labi, ja mēs to turpinātu arī attiecībā uz turpmākajām sarunām ar Turciju, darot zināmu mūsu vairākuma nostāju. Domāju, ka tas ir atspoguļots *Ria Oomen-Ruijten* ziņojumā, kuram Parlamenta vairākums ir piekritis un kurš atbalsta to, lai sarunu procesā neieviestu divu vērtējumu un divu atskaites punktu kritēriju, lai mēs stingri un skaidri paustu savus nolūkus un neraidītu pretrunīgus signālus, jo tas patiešām veicinātu apburto loku, kurā Eiropas nevēlēšanās, neskaidrības un pretrunas varētu kultivēt augsni reakcionāriem vai visiem tiem, kuri ir pret Turcijas dalību Eiropas Savienībā, kā arī nacionālistu grupām un visiem pārējiem, kas nevēlas integrāciju Eiropā.

Šajā saistībā es vēlos izteikt savu apmierinātību par Padomes un Komisijas iejaukšanos. Rīkosimies pēc apstākļiem. Mēs nezinām, kāds būs iznākums, bet mums jātur dotais vārds: *pacta sunt servanda!*

Sarunu process par Turcijas dalību Eiropas Savienībā notiek, un mums jārikojas skaidri un konkrēti, kā arī, protams, piesardzīgi.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, daudzas no reformām, ko mēs pastāvīgi Turcijai pieprasām, apvienojas kurdu politisko partiju atkārtotās slēgšanas sākumā, no kurām Demokrātiskā kreisā partija (DSP) pagājušā mēnesī ir tikai pēdējā.

Kurdu demokrātisko politisko pārstāvniecību atkārtoti sabotē ilgstošā neizdošanās reformēt konstitūciju, politisko partiju likumu un tiesu iekārtu, tāpat kā militārisma nepārtrauktā iejaukšanās politikā. Šie ierobežojumi arī sabotē *Erdoğan* valdības uzsākto demokrātisko pārkārtošanos, kura patiešām tika plaši atbalstīta. Vienīgais veids ilgstoša nolīguma panākšanai kurdu jautājumā Turcijā ir politisks risinājums, un tas ir labākais veids cīņai pret Kurdistānas Strādnieku partiju (PKK).

Komisārs *Rehn* kungs runāja par dažu mēru un DSP politiķu arestēšanu, bet manā rīcībā esošā informācija norāda, ka cietumā ir ap 1 200 aktīvistu, tostarp kurdu Partijas mieram un demokrātijai (BDP) biedru, kura ir pārspējusi DSP. Man nav skaidrs, kā valdība šajā kontekstā stiprina tās demokrātisko pārkārtošanos. Kurš pieprasa šo arestu veikšanu? Esmu dzirdējis sakām — es domāju, ka tas bija *Richard Howitt* — ka premjerministrs *Erdoğan* ir nosodījis DSP slēgšanu, lai gan atzīstos, ka palaidu garām šo gadījumu. Ciniķis varētu teikt, ka vēlēšanu kontekstā ATP ir noderīga DSP slēgšana, jo dienvienustrumos tie ir sāncensī vēlēšanās.

Es piekrītu tiem, kas līdzīgi in 't Veld kundzei un Flautre kundzei saka, ka stabila un uzticama pievienošanās ES garantija Turcijai, ja tā izpildīs Kopenhāģenas kritērijus, ir labākais mūsu rīcībā esošais līdzeklis demokratizācijai Turcijā, lai gan nāktu par labu arī pašai Turcijai. Turcija ir nozīmīga valsts ar lieliem resursiem. Tā ir pelnījusi demokrātiju, un demokrātija tai ir nepieciešama.

Visbeidzot, es pievienoju savu paldies komisāram *Rehn* par visu, ko viņš ir darījis paplašināšanās labā pēdējos piecos gados ne tikai saistībā ar Turciju, bet — arī tuvu manai sirdij — ar Rietumbalkāniem. Es gaidu, kad drīz varēs viņu apsveikt jaunajā komisāra amatā.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, es pievienojos tiem, kuri teica, ka demokrātiska pārkārtošanās ir ļāvusi panākt tādu progresu, kādu mēs neesam redzējuši dažos gados un radījusi attīstību tur, kur pirms dažiem gadiem tas likās neiespējami.

Tāpat es pievienojos tiem, kuri teica, ka ir ļoti būtiski, lai šīs demokrātiskās pārkārtošanas un reformas notiek un tiek pastiprinātas. Es papildinātu, ka mums ir jāskatās uz to, cik reformas patiesībā ir īstenotas — ne tikai uzrakstītas uz papīra likumā, bet kā tās ir īstenotas dzīvē.

Tā kā mēs visi acīmredzami piekrītam, ka reformas — tas ir ļoti labi, mums arī ir jāatbalsta šīs reformas. Tas neizdosies, ja mēs tikai pieprasīsim reformas, bet tad teiksim, ka Turcijai joprojām nav izredžu uz godīgu pievienošanas procesu. Ja mēs vēlamies reformas, mums ir jāparāda, ka reformu ieviešana patiešām ved uz noteiktiem panākumiem un novedīs pie godīga pievienošanas procesa, ar mērķi, lai šis pievienošanās process patiesībā būtu pievienošanās.

Šajā saistībā ļoti nožēlojami ir tas, ka pašā prezidentūras pārņemšanas brīdī *Zapatero* kungs ievērojami nogremdēja savas agrākās saistības attiecībā uz godīgu pievienošanas procesu.

Tā kā ES ir uzņēmusies šīs saistības, es uzskatu, ka mums pie tām ir jāpieturas: mums savā ārlietu politikā ir jābūt uzticamiem. Tātad es vēlētos zināt, vai prezidentūras pārstāvis varētu šeit paskaidrot: ja *Zapatero* kungs joprojām ievēro savas saistības, tad jūs mēģināsiet tās sekmēt Padomē ar citiem deputātiem, kuri ir diezgan skeptiski noskaņoti.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Es runāju no tāda deputāta viedokļa, kurš atbalsta Turcijas nevis kā aizstājējas vai privilēģētas partneres, bet kā pilntiesīgas dalībnieces līdzdalību Eiropas Savienībā, un es vēlētos piebilst dažus kritiskus vārdus, mērķējot uz mūsu pašu nostāju. Mēs Turciju uztveram kā organizācija, kura ir apsolījusi šai valstij pilnvērtīgu dalību Eiropas Savienībā, bet kura tajā pašā laikā nespēj garantēt, ka Turcija patiešām iegūs pilnvērtīgu līdzdalību, ja tā izpildīs visus kritērijus, kurus mēs pieprasām.

Eiropas Parlamenta nostāja šajā saistībā ir skaidra. Šī iestāde ir izteikusi savu skaidro apstiprinājumu; Eiropas Komisijas viedoklis arī ir skaidrs, un šajā saistībā es varu tikai pievienoties uzslavām komisāram *Rehn* par viņa objektivitāti un lieliski paveikto darbu šajā sakarā pēdējos piecos gados. Eiropas Padomes nostāja nav tik skaidra, jo joprojām ir dažu dalībvalstu valdības, kuras atsakās skaidri darīt zināmu, vai, Turcijai izpildot mūsu kritērijus, tā var kļūt par pilntiesīgu Eiropas Savienības dalībnieci. Šajā gadījumā mēs esam iesaistīti divkosībā un kļūstam neuzticami; un mēs īsti nevaram lūgt kaut ko no kāda, kuram mēs nevaram garantēt, ka ievērosim paši savus solījumus.

Otrkārt, Turcijas demokrātija vienkārši ir ļoti īpaša pati par sevi. Kamēr mēs pamatoti steidzinām šo valsti tās standartus tuvināt Eiropas standartiem, kamēr mēs pamatoti aicinām, piemēram, samazināt tās armijas lomu, mums arī vajadzētu aptvert, ko tas nozīmēs un kāda būs tā iedarbība uz Turcijas sabiedrības struktūru un uz visu Turcijas demokrātijas vidi. Es baidos, ka mūsu mehāniskā demokrātijas kritēriju evolūcija galu galā nodarīs vairāk sliktā nekā laba, un es aizstāvētu lielāku jutīgumu, lielāku atbildību un lielāku empātiju pret Turciju šajā ziņā.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Komisār *Rehn*, manās ausīs jūs tikāt tulkots, sakot, ka šis ceļš ir tikpat būtisks kā mērķis. Man jāsaka, ka es pilnīgi nepiekrītu jūsu teiktajam. Var atbalstīt tikai daļu no ceļa, kurš ved uz demokrātisku Turciju. Turpretim mums ir jāiebilst pret jebkura ceļa daļu, kas ved nepareizā virzienā. Jebkuriem darbiem ir jāpievienojas vārdiem. Es vēlētos zināt, cik ilgi Komisija pieņems to, ka daļa no ES pievienošanās atbalsta Turcijai tiek izmantota, lai atlīdzinātu valdošajai partijai, kamēr nesena izmeklēšana parāda, ka etniskas un reliģiskas minoritātes tiek diskriminētas. ES šajā saistībā kaut kas ir jādara!

29. decembrī es biju DSP galvenajā mītnē, kad policija ieradās arestēt *Ahmet Türk* — bet kur bija Komisija un Padome? Vai Komisija un Padome uzņemsies piedalīties tiesvedībā un aizstāvēs cilvēktiesības?

Visbeidzot, jautājums saistībā ar Dijarbakiras mēru, *Baydemir* kungu, kuram Turcijas iestādes ir liegušas ierasties šajā parlamentā: vai par to Turcijai tiks iesniegts protests?

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, Turcijā tiek rīkotas vēlēšanas, bet tā nav demokrātija Rietumu izpratnē. Politiskās partijas var tikt aizliegtas; tiesu sistēmā ir korupcija; pastāv cilvēktiesību pārkāpumi; vārda un biedrošanās brīvība nepastāv tādā veidā, kā tas ir Lielbritānijā un vairākumā citu Eiropas valstu.

Pastāv ilgstoša niecīgās kristiešu minoritātes vajāšana, kurai — diemžēl — ir pieaugoša iezīme vairākumā islāma valstīs.

Kemal Atatürk reformas 1920. gados ir atzinīgi vērtējamas, jo to mērķis bija atņemt Osmaņu impērijas senās iezīmes un viduslaiku islāma sliktāko un ievest Turciju 20. gadsimtā.

Pat šie sasniegumi ir apdraudēti, jo vispasaules ideoloģiskā islāma fundamentālistu kustība iegūst spēku, tiekot finansēta no tādām valstīm kā Saūda Arābija — gūstot pieklājīgus ienākumus no Rietumu naftas — un ar prasmīgu guļošās rietumu civilizācijas palīdzību.

Šīs debates, protams, ir tikai kārtējais mazais solis ceļā, lai ļautu Turcijai pievienoties Eiropas Savienībai. Turcijas līdzdalība Eiropas Savienībā tiek entuziastiski atbalstīta no Britu Konservatīvās, Leiboristu un Liberāli demokrātiskās partiju puses. Tās ar nepacietību gaida tūkstošiem vai pat miljoniem turku imigrantu, kas brauks uz Lielbritāniju, ja Turcija pievienosies ES.

Un tikai iedomājaties, ja Turcija pievienosies Eiropas Savienībai un lietos tādas izplatītas juridiskās procedūras kā Eiropas apcietināšanas orderi. Lielbritānijas vēlētajiem būtu jāiztēlojas to potenciālais bezmaksas ceļojums Turcijas pusnakts ekspresī, pateicoties Liberālajiem demokrātiem, leiboristiem un torijiem, un attiecīgi jābalso.

Diemžēl Turcija vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, jo tā vēlas izstiept savas rokas, cerot, ka tās tiks pildītas ar lielu daudzumu Eiropas nodokļu maksātāju naudu subsīdijās, un tie redz iespēju eksportēt miljonus no savas nabadzīgās un bezdarba māktās sabiedrības uz Rietumvalstīm, piemēram Lielbritāniju, kur tie vai nu strādās par zemu algu, vai izmantos pabalstu sistēmu.

Tas nebūt nav pozitīvs redzējums lepnai nācijai. Es Turcijai vēlu labu un ceru, ka tā ar laiku sasniegs īstu demokrātiju, bet tāpat es ceru, ka tā ņems vērā Lielbritānijas Neatkarības partijas padomu nepievienoties Eiropas Savienībai, bet saglabāt tās brīvību un neatkarību.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt, atzinīgi vērtējot Komisijas un Padomes paziņojumus un pateicoties, apsveicot un salutējot komisāram *Olli Rehn* par viņa personīgo ieguldījumu Turcijas līdzdalībā Eiropas Savienībā.

ES un Turcijas attiecības ir senas, un tās ir abpusēji izdevīgas. Protams, līdzīgi kā citām kandidātvalstīm, Turcijai ir jāievēro demokrātijas, brīvības un cilvēktiesību principi, kā arī jāpiemēro tās tiesiskā sistēma *acquis communautaire*. Es vēlētos pievienoties saviem kolēģiem, kuri Turcijas līdz šim panāko progresu vērtē atzinīgi, bet arī atzīst, ka Turcijas ceļā uz pievienošanos ir palikuši daži šķēršļi, piemēram, kolēģu jau minētā vārda brīvības ievērošana un kurdu minoritātes tiesības.

Tāpat es vēlos izteikt bažas saistībā ar Turcijas Konstitucionālās tiesas lēmumu slēgt Demokrātisko sabiedrības partiju un aizliegt dažu no tās demokrātiski ievēlētu pārstāvju darbību, bet tam nevajadzētu būt šķērslim, lai atliktu pievienošanās sarunas ar Turciju. Eiropas perspektīva ir demokrātisko reformu virzošais spēks. Mūsu saistību trūkums varētu raidīt negatīvu signālu Turcijas iedzīvotājiem. Mūsu nenoteiktībai ir cena. Tas varētu graut iesākto demokrātijas procesu. ES politiku nekad nedrīkst vadīt bailes. Mums, eiropiešiem, būtu jāatbalsta šīs reformas. Tās prasīs laiku, tās būs sarežģītas, un būs neveiksmes, bet mums nekad nevajag šaubīties par Kopenhāgenas kritērijiem. Mums nekad nevajag šaubīties par mūsu saistībām pret Turcijas līdzdalību. Tuneļa galā ir jābūt skaidrai gaismai.

Tāpēc es aicinu Turciju turpināt tās demokrātisko reformu procesu. Es domāju, ka mums Turcijai jāapliecina atbalsts tās ceļā.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs atbalstījām Turcijas iestāšanās izredzes, cerot, ka tā galvenokārt veicinās visaptverošu demokrātisku reformu. Diemžēl rezultāti pēc dažiem gadiem ir ļoti pieticīgi. Reformas ir apstājušās, un ieguvumi praktiski ir tikai uz papīra. Pat progress kurdu jautājuma risinājumā, kas radīja lielu cerību, izskatās apstājies.

Lai pievienotos Eiropas Savienībai, Turcijai ir jāizrāda tās patiesā cieņa pret cilvēktiesībām, minoritāšu tiesībām, reliģiskajām brīvībām un politiskajām partijām un to demokrātiski ievēlētajiem pārstāvjiem. Eiropas Parlaments ir atbalstījis Turcijas valdības izsludināto demokrātisko pārkārtošanos. Tomēr vārda brīvības represijas un tūkstošu iedzīvotāju un politisko pārstāvju aresti ir nepieņemami un sagrauj uzticību jebkuriem paziņojumiem par ilgstošām reformām.

Vēl jo vairāk, demokrātijas galvenais komponents ir pilnīgs politiskās un militārās varas nošķirums. Mums nevar būt kandidātvalsts, kurā armija pat pēc tik ilgiem gadiem nav pakļauta pilnīgai politiskai kontrolei.

Turcijas Eiropas izredzes ir un tām ir jābūt mūsu saistībām, ņemot vērā, ka tā praksē ir uzņēmusies veicināt Eiropas Savienības principus un mērķus.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, pret Turciju ir jāattiecas godīgi. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienībai arī ir godīgi jāieskatās spogulī. Kopenhāģenas kritēriji, kurus ikviens pazīst, šeit ir būtiskākās lietas. Tie ir jāizpilda. Pievienošanās process ir beztermiņa process, kas arī tika uzsvērts, kad mēs uzsākām pievienošanās sarunas. Tas nozīmē, ka šie kritēriji ir noteicošie; tie noteiks, vai Turcija var pievienoties. Demokrācija, protams, ir ļoti svarīga. Tas nozīmē, ka arī ES ir jāpieliek pūles, lai atbalstītu demokratizāciju Turcijā. Tāpēc ir ļoti dīvaini pamanīt, ka pirmspievienošanās programma, programma palīdzībai pirms pievienošanās, tiek ļoti vāji īstenota. Eiropas Savienības Revīzijas palāta ir ļoti skaidri paziņojusi, ka ir noteiktas pārāk daudzas prioritātes, kas nozīmē prioritāšu neesamību, un tā jo īpaši ir norādījusi uz palīdzību demokratizācijā. Es vēlētos dzirdēt Komisijas viedokli par Revīzijas palātas kriticismu, un ko tā darīs, lai nodrošinātu, ka pirmspievienošanās palīdzība tiek sekmīgi organizēta.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, es neesmu īsti pārliecināts, kāpēc mēs to apspriežam tieši tagad. Iespējams, tāpēc, ka ir apritējuši trīs gadi kopš *Hrant Dink* nāves, un joprojām pastāv nopietni jautājumi, uz kuriem ir jāatbild šī nozieguma saistībā.

Es satiku *H. Dink* pēc *Orhan Pamuk* tiesas. *H. Dink* nāve, protams, bija liela traģēdija, un kā Turcijas draugs es nekavējos norādīt uz kaitējumu, ko Turcijas nostājai nodara vārda brīvības ierobežošana un pārmērīgais jutīgums pret jebkuru Turcijas virzienā izteikto kritiku. Bet, protams, Turcijas interesēs ir stiprināt katru demokrātijas aspektu.

Tāpat es atbalstu domu par Turciju kā gadsimtiem senu un vienotu valsti, kura vairāk nekā 80 gadu skatās Rietumu virzienā. Es apzinos nepieciešamību pēc spēcīgas Turcijas armijas, un es atzīstu Turcijas ģeostatēģisko svarīgumu. Šo iemeslu dēļ es uzskatu, ka mums ir jābūt ļoti pretimnākošiem Turcijai, un mums nav pastāvīgi jāmeklē iemesli tās kritizēšanai un nomelnošanai.

Protams, politisko partiju aizliegšana parasti ir slikta doma, lai gan pastāv šī likuma izņēmumi. Mēs visi apzināmies, ka teroristiskajām organizācijām ir politiskas frontes, un lēmums, vai atstāt fronti vienu pašu vai arī to slēgt, ir ļoti delikāts. Protams, PKK ir politiska fronte.

Es tikai īsi pateikšu par PKK, jo tā turpina savas teroristu darbības. Ir skaidrs, ka PKK turpina darboties ne tikai kā teroristiska organizācija, bet arī ar tās kriminālajiem tīkliem, kuri plešas ārpus Turcijas cauri Eiropai. PKK ir līdzīga mafijai, ar noteiktu struktūru, veicot kriminālas darbības, piesaistot līdzekļus un nodrošinot atbalstu. Tā ir iesaistīta jebkurā organizētās noziedzības aspektā: izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, naudas viltošana, cilvēku tirdzniecība — un arī narkotiku tirdzniecība, protams, ir viens no galvenajiem finansējuma avotiem. Man tikai šķiet, ka mums būtu jākoncentrējas uz kaut kā vairāk darīšanu, lai atrisinātu šādas problēmas mūsu pašu valstīs un palīdzot turkiem tāpat, nevis nemitīgi tos nomelnojot un kritizējot.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlreiz vēlētos norādīt, ka kurdu Demokrātiskās sabiedrības partijas aizliegums nozīmē to, ka pēdējos gados Turcijas valdība kopumā ir aizliegusi 27 kurdu partijas. Kopš aizlieguma — mēs esam tikai dzirdējuši par to — vairāk kā tūkstoši cilvēku ir tikuši arestēti. Es uzskatu, ka valstī, kurā partijas regulāri tiek aizliegtas, vairs nav iespējams runāt par demokrātiju. 27 kurdu partiju aizliegšana gandrīz vai pretendē uz iekļūšanu Ginesa rekordu grāmatā.

Nav runa tikai par minoritātēm Turcijā — un to es vēlētos vēlreiz šeit pieminēt. Pašlaik „*Tekel*” firmā notiek tabakas strādnieku streiks, kurš ir ļoti saspringts un saasinās. Vairāki tūkstoši strādnieku pieteica bada streiku, lai pastiprinātu savas tiesības. Tie jūtas Turcijas valdības un iestāžu apspiesti. Šis aspekts ir jāņem vērā, jo strādnieku tiesību aizsardzība un arodbiedrības ir neatņemama demokrātijas daļa. Arodbiedrības, kā arī minoritātes Turcijā gaida skaidru un nepārprotamu Eiropas parlamenta viedokli.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Rehn*, jūs iepriekšējā Komisijā bijāt amatā ar lieliem izaicinājumiem, un arī jūsu jaunais amats nevar būt viegls.

Turcijas demokrātijas attīstība nesen ir piedzīvojusi neveiksmes, un kurdu pozīcijas nav tikai vienīgais uztraucošais faktors. Bērnu un sieviešu statusam arī ir nepieciešami uzlabojumi, jo īpaši lauku reģionos. Turcija ir bijusi lēna pasargājot reliģisko minoritāšu, tādu kā alīdu un kristiešu tiesības.

Patriarhāta pozīcija šeit jau vairākkārt ir tikusi minēta. Pareizticīgie ir cietuši no diskriminācijas, un pašlaik, iespējams, tādu Turcijā ir 3000. Ir pilnīgi neizprotams, ka likums nosaka — pareizticīgajiem priesteriem, bīskapiem un patriarhiem ir jābūt Turcijas pilsoņiem. Patriarhs ir vispasaules baznīcas vadītājs, tāpēc, protams, viņš var tikt ievēlēts no jebkuras biedru baznīcas. Tāpat ir jābūt baznīcas īpašuma aizsardzības garantijām, un īpašums, kurš ticis nelegāli konfiscēts, ir jāatdod atpakaļ. Šajā parlamentā ir tikuši vākti paraksti par garīdznieku Halki semināru. Pēdējā persona, kas aicinājusi Halki semināra atvēršanu bija prezidents *B. Obama*.

Ja Turcija šādā veidā nodrošinātu kristiešu minoritātes cilvēktiesības, tas izveidotu lielisku piemēru citām musulmaņu valstīm, iedrošinot tās garantēt tieši tādas pašas tiesības kristiešiem, kādas kristiešu valstis nodrošina to musulmaņu minoritātēm.

Komisār, mēs bieži jautājam vai Turcija ir gatava pievienoties ES. Es uzskatu, ka ES pašai sev būtu godīgi jājautā, vai tā ir gatava pieņemt Turciju kā dalībnieci. Jūs arī teicāt, ka ceļš ir tikpat būtisks kā mērķis. Mums jāatceras, ka Turcijas demokrātiskā attīstība ir ne tik būtiska ES, cik tā ir nozīmīga pašas Turcijas iedzīvotājiem. Tādēļ ceļa turpināšana ir tā vērtā, pat ja mēs nepiekrītam mērķim.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Turcijas valdība ir uzsākusi demokrātisko iniciatīvu, lai demokratizētu valsti un uzlabotu kurdu kultūras tiesības. Tas bija drosmīgs solis uz priekšu. Tomēr politisko partiju aizliegums ir liels solis atpakaļ. Uz likuma varu balstītā demokrātiskā valstī it jāļauj diskusijai notikt demokrātiski, visiem iedzīvotājiem dodot iespēju paust savu viedokli. Demokrātiskās sabiedrības partijas (DSP) aizliegums nav šo demokrātisko iniciatīvu veicinošs. Pirms pusotra gada valdošā Taisnīguma un attīstības partija (AKP) tikko izglābās no šāda paša likteņa. Es sagaidu, ka Turcija pēc iespējas drīzāk grozīs savu konstitūciju atbilstoši Venēcijas komisijas noteiktajiem kritērijiem, lai novērstu politisko partiju aizliegšanu. Visām partijām tajā ir jāiesaistās, galu galā tāds pats liktenis varēja notikt ar tām. Papildus tam ir jāievieš partiju sistēma, ar kuru Turcijas sabiedrība tiek labāk pārstāvēta. To var paveikt, drastiski samazinot 10 % vēlēšanu barjeru. Jānovērš partiju aizliegumu izmantošana kā likme politiskajā spēlē. Turcijai ir jāstrādā šajā virzienā, ar Eiropas atbalstu, nekavējoties un bez atlikšanas. Man atliek pateikties komisāram *Rehn* par viņa lielisko sadarbību. Es vēlu viņam panākumus jaunajā amatā.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Paplašināšanās ir ļāvusi ES mūsu kontinentā nostiprināt tādas pamatvērtības kā demokrātija un cilvēktiesības un radīt atbilstošus apstākļus uz neatkarīgu tiesu un iestāžu balstītai likuma varai ar strādājošu tirgus demokrātiju — stabilu un mierīgu Eiropu.

Šī attīstība ir jāturpina. Tāpēc Turcija būtu jāuzņem ES saimē. Pārāk daudzi Eiropas Parlamentā un starp ES valstu valdībām mēģina izvairīties no Turcijai kā kandidātvalstij dotajiem solījumiem. Tas ir negodīgi un rada nedrošību ne tikai Turcijai, bet arī pārējām kandidātvalstīm. Protams, Turcija nevar pievienoties ES, līdz visi kritēriji nav izpildīti. ES ir jānosaka strikti kritēriji, bet tajā pašā laikā, jāatbalsta valsts, lai tā faktiski spētu izpildīt šos kritērijus.

Kā jau ir minēts, Turcijā ir panākts noteikts progress, tomēr par nožēlu ir jāteic, ka situācija ir tālu no skaidrības. Joprojām ir būtiski trūkumi. Konstitucionālās tiesas lēmums aizliegt lielāko kurdu partiju, protams, ir diezgan nepieņemams un arī bloķē līdzdalību.

Es vēlos uzsvērt citu jautājumu, kas saistīts ar Turcijas līdzdalību. Es domāju, ka mans kolēģis no Dānijas jau ir aizskāris šo tematu. Pagājušajā nedēļā Zviedrijas radio ziņoja par auditu, kas ir atklājis būtiskus trūkumus ES fondu izlietojumā Turcijā. Nauda nenonāk pie tiem, kuriem tā visvairāk nepieciešama. Tāpat ir tikusi kritizēta nepilnīgā uzskaitē un fakts, ka lauku iedzīvotāji — minoritātes, tādas kā kurdi un asīrieši — netiek nodrošināti ar ES atbalstu. Tāpat ir negodīga attieksme pret sievietēm. Pieteikšanās noteikumi projektu finansēšanai ir sarežģīti un grūti saprotami. Mans kolēģis *Färm* kungs un es esam lūguši to noskaidrot *Rehn* kungam, kamēr vēl rit viņa pēdējās dienas paplašināšanās komisāra amatā. Mēs sagaidām ātru atbildi. Visbeidzot, es vēlos pateikties *Rehn* kungam par viņa lielisko darbu kā paplašināšanās komisāram un novēlu viņam veiksmi jaunajā amatā.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Turcijas valdības izsludinātā demokrātiskā pārkārtošanās ir deģenerējusies demokrātijas nolīgumā. Demokrātiskās sabiedrības partijas (DSP) aizliegums ir uz nenoteiktu laiku iznīcinājis un tādējādi noraidījis kurdu tautas vārda un pulcēšanās brīvību, kā arī politisko līdzdalību. Demokrātijas trūkums, policijas un armijas svarīgā loma, ļoti augstais 10 % vēlēšanu sliekšnis, neizdošanās konstitūcijas un politisko partiju likumu reformās, kurdu politiķu un aktīvistu vajāšana

un ieslodzīšana — tas viss norāda, ka acīmredzami Ankara nespēj risināt minoritāšu tiesību jautājumu nobriedušā veidā. Ikreiz, kad Turcija atver durvis demokratizācijai, tā aizcērt citas durvis. Tas liek man prātot, vai to patiešām var saukt par demokrātisku pārkārtošanos. Es vēlētos, lai komisārs sniedz savu viedokli par to un pasaka mums, vai viņš ir gatavs strādāt ar Turcijas valdību, lai izstrādātu grafiku steidzamu reformu veikšanai saskaņā ar Eiropas standartiem.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, komisār, jūsu teiktais šovakar man ir radījis iespaidu, ka jūs apmierināti noklusējat to, ka Turcijas Konstitucionālās tiesas nesenākais lēmums aizliegt prokurdisko partiju tika pieņemts tikai dažas stundas pirms Vispārējo lietu padomes un augstākā līmeņa tikšanās lēmuma, kurš deva nozīmīgu zaļo gaismu Turcijai tiekties uz Eiropu, laikā, kad tā ir valsts, kura pārkāpj cilvēktiesības un demokrātijas tiesības, nepilda starptautiskos likumus un atsakās atzīt Kipru. Vai jūs neesat nonākuši pie secinājuma, ka tā vietā, lai Turciju vestu pie prāta, šī nemainīgā iecietība padara to vēl pārdrošāku? Tas ir fakts, ka Turcijas konstitūcija rada politisko destabilizāciju, negarantē reliģisku un politisko brīvību un nodrošina alibi valsts iejaukšanās gadījumā.

Jautājums ir: kādus līdzekļus jūs izmantosiet, lai pasargātu kurdu iedzīvotāju tiesības? Un vēl svarīgāk: vai mēs beidzot pieprasīsim fundamentālu konstitūcijas reformu, lai nodrošinātu institucionālu struktūru, kura garantēs šīs brīvības un liks Turcijas valstij ievērot šīs tiesības, kuras ir kritērijs valstij, lai pabeigtu pievienošanās procesu?

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, līdzdalības solījums Eiropas Savienībā ilgu laiku bija demokrātisko pārmaiņu galvenais virzītājspēks Turcijā. Tomēr pēc 2005. gada turku atbalsts pievienošanās Eiropas Savienībai mazinājās no 70 % līdz gandrīz 42 %. Tāpēc šajā situācijā turpmāka Turcijas demokratizācija patiešām pieprasa labāku sadarbību ar Eiropas Savienību.

Daudz kas ir ticis sasniegts Turcijā — mani kolēģi par to šeit ir runājuši —, un tas ir pelnījis mūsu atzinību, bet tomēr joprojām pastāv jomas, kuras mums būtu jāpārbauda īpaši rūpīgi. Ir jau minētais jautājums par preses un elektronisko mediju brīvību. OSCE ziņo, ka Turcija bloķē 3700 interneta vietnes. Cits nozīmīgs jautājums ir par sieviešu spējām līdzdarboties publiskajā dzīvē. Turcijas konstitūcija aizliedz ieiet universitātē tradicionālajos galvas lakatos, tajā pašā laikā šādus lakatu nēsā 70 % sieviešu. Šī cīņa starp sekulārismu un demokrātiju ir īstens izaicinājums Turcijai.

Tāpat es vēlētos minēt kurdus, proti, atzīstot tos kā nacionālo minoritāti. Turcijas valdības piedāvātie risinājumi ir neapmierinoši. Tā ir taisnība, ka tie atzīst kurdu valodu, bet joprojām Turcijas konstitūcijā ir 42. pants, kurš aizliedz kurdu valodas mācīšanu izglītības iestādēs kā dzimto valodu.

Ir svarīgi vienlaidus attīstīt sadarbību starp Eiropas Parlamentu un valdību, bet arī atbalstīt nevalstiskās organizācijas, sociālās aktivitātes un vietēju pašvaldību partnerību Turcijā. Mums ir jāpalielina sadarbība starp iestādēm, bet mums ir jāatceras tas, jo īpaši runājot par demokrātijas attīstību, ka patiesībā tieši attiecības starp vienkāršajiem iedzīvotājiem maina pasauli.

Arlene McCarthy (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, diemžēl es piekřītu tiem, kas Konstitucionālās tiesas lēmumu aizliegt DSP uzliuko kā atpakaļejošu soli Turcijas demokratizācijas pūliņos, neskatoties uz izteikto progresu, kurš tiek veikts ar nesenajām demokrātijas iniciatīvām.

Likums, kurš aizliedza DSP, tiek izmantots — kā jau ir ticis minēts — kopš 1982. gada, lai aizliegtu 27 partijas, bet, protams, politiskās partijas ir cilvēku gribas izteikšana. Tās ir jebkuras demokrātijas dzīvības spēks, un ir pēdējais laiks, lai ieviestu juridiskās reformas, ar kurām izbeigt politisko partiju aizliegšanu.

No otras puses, demokrātiskās valstīs visām politiskajām partijām un kandidātiem, kuri tiecas ķlūt ievēlēti, ir jāievēro demokrātijas pamatprincipi un likuma vara, un tiem ir jātiecas pēc politisko mērķu sasniegšanas tikai miermīlīgā veidā. Uzaugot Ziemeļīrijā, es redzēju pārāk daudz politisko mērķu vārdā sakropļotu un nogalinātu cilvēku. Demokrātijā politika ir jāveido ar vēlēšanu urnu, nevis ar lodēm un spridzekļiem.

Un tā, līdzīgi citiem, es aicinu Turcijas premjerministru un valdību nodrošināt demokrātijas varas ieviešanu, konstitūcijas reformēšanu un nodrošināt to, lai šī darbība neapdraud Turcijas progresu pretim dalībai ES, kuru es, kā arī mana politiskā partija un valdība esam lepnī atbalstīti.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, konflikts starp Turcijas integrācijas atbalstītājiem un tiem, kas atbalsta īpašas attiecības starp Turciju un Eiropas Savienību, parāda imperiālistu cīņu Eiropas Savienībā un sāncensību ar ASV un citām lielvarām.

Eiropas Parlamentam iesniegtie progresa ziņojumi par Turciju ir līdzsvars starp šīm lielvarām. Tiem nav nekāda sakara ar Turcijas strādnieku cietsirdīgo izmantošanu, represijām un vajāšanu. Arodbiedrības biedri tiek vajāti un viltus tiesās notiesāti. Politiskās slepkavības un tiesību aizsardzības iestāžu veiktās vajāšanas turpinās. Politiskās partijas tiek likvidētas, jo tās vienkārši un skaidri pauž kurdu tautas vēlmes. Ievēlētie pārstāvji *en masse* tiek vajāti un ieslodzīti. Turcija turpina kurdu un citu minoritāšu tiesību noliegumu. Tā nelegāli okupē 40 % no Kipras, un tā izjauc jebkuru problēmas risinājumu. Tā draud Grieķijai ar *casus belli* un izsaka teritoriālas pretenzijas.

Par spīti tam visam, Eiropas Savienība Turciju vērtē atzinīgi, jo to pieprasa NATO un Eiropas starptautiskās kompānijas, kuras investē *Nabucco* cauruļvadā, kā arī tās ekonomiskās un ģeostatēģiskās ambīcijas pret šo valsti un Tuvējiem Austrumiem kopumā.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es atbalstu Turcijas līdzdalību Eiropas Savienībā, bet es vēlētos nosodīt Turcijas Konstitucionālās tiesas decembrī pieņemto lēmumu aizliegt DSP. Šis lēmums tika pamatots ar apgalvojumu par partijas saistību ar teroristisko PKK organizāciju. Es saprotu, ka mēs dzīvojam laikā, kad drošība ir teju pats svarīgākais, tomēr no tā nevajadzētu ciest iedzīvotāju brīvībai. Kā mēs zinām, šī partija pārstāvēja kurdu intereses Turcijas Nacionālajā Asamblejā kopš 2007. gada. Lai gan tas notika simboliskā veidā ar 20 deputātiem, tai pēdējos gados bija loma kā svarīgai liecībai par kurdu jautājumu neregulējuma procesu, kurš ir aizsācies Turcijā. DSP klātbūtne Nacionālajā Asamblejā nekādā veidā neradīja briesmas, bet tā bija viena no nepieciešamajām iezīmēm politikajai stabilitātei. Tomēr es neuzskatu, ka mums būtu jārunā par destabilizāciju, jo konflikts ar kurdiem ir sens, un nevienā pakāpē tas nav satracinājis Turciju. Es nedomāju, ka tas notiks tagad un pieņemtu, ka tas nekad nenotiks.

Valdība iepriekš ir veikusi daudzas labas darbības, un ir grūti runāt par antikurdu kampaņu. Tomēr turku-kurdu miera process ir piedzīvojis nopietnu regresu. Partijas darbības aizliegums ir tipisks politisks gājiens. Šis spriedums ne tikai atsviež turku-kurdu attiecības pāris gadu senā pagātnē, bet arī ir solis atpakaļ visā demokratizācijas procesā.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Es vēlētos norādīt uz pretrunīgo situāciju, kurā patlaban mēs atrodamies, ilgstoši atbalstot Turcijas līdzdalību, jo mums Turcijas līdzdalība Eiropas Savienībā ir nepieciešama daudzu iemeslu dēļ. Pašlaik mēs atrodamies pretrunīgā situācijā, jo tikai pirms pāris nedēļām Eiropas Parlaments izrādīja atbalstu un apmierinātību ar sasniegtajiem soļiem saistībā ar attiecībām starp Turciju un kurdu sabiedrību, un tagad mēs esam pārsteigti par Turcijas galvenās kurdu partijas aizliegumu, kas, protams, vēlreiz aktualizē nopietnus jautājumus.

Šajā ziņā es, protams, steidzinātu Eiropas Parlamentu un Eiropas Savienību un lūgtu Komisijai atsākt vai tālāk atjaunot tās centienus izskatīt no jauna sfēras, kuras nepieciešamas līdzdalībai, kur mēs esam redzējuši progresu, un aspektos attiecībā, piemēram, uz nepieciešamību pēc vienprātības starp politikajām partijām, un tas, protams, novestu pie aicinājuma Turcijas valdībai apmierinoši risināt to situāciju, kurā atrodas kurdu politiskā partija, DSP.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Es esmu nomainīgs Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai aizstāvis. Es piekrītu šajā Parlamentā izteiktajiem nelokāmajiem viedokļiem par Turcijas nepieciešamību ievērot cilvēktiesības. Tomēr es vēlētos izteikt cerību, ka šāda pat stingra nostāja tiks izmantota, lai atbalstītu pūliņus, ko Turcijas veic, lai pievienotos Eiropas Savienībai.

Es atbalstu Spānijas prezidentūras nostāju attiecībā uz vēlēšanos turpināt atvērt sarunu nodaļas ar Turciju.

Es vēlos jums teikt, ka pagājušajā gadā, būdams Eiropas Savienības un Turcijas parlamentārās komitejas loceklis, es 20 gadus pēc savas iepriekšējās vizītes apmeklēju Turciju, un Turcijas sabiedrības sasniegtais progress ir iespaidīgs.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, neizskatās, ka vardarbības un terorisma gadi Turcijā būtu beigušies. Kurdiem, alīdiem, nemusulmaņu minoritātēm, arodbiedrību biedriem, ekumēniskam patriarhātam, armēņiem, kipriešiem, ieslodzītajiem, vietējam iestādēm, homoseksuāļiem, sievietēm, politikajām partijām un plašsaziņas līdzekļiem būs daudz sakāmā, kad tie uzdrīkstēsies pārtraukt klusēšanu.

Par spīti Turcijas veiktajam progresam un reformām daudzi tiesību akti nav piemēroti. Ēnas puse un cilvēktiesību pārkāpumi ir ļoti īsti, ja runā par preses brīvību, dzimumu līdztiesību, vārda brīvību un minoritāšu tiesībām. Tieši šo iemeslu dēļ Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir nosodījusi Turciju pēc Turcijas iedzīvotāju un

minoritāšu sūdzībām par to tiesību uz dzīvību pārkāpšanu, nehumāno un degradējošo attieksmi un virkni citu pārkāpumu.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai var būt katalītiska loma Turcijas demokratizācijā, pieprasot pilnīgu Eiropas *acquis* piemērošanu bez noniecināšanas, bez savtīgiem aprēķiniem un bez dubultstandartu politikas piemērošanas. Pielabinoties Turcijai un atverot sarunu nodaļas, *Rehn* kungs, jūs neveicināt Turcijas demokratizāciju, jūs veicināt tās ilgstošo bezatbildību un politisko amoralitāti.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, par spīti Turcijas veiktajam progresam ceļā uz pievienošanu ļoti daudz kas ir vēlams šīs valsts demokratizācijas procesa kontekstā. Eiropas Parlamenta pagājušajā gadā pieņemtā rezolūcijā tika izteiktas bažas par situāciju, kura Turcijā gūst virsroku saistībā ar vārda brīvību, tāpat kā pauzē nožēlu par ierobežoto progresu reliģijas brīvības jomā. Eiropas Parlaments tad uzstāja, un joprojām uzstāj, ka Turcijas valdībai ir jāizveido tiesiskās sistēmas saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, kuras ļautu ne-musulmaņu reliģiskajām grupām un alīdiem pastāvēt bez nevajadzīgiem ierobežojumiem.

Uzreiz pēc rezolūcijas pieņemšanas 2009. gada decembrī es minēju, ka bažas Eiropas Savienībai izraisīja Turcijas Konstitucionālās tiesas lēmums aizliegt DSP jeb Demokrātiskās sabiedrības partiju, kurai Turcijas Nacionālajā Asamblejā bija 21 deputāts. Pamats šīs partijas aizliegšanai bija tās iespējamā saistība ar kurdu PKK.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Turcijas Konstitucionālās tiesas lēmums, kurš aizliedz kurdus atbalstošu partiju, pamatojoties uz tās konstitūcijas pārkāpumiem, ir skaidra zīme, ka Turcijas iekšpolitika neatbilst tai demokrātijai, kā mēs, eiropieši, to saprotam. Tāpat tas skaidri norāda uz neatbilstību ar ļoti spēcīgi pārspēlīto *Ahtisaari* komisijas ziņojumu par stāvokli.

Lai gan Stambulai tradicionāli ir progresīva, uz Eiropu orientēta, izglītota sabiedrība, šis fakts un nešaubīgi lieliskie notikumi, kas saistīti ar Stambulu kā 2010. gada kultūras galvaspilsētu, diemžēl visu valsti pārstāvoši. Tāpēc mums ir jāapzinās realitāte. Ikviens, kurš aizliedz minoritāšu politiskās partijas kā neatbilstošas konstitūcijai, neatbilst Eiropas vērtībām. Šī nemitīgā svārstīšanās un mainīšanās arī ir neizprotama, jo tā mēs droši neiegūsim labu reputāciju vai neatstāsim labu iespaidu uz mūsu Turcijas partneriem dialogā.

Tāpēc pārtrauciet sarunas! Lūdzu, apturiet arī pirmspievienošānās maksājumus, jo ikviens, kurš vēlas, lai tiktu pievērsta uzmanība morālajām vērtībām, noteikti neļautu sevi pārliecināt ar šādiem maksājumiem.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Demokrātija balstās uz apstākļiem, ko tā pati nespēj radīt. Tas vienlīdz attiecas uz mūsu dalībvalstīm un demokrātiju Turcijā. Lai gan ir vairāki problemātiski jautājumi, es minēšu tikai vienu no tiem.

Lai gan brīvības kults Turcijas Republikā tiek cienīts, reliģijas brīvībā pēdējos gados nav noticis liels progress. Ticības brīvība formāli tiek atzīta, bet realitātē tā ir ierobežota, piemēram, saistībā ar dievnamu izvēli. Man ir žēl, ka ES nepieiet šim jautājumam rūpīgi. Pēdējā progresa ziņojumā, paplašinātam līdz simt astoņdesmit lapām, šī problēma ir minēta tikai divās. Nav minēts nekas par reliģisko kopienu autonomo administrāciju stingrajiem ierobežojumiem ne tikai administratīvā un ekonomikas līmenī, bet arī pastorālā un garīdznieku līmenī.

Tā kā Eiropas Bīskapu konferences padome kādu laiku apgalvo, ka reliģiskā brīvība Turcijā tiek ilgstoši pārkāpta, Eiropas Savienībai būtu neatlaidīgi jāuzstāj uz cilvēktiesību ievērošanu reliģiskās brīvības ziņā.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ir diezgan skaidrs, ka Turcija, protams, ir emocionāls jautājums. Ir viena lieta, kuru mums vienmēr, protams, vajadzētu ņemt vērā šajā kontekstā, un tā ir tikusi šodien minēta vairākas reizes, proti, lai gan šīs partijas aizliegums ir absolūti nepieņemams, to nepasludināja valdība, bet gan tiesu sistēma. Lai mēs būtu atklāti un godīgi, mums ir jāievēro šī atšķirība.

Tomēr tas nav tas, ko es vēlējos teikt. Mums kā eiropiešiem sev ir jājauc, kur mēs vēlamies iet. Ja mēs kā starptautisks spēlētājs vēlamies nodot ne tikai ekonomikas — un es kā sociāldemokrāts vēlētos to uzsvērt —, bet arī politiskās vērtības, ne tikai Eiropā, bet arī aiz Eiropas robežām visā pasaulē, tad mums tam galu galā ir nepieciešama Turcija. Tas mums arī dos iespēju būt nelokāmiem un skaidriem attiecībā uz Turciju, un tieši tas ir nepieciešams. Tikai tad mums izdosies uzsākt demokratizācijas procesu, lai sasniegtu mūsu vispārējo mērķi.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Padome attiecībā uz pievienošanās procesu un saistībā ar šo jautājumu, kuru mēs saucam par Eiropas Savienības un Turcijas attiecībām, rīkosies šādi.

Pirmkārt, mēs uzskatām, ka mums Turcijai ir jāuztur Eiropas perspektīva. Mēs apzināmies, ja Turcija kādreiz pievienosies Eiropas Savienībai, tas Eiropas Savienību darīs stiprāku, nevis vājāku. Tādējādi, šis process būs ieguvums abām pusēm.

Otrkārt, sarunas. Kā *Obiols* kungs norādīja, šajā procesā sarunas ir neapšaubāms līdzeklis kustībai uz priekšu un Turcijas iekšējo reformu attīstīšanai. Tas neapstrīdami ir ticis parādīts. Sarunas ir stratēģisks elements, un, kā komisārs *Olli Rehn* savā runā norādīja, tās ir jāatbalsta.

Treškārt, ļoti skaidrs vēstījums Turcijai. Mums ir jābūt ļoti skaidriem pret Turciju. To aizstāv ne tikai *Oomen-Ruijten* kundze, kura arī ir autore šim rezolūcijas priekšlikumam, kuru es uzskatu par ļoti pilnīgu, pamatīgu un detalizētu priekšlikumu, manuprāt, lielisku pamatu turpmākajam darbam, bet arī daudzi šī vakara dalībnieki: *Corazza* kundze, *Ludford* kundze, *Keller* kundze, *Zahradil* kungs, kā arī daudzi citi ir aizstāvējuši skaidra vēstījuma nodošanu Turcijai.

Turcija ir valsts, kura, ja tā izpilda Kopenhāgenas kritērijus, būs spējīga iestāties Eiropas Savienībā, un tai ir jāiestājas Eiropas Savienībā.

Tomēr pašlaik Turcija tiem neatbilst, un šajā saistībā ir divi būtiski faktori, demokrātija un cilvēktiesības, kuri ir galvenie Turcijas analīzei kā iespējamajai nākotnes Eiropas Savienības dalībvalstij. Saistībā ar cilvēktiesībām — dažas no tām, to specifiskas dimensijas, ir būtiskas demokrātijas definīcijai, kura atbilst šīm prasībām, ko sauc par Kopenhāgenas kritērijiem.

Saistībā ar taisnīgumu, saistībā ar vīriešu un sieviešu līdztiesību, saistībā ar spīdzināšanu un sliktu apiešanos, vārda brīvību, cieņu pret minoritātēm un plurālismu — visi šie elementi ir jāpatur prātā. Visās šajās jomās ir apliecināts, ka mēs varam tiekties pēc uzlabojumiem, lai gan mēs redzam arī neatbilstības un pat soļus atpakaļ. Tas iezīmē šo situāciju. Tas ir atkarīgs no tā, kā jūs to redzat. Glāze var būt pa pusei pilna vai pa pusei tukša. Tāpēc es uzskatu, ka tie ir pamatelementi, uz kuriem koncentrēties Eiropas Savienības un Turcijas attiecībās.

Es uzskatu, ka šis Turcijas un Eiropas Savienības process virzībai uz tuvināšanos ir iespējams; tas ir paveicams. Šī iemesla dēļ šis process ir atvērts, un Turcijai ir kandidātvalsts statuss. Tas ir nepieciešams process, kuram, protams, ir jāprogresē pēc iespējas ātrāk. Eiropas parlamenta loma šajā procesā ir absolūti nepieciešama. Tam jāveic nopietna loma šī procesa attīstībā, analīzē, novērtējumā un konsolidācijā, kuru mēs vēlamies redzēt attīstoties, cik ātri vien iespējams.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, esmu lepns teikt savus pēdējos vārdus par Turciju.

Es vēlētos jums visiem pateikties par pastāvīgajām un atbildīgajām debatēm šovakar. Patiesībā es jūsu priekšā pateicu savas ardīevas Turcijas jautājumam jau decembrī vai novembrī. Es tās tagad neatkārtāšu. Es ceru, ka man šajā plenārsēžu zālē nav jāsaka papildu atvadas Turcijas jautājumam, ka mēs varam iet tālāk un sākt risināt galvenos ekonomikas un citus Eiropas Savienības izaicinājumus.

Es vēlos izmantot šo izdevību un pateikties Spānijas prezidentūrai un Spānijas premjerministram *Zapatero* kungam par Civilizācijas alianses uzsākšanu, kura ir ļoti būtiska iniciatīva, un es varu teikt, ka esmu brīvprātīgais, kurš pievienosies šai aliansei. Tā ir ļoti būtiska arī ES un Turcijas attiecībām.

Šīs dienas debates lielākoties pamatoti ir koncentrējušās uz partijas slēgšanu. Ir ļoti būtiski, lai Turcija reformē tās politisko partiju likumdošanas un visu konstitucionālo tiesību sistēmu saskaņā ar Venēcijas Komisijas rekomendācijām.

Van Baalen kungs aktualizēja jautājumu saistībā ar Eiropas Revīzijas palātas neseno ziņojumu par Turciju. Es varu teikt, ka mūsu secinājumi Komisijā, Paplašināšanās ģenerāldirektorātā, atbilst šim ziņojumam un tā secinājumiem par to, kā veidot mūsu finansiālo atbalstu stratēģiskāku, daudzgadīgāku un izteiktāk saistītāku ar nepieciešamību, kas radusies no politiskās reformas dienaskārtības mūsu valstīs, šajā gadījumā Turcijā.

Darbs šajā virzienā jau notiek, tajā skaitā pilnīgu jaunu orientāciju mūsu plānošanas dokumentu sagatavošanā, pamatojoties uz daudzgadu plānošanu un pārejot no projekta līdz nozares plānošanai. Šī jaunā pieeja arī ietver spēcīgāku uzsvāri uz nozaru stratēģijas attīstīšanu pašām saņēmējvalstīm, kam galu galā ir jāatvieglo kopējo politisko prioritāšu identifikāciju starp Komisiju un Turcijas iestādēm.

Es būtu priecīgs jums sagādāt garāku un detalizētāku rakstisku atbildi, ja jūs man drīzumā atsūtīsiet vēstuli, lai es to varētu vēl paveikt šīs Komisijas pilnvaru laikā.

Es uzskatu, ka ir svarīgi atsevišķi no partiju slēgšanas plašāk apspriest demokrātisko pārveidošanu. Tieši to jūs šovakar esat darījuši, un es īsi vēlējos atzīmēt trīs punktus, kuri, manuprāt, ir vissvarīgākie nākamie soļi.

Pēdējos piecos gados mēs esam redzējuši lielisku demokrātisku pārveidošanos Turcijā. Tā ir ļoti atšķirīga valsts, salīdzinot to šodien ar to, kāda tā bija, teiksim, pirms pieciem gadiem. Taču, protams, glāze vēl nav pilna, un Turcijā joprojām ir jāsteno daudzas būtiskas reformas.

Pirmā un galvenā ir saistīta ar iedzīvotāju tiesībām un pamatbrīvībām. Turcijas brīvības raksturojums neatbilst ES standartiem. Daudzi autori un žurnālisti savu darbu dēļ joprojām saskaras ar apsūdzībām un notiesāšanu. Pašlaik Turcijai ir pēdējais laiks pieņemt nepieciešamās juridiskās reformas, lai šī būtu Turcijas pagātnes, nevis nākotnes problēma. Tas ir būtiski katrai atvērtai un demokrātiskai sabiedrībai, kā arī ir būtiski tālāk diskutēt tādu jutīgus jautājumus kā tematus saistībā ar armēņiem un kurdiem vai Kipras problēmu.

Otrkārt, pēdējā gadā ir piedzīvoti būtiski uzlabojumi civilajās un militārās attiecībās. Notiekošā izmeklēšana „Ergenekon” lietā ir izšķiroša demokratizēšanas centieniem Turcijā, un Turcijas iedzīvotāji patiešām ir pelnījuši, lai šī izmeklēšana tiktu pabeigta, un tie pamatoti sagaida visu nepieciešamo līdzekļu izmantošanu, lai nodrošinātu taisnīgu tiesu visiem apsūdzētajiem.

Treškārt, pēdējais, bet ne mazāk svarīgais punkts — īstena demokrātija nevar tikt sasniegta, ja puse no iedzīvotājiem — sievietes — uzskatāmi netiek pārstāvētas valsts un vietējā politikā. Turcijas sieviešu NVO ir nerimstošas savos centienos veicināt šādu dienas kārtību, kādai tai būtu jābūt, un mēs esam to sabiedrotie. Īpašas Dzimumu līdztiesības komisijas izveide ir ļoti svarīgs solis, kurš, es ceru, lielā mērā palīdzēs Turcijas sabiedrībā visos līmeņos paaugstināt sieviešu politisko pārstāvniecību.

Rezumējot jāteic, ka Turcijas pievienošanās process ES var būt garš un dažbrīd likumains ceļš, bet ir būtiski nezaudēt skatu uz galveno mērķi attiecībā uz šīs valsts demokrātisko pārveidošanos. Tās ir ne tikai Turcijas, bet arī Eiropas Savienības pamata intereses, un to vislabāk ir sasniegt, esot vienlaikus gan godīgiem, gan arī nelokāmiem pret Turciju, kas stiprinās mūsu uzticamību un apstākļu spēku Turcijas pamatbrīvību stimulēšanai. Šajos galvenajos centienos es turpināšu palauties uz jūsu stingro atbalstu. Ir būtiski, lai šis projekts izdotos.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisijas 2009. gadā sagatavotajā Turcijas attīstības ziņojumā konstitucionālo reformu īstenošana ir noteikta kā svarīgs uzdevums demokratizācijas procesa turpināšanā. Ziņojumā atzīmēts, ka, neraugoties uz tautas atbalstu valdībai un lielajam parlamentārajam vairākumam, līdz šim veiktie pasākumi politisko un konstitucionālo reformu īstenošanā nav bijuši pietiekami, jo partijas nav spējušas rast kopīgu valodu. Kā jebkurā demokrātiskā valstī Turcijas partiju ieņemtā nostāja atspoguļo vēlētāju vēlmes. Nedrīkst aizmirst, ka demokrātiskā sabiedrībā partijas pirmkārt ir atbildīgas savu vēlētāju priekšā, un, kas attiecas uz Turciju, Eiropas Savienībai ir jāpievērš uzmanība norisēm pašos sabiedrības pamatos. Mums jābūt ļoti piesardzīgiem, Turcijas demokratizācijas procesu vadīšanā ieņemot vienīgi didaktisku pieeju. Vēlamo reformu veiksmīgai īstenošanai ir nepieciešams tautas atbalsts, un tam vajadzīgs augstāks vispārējs izpratnes līmenis, kā arī reformu iemeslu un svarīguma koncepcija. Hierarhiski organizētās reformas, kas jau ir īstenotas, nedos vēlamos rezultātus, kamēr pastāvēs sajūta, ka tās apdraud Turcijas iekšējo stabilitāti. Spiediens uz Turcijas valdību, lai paātrinātu tautas neatbalstītas reformas, varētu, tiesa gan, neapzināti, novest pie separātisma vai reliģiska naidīguma uzplaukuma. Es ceru, ka Padome un Komisija kopā ar Turcijas valdību pieliks pūles to pasākumu īstenošanā, kuri ļaus Turcijas iedzīvotājiem ievērojami vairāk nekā līdz šim iesaistīties demokratizācijas procesā, lai nodrošinātu auglīgu pamatu dalības ES noteikto reformu īstenošanai, pamatojoties uz Kopenhāgenas kritērijiem.

Pavel Poc (S&D), rakstiski. – (CS) Pirmspievienošanās sarunām ar kandidātvalstīm jābūt vērstām uz to, lai attiecīgā valsts pievienotos Eiropas Savienībai. Taču Turcijas gadījumā situācija ir krietni sarežģītāka. Pirmspievienošanās sarunas ir sāktas 2005. gada 3. oktobrī. Papildus pašam šīs valsts pievienošanās faktam sarunām būtu jāsniedz ieguldījums demokrātijas un brīvības veicināšanā, kā arī Turcijas pilsoņu tiesību un cilvēktiesību aizsardzībā. Politisku deklarāciju vietā šis konkrētais mērķis būtu jāpanāk ar grozījumiem tiesību aktos, saskaņojot tos ar Eiropas Savienības tiesību sistēmu, taču, pirmkārt un galvenokārt, piemērojot politisko un sociālo praksi, kas izriet no dalībvalstu rādītā piemēra. Argumenti pret pievienošanos, kuru pamatā ir modelis „Eiropas valstis” pret „islāma valstīm”, ir nepareizi un kļūdaini. Turcijas vēsturiskā piederība Eiropai ir nenoliedzama. Starp citu, pašlaik Turcija ir Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas locekle. Nav nekādu reliģisku kritēriju kandidātvalsts novērtēšanai; gluži pretēji, ticības brīvība ir viena no

Eiropas galvenajām vērtībām. Tieši tāpēc vienīgajam un izšķirošajam kritērijam attiecībā uz Turcijas dalību Eiropas Savienībā ir jābūt tās atbilstībai tiesiskumam, pilsoņu un minoritāšu tiesību juridiskam nostiprinājumam, un cieņai pret visām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Renate Sommer (PPE), rakstiski. – (DE) Ir labi, ka Eiropas Parlaments vismaz izskata jautājumu par demokratizāciju Turcijā. Komisija un Padome principā tiecas uz to, lai skaļi un skaidri runātu par šo situāciju — tik dramatiski, cik tā varētu būt. To mēdz dēvēt par „maigo varu”. Taču kur šī „maigā vara” mūs ir novedusi? Ir skaidrs, ka kopš pievienošanās sarunu uzsākšanas Turcija ir spērusi vairāk soļu atpakaļ, nevis uz priekšu. Tagad ir aizliegta vēl viena partija. Taču turpinās arī masveida pilsoņu brīvību ierobežojumi, reliģisko minoritāšu apspiešana tādā pakāpē, ka notiek mēģinājumi tās izraidīt vai iznīcināt ar asinsizliešanu, samazinot to informācijas un preses brīvību, mēģinot iznīdēt opozīcijas presi un brīvās arodbiedrības, un šādi šo sarakstu varētu turpināt. *Pacta sunt servanda (līgumi ir jāievēro)* — tas vienmēr ir uzsvērts saistībā ar Turciju, un vienmēr pamatoti. Taču tas attiecas arī uz pašu Turciju! Uzsākot pievienošanās sarunas, Turcija parakstīja vienošanos ar ES par Kopenhāgenes kritēriju ievērošanu. Ja Turcija turpinās atteikties tos ievērot, tai būs sev jāuzdod jautājums, vai tā patiešām grib kļūt par daļu no Eiropas. „Maigās varas” piekritējiem Komisijā, Padomes prezidentūrā un Padomē beidzot vajadzētu konsekventi rīkoties, nevis nepārtraukti atvērt jaunas sarunu nodaļas.

15. Eiropas stratēģija Donavas reģionam (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir jautājums Komisijai (B7-0240/2009), uz kuru jāatbild mutiski un kuru iesniedza *Silvia-Adriana Țicău, Brian Simpson, János Áder, Hannes Swoboda, Eva Lichtenberger, Michael Cramer, Saïd El Khadraoui, Mathieu Grosch, Iuliu Winkler, Victor Boștinaru, Ioan Mircea Pașcu, Marian-Jean Marinescu, Ivailo Kalfin, Norica Nicolai, Dirk Sterckx, Csaba Sándor Tabajdi, Michael Theurer, Ismail Ertug, Inés Ayala Sender, Jiří Havel, Edit Herczog, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Jelko Kacin, Evgeni Kirilov, Adam Kósa, Ioan Enciu, Eduard Kukan, Gesine Meissner, Alajos Mészáros, Nadezhda Neynsky, Katarína Neveďalová, Daciana Octavia Sârbu, Vilja Savisaar, Olga Sehnalová, Catherine Stihler, Peter van Dalen, Louis Grech, Corina Crețu, George Sabin Cutaș, Vasilica Viorica Dăncilă, Cătălin Sorin Ivan, Tanja Fajon, Kinga Göncz, Antonia Parvanova, Adina-Ioana Vălean* un *Rovana Plumb*, par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam (O-0150/2009).

Silvia-Adriana Țicău, autore. – (RO) Es vēlos pateikties visiem kolēģiem, kas mani atbalstīja, izsakot šo ierosmi par debatēm Eiropas Parlamenta plenārsēdes laikā, kam rīt sekos balsojums par kopīgu rezolūciju.

Eiropas Savienībai Donavas reģions ir īpaši nozīmīgs, jo Donava tek cauri vairākām valstīm un ietek Melnajā jūrā. Kopā ar Reinas un Mainas kanālu Donava savieno Ziemeļjūru ar Roterdamas ostu, lielāko Eiropas Savienības ostu, ar Melno jūru un Konstantas ostu, desmito lielāko Eiropas Savienības ostu.

Lai atzītu Donavas reģiona nozīmīgumu, Eiropadome 2009. gada jūnijā lūdza Komisijai līdz 2010. gada beigām izstrādāt Eiropas stratēģiju Donavas reģionam. Mēs mudinām Komisiju pēc iespējas ātrāk sākt apspriešanos ar visām valstīm, kas robežojas ar Donavu, un Donavas stratēģijai pievienot rīcības plānu un uz stratēģijas Baltijas jūras reģionam modeļa pamatotu daudzgadu programmu, kas paredzēta īstenošanai kopīgi ar iesaistītajām valstīm.

Transporta infrastruktūras attīstība ir būtiska reģiona ekonomiskās izaugsmes veicināšanā. Tikai dažas no prioritātēm saistībā ar reģiona transporta infrastruktūras attīstību ir ostu modernizācija, Donavas navigāciju sistēmu integrācija, vājo posmu likvidēšana Reinas/Mēzas-Mainas-Donavas ūdensceļa navigācijas uzlabošanai, sadarbības uzlabošana reģionā un savienojumu uzlabošana ar Melno jūru pa ceļiem un dzelzceļa maršrutiem; ar to es domāju dzelzceļa kravu pārvadājumu koridorus un ātrvilcienus.

Donavas reģionam ir liela nozīme Eiropas Savienības energoapgādes avotu dažādošanā. Energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu veicināšanas kopīgu projektu īstenošana, ieguldījumi jaunajās tehnoloģijās un mazo un vidējo uzņēmumu attīstībā palīdzēs stimulēt zaļo ekonomiku visā Donavas makroreģionā.

Turklāt tūrisms ir būtisks instruments reģiona ekonomiskās izaugsmes veicināšanā. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais punkts, ir starptautiskā līmenī konkurētspējīgu izcilības centru izveide, kuri kopā ar akadēmisko un kultūras apmaiņu veicinās teritoriālo kohēziju Donavas reģionā.

Donavas reģionā, un jo īpaši Donavas delta ietver vairākas īpaši aizsargājamas teritorijas un īpaši saglabājamas dabas teritorijas saistībā ar *Natura 2000*, kas ir unikāla un trausla ekosistēma. Donavas baseina vides aizsardzība būtiski atbalstīs lauksaimniecību un lauku attīstību reģionā.

Ar saskaņotu pieeju Donavas stratēģija veicinās Eiropas fondu efektīvāku izmantošanu un lielāku apguvi, taču neaprobežosies tikai ar to. Paturot prātā šo mērķi, mēs aicinām Komisiju un dalībvalstis 2010. gadā izmantot finanšu plāna vidusposma pārskatu un debātes par turpmāko finanšu plānu, lai īstenotu Eiropas stratēģijas Donavas reģionam mērķus.

Noslēgumā es gribu pateikt, ka Eiropas Parlaments būs pastāvīgs partneris Eiropas stratēģijas Donavas reģionam attīstīšanas un īstenošanas procesā.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos jums pateikties par šī ļoti būtiskā Donavas reģiona stratēģijas jautājuma izvirzīšanu, kā arī par jūsu stingro atbalstu makroreģionālajām stratēģijām Eiropā.

Šajā kontekstā Komisija sadarbojas ar Donavas sadarbības procesa valstīm. Tās ir šādas dalībvalstis: Vācija, Austrija, Slovākija, Čehija, Ungārija, Slovēnija, Bulgārija un Rumānija. Tostarp piedalās arī trešās valstis: Horvātija, Serbija, Bosnija un Hercegovina, Melnkalne, Moldova un Ukraina.

Saistībā ar pašreizējo stāvokli mēs Komisijā esam izveidojuši starpdienestu darba grupu no vairāk nekā 20 ģenerāldirektorātiem, lai norādītu galvenās politiskās prioritātes šai stratēģijai. Līdztekus tam katra Donavas reģiona valsts ir noteikusi nacionālo kontaktpunktu, un šo kontaktpunktu pirmā sanāksme tika organizēta kopā ar dalībvalstīm. Laikā no šā gada februāra līdz jūnijam ir plānota virkne pasākumu, lai radītu impulsu un rosinātu diskusijas ar ieinteresētajām pusēm. Pirmais šāda veida pasākums notiks Ulmā, Vācijā, 1. un 2. februārī.

Pievērsieties šīs stratēģijas turpmākajam saturam, es vēlos uzsvērt, ka mēs, protams, esam tikai izstrādes un sagatavošanas procesa sākumā. Tuvākajos mēnešos iesaistītās valstis, ieinteresētās puses, Komisijas dienesti un citas ES iestādes detalizēti apspriedīs šo turpmāko saturu.

Tomēr šķiet, ka stratēģija tiks pamatota uz trim plašiem pilāriem vai, citiem vārdiem sakot, plašākām politikas prioritātēm: pirmkārt, savienojamības un ekoloģiski ilgtspējīgas komunikācijas sistēmas uzlabošanu, otrkārt, vides aizsardzības, ūdens resursu saglabāšanas un risku novēršanas darbību uzlabošanu, un, treškārt, uz sociālekonomisku humāno un institucionālo attīstības stiprināšanu. Šie trīs pilāri paredzēs vairākas konkrētas darbības, pamatojoties uz dalībvalstu, ieinteresēto pušu un Komisijas veiktajiem ieguldījumiem.

Visbeidzot, es gribētu norādīt nākamos soļus. Līdz jūnijam mēs turpināsim apkopot dalībvalstu, ieinteresēto pušu un citu iesaistīto pušu idejas, izmantojot dokumentus par nostāju, sanāksmes, konferences un arī publisku apspriešanos ar tīmekļa starpniecību. Pēc tam līdz septembrim Komisija apkopos idejas un noteiks prioritātes, lai sagatavotu paziņojuma projektu par stratēģiju un tai pievienoto rīcības plānu. Visbeidzot, līdz decembrim Komisija sagatavos šo dokumentu pieņemšanu. Tādējādi, no nākamā — 2011. gada — mēs sāksim ieviest pārvaldības sistēmas un īstenošim konkrētas darbības un projektus, kas līdz tam laikam būs iekļauti un apstiprināti.

Paldies par uzmanību! Es gaidu, ka jūs norādīsiet tos aspektus, kuriem jūs gribat pievērst uzmanību šajās debātēs.

Marian-Jean Marinescu, *PPE grupas vārdā*. – (RO) Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) Donavas stratēģijai piešķir īpašu nozīmi. Reinas-Mainas-Donavas ūdensceļš ir tilts, kas savieno austrumus un rietumus starp Ziemeļjūru un Melno jūru. Tas ir tieši saistīts ar energodrošības garantēšanu, caur Melno jūru nodrošinot ceļu uz Āziju, kā arī nodrošinot saikni ar Vidusjūru.

Tādēļ mēs atbalstām Donavas stratēģijas izveidi šā gada laikā atbilstoši saistībām, ko uzņēmusies Komisija. Es priecājos, ka komisārs Rehn kungs ir atkārtoti iecelts komisāra amatā, un mēs vēlamies, lai šo stratēģiju kopā ar konkrētu rīcības plānu apstiprina, vēlākais, līdz 2011. gada sākumam.

Starp galvenajām prioritātēm, kas jāīsteno, es minēšu šādas: jānodrošina visa ūdensceļa kuģojamība, galvenokārt Donavas-Reinas savienojumā, un navigācijas sistēmu standartizēšana, upju ostu modernizēšana un ar to saistītās infrastruktūras attīstīšana, lai tās tiktu integrētas vairākveidu sistēmās, tādējādi efektīvi izmantojot Donavas enerģijas potenciālu, jāizstrādā apūdeņošanas sistēma, lai novērstu pārtuksnešanos, jāīsteno integrēta ūdens līmeņa uzraudzības sistēma, kuras mērķis būtu prognozēšanas, novēršanas intervences iespēju uzlabošana plūdu, sausuma vai piesārņojuma gadījumā.

Ir nepieciešama kopīga rīcība, jo vienas piekrastes valsts neiesaistīšanās var bloķēt visu procesu. Nepieciešami arī finanšu resursi. Tieši tāpēc es ceru, ka jaunā Eiropas Komisija apsvērs šo jautājumu un neizvairīsies no finansējuma uz valsts un privātā sektora partnerības pamata.

No visām piekrastes valstīm Rumānijā ir vislielākā Donavas daļa. Šī iemesla dēļ Rumānija atbalsta pēc iespējas ātrāku stratēģijas izstrādi, kas paaugstinās visai Eiropai tik nozīmīgo upes profila potenciālu.

Constanze Angela Krehl, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa Eiropas Parlamentā atbalsta iniciatīvas par Donavas reģiona stratēģijas izstrādāšanu. Mums tas ir svarīgs projekts arī tāpēc, ka tas priekšzīmīgi pirmo reizi stiprina Lisabonas līgumā iekļauto teritoriālo kohēziju, kā arī tas var nodrošināt iespēju uzzināt, ko mēs saprotam ar teritoriālo kohēziju. Ceru, ka *Rehn* kungs ir arī pastāstījis daudzajiem partneriem, ar kuriem viņš ir runājis, ka Eiropas Parlaments pienācīgi iesaistīties Donavas reģiona kopīgās stratēģijas izstrādē. Diemžēl jūsu runā es nedzirdēju vārdus „Eiropas Parlaments”, taču mēs pilnībā piedalīsimies debatēs. Man prieks, ka šodien mums plenārsēžu zālē ir pirmās plašās debātes.

Papildus teritoriālai kohēzijai ir svarīgi skaidri norādīt, ka šī stratēģijā paredz pārrobežu sadarbību, ko kohēzijas politikas jomā vienmēr esam veicinājuši un atbalstījuši, un, faktiski, finansējuma saņemšanas laikā jau vēlējāties palielināt. Ceru, ka nākamo gadu laikā arī Donavas stratēģijas saistībā tam būs lielāki panākumi.

Es vēlos norādīt, ka ar šo Donavas stratēģiju, mēs sasniegsim Eiropas pievienoto vērtību, kas būs reāli taustāma, jo īpaši šajā reģionā dzīvojošajiem cilvēkiem. Tādēļ viņiem būtu tieši jāiesaistās stratēģijas izstrādē, un viņiem arī jāsniedz iespēja būt par lieciniekiem šim Eiropas projektam. Es sirsnīgi lūdzu, lai stratēģija netiktu pārslogota un apgrūtināta ar pārāk daudzām prioritātēm, bet mēs pievērstos tam, ko patiešām vēlamies sasniegt. Manuprāt, ir būtiski, lai mēs efektīvāk izmantotu esošos līdzekļus un radītu vai uzlabotu brīdināšanas sistēmas, kas attiecīgi brīdinātu par dabas katastrofām, piemēram, plūdiem, kā arī reaģētu rūpniecisku avāriju gadījumā, kad pastāv piesārņojuma draudi Donavā un apkārtējos reģionos. Šajā kontekstā pastāv kopīgas darbības jomas.

Veiksmīga Donavas stratēģija un veiksmīgi projekti šajā reģionā var nodrošināt modeļus arī citiem reģioniem. Ne vienmēr nekavējoties ir jāievieš jauna stratēģija, mēs varam izmantot šo stratēģiju kā piemēru problēmu risināšanai kopīgi ar pārrobežu Eiropas sadarbību un — ja mums izdosies faktiski iekļaut trešās valstis šādā stratēģijā — arī tam, lai ieviestu kaimiņattiecību politiku, kura ir svarīga mums visiem Eiropas Savienībā un kura būtu jāveicina.

Michael Theurer, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, Donavas reģiona nozīme ir acīmredzama, tās krastos dzīvo 80 miljoni cilvēku sešās ES dalībvalstīs un četrās kaimiņvalstīs. Donava sākas Melnajā mežā (*Black Forest*) un 100 km taisnā virzienā plūst līdz deltai, ietekot Melnajā jūrā. Tādēļ mēs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, atbalstām aicinājumu pēc Donavas stratēģijas, un kā Eiropas Parlaments mēs šovakar speram būtisku soli uz priekšu, jo dienas kārtībā ir iekļauts jautājums par Donavas stratēģiju.

Divdesmit gadus pēc dzelzs priekš kara krišanas, punkta pielikšanas Eiropas sadalīšanai, Donava no jauna ir vienotības simbols. No ES dibinātājvalsts Vācijas cauri Austrijai, kas pievienojās 1995. gadā, cauri jaunajām dalībvalstīm Centrāleiropā un Austrumeiropā, kas pievienojās 2004. gadā, Donava arī savieno kaimiņvalstis, piemēram kandidātvalsti Horvātijā, tāpat kā citās kaimiņvalstīs, kurām ir vēlme pievienoties ES. Tāpēc ir gandrīz iespējams, ka drīz būs redzama Eiropas atkalapvienošanās gar Donavu.

Dāmas un kungi — un tam ALDE grupa pievērš ļoti lielu nozīmi —, mums ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai Donavas stratēģija kļūtu par reģionālās politikas prioritāti jaunajā finansējuma periodā. Ir daudz veidu, kā to īstenot. Viena iespēja: mazīe un vidējie uzņēmumi noslēdz vairāk savstarpējas partnerības nolīgumu.

Protams, ir daudz citu svarīgu uzdevumu infrastruktūras jomā. ALDE grupai tam ir īpaša nozīme tāpēc, ka Eiropas šķelšanās rezultātā vēsturiskās transporta līnijas ir bojātas un nav modernizētas. Tādējādi Donavas kā iekšzemes ūdensceļa attīstība, tās ostu, aizsprostu un caurejamības modernizācija un uzlabošana nodrošinās videi drošu transporta metodi. Taču joprojām jāpieliek darbs autoceļu un dzelzceļa tīklā. Šajā procesā īpaši svarīga ir pašvaldību, pilsētu, apgabalu un pilsoņu iesaistīšana.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, attīstības stratēģija Donavas reģionam ir vērtējama ļoti atzinīgi, un tā ir arī ļoti svarīga. Turklāt tas ir ļoti vērienīgs uzdevums, kas nav salīdzināms ar iepriekš paveikto reģionālās attīstības jomā. Donava nav tikai ūdensceļš, un tā nav tikai ceļš. Donava ir dabas dārgums. Zinu, ka daudziem no jums nepatīk to dzirdēt, bet tieši šis dabas dārguma aspekts, kā arī tās teritorija, kam piemīt ilgtspējīga, mūsdienīga tūrisma potenciāls, ļaus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ļoti pozitīvi attīstīt Donavu, īpaši tās deltas apkārtnē, kā arī pievilcīgajās upes piekrastēs.

Donavai kā upei ir ļoti īpašs raksturs — tas ir noteikti skaidrs —, kas ir īpaši jutīgs pret cilvēku iejaukšanos. To jau pierādīja *Gabčíkovo* elektrostacijas projekts. Vēl joprojām ir redzams šī projekta radītais kaitējums, un tikai ar milzīgiem iedzīvotāju un pilsoņu pūliņiem bija iespējams novērst lielākus postījumus, ko radītu šīs elektrostacijas paplašināšana. Tas izraisīja gruntsūdeņu pazemināšanos ar neapreķināmu ietekmi uz lauksaimniecību. Ne bez iemesla mans kolēģis pieminēja zem Donavas esošā apakšslāņa ciešo saistību ar šī reģiona pazemes ūdeņiem. Tam mums šajā saistībā vajadzētu pievērst īpašu uzmanību.

Varam gūt labu mācību šajā saistībā: Donava — un ikviena upe — ir dzīvības līnija, kuras dzīvotspējai nepieciešama aizsardzība un uzmanība, un mūsu pieejai šai upei jābūt ilgtspējīgai. Tas nozīmē nevis ekskavatoru bezatbildīgu izmantošanu dabas teritorijās, bet vienkārši nopietnu attieksmi pret upi, izmantojot to kuģošanai, taču pielāgojot kuģus upei, un nevis upi kuģiem. Ja jūs gribat uzsākt lielu projektu, jūs nepērkat vispirms mēbeles, lai vēlāk tām apkārt būvētu māju. Tieši šādi ir jābūt mūsu pieejai Donavai. Šajā gadījumā ārkārtīgi svarīga ir ilgtspēja un piesardzība pret dabisko vidi. Neatkārtosim pagātnes kļūdas!

Oldřich Vlasák, *ECR grupas vārdā*. – (CS) Donavas reģions ir ļoti īpaša un neapšaubāmi milzīga teritorija. Mēs visi zinām, ka Donava ir otra garākā Eiropas upe pēc Volgas, plūstot cauri vai veidojot desmit valstu robežas, tās baseins plešas 19 Eiropas valstu teritorijās. Tādēļ ir patiešām pozitīvi, ka šim reģionam veltīta īpaša uzmanība. Taču es uzskatu, ka mums šeit, Eiropas Parlamentā, nevajadzētu censties tieši veidot Donavas stratēģijas konkrēto formu. Labi funkcionējoša, makroreģionāla stratēģija ir jānosaka no apakšas, savukārt Eiropas iestādēm jāizstrādā tikai struktūra, jāveicina komunikācija starpvaldību līmenī un jāatbalsta atsevišķie dalībnieki datu pārskatu, metodoloģijas u.c. ziņā. Manuprāt, Komisijai nav jāizstrādā makroreģionāla stratēģija, bet drīzāk jāuzrauga tās tapšana, jo stratēģijas faktiskais saturs ir jānosaka dalībvalstu reģionu un atsevišķu pilsētu un ciematu līmenī.

Turklāt esmu stingri pārliecināts, ka par spīti nepieciešamībai Donavas reģiona stratēģiju koncentrēt nākotnei tās īstenošanās laikā mums būs grūti izvairīties no pagātnes mantojuma. Apzināsimies, ka Donava aukstā kara laikā veidoja austrumu un rietumu robežu, kura, piemēram, bija Čehoslovākijā. Sadalītas Eiropas elements turpina pastāvēt Donavas upes baseinā, faktiski ierobežojot Eiropas integrācijas tendences. Tādēļ šai stratēģijai jābūt koncentrētai uz šo konkrēto problēmu. Donavas attīstības potenciālu nevar pilnībā izmantot, kamēr vēl aizvien nav apvienoti starptautiski, starpreģionāli un vietējie transporta tīkli, kamēr joprojām trūkst dziļākas sadarbības teritoriālajā un stratēģiskās attīstības plānošanā un kamēr pastāv arī psiholoģiski šķēršļi. Ja vēlamies efektīvāk turpināt darbu, ir jāatrisina pagātnes problēmas.

Atzinīgi vērtējams ir tas, ka apspriežot makroreģionālās stratēģijas, mēs nerunājam par administratīvajām vienībām, atsevišķām valstīm, *NUTS* teritoriālajām vienībām un reģioniem, bet gan par teritoriju Eiropā. Šī pieeja ne tikai liek mainīt tehnoloģiju vai kohēzijas politikas īstenošanas metodi, bet daudz lielākā mērā prasa filozofijas maiņu. Patiesībā ir nepieciešams patiesi īstenot administrāciju valsts jautājumos dažādos līmeņos, lai neatkarīgi no administratīvajiem šķēršļiem risinātu teritorijas problēmas. Makroreģionālās stratēģijas ir ceļš uz nākotni, ievērojamā mērā būdami unikāli, līdz šim Eiropas Savienībā nepieredzēti projekti. To mērķis ir nodrošināt sadarbību starp dalībvalstīm, to reģionālajām un vietējām pašpārvaldes iestādēm un citām atbilstošajām struktūrām, pamatojoties uz partnerības principu, un radīt tām iespēju atrisināt savas problēmas.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (CS) Dāmas un kungi, pirms pieciem gadiem kā jaunais Eiropas Parlamenta deputāts es Transporta un tūrisma komitejā uzsāku debates, kurās atklāju lielu noslēpumu, proti: Donava ir garākā upe Eiropas Savienībā. Kopš tā laika mani kolēģi vairs nav pārsteigti par šo paziņojumu, un es esmu ļoti priecīgs, ka, būdams viens no iniciatoriem, es esmu gatavs atbalstīt darbu uzsākšanu pie attīstības stratēģijas Donavas upes baseinam. Protams, šai stratēģijai ir jāietver daudzi aspekti un jo īpaši tie aspekti, kas saistīti ar vidi un tās aizsardzību, ar ilgtspējīgas ekonomikas attīstību, ar transporta infrastruktūras attīstību, un, loģiski, tai jāietver arī aicinājums pēc visu to valstu iesaistīšanās, kuras izmanto šī reģiona ūdens resursus. Patiešām nav nozīmes, vai šīs ir Eiropas Savienības dalībvalstis vai mūsu kaimiņvalstis. Transporta potenciāls, kas līdz šim ir tikai minimāli izmantots, kā arī citas attīstības iespējas prasa, lai visu projektu uzsāktu ātri. Raugoties no šāda viedokļa, es pilnībā atbalstu Eiropas Komisijas noteikto samērā īso termiņu rezolūcijai, un es ceru, ka viens no Eiropas Savienības galvenajiem attīstības plāniem nākamgad būs attīstības stratēģija Donavas upes baseinā. *GUE/NGL* grupa pilnībā atbalsta rezolūcijā izvirzītos mērķus un, protams, atbalstīs tos balsojuma laikā.

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā*. – (SK) Saskaņā ar Eiropadomes secinājumiem 2009. gada jūnijā Eiropas Komisija uzsāka darbu pie Eiropas Savienības stratēģijas Donavas reģionam sagatavošanas, lai uzlabotu Donavas upes baseina valstu sadarbību un palīdzētu tām paātrināt šī reģiona ekonomiskās un sociālās dinamikas attīstību.

Ierosinātajai stratēģijai jārada pamats iesaistīto valstu darbību koordinācijai pašreizējo Eiropas Savienības programmu kontekstā bez papildu prasībām pēc īpaša finansējuma, iestādēm vai tiesību aktiem. Eiropas Komisija sniegs tehnisku un koordinācijas atbalstu. Projektā ir paredzēta sadarbības iespēju izveide ar valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis.

Dāmas un kungi, es vēlos uzslavēt Eiropadomes iniciatīvu, kas paredz izveidot Eiropas Savienības stratēģiju Donavas reģionam, un izteikt tai savu atbalstu. Es esmu stingri pārliecināts, ka šādi koordinēta starptautiska sadarbība daudz efektīvāk ļaus aizsargāt Donavas ekosistēmas, ko nodrošinās visu to valstu kopīga rīcība, caur kurām plūst šī upe. Miljoniem eiropiešu dzeramā ūdens kvalitāte ir atkarīga no Donavas tīrības. Tādēļ, ir dabiski, ka vienam no galvenajiem iesaistīto valstu privileģētas sadarbības pilāriem jābūt šī ūdensceļa un tā plašās apkārtējās teritorijas aizsardzība no piesārņojuma.

Vēl viens nozīmīgs Donavas stratēģijas mērķis ir Donavas ūdensceļa pilnveidošana atbilstoši Donavas komisijas pieņemtajiem parametriem. Tas piešķirtu jaunu un svarīgu ekonomisku dimensiju austrumu un rietumu ūdens transporta koridoram, kā arī padarītu dažas lielākās Donavas pietekas izmantojamas kuģu ceļu satiksmei. Šāds jauns stimuls ekonomiskajai izaugsmei radītu arī daudz jaunu darbvietu.

Laikā, kad Eiropa meklē neizsīkstošus, ekoloģiski tīrus enerģijas avotus, Donava piedāvā tieši šādus milzīgus un neizsmeļamus avotus. Mums tikai jānoslauka putekļi no zināmiem hidroelektrostaciju plāniem, jānovērtē to ietekme uz vidi un atdeves efektivitāte un jāīsteno tie.

Dāmas un kungi, esmu cieši pārliecināts, ka doma par kopīgas Eiropas Savienības stratēģijas Donavas reģionam izveidi ir laba un ir pelnījusi mūsu politisko atbalstu.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Donava ir viens no lielākajiem ekoloģiskajiem koridoriem Eiropas Savienībai un Ungārijai; tas ir septītais lielākais Eiropas mēroga koridors. Tādēļ Donavai ir būtiska nozīme, un partija „Jobbik” jeb „Kustība par labāku Ungāriju” atbalsta Ungārijas starptautiskās saistības, lai līdz 2020. gadam īstenotu šo projektu, ko Eiropas Komisija ir izvirzījusi par prioritāti. Šis pilnveides process lieliski iederētos jūras maģistrāļu koncepcijā, kas ir iekļautas arī ES Baltajā grāmatā par Eiropas transporta politiku. Taču es vēlos pievērst kolēģu uzmanību tam, ka atšķirībā no citiem, partija „Jobbik” atbalsta šo projektu, netiecoties pēc peļņas. Mēs vēlamies, lai projekta īstenošanas laikā tiktu ievēroti visi starptautiskie vides standarti, tādējādi garantējot optimālu, kuģošanai nepieciešamu Donavas baseina platumu un ūdens daudzuma plūsmu. Šādi mēs novērstu kaitējuma nodarīšanu Donavas gultnes bāzes līmenim un dabas dārgumiem upes garumā. Mēs esam pārliecināti, ka vienīgais veids, kā saglabāt Donavas reģionu kā stabili Eiropas reģionu, ir pielikt punktu *Edvard Beneš* dekrētiem, kuri diskriminē Vācijas, Austrijas un Ungārijas iedzīvotājus. Paldies par uzmanību!

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ik pa laikam rodas jaunas iespējas radīt jaunu pamatu, arī Eiropas politikā. Līdz šim — būsim atklāti — tieši dalībvalstis ir ļoti skaidri noteikušas prioritātes attiecībā uz savu teritoriju. Es esmu holandietis. Es dzīvoju otrā pusē, Reinas un Mēzes lejteces daļā, un manam brālim pieder piena ražošanas saimniecība teritorijā, kas nozīmēta kā plūdu aiztures zona, ja ir pārāk daudz ūdens. Kā var būt pārāk daudz ūdens? Viens no iemesliem, protams, ir lietus, bet otrs iemesls ir tas, ka upes augšējā baseinā nav veikti nekādi pasākumi, lai uz laiku aizturētu šo ūdeni. Tas nozīmē, ka mana brāļa saimniecība ir pakļauta riskam.

Es gribu teikt, ka šajā gadījumā runa ir par to, vai mēs spēsim sadarboties, lai īstenotu Lisabonas līgumā noteikto jauno teritoriālās dimensijas mērķi. Tas ietver centienus panākt savstarpēju vienošanos visā upes baseina teritorijā, šajās programmās ieviešot kaut ko no mūsu teiktā — attiecībā uz transportu, ekoloģiju un ekonomiku — un kopīgi risinot dažus jautājumus. Es to zinu, jo arī mēs esam soli pa solim kopīgi izmantojuši šo pieeju Eiropas otrā pusē. Šajā saistībā nav tādas lietas kā brīvpusdienas, un šī iesaistīšanās patiešām prasa „no apakšas uz augšu, pieeju. Tādēļ es atbalstu šo rezolūciju. Mūsu mērķis ir kopīgi risināt šīs plašās pieejas administratīvos jautājumus un lūgt Komisiju mums pievienoties. Es piekrišu *Krehl* kundzei no Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas, ka mums nevajadzētu likt uz spēles visu mūsu politiku tik lielam reģionam. Tā vietā mums būtu jārod drosme izraudzīties vairākus jautājumus, ko var labāk pārvaldīt un atrisināt šajā Eiropas teritoriālajā līmenī. Tādēļ es pilnībā atbalstu šo iniciatīvu un ar lielu interesi gaidu no Komisijas attiecīgo dokumentu.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Es gribu pateikties *Ţičău* kundzei par 2008. gada septembrī veiktajiem pasākumiem, lai Transporta un tūrisma komitejas delegācija varētu apceļot Donavu visā tās garumā un turklāt apmeklēt upes grīvu, deltu, kur Donava ietek Melnajā jūrā.

Mani neizsakāmi iespaidoja šīs īpaši eiropeskās upes, kas šķērso 10 valstis, no kurām sešas jau ir Eiropas Savienības dalībvalstis, un citas kaimiņvalstis un kandidātvalstis, vēsture un milzīgais potenciāls.

Savā ziņā mani iespaidoja arī lielās nevienlīdzības starp attiecīgajām dalībvalstīm un to atšķirīgie skata punkti. Daži Donavu uzskata par īstu dārgakmeni, jo tās krastos sasniegts augstākais labklājības un attīstības līmenis. Viņiem jāatgriežas pie gadsimtiem regulētas upes pirmsākumiem. Man arī jāsaprot, ka jutos šokēta, redzot pie dzīves uz upes pieradušas putnu kolonijas, kuras pamazām tieši atjaunošanas dēļ, novēlotu pasākumu dēļ, bija zaudējuši savu dzīves vidi uz upes, un, lai gan putni bija pieraduši iemērkāt kājas ūdenī, pašlaik man nav ne jausmas, kur tie varētu būt.

Pēc daudziem novēlotas attīstības gadiem citi to saskata kā attīstības solījumu un labklājības, komunikācijas un enerģijas avotu. Turklāt pēc tam, kad viņi tik daudzus gadus ir redzējuši šo upi kā komunikācijas trūkuma, blokādes, zema attīstības līmeņa vai pat kā konflikta simbolu, viņiem tagad ir tiesības tā domāt. Es viņiem piekritu par milzīgo, tūlītējo un steidzamo vajadzību atjaunot Donavu kā ūdensceļu ilgtspējīgam transportam — ir *Marco Polo* programma, kas joprojām tiek slikti izmantota — vai kā unikālas tūrisma attīstības vektoru — jo, protams, ainavas ir apbrīnojamas — vai kā neizsīkstošās enerģijas avotu.

Tie no mums, kuriem nav pietiekami paveicies un kuriem nav šādu Eiropas un starpvalstu upju, jo mēs dzīvojam pussalā, Eiropas Savienības stūrī — lai gan mums ir upes starp Portugāli un Spāniju, un to dalītā un starptautiskā pārvaldība ir Eiropas mēroga piemērs — jā, tā ir taisnība, ka mēs uzlūkojam Donavas iespējas ar skaudību.

Tāpēc izrādīsīm savu nedalīto atbalstu vajadzībai pēc steidzamas stratēģijas Donavas reģionam, lai Eiropa būtu pilnīgāka, saskaņotāka un ilgtspējīgāka!

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Paldies, priekšsēdētājas kundze, Donavas stratēģija var nodrošināt nepieciešamo potenciālu efektīvai kohēzijas politikas īstenošanai šajā reģionā. Dalībvalstis tajā ir ieinteresētās puses, un līdz šī mēneša beigām iesniegs savus priekšlikumus. Taču cik daudzi no šiem priekšlikumiem ir publiski apspriesti? Cik valstis ir uzsākušas publisko apspriešanu?

Es īpaši vēlos uzsvērt būtisko lomu, kāda reģioniem un pilsētām Donavas krastos var būt šīs stratēģijas izstrādē. Ar to es domāju pašvaldību aģentūras, nevalstiskās organizācijas, uzņēmumus un vienkāršos iedzīvotājus. Viņu iesaistīšanās var garantēt, ka stratēģija būs atbilstīga attiecīgajām prasībām, atrisinās problēmas un veicinās pilsētu, ciematu, kā arī visa makroreģiona attīstību. Esmu droša, ka Eiropas Komisija viņiem nodrošinās iespēju piedalīties stratēģijas izstrādes procesā.

Es gribētu brīdināt par draudiem, ka vēlāk sanāksmes, konferences un informācija plašākajā nozīmē koncentrēsies uz dažām galvenajām pilsētām, bet pārējās tiks atstātas ārpus šiem procesiem. Šīs pilsētas savlaikus var apsvērt savas pašreizējās pozīcijas un piedalīties to lēmumu pieņemšanā, kuri tās ietekmē. Pat mazākās pilsētas un ciemati varēs izklāstīt savus uz pārmaiņām vērstos pasākumus, izstrādāt nosacījumus un apkopot resursus, kā arī veicināt šo mērķu sasniegšanu.

Stratēģijas augstais līmenis veicinās plašu, intensīvu, vienlaicīgu dažādu nozaru attīstību, kas ir arī priekšnoteikums ātrai, kvalitatīvai izaugsmei. Tam ir jābūt Donavas stratēģijas galīgajam mērķim, ņemot vērā, ka arī Eiropas Savienības nabadzīgākie reģioni atrodas Lejasdonavas reģionā. Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību mums ir jāpaziņo, ka nabadzības apkarošana un nevienlīdzība Donavas reģionā ir izaicinājums, kas jārisina ar šo stratēģiju. Arī stāvoklis nabadzīgākajos reģionos, kuros pastāv atšķirības iespēju un resursu ziņā, izvirza īpaši svarīgo jautājumu par ieguldījumiem. Būtu vērts apsvērt īpašas Eiropas Donavas bankas izveide, iesaistot attiecīgās valstis.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā *Theurer* kungs, kurš tikko runāja, arī es nāku no Eiropas „hidroloģiskā baseina” apgabala. Faktiski mēs esam Reinzemes iedzīvotāji, tomēr mēs esam ļoti ieinteresēti Donavā, lai arī tā plūst virzienā, ar kuru mūsu dzīves ceļiem ir salīdzinoši maza saistība.

Šajā sakarībā es gribētu jūs lūgt neuzlūkot stratēģiju Donavas reģionam tikai iepriekšējo runātāju izklāstītajā kontekstā, bet arī kā kultūras integrācijas iespēju. Izmantojot Donavas piemēru, sevišķi jaunieši var nonākt pie izpratnes par to, cik kļūdaina var būt nacionālisma pārvarēšana, par to, kā var aptvert šīs neizmērojamās kultūras bagātības — vai tas ir Nobela prēmijas laureāts literatūrā vai slavenie *Donaueschingen* avangarda mūzikas festivāli, kas tiek rīkoti tieši gar upes deltu. Mans lūgums ir šāds — šajā agrīnajā stadijā joprojām ir iespējams vēlēt kaut ko vairāk — lai jūs iekļautu arī kultūras identitāti un kohēziju stratēģijā kā kopumu, jo īpaši attiecībā uz jauniešiem.

Evgeni Kirilov (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es stingri atbalstu ES stratēģijas Donavas reģionam izstrādi. Donava vēsturiski ir savienojusi Rietumeiropu un Austrumeiropu, piederība Donavas reģionam cilvēku vidū ir attīstījusi kopienas izpratni. Mēs varam teikt, ka tā ir veicinājusi kultūras un ekonomisko sadarbību jau sen pirms tam, kad radās doma par Eiropas integrāciju.

Šī stratēģija ir iespēja ieviest praksē vērtīgos solidaritātes un sadarbības principus. Kā jau daži kolēģi, arī *Hysmenova* kundze, norādīja, dokumentam ir jāpiemēro „no apakšas uz augšu” pieeja. Šīs stratēģijas prioritātes būtu jānosaka Donavas reģiona pašvaldībām, apgabaliem un pilsētām. Ir ļoti svarīgi, lai reģionālās pašvaldības un pilsoniskā sabiedrība atzīst stratēģiju par savu labākas sadarbības un koordinācijas instrumentu. Tādēļ ir vajadzīgs reāls procesa īpašnieks.

Donavas reģiona valstis saskaras ar līdzīgām vides un infrastruktūras problēmām. Tās tiecas pēc stipras sociālās un ekonomiskās attīstības, kā arī cenšas panākt dzīves līmeņa uzlabošanu saviem iedzīvotājiem. Esmu pārliecināts, ka Donavas stratēģija veicinās šo mērķu sasniegšanu un atrisinās pašreizējās problēmas ar efektīvākiem un efektīvāk izmantojamiem pieejamajiem līdzekļiem, kas sekmēs kopīgu projektu īstenošanu, un to rezultāti nesīs augļus Eiropas iedzīvotājiem.

Es piekrītu arī tam, ka ir nepieciešama kopīga pieeja bez pārāk daudz prioritātēm. Donavas stratēģija būs izcils instruments ievērojamai šī reģiona pārrobežu sadarbības palielināšanai, un es stingri uzskatu un ceru, ka Komisija darīs visu, lai atbalstītu tās īstenošanu, arī piešķirot papildu finanšu līdzekļus.

János Áder (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, politiķi bieži citē sakām vārdu — mēs nemantojam Zemi no senčiem, mēs aizņemamies to no saviem bērniem. Mēs esam atbildīgi par to, lai mūsu bērniem, mazbērniem un mazmazbērniem būtu tīrs gaiss elpošanai, kā arī tīrs dzeramais ūdens. Donavas dzīlēs ir neticami daudz tīra ūdens resursu. Šis ūdens aizsargāšana no visa veida piesārņojuma ir mana un Ungārijas prioritāte. Pastāv arī jautājumi par transportu, tūrismu, kultūru, mantojuma saglabāšanu, taču tie ir mazsvarīgāki par ūdens resursu aizsardzību. Es nezinu, vai mūsu iniciatīva saistībā ar mūsu pašreizējo diskusiju tēmu, Donavas reģionu, būs veiksmīga. Līdz šim mēs esam spējuši vienoties drīzāk par principiem un pašsaprotamām lietām. Taču, kā jūs visi zināt, vislielākās grūtības parasti slēpjas detaļās. Tāpēc es vēlos ļoti skaidri pateikt — ja mēs ejam tālāk par principiem un sākam apspriest detaļas, ir viens princips, no kura es nekad neatkāpšos. Ja mēs runājam par Donavu, vienīgais pieņemamais intervences veids, vienīgais ieguldījumu veids un vienīgais veids attīstībai, manuprāt, ir tāds, kas nepakļauj briesmām dzeramo ūdeni. Es gribu nesarkstot skatīties acīs saviem bērniem un mazbērniem un pateikt viņiem, ka mēs esam spējuši saglabāt Donavu tādu, kādu mēs to mantojam. Tas attiecas arī uz citām Eiropas upēm, piemēram, Tisu. Mēs neesam to iznīcinājuši; arī viņi to bez kādām problēmām var izmantot.

Nadezhda Neynsky (PPE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, savu runu es vēlētos uzsākt ar Stabilitātes pakta īpašā koordinators *Erhard Busek* vienreiz izteikto paziņojumu, kuru citēšu pēc atmiņas: „Mēs nevaram pieļaut, ka Donavas krastā dzīvojošie iedzīvotāji sevī kultivē provinciālisma izjūtu.” Patiesībā kopš tā brīža ir pagājis ievērojams laiks, un Eiropas stratēģija Donavas reģionam joprojām nav pabeigta, turklāt tās pašreizējais stāvoklis nav īpaši skaidrs.

Faktiski Donavas stratēģijas mērķis ir Donavas upes pašvaldību, reģionu un valstu kopīga attīstība. Šajā iniciatīvā ir iekļautas 14 valstis, kuru iedzīvotāju skaits pārsniedz 200 miljonus. Tomēr šīs valstis atšķiras ekonomiskās attīstības ziņā. Lejasdonavas valstīs ir viszemākais ekonomiskais līmenis. Ļaujiet man pievērst jūsu uzmanību trim manai valstij, Bulgārijai, svarīgiem jautājumiem, kuri, mūsaprāt, ir jāatrisina kopā ar vajadzību atjaunot... maksu par tiltu lietošanu un vajadzību, lai Bulgārija pagarina Bjala-Ruses un Ruses-Šumenas ceļus.

Ja neskaita Rusi, kurā ir vienīgais tilts, kas savieno Donavas krastus, Vidinu un Silistru, Bulgārijā, iespējams, upe plūst pa teritoriju, kuras municipalitātes ekonomiski ir vismazāk attīstītas. Šīs municipalitātes, kopskaitā 39, atrodas perifērijā, un Donava tām drīzāk ir nevis iespēja, bet nepārvarama barjera. Salīdzinājumam teikšu, ka Budapeštā vien ir deviņi tilti, kas savieno abus Donavas krastus, taču visā Bulgārijā ir tikai viens tilts. Šī analīze veido pamatu priekšlikumiem, ko pie Donavas esošo Bulgārijas pašvaldību mēri iesnieguši projekta īstenošanai, lai izveidotu panorāmas ceļu, savienojot pilsētas un ciematus Donavas krastos. Šim projektam jau tika pievērsta reģionālās attīstības ministru uzmanība. Otrais jautājums ir saistīts ar Donavas ģeogrāfiski ekoloģisko problēmu risināšanu un ūdens tīrību. Paldies!

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Eiropas stratēģija Donavas reģionam ir nozīmīga visa Donavas upes baseina reģiona attīstībai. Ir daudz kopīgu tematu. Pašlaik es vēlos izcelt tikai dažus no jautājumiem, kas ir svarīgi arī tām valstīm, kuras ietilpst plašākā Donavas reģiona koncepcijā, tādām, kā, piemēram, Čehija. Viens no

tiem ir ūdens pārvaldības joma, ieskaitot plūdu kontroli. Ņemot vērā, ka šajā reģionā vairākkārt ir notikuši postoši plūdi, šajā jomā obligāti nepieciešama integrēta pieeja.

Vēl viens temats ietver plašu ieguldījumu darbības, kuru mērķis ir nodrošināt labākus transporta sakarus reģionā un tā savienojumu ar kaimiņu reģioniem. Veicot plānoto revīziju TEN-T tīklā, būtu lietderīgi apsvērt arī šo makroreģionālo aspektu. Atsevišķiem projektiem nevajadzētu būt savstarpēji konkurējošiem. Ir ļoti svarīgi noteikt skaidras prioritātes, savukārt projektiem jābūt ilgtspējīgam raksturam, tiem jābūt videi draudzīgiem, un jāgūst acīmredzams sabiedrības un vietējo, kā arī reģionālo pašvaldības iestāžu atbalsts. Nākotnē ilgtspējīgu Donavas reģiona attīstību var nodrošināt sadarbība reģionā ar starpreģionālu perspektīvu, nevis izolēti projekti. Vienlaikus var izrādīties, ka Eiropas stratēģija Donavas reģionam ir visaptveroša un attīstības struktūru stabilizējoša dalībvalstīm, tāpat arī tām valstīm, kuras ir ārpus Eiropas Savienības, taču cenšas sadarboties kā kandidātvalstis vai pamatojoties uz kaimiņattiecību politiku.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, viens no svarīgākajiem pašreizējās Eiropas reģionālās politikas projektiem ir stratēģija Donavas reģionam, jo Donava vienmēr ir bijusi dzīvības līnija starp dažādām Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm, kas vēsturiski ir nodrošinājusi ekonomisko sadarbību un kultūras apmaiņu. Ar to es domāju arī bijušās Austroungārijas monarhijas pozitīvās sekas.

Ar ko mēs saskaramies? Ar draudzīgas mobilitātes attīstību, pārceļoties no ceļiem uz kuģiem, preču transporta nomaiņu uz dzelzceļu, rūpniecības struktūru modernizāciju un to pārvietošanu uz piemērotām vietām, sadarbību vides un tūrisma jautājumos — ekotūrisms ir īpaši vēlams — un, protams, pētniecības un attīstības izvirzīšanu par prioritāti, kā arī daudz ko citu. Taču es sagaidu arī finanšu līdzekļu un cilvēkresursu efektīvu izmantošanu. Ir jāapkopo un jāapvieno šī reģiona iedzīvotāju bagātīgā pieredze un plašās zināšanas. Es sagaidu dzīves kvalitātes uzlabošanu un daudz labu, iedvesmojošu ideju.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Būdam Parlamenta deputāts no Slovākijas, es vēlos paust atzinību iniciatīvai par Eiropas Stratēģijas Donavas reģionam izveidi, pieņemšanu un ieviešanu. Es uzskatu, ka šis projekts palīdzēs minētajam reģionam attīstīties vēl aktīvāk. Es arī priecājos par šīs stratēģijas iekļaušanu astoņpadsmit mēnešu programmā turpmākajām Eiropas Savienības prezidentūrām. Es ceru, ka tā kļūs par reālu prioritāti turpmākajam periodam.

Tāpat esmu pārliecināts, ka šis projekts sniegs ieguldījumu transporta un vides aizsardzības attīstībā, kā arī daudzās jomās kļūs par piemērotu platformu ciešākai sadarbībai starp iesaistītajiem reģioniem. Vienlaikus es gribu vērst jūsu uzmanību uz to, ka, sagatavojot šo stratēģiju, būtu vairāk jāuzsver vides aizsardzība, jo īpaši, dzeramā ūdens aizsardzība. Iespējams, nepaies ilgs laiks, līdz dzeramā ūdens avotiem būs ārkārtīgi liela stratēģiskā nozīme, raugoties ne tikai no vietējās, bet arī no Eiropas perspektīvas.

Šajā saistībā jaunajai stratēģijai būtu jāpievērš uzmanība dzeramā ūdens pazemes avotu uzlabošanai un jānovērš Donavas piesārņojums. Es vēlos arī izteikt savu atbalstu dažu valstu, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, iekļaušanai šajā projektā, jo īpaši Horvātijas, Serbijas, Bosnijas un Hercegovinas, Melnkalnes, kā arī vēl divu valstu iekļaušanai. Es ceru, ka šis projekts palīdzēs uzlabot sadarbību starp Eiropas Savienību un šī reģiona valstīm.

Noslēgumā es vēlos aicināt Komisiju pēc iespējas atbildīgāk attiekties pret darbu pie šīs stratēģijas, pamatojot to uz reālistiskiem mērķiem un resursiem, vēl jo vairāk tādēļ, ka pašlaik vairākas valstis no šī projekta sagaida neiespējamo.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti atzinīgi vērtēju savu kolēģu pūliņus, uzstājot uz stratēģiju Donavas reģionam.

Nākot no Lietuvas, es ļoti labi zinu, ka dalībvalstis saviem spēkiem nespēj panākt ievērojamu progresu ekonomiskās attīstības, vides aizsardzības, ilgtspējīga transporta un tūrisma, enerģijas, kā arī citās jomās. Es ticu, ka reģionālās stratēģijas var būt efektīvākas un tās ir jāveicina, jo šādā gadījumā dalībvalstis rīkojas kopīgās interesēs.

Es saviem kolēģiem novēlu apņēmību sasniegt mērķus un uzskatu, ka jaunā Komisija uzklausi viņu viedokli, it īpaši tādēļ, ka ilgtspējīga reģionālā attīstība ir viena no Komisijas darba kārtības prioritātēm.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Donavas reģions tradicionāli ir bijis makroreģions ar lielu ekonomisko, sociālo un kultūras potenciālu, un ir nepieciešams sistemātiski un efektīvi paplašināt tā integrāciju un ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi. Tādēļ es aicinu un atbalstu pasākumus, kas ved uz saskaņotas un visaptverošas Eiropas līmeņa stratēģijas izstrādi Donavas reģionam.

Es uzskatu, ka Donavas reģiona stratēģijas saturs būs patiesi ekspertu diskusiju rezultāts, pamatojoties uz godīgu pieeju visiem partneriem, lai neviena dalībvalsts vai valstu grupa nesaņemtu īpašas priekšrocības un īpašu attieksmi.

Manuprāt, galvenajām jomām jābūt transporta infrastruktūrai, ilgtspējīgai ekonomika un vides aizsardzībai. Kā Eiropas transporta ceļam Donavas ūdensceļam būtu jākalpo par pamatu transporta koridoru tīklam visiem transporta veidiem. Tas atslogotu ceļu autotransportu, vienlaikus veicinot tā aizstāšanu ar videi draudzīgāko un ekonomiski izdevīgāko ūdenstransportu.

Lai Donava kļūtu par ekonomiskās attīstības dzinējspēku, dažas pietekas būtu jāpadara kuģojamas un jāpabeidz savienojumi ar citiem svarīgiem transporta koridoriem. Infrastruktūras attīstībai būtu jānovērš pierobežas reģionu izolācija, jāveicina mazie un vidējie uzņēmumi, kā arī jādod ieguldījums sociālās jomas attīstībā.

Taču, formulējot stratēģiju, mēs nedrīkstam aizmirst jautājumus attiecībā uz transporta drošību, vides drošību, aizsardzību pret plūdiem un cīņu pret pārrobežu noziedzību. Aktīvāka savstarpējā saistība ar valstīm, kas nav brīvības, drošības un tiesiskuma telpas daļa, nedrīkst veicināt starptautisko noziedzības pieplūdumu vai atvieglot kontrabandu un cilvēku tirdzniecību. Es vēlos arī uzsvērt, ka, īstenojot stratēģiju, ir jāievēro dalībvalstu, kā arī reģionālo un vietējo pašvaldību tiesības, kas pārstāv iedzīvotājus un zina to vajadzības.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, stratēģija Donavas reģionam varētu būt brīnišķīgs reģionālās stratēģijas piemērs, kā ģeogrāfiski un kulturāli vienotā reģionā saskaņoti izmantot pieejamos resursus, lai risinātu problēmas un, galvenais, likvidētu barjeras cilvēku domāšanā.

Šajā saistībā man īpašas bažas rada divas jomas. Pirmā joma ir nodrošināt, lai darba tirgus būtu ne tikai atvērts, bet arī pienācīgi un sadarbībai atbilstoši regulēts. Intelektuālā darbaspēka aizplūšana aizceļošana darba nolūkos Donavas reģionā ir ikdienišķa parādība, tāpēc darba tirgum ir jāiztur spiediens, un, sākot no 2011. gada, reģionā vairāk vai mazāk tiks veidots integrēts darba tirgus. Mums ir nepieciešami saskaņoti kompensācijas mehānismi. Otra joma, kas rada īpaši nopietnas bažas šajā saistībā, ir tas, ka šī ir ar jauninājumiem un pētniecību saistīto sadarbības pasākumu iespēja. Jo īpaši es domāju par iekšzemes kuģošanu, kas reāli varētu veicināt attīstību videi draudzīgu tehnoloģiju virzienā.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Es vēlētos atbalstīt Donavas Stratēģiju. Tā ir ņemta vērā, izstrādājot vairākus Eiropas Savienības politikas virzienus. Tā attiecas uz tūrismu, jo tas ir ļoti svarīgi, un rezolūcijas projektā ir arī jāpiemin, ka šajā stratēģijā būtu jāpiesaista arī nevalstiskās organizācijas, citiem vārdiem sakot, pilsoniskā sabiedrība. Runājot par Donavas attīstību, mums jāpievēršas arī izglītībai, sociālajai integrācijai un pieņemšanai. Stratēģijā ir paredzēts atbalsts TEN-T tīkliem. Ja drīkstu, es gribu arī uzsvērt ekotūrisma nozīmīgumu, jo tā ir tieši tāda veida darbība, kas var atbalstīt Donavas nākotni.

Manuprāt, Donava ir saikne starp dažādām kultūrām, tāpat arī veids, kā savienot kultūru vairākumu, kas ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Vienlaikus ir būtiski uzsvērt, ka mums jāreķinās ar realitāti. Mums nevajadzētu izteikt tukšas vēlmes un sapņot, jo stratēģijā ir jāiekļauj tikai izpildāmi mērķi; galu galā kopš 1830. gada mēs zinām, ka mums ir nepieciešama pārvalstiska līmeņa politika. Un tas patiešām ir noticis, jo grāfs *Széchenyi*, viens no izcilākajiem ungāriem, ir ļoti daudz paveicis, lai pārvērstu to par pārvalstiska līmeņa politiku. Donavas stratēģija ir pierādījums tam, ka Donava patiešām ir pārvalstiska upe.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, politikas galvenais mērķis ir radīt pamatnosacījumus, lai sasniegtu iespējami augstāko dzīves kvalitāti. Izejot no iepriekšminētā, es gribu aplūkot Eiropas stratēģiju Donavas reģionam tieši no šī viedokļa. Kā mēs šodien jau dzirdējām, Donava ir dzīvības līnija, un Donavas reģions ir dzīves telpa. Donavai vajadzētu būt un tai ir jābūt transporta ceļam. Tā ir enerģijas avots — un mums ir daudz elektrostaciju. Donava ir dabas rezervāts, tāpēc tā ir jāaizsargā, lai saglabātu tās bioloģisko daudzveidību, taču tā ir arī aizsargāta teritorija brīvajam laikam un tūrismam. Donava ir lauksaimniecības, zivsaimniecības, un — kā minēja *Regner* kundze — arī nākotnes darbavietu dzīvības avots. Taču Donava ir arī briesmu avots — pietiek tikai atcerēties pagājušā gada plūdus.

Lai turpinātu attīstīt minēto dzīves kvalitāti ikvienam Donavas reģiona iedzīvotājam, mums ir nepieciešama kopīga, ilgtspējīga un, galvenais, videi droša attīstība visā Donavas reģionā, padarot to par 21. gadsimta Eiropas galveno reģionu. Mērķim jābūt šādam: pieejamie resursi jāpadara efektīvāki teritoriālās sadarbības ziņā, un tie ir efektīvāk jāizmanto.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Es uzskatu, ka labi pārdomātas stratēģijas izveide un nodrošināšana ar nepieciešamajiem finanšu resursiem spētu būtiski uzlabot Donavas baseina iedzīvotāju dzīves kvalitāti.

Pašlaik finanšu instrumenti ir pieejami infrastruktūrai un ekonomikas attīstības projektiem vai vides aizsardzībai, bet šos resursus var lietot tikai dalībvalstīs un to kaimiņvalstīs.

Šim aspektam ir jāpievērš īpaša uzmanība, un nākotnē mēs nedrīkstam izslēgt iespēju bez ES fondiem meklēt citus finansējuma avotus. Ir labi zināms, ka pārējām valstīm nav nepieciešamo finanšu līdzekļu, kas padara jebkādu vienotu attīstību gar Donavu neiespējamu no infrastruktūras un ekonomikas perspektīvas. Tāpēc reģionālās iestādes dažādi reaģē uz problēmām, ar ko tās saskaras.

Cik mums zināms, Komisija apsver iespēju konsultēties ar vietējiem partneriem, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību. Jautājums ir, vai Komisija stratēģijas izstrādes nolūkā apsver arī sadarbību ar reģionālā līmeņa ekspertu grupām. Joprojām pastāv jautājums par to, vai šīs stratēģijas mērķiem jābūt kohēzijas īstenošanai, izmantojot Donavas ekonomikas un transporta potenciālu, un upes, tās ekosistēmas un ūdens kvalitātes aizsardzībai.

Es arī vēlos pieminēt, ka Donava ir 18. prioritātes projekts kā daļa no TEN-T (Eiropas Transporta tīkla), un Komisija tikko ir uzsākusi plašu Eiropas transporta tīkla politikas pārskatīšanas procesu, par ko saskaņā ar grafiku 2010. gada maijā tiks sagatavots paziņojums.

Tas izvirza jautājumu par to, kā mēs sagaidām, ka šie aspekti saistībā ar transporta politiku, ko piemēro Eiropas Savienības dalībvalstīs, tiks saskaņoti ar šo stratēģiju, kas, protams, ņem vērā tās Donavas reģiona valstis, kuras nav ES dalībvalstis.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Slovākija atzinīgi vērtē šo iniciatīvu. Tas, ka šīs stratēģijas valsts koordinators ir premjerministra vietnieks, uzsvēr nozīmību, kādu Slovākija piešķir Donavas stratēģijai. Padome ir apspriedusi sākotnējo Slovākijas nostājas projektu attiecībā uz Donavas stratēģiju, bet ministrijas, pašpārvaldes reģioni, pašvaldības un uzņēmumi turpina strādāt pie šīs stratēģijas.

Visas stratēģijas pamatu būtu jāveido trim Komisijas ierosinātajiem pilāriem — savienojamībai, vides aizsardzībai un sociāli ekonomiskajai attīstībai. Manuprāt, papildus šiem pilāriem mums jāuzsver arī sadarbība Donavas upes baseinā starp dalībvalstīm un tām valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis. Lai atrastu visaptverošu risinājumu Donavas reģiona attīstībai, valstu prioritātes ir jārisina uz vienlīdzības pamata un savstarpējā kontekstā.

Tāpēc es vēlos pajautāt, par kādu sadarbību ir paziņojušas valstis, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, jo īpaši mani interesē Moldova un Ukraina.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Es uzskatu, mums ir jāpauž savs atbalsts Eiropas stratēģijai Donavas reģionam, jo īpaši tādēļ, ka Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās ES ir bijusi izdevīga no tāda viedokļa, ka pašlaik liela daļa no upes, kuras kopējais garums ir vairāk kā 2800 kilometru, tek cauri ES teritorijai.

Baltijas stratēģijai ir bijusi būtiska loma makroreģionu iespēju radīšanā. Donavas stratēģija iezīmē jaunu soli šajā pašā virzienā. Vienai no Donavas stratēģijas prioritātēm jābūt fokusam uz ekonomikas nozari, precīzāk, uz enerģijas ražošanas jaudas attīstību, kas jānodrošina gan Donavai, gan tās kaimiņu teritorijām. Pēc 2009. gada janvāra gāzes krīzes Rumānija jau Eiropas līmenī pieliek pūles, lai savstarpēji savienotu savus gāzes tīklus ar gāzes tīkliem tās kaimiņvalstīs, īstenojot Aradas-Segedas, Džurdžu-Ruses, Isakčas un Negruvodes projektus. Taču vajadzīgi arī pastiprināti centieni, lai atrastu alternatīvus, neizsīkstošus enerģijas avotus.

Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas stratēģijā Donavas reģionam ir jāņem vērā izvirzīto mērķu analīze un piemērotība; šo mērķu vidū jābūt tādiem mērķiem kā enerģētikas infrastruktūras attīstība, konkrēti, jauni transporta tīkli un jauna elektroenerģijas ražošanas jauda, no neizsīkstošiem resursiem ražotās enerģijas veicināšana, jaunas hidroelektrostacijas, vēja elektrostacijas, biodeģvielas un atomelektrostaciju attīstības programmu, tādu kā Černavode turpināšana.

Galvenajai prioritātei jābūt vides aizsardzībai Donavas baseinā. Paturot to prātā, Eiropas Savienībai kopīgi ar piekrastes valstīm ir jāiesaistās Donavas deltas ekosistēmas saglabāšanā, kas vienlaikus nozīmē Bistrojē kanāla projekta pilnīgu apturēšanu. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka ES kaimiņvalsts nepamatotas un ekonomiskās intereses izraisa ekoloģisku katastrofu Donavas deltā.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, daudziem no tiem izaicinājumiem, ar kuriem mēs pašlaik saskaramies, nav ne politisku, ne administratīvu robežu. Eiropā ir pieaudzis kopīgu problēmu un izaicinājumu skaits, un līdz ar to pieaugusi vajadzība tos risināt, pieliekot kopīgas pūles.

Tieši tāpēc Eiropas Komisija, Eiropas Parlamenta iedvesmota un atbildot uz Padomes lēmumu, izstrādāja Baltijas stratēģiju un patlaban ir uzsākusi Donavas stratēģijas sagatavošanas procesu. Šīs stratēģijas ļauj attiecīgajiem reģioniem un valstīm kopīgi reaģēt uz esošajām problēmām un kopīgi izmantot esošās iespējas. Pateicoties šīm stratēģijām, ir iespējams Eiropas Savienībā panākt ciešāku un dziļāku sadarbību un kohēziju, un līdz ar to lielāku izaugsmi un vairāk darbavietu, uzlabotu konkurētspēju un iedzīvotāju augstāku dzīves kvalitāti.

Mēs Eiropas Parlamenta Reģionālās attīstības komitejā sagaidām, ka Donavas stratēģija būs uz darbību orientēta stratēģija, pamatota uz labāku koordināciju starp iesaistītajām pusēm, kā arī uz labāku sinerģijas izmantošanu starp politikas jomām un līdzekļiem, kas pieejami uz vietas. Būdamā šīs stratēģijas EP vadošās komitejas, Reģionālās attīstības komitejas priekšsēdētāja, es varu jums, komisār, garantēt mūsu atbalstu un mūsu gatavību panākt labu sadarbību ar Komisiju visos Donavas stratēģijas dzīves posmos.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēc šo debāšu noklausīšanās man ir iespaids, ka vairums no mums diskutē par mērķiem, virzieniem un prioritātēm, turpretim saistībā ar īstenošanas līdzekļiem ir radušies fundamentāli svarīgi jautājumi. Vai mēs gatavojamies realizēt horizontālu politiku, kurā tiks izmantoti dažādu politikas jomu instrumenti, bet viena politika būs vadošā, vai arī tā vietā mēs izmantosim partnerības un sadarbības sistēmu bez atsevišķiem īpašiem instrumentiem un bez atsevišķas institucionālās sistēmas? Šie ir ļoti svarīgi jautājumi, jo mēs negribam pievērst ar šo stratēģiju saistītās cerības. Mums precīzi jāzina, vai mums ir darīšana ar jaunu makroreģionālo metodi vai arī ar paplašinātas teritoriālās sadarbības sistēmu. Mums pēc iespējas drīzāk jāatrod atbilde uz šiem jautājumiem.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, vienā vai divās desmitgadēs tīrs ūdens un pārtika kļūs par tikpat stratēģiski svarīgiem jautājumiem, kādi pašlaik ir jēlnafta un dabas gāze. Tāpēc mūsu ūdens resursu pārvaldība un saglabāšana ir ārkārtīgi svarīga Eiropas Savienībai kopumā un jo sevišķi Donavas reģionam. Pašlaik mēs cīnāmies ar plūdiem, pārmērīgu ūdens daudzumu, bet tajā pašā laikā šie ūdeņi tikai plūst cauri mūsu teritorijai. Ungārijā, apgabalā starp Donavas un Tisas upēm, smilšainais līdzenums pašlaik piedzīvo nopietnu pārtuksnešošanos.

Tāpēc mums tik steidzami ir vajadzīga šī Donavas stratēģija, kas būs Ungārijas prezidentūras prioritāte 2011. gadā. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šodienas debātes, jo mums ir kompleksa pieeja, kas ļauj vienlaikus pastiprināt reģionālās politikas jomas, vides aizsardzību, kuģošanu, ekonomisko attīstību, darbavietu radīšanu un tūrismu. Un šodienas debātes ir pierādījušas, ka Donava var radīt mieru tajās valstīs, kuru starpā pastāv domstarpības un spriedze, kā reiz sacīja mūsu lielais dzejnieks *Attila József*.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Kopš tā brīža, kad es sevi izvirzīju par Eiropas Parlamenta deputāta kandidāti, es sapratu, ka Donava Eiropas Savienībai sniedz lielas iespējas, kuras nav tikušas izmantotas visā to pilnībā. Reinas-Menas-Donavas transporta ūdensceļš, kas savieno Ziemeļjūru (Roterdamas osta) un Melno jūru (Konstantas osta), var kļūt par Eiropas mugurkaulu.

Šķiet, jauno Donavas stratēģiju visticamāk apstiprinās Ungārijas prezidentūras laikā. Tā koncentrēs uzmanību uz tādām jomām kā transports, ekonomiskā attīstība un vides aizsardzība. Viens no galvenajiem šķēršļiem Reinas-Menas-Donavas ūdensceļa transporta attīstībai ir atšķirīgas standartu kopums, kas jāievēro kuģotājiem. Diemžēl šķiet, ka vēl joprojām trūkst politiskās gribas, kas vajadzīga, lai saskaņotu šos noteikumus.

Ulmas konference, kurā es piedalīšos 1.–2. februārī, ir pirmais solis apspriežu procesā. Rumānija ir piedāvājusi organizēt virkni konferenču par šo tematu, arī ministru konferenci 2010. gada jūnijā.

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisār, gadu gaitā ir bijis daudz iniciatīvu sadarbības attīstīšanai lielākās Eiropas upes krastos transporta, ekoloģijas, kultūras, izglītības un tirdzniecības jomā, nosaucot tikai dažas jomas. Taču pašlaik visi šie daudzie projekti rada problēmas. Tie nesniedz nekādu risinājumu. Rezultāts ir tieši pretējs gaidītajam. Trūkst atbilstīgas, efektīvas sadarbības, nav koordinācijas, nav kopīgu mērķu vai centienu sinerģijas. Tas, ko mēs prasām no Eiropas Komisijas nodrošinātās sinerģijas, ir, lai tā nekļūtu par vienu no instrumentiem sadarbības instrumentu virknē sadarbībai Donavas krastos, bet lai tā reāli būtu instruments, kas rada kopēju sinerģiju, veicina sadarbību un apvieno tās iespējas, ko piedāvā dažādās šajā reģionā esošās iniciatīvas. Tas apvienojumā ar visplašākā ieinteresēto personu loka, arī Eiropas Parlamenta un iedzīvotāju, iesaistīšanu ir vienīgais veids, kā radīt sinerģiju, kas nestu labumu ikvienam to 14 valstu iedzīvotājam, kuras atrodas Donavas krastos. Šī ir arī ziņa, kuru es gribu jums nodot no svarīgas konferences, ko pirms dažām nedēļām noorganizēja Ruses Universitātes studenti. Paldies!

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienības spēks ir valstu un reģionu sadarbība, risinot kopīgas problēmas, kā arī attīstības programmu īstenošana. Mums ir daži labi šādas rīcības

piemēri. Pastāv, piemēram, Vidusjūras reģiona partnerība, Baltijas valstu stratēģija un programma, kuru mēs apspriežam šodien — Donavas stratēģija. Šī ideja ir ļoti labs teritoriālās kohēzijas politikas piemērs, kas pamatojas uz dabiskās vides, ekonomikas un sabiedrības ilgtspējīgo raksturu. Šī iniciatīva noteikti veicinās tālāku sadarbību starp vecajām un jaunajām, kā arī iespējami turpmākajām dalībvalstīm. Mums ir daudz šādu iniciatīvu un sadarbības veidu. Tāpēc mums būtu jācenšas panākt Eiropas Savienības politikas jomu saskaņošanu un jāstiprina stratēģijas raksturs kā kopēja iniciatīva. Kā Eiropas Savienība plāno stiprināt un integrēt esošās sadarbības programmas šajā reģionā? Cik tālu ir pārvirzījies darbs pie šīs stratēģijas un tās īstenošanas?

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Mums, slovakiešiem, Donava ir bijusi brīvības simbols. Šodien mēs to redzam kā sadarbības simbolu. Tā apvieno gan Eiropas Savienības dalībvalstis, gan ārpuskopienas valstis, un reģionālā sadarbība Donavas reģionā nodrošina ļoti labu pamatu un apstākļus sadarbībai, lai šīs ārpuskopienas valstis integrētos Eiropas Savienībā.

Ļoti svarīgi, ka ir stratēģija šim reģionam, ne tikai tādēļ, ka nepieciešams izveidot transporta koridoru un savienojumu starp Ziemeļjūru un Melno jūru, bet arī tādēļ, ka šis reģions ir lielākā svaiga dzeramā ūdens krātuve Eiropā. Ņemot vērā globālo sasilšanu un klimata pārmaiņas, šis aspekts kļūs arvien nozīmīgāks.

Ir nepieciešams aizsargāt Donavas reģionu no plūdiem, kā arī nodrošināt tā ilgtspējīgu attīstību nākamajām paaudzēm. Donavai jāpaliek par simbolu arī nākamajām paaudzēm. Tā savieno vairākas galvaspilsētas, tostarp divas tuvākās galvaspilsētas pasaulē — Bratislavu un Vīni, kā arī Bratislavu un Budapeštu, un mēs, Centrāleiropas iedzīvotāji, tam patiešām piešķiram ļoti lielu un simbolisku nozīmi. Es gribu pateikties *Silvia-Adriana Țicău* par to, ka viņas entuziasma dēļ Eiropas Parlamentā varēja notikt šīs debātes.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Donava veido Centrāleiropas un Dienvidaustrumu Eiropas dzīvi un vēsturi. 1823. gadā *J. Andrews* un *J. Prichard* tika piešķirtas ekskluzīvas maģistrālās kuģošanas tiesības Austrijas teritorijā. Viņi nodibināja akciju sabiedrību ar centrālo biroju Vīnē. Saskaņā ar 1856. gada Parīzes miera līgumu Donavas lejteces daļa tika padarīta piemērota kuģošanai, un tas sekmēja reģiona ekonomisko attīstību. Šodien ilgstošais miers un labklājība, ko radījusi ES, ir garantija, lai stātos pretī iespējamiem izaicinājumiem. Ņemot vērā vēsturisko pamatu, mēs varētu jautāt, kāpēc pirmais solis tika zināmā mērā apturēts. Man nāk prātā apvienotā grupa. Varbūt tas notika tādēļ, ka nebija iespējams saskaņot Ungārijas, Rumānijas, Vācijas un Austrijas intereses. Mums jāatceras sava vēsture. Reģionam veicās labi, kad mums izdevās saskaņot bieži vien pretrunīgās intereses, nenodarot kaitējumu vērtībām.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Es arī vēlos izteikt atzinību par saistībām, ko mēs esam uzņēmušies, kuras varētu kļūt par pirmo soli to jautājumu izpratnē, ko mēs šodien šeit apspriežam. Ciktāl tas attiecas uz Ungāriju, Donava ir īpaši svarīga. Tas ir arī atspoguļots mūsu 2011. gada prezidentūras prioritātēs. Ungārija ir vienīgā valsts, kas pilnībā atrodas Donavas baseina teritorijā ar attiecīgiem apdraudējumiem un priekšrocībām. Daži aspekti ir jau iepriekš minēti. Es vēlos izvirzīt mazliet atšķirīgu jautājumu, kas ik pa laikam izskanēja šodienas debatēs. Ja šī stratēģija izrādīsies veiksmīga, tā patiešām varētu dot ieguldījumu Donavas identitātes attīstībā, pārvarot vēsturiskus konfliktus un traumas, veicinot dažādu tautu līdzāspastāvēšanu gar Donavas upi un radot daudz intensīvāku sadarbību ar civiliedzīvotājiem, nekā tā bijusi līdz šim. Mēs no sirds ceram, ka mēs virzīsimies šajā virzienā.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties visiem deputātiem, kas tik vēlā stundā piedalījās šajās debatēs.

Es vēlos atzīmēt jūsu ieinteresētības līmeni un pārliecību šajā jautājumā. Jāatzīst, ka uz mani lielu iespaidu atstāja zināšanu un pieredzes dziļums par Donavas reģionu, kas bija redzams šajās debatēs. Manuprāt, Eiropas Savienībai tā ir ļoti liela vērtība Donavas stratēģijas sagatavošanā. Es esmu pārliecināts, ka Komisija un Parlaments cieši sadarbosies šajā sagatavošanas posmā. Tā ir mana atbilde manai draudzenei un bijušajai kolēģei *Danuta Hübner* un daudziem citiem jūsu vidū, kuri ir izteikuši bažas par Komisijas un Parlamenta sadarbību.

Vides jomā ilgtspējīgu komunikācijas sistēmu, ceļu un tiltu uzlabošana, kā arī vides aizsardzība un ūdens rezervju saglabāšana Donavas reģionā patiešām ir mūsu kopīgs uzdevums. Tas nozīmē saudzēt un attīstīt *die schöne blaue Donau* (skaisto, zilo Donavu) un plašāku reģionu tās apkārtnē.

Nobeigumā es gribētu jums pateikties par atbalstu Donavas stratēģijas jautājumā. Strādāsim kopīgi! Komisija ir gatava un atvērta uzmanīgi ieklausīties jūsu turpmākajos priekšlikumos un nākamajos mēnešos sadarboties, lai virzītu uz priekšu šo ļoti svarīgo stratēģiju.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. - Es esmu saņēmusi piecus rezolūcijas priekšlikumus⁽³⁾, kas debāšu noslēgumā iesniegti saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu. Debātes tiek slēgtas. Balsojums notiks ceturtdien, 2010. gada 21. janvārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ioan Mircea Pașcu (S&D), rakstiski. – Donavas upe ir Melnās jūras reģiona neatņemama sastāvdaļa, kuram ES ir izstrādājusi tikai sinerģiju, uzsverot tā savienojošo ģeostratēģisko stāvokli, kā arī uzsverot pati savu vilcināšanos risināt šīs teritorijas ģeopolitiskos sarežģījumus. Neaizmirsīsim, ka 1856. gadā, kad šis reģions atradās pasaules uzmanības centrā, viens no rezultātiem bija Donavas regulējošais statuss Eiropas līmenī. Toreiz tika izveidota Donavas komisija, struktūra, kas pastāv arī pašlaik, un izveidota šīs upes jūrniecības nozare. Līdzīgi arī šobrīd, kad ES fiziski ir kļuvusi par Melnās jūras reģiona dalībnieci, Donava atkal ir piesaistījusi uzmanību. Vienīgi atšķirībā no Melnās jūras reģiona Donava ir gandrīz pilnīgā ES kontrolē. Šobrīd, kad galvenais upes šķērslis — situācija Serbijā — pazudis, mēs nedrīkstam palaist garām iespēju un mums ir jāvelta pilnīga uzmanība šai upei, tādējādi padarot to par īstenu Eiropas ūdensceļu, no kura iegūsim mēs visi.

Richard Seeber (PPE), rakstiski. – (DE) Visas vēstures laikā Donavai Eiropā ir bijusi centrālā loma. Visas valstis ar interesēm šajā teritorijā ir iesaistījušās aktīvā tirdzniecībā vēl ilgi pirms Eiropas Savienības izveides. Tāpēc es uzskatu, ka Donavas stratēģijas izmantošana ir nozīmīgs solis, lai tuvinātu šīs valstis saistībā ar reģionālo politiku. Šajā kontekstā ir daudz kontaktpunktu. Tie, protams ir ekonomikas jomā, taču tie ir arī kultūras, vides politikas, energodrošības un kaimiņattiecību politikā. Makroreģioni ir ideāli instrumenti, lai risinātu pārrobežu izaicinājumus. Būtiska ir pilnīga un ilgtermiņa plānošana un sagatavošanās, ja gribam, lai Donavas makroreģions ilgstoši gūst panākumus. Eiropas pievienotā vērtība makroreģionam būs jo īpaši acīmredzama bioloģiskās daudzveidības un enerģijas ilgtspējīgas ražošanas jomās.

Lai padarītu šo sadarbību veiksmīgu, stratēģija Baltijas jūras reģionam, kura jau ir minama kā veiksmīgs Eiropas projekts, piedāvā labu modeli salīdzināšanai. Būdam austrietis, reģionālās politikas politiķis un referents neskaitāmiem ar ūdens teritoriju saistītiem ES tiesību aktiem, es paužu atbalstu šai iniciatīvai un ceru, ka Donavas stratēģija atvērs jaunas teritoriālās kohēzijas dimensijas valstīm, kas atrodas Donavas krastos.

Georgios Stavrakakis (S&D), rakstiski. – (EL) Stratēģijas Donavas reģionam pieņemšana būs dārgakmens sadarbības kronī starp dalībvalstīm, vietējām iestādēm, NVO, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un citām šajā teritorijā iesaistītajām pusēm valsts vai reģionālajā līmenī.

Šīs sadarbības būtiskākā daļa ir tās sekošana nesteidzīgam kursam, šķērsojot valsts, reģionālās un pat administratīvās robežas, jo tā ir atbilde uz šī reģiona iedzīvotāju ikdienas īstajām vajadzībām, atbilde, kas formulēta ar iniciatīvu un dažāda līmeņa pārvaldības līdzdalību, nevis kaut kas uzspiests, līdz ar to pierādot, ka vairāklīmeņu pārvaldība var nodrošināt šos risinājumus vietējā līmenī. Par spīti tam, ka Donavas reģions ietekmē ne tikai ES dalībvalstis, bet arī kandidātvalstis un ar Eiropas kaimiņattiecību politiku tieši saistītās valstis, realitāte parāda, ka pat tad, ja visas iesaistītās puses nav ES dalībvalstis, tām tomēr ir kopīgi izaicinājumi, kuri nebeidzas pie ES robežām un kuri prasa kopīgu rīcību, ja nepieciešams tos efektīvi risināt. Šīs stratēģijas pieņemšana apliecinās, ka ES plāno ar Eiropas līdzekļiem turpmāk izmantot visu, kas līdz šim sasniegts šajā reģionā.

Iuliu Winkler (PPE), rakstiski. – (HU) Dāmas un kungi, es gribu izteikt atbalstu ierosinātajam rezolūcijas projektam ar daudzu pušu iesaistīšanu par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam, jo tas lieliski iederas jaunajos Eiropas procesos, kas uzsākti līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Pateicoties Eiropas Parlamenta palielinātajai lomai, tas pierāda savu spēju uzņemties iniciatīvu nozīmīgos jautājumos, tādus kā Donavas stratēģija. Tomēr, manuprāt, diskutējot par šo stratēģiju, mums būtu jādomā plašāk nekā tikai par ekonomikas, vides, transporta un tūrisma elementu kopumu, un tādēļ es gribu uzsvērt šīs stratēģijas politisko nozīmību, faktu, ka šis plānošanas un sadarbības process iesaista visas valstis gar Donavas krastiem, tāpat iekļaujot arī valstis, kuras nav ES dalībvalstis, piemēram Serbiju un Ukrainu. Kas attiecas uz šīm valstīm, to loma Donavas stratēģijā ir svarīgs līdzeklis, lai tuvinātos Eiropai, tādējādi veicinot to nākotnē paredzēto pievienošanu ES. Būdam Ungārijas EP deputāts no Rumānijas, es esmu pārliecināts, ka šī iniciatīva un kaimiņattiecību politikas potenciāls uzlabos Serbijā un Ukrainā dzīvojošo ungāru kopienu apstākļus. Es vēlos piebilst, ka Eiropas

(3) Sk. protokolu

Parlamentā strādājošajiem deputātiem no Ungārijas ir kopējas saistības pret to ungāru kopienu Eiropas nākotni, kuras dzīvo Karpatu baseina teritorijā, bet ārpus Eiropas Savienības robežām. Viens no spilgtākajiem kulturāli daudzveidīgākajiem Eiropas reģioniem atrodas Donavas krastos; līdz ar to vēsturisko un kopienas tradīciju saglabāšana un izplatīšana, kultūru dialogs un vēsturisko ēku un pieminekļu kopīga aizsardzība — tie visi var būt Donavas stratēģijas komponenti, kas stiprina šo reģionu un padara to unikālu.

16. Nākamās sēdes darba kārtība: (sk. protokolu)

17. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.55)